



DET KONGELIGE  
FINANSDEPARTEMENT

# Prop. 105 LS

(2025–2026)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

---

Endringer i verdipapirhandelloven  
(europeiske grønne obligasjoner) og samtykke  
til godkjenning av EØS-komiteens beslutning  
nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av  
forordning (EU) 2023/2631





DET KONGELIGE  
FINANSDEPARTEMENT

# Prop. 105 LS

(2025–2026)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

---

Endringer i verdipapirhandelloven  
(europeiske grønne obligasjoner) og samtykke  
til godkjenning av EØS-komiteens beslutning  
nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av  
forordning (EU) 2023/2631



# Innhold

<b>1</b>	<b>Proposisjonens hovedinnhold</b> .....	5	5.2.1	Tilsynsmyndighet og innsamlingsorgan .....	20
<b>2</b>	<b>Bakgrunnen for lovforslaget</b> ....	7	5.2.2	Tilsynsvirkemidler .....	20
2.1	Innledning .....	7	5.2.3	Administrative sanksjoner og tiltak .....	21
2.2	Om markedet for grønne obligasjoner .....	7	5.2.4	Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter .....	22
2.3	Forordningen om europeiske grønne obligasjoner .....	8	5.3	Finanstilsynets forslag .....	22
2.4	Høring av Finanstilsynets høringsnotat om gjennomføring av forordning om europeiske grønne obligasjoner .....	8	5.3.1	Tilsynsmyndighet og innsamlingsorgan .....	22
2.5	Høring om forslag til gjennomføring av regler som etablerer en felleseuropeisk informasjonsportal (ESAP) .....	10	5.3.2	Tilsynsvirkemidler og administrative tiltak .....	22
<b>3</b>	<b>Nærmere om forordningen</b> .....	12	5.3.3	Administrative sanksjoner og straff .....	26
3.1	Innledning .....	12	5.4	Høringsinstansenes syn .....	28
3.2	Vilkår for bruk av provenyet .....	12	5.4.1	Generelt .....	28
3.3	Informasjonskrav .....	12	5.4.2	Tilsynsvirkemidler og administrative tiltak .....	29
3.3.1	Faktablad .....	12	5.4.3	Administrative sanksjoner og straff .....	30
3.3.2	Allokeringsrapport .....	13	5.5	Departementets vurdering .....	30
3.3.3	Rapport om miljøpåvirkning .....	13	5.5.1	Innledning .....	30
3.3.4	Offentliggjøring .....	13	5.5.2	Tilsynsmyndighet og innsamlingsorgan .....	30
3.4	Utstedelse av prospekter .....	13	5.5.3	Tilsynsvirkemidler og administrative tiltak .....	30
3.5	Verdipapiriserte obligasjoner .....	14	5.5.4	Administrative sanksjoner og straff .....	32
3.6	Frivillig opplysningsregime for andre bærekraftsrelaterte obligasjoner .....	14	<b>6</b>	<b>Tilsyn med eksterne kontrollører</b> .....	35
3.7	Tilgjengeliggjøring av informasjon gjennom en felleseuropeisk informasjonsportal (ESAP) .....	14	6.1	Gjeldende rett .....	35
3.8	Eksterne kontrollører .....	15	6.2	Forordningen .....	35
3.8.1	Innledning .....	15	6.2.1	Informasjonsinnhenting, granskning og stedlig tilsyn av ESMA .....	35
3.8.2	Registrering .....	15	6.2.2	Tiltak ved overtredelser .....	35
3.8.3	Organisering og styring .....	15	6.2.3	Overtredelsesgebyr og tvangsmulkt .....	36
3.8.4	Nærmere regler om vurderinger...	17	6.2.4	Saksbehandling ved tilsynstiltak .....	36
3.8.5	Eksterne kontrollører fra tredjeland .....	17	6.2.5	Tilsynsavgift og offentlig register .....	37
<b>4</b>	<b>Plassering av regelverket i norsk rett</b> .....	18	6.3	Finanstilsynets forslag .....	37
4.1	Gjeldende rett .....	18	6.3.1	Innledning .....	37
4.2	Finanstilsynets forslag .....	18	6.3.2	Nasjonal tilsynsmyndighet .....	37
4.3	Høringsinstansenes syn .....	18	6.3.3	Utlevering av opplysninger til EFTA-domstolen .....	37
4.4	Departementets vurdering .....	18	6.3.4	Stedlig tilsyn .....	37
<b>5</b>	<b>Tilsyn med utstedere</b> .....	20	6.3.5	Tvangsfullbyrdelse .....	38
5.1	Gjeldende rett .....	20	6.4	Høringsinstansenes syn .....	38
5.2	Forordningen .....	20	6.5	Departementets vurdering .....	38

<b>7</b>	<b>Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 med tilpasninger</b> .....	40	<b>8</b>	<b>Økonomiske og administrative konsekvenser</b> .....	50
7.1	Innledning .....	40	8.1	Generelt .....	50
7.2	Om EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 .....	40	8.2	Konsekvenser for utstedere .....	50
7.3	Nærmere om tilpasninger i EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 .....	40	8.3	Konsekvenser for eksterne kontrollører .....	50
7.3.1	Vedkommende myndigheter .....	40	8.4	Konsekvenser for investorer .....	51
7.3.2	Samarbeid mellom ESMA og EFTAs overvåkingsorgan .....	41	8.5	Konsekvenser for offentlige myndigheter .....	51
7.3.3	Utteksling av informasjon .....	41	<b>9</b>	<b>Merknader til de enkelte bestemmelsene</b> .....	52
7.3.4	Tilpasninger til to-pilarstrukturen og overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan for EØS/EFTA-statene .....	41	<b>A Forslag til lov om endringer i verdipapirhandeloven (europeiske grønne obligasjoner)</b> .....	54	
7.3.5	Ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner .....	41	<b>B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631</b> .....	55	
7.3.6	Henvisninger til unionsrett .....	41	<b>Vedlegg</b>		
7.3.7	Tilsyn med eksterne kontrollører .....	41	1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner .....	56
7.4	Konstitusjonelle vurderinger .....	46	2	EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 av 24. oktober 2025 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) .....	113
7.4.1	Forordningens bestemmelser som medfører overføring av myndighet .....	46			
7.4.2	Utgangspunktet for den konstitusjonelle vurderingen .....	46			
7.4.3	Myndighet til å registrere og føre tilsyn med eksterne kontrollører .....	47			
7.4.4	Tvisteløsningsmekanisme .....	48			
7.4.5	Oppsummering og samlet vurdering .....	49			



DET KONGELIGE  
FINANSDEPARTEMENT

# Prop. 105 LS

(2025–2026)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

---

## Endringer i verdipapirhandelloven (europeiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

*Tilråding fra Finansdepartementet 19. juni 2026,  
godkjent i statsråd samme dag.  
(Regjeringen Støre)*

### 1 Proposisjonens hovedinnhold

Finansdepartementet fremmer forslag til endringer i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) for å gjennomføre europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner i norsk rett.

Grønne obligasjoner er en form for lån som skal finansiere prosjekter som har positiv klima- og miljøeffekt eller bidrar til klimatilpasning. Utsteder, for eksempel en bank, utsteder obligasjoner som kjøpes av en investor. Forordningen om europeiske grønne obligasjoner etablerer en felleseuropeisk standard for obligasjoner som utstedes som en europeisk grønn obligasjon, og

stiller en rekke vilkår som må oppfylles for at en obligasjon skal kunne markedsføres som dette. Aktiviteten som obligasjonen finansierer, må som hovedregel oppfylle kriterier som er fastsatt i medhold av taksonomiforordningen. Videre stiller forordningen en rekke krav til rapportering fra utsteder for å sikre åpenhet om hvordan midlene brukes. Forordningen stiller også krav om ekstern verifisering av at obligasjonene oppfyller kravene i forordningen, og at taksonomikriteriene er oppfylt. Forordningen etablerer et frivillig opplysningsregime for andre typer bærekraftsrelaterte obligasjoner, herunder bærekraftskoblede obligasjoner.

Nasjonale tilsynsmyndigheter skal føre tilsyn med utsteders forpliktelser etter forordningen. De som verifiserer europeiske grønne obligasjo-

Endringer i verdipapirhandelloven (europeiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

ner («eksterne kontrollører»), må registreres og underlegges tilsyn av Den europeiske verdipapirtilsynsmyndigheten (ESMA). Eksterne kontrollører etablert i Norge, vil bli underlagt tilsyn av EFTAs overvåkingsorgan.

Forordningen med EØS-tilpasninger vil gjelde direkte når den er gjennomført i norsk rett. Finansdepartementet foreslår i proposisjonen enkelte lovendringer som er nødvendige for å legge til rette for et effektivt tilsyn med utstedere og eksterne kontrollører.

Forordningen ble innlemmet i EØS-avtalen 24. oktober 2025 ved EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025. Gjennomføring av forordningen om europeiske grønne obligasjoner i norsk rett vil kreve lovendring og innebærer overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan. Norge deltok derfor i EØS-komiteens beslutning med

forbehold om Stortingets samtykke, jf. EØS-avtalen artikkel 103. I proposisjonen punkt 7 bes det om samtykke til godkjenning av EØS-komiteebeslutningen etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Tre rettsakter som etablerer en felleseuropeisk informasjonsportal eller tilgangspunkt («European Single Access Point, ESAP») er innlemmet i EØS-avtalen. EØS-komiteebeslutning nr. 243/2025 omfatter også europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2869 av 13. desember 2023 om endring av visse forordninger med hensyn til opprettelsen av og virkemåten til det felles europeiske tilgangspunktet, for det som gjelder endringene i forordningen om europeiske grønne obligasjoner.

Forordningen og EØS-komiteebeslutningen i norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

## 2 Bakgrunnen for lovforslaget

### 2.1 Innledning

Omstillingen til en bærekraftig økonomi vil kreve store investeringer. Derfor er et av målene i Paris-avtalen å gjøre flyten av kapital forenlig med reduksjon av klimagassutslipp og klimarobust utvikling. Mer omfattende bruk av prisingsinstrumenter globalt og andre tiltak kan bidra til dette. Kapitalmarkedene skal bidra til at lønnsomme prosjekter har tilgang til kapital hvor prisene gjen-speiler risikoen, og at risiko fordeles på en hensiktsmessig måte.

De fysiske virkningene av klimaendringene og tap av natur og biologisk mangfold, og omstillingen til en mer bærekraftig økonomi, kan påvirke lønnsomheten til selskaper og innebære risiko for aktører i finansmarkedene. Tilgang til relevant informasjon om selskapene er derfor viktig for at aktørene i finansmarkedene skal kunne vurdere og prise avkastningsutsikter og risiko riktig, og kanalisere kapital til de virksomhetene som er best rustet til å håndtere klima- og bærekraftsrisiko. Det er behov for både informasjon om hvordan selskapene påvirkes av og håndterer klima- og bærekraftsrelaterte forhold, og hvordan selskapenes virksomhet påvirker samfunnet og miljøet rundt dem. Regelverkstiltak som setter aktørene i finansmarkedene bedre i stand til å vurdere og sammenligne selskaper og investeringer, er derfor et viktig supplement til prising av utslipp og andre virkemidler med formål om å direkte påvirke selskapers adferd.

Det har de senere årene blitt vedtatt flere regelverksendringer som har som mål å gi aktørene i finansmarkedene bedre tilgang til informasjon om hvordan selskaper påvirker og påvirkes av bærekraftsforhold. Forordning (EU) 2020/852 som etablerer rammeverket for et klassifiserings-system for ulike bærekraftige aktiviteter (taksonomiforordningen) og forordning (EU) 2019/2088 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester er gjennomført i lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren og et rammeverk for bærekraftige investeringer. Stortinget vedtok 11. juni 2024 lovregler som gjennomfører direktivet om selskapers bære-

kraftsrapportering (direktiv (EU) 2022/2464). Reglene trådte i kraft 1. november 2024. Finansdepartementet sendte 16. februar 2026 på høring utkast til lovendringer om forenklinger i lovkrav om bærekraftsrapportering. Lovendringene gjennomfører direktivendringer som følger av Omnibus I-direktivet (direktiv (EU) 2026/470). Høringsfristen var 17. april 2026.

### 2.2 Om markedet for grønne obligasjoner

Markedet for finansielle instrumenter som skal finansiere bærekraftige prosjekter eller er strukturert for å gi insentiver til utslippskutt, har vokst betydelig det siste tiåret, både i Norge og internasjonalt. Grønne obligasjoner er utstedelser som skal finansiere prosjekter som har positiv klima- og miljøeffekt eller bidrar til klimatilpasning. Det er også utviklet andre typer instrumenter som skal finansiere miljømessig eller samfunnsmessig bærekraftige aktiviteter, eller gir insentiver til utslippskutt. Omstillingsobligasjoner («transition bonds») er obligasjoner som skal finansiere foretaks omstilling i en bærekraftig retning. Bærekraftskoblede («sustainability-linked») obligasjoner og lån gir utsteder eller låntaker klima- og miljørelaterte insentiver, for eksempel til kutt i klimagassutslipp, ved at (kupong-)renten knyttes til forhåndsdefinerte mål. Det utstedes også obligasjoner som skal finansiere prosjekter som skal bidra til å løse spesifikke samfunnsutfordringer eller søker å oppnå positive samfunnsmessige resultater som ikke nødvendigvis er knyttet til klima og miljø («social bonds» og «sustainability bonds»).

Det har blitt utviklet flere internasjonale ikke-bindende markedsstandarder og prinsipper for grønne og andre bærekraftsrelaterte obligasjoner. Ledende bransjestandarder for grønne obligasjoner er *Green Bond Principles* utarbeidet av International Capital Market Associations (ICMA) og *Climate Bonds Standard* utarbeidet av Climate Bonds Initiative (CBI). Standardene stiller ulike krav til kvaliteten på prosjektene som kan kvalifi-

sere til betegnelsen grønn obligasjon, og til prosessen med ekstern kontroll av obligasjonens bærekraftige egenskaper.

Praksisen i det nordiske markedet er at uavhengige tredjeparter vurderer om obligasjonen finansierer miljøriktige formål og dermed tilfredsstillende en eller flere markedsstandarder. Utstedere som har notert en obligasjon på Oslo Børs, kan få obligasjonen på lister over grønne obligasjoner eller andre bærekraftsrelaterte ved å inkludere nærmere bestemt bærekraftsinformasjon som oppfyller anerkjente internasjonale standarder, inkludert en verifisering av uavhengig tredjepart. I tillegg følger det av Oslo Børs' regelverk at utstedere er anbefalt, men ikke pålagt, å utarbeide årlige allokeringssrapporter og en rapport om obligasjonens miljømessige virkning.

Aktørene i markedet for tredjepartsvurderinger av bærekraftsrelaterte obligasjoner kan være kredittvurderingsbyråer, ikke-finansielle ratingbyråer, konsultantselskaper innenfor bærekraft, store revisjonsselskaper, og globale tekniske inspeksjons- og sertifiseringsbyråer. For å være tredjepartskontrollør må man være registrert hos ESMA, som fører lister over hvilke aktører som er registrert. P.t. er KPMG AS registrert i Norge.

### 2.3 Forordningen om europeiske grønne obligasjoner

Forordning (EU) 2023/2631 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner ble vedtatt i EU 22. november 2023. Reglene gjelder i EU fra 21. desember 2024.

Formålet med forordningen er å gjøre det enklere for investorer å identifisere og sammenligne miljøvennlige obligasjoner, å kvalitetssikre at obligasjonene faktisk fremmer bærekraft, og derigjennom å motvirke såkalt grønnvasking. Forordningen er ett av flere virkemidler i EUs strategi for å oppnå målsetningen om å bli en klimanøytral økonomi innen 2050.

Forordningen gjelder for alle som velger å utstede europeiske grønne obligasjoner, og stiller en rekke vilkår som må oppfylles for at en obligasjon skal kunne markedsføres som dette:

- Dersom aktiviteten obligasjonen finansierer, er omfattet av taksonomien for bærekraftig økonomisk aktivitet, må den oppfylle kriteriene som er fastsatt. Inntil 15 pst. av midlene som hentes inn gjennom å utstede en grønn obliga-

sjon kan imidlertid finansiere aktiviteter som ennå ikke har fått kriterier.

- Krav til rapportering for å sikre åpenhet om hvordan midlene brukes.
- Krav om ekstern verifisering av at obligasjonene oppfyller kravene i forordningen, og at taksonomikriteriene er oppfylt.

Videre stiller forordningen krav til ekstern kontroll av obligasjonen. De som verifiserer europeiske grønne obligasjoner («eksterne kontrollører»), må registreres og underlegges tilsyn av Den europeiske verdipapirtilsynsmyndigheten (ESMA). Nasjonale tilsynsmyndigheter skal føre tilsyn med utstederes forpliktelser etter forordningen. Forordningen etablerer også et frivillig opplysningsregime for andre typer bærekraftsrelaterte obligasjoner, herunder bærekraftskoblede obligasjoner.

### 2.4 Høring av Finanstilsynets høringsnotat om gjennomføring av forordning om europeiske grønne obligasjoner

På oppdrag fra Finansdepartementet utarbeidet Finanstilsynet et høringsnotat om gjennomføring av forordning om europeiske grønne obligasjoner i norsk rett. Finansdepartementet sendte Finanstilsynets høringsnotat på høring 23. oktober 2023 med frist for merknader 10. januar 2024. Høringsnotatet ble sendt til følgende høringsinstanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet  
Bankenes sikringsfond  
Brønnøysundregistrene  
Datatilsynet  
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring  
Finansmarkedsfondet  
Finanstilsynet  
Folketrygdfondet  
Forbrukerrådet  
Forbrukertilsynet  
Konkurransetilsynet  
Likestillings- og diskrimineringsombudet  
Lotteri- og stiftelsestilsynet  
Norges Bank  
Regelrådet  
Regjeringsadvokaten  
Riksadvokaten  
Riksrevisjonen  
Sivilombudet

Endringer i verdipapirhandelloven (europiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

Skattedirektoratet	Norges ingeniør- og teknologorganisasjon
Statens pensjonskasse	Norges Juristforbund
Statistisk sentralbyrå	Norges Kommunerevisorforbund
ØKOKRIM	Norges Rederiforbund
	Norges Røde Kors
Handelshøgskolen ved Nord universitet	Norges Skogeierforbund
Handelshøyskolen BI	Norsk Bergindustri
Høgskulen på Vestlandet	Norsk Crowdfunding Forening
Norges handelshøyskole	Norsk Hydro ASA
Universitetet i Agder	Norsk Journalistlag
Universitetet i Bergen	Norsk Kapitalforvalterforening
Universitetet i Oslo	Norsk landbrukssamvirke
Universitetet i Sørøst-Norge	Norsk Presseforbund
Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet	Norsk Redaktørforening
	Norsk Sjøoffiserers Forbund
	Norsk takst
Akademikerne	Norsk Venturekapitalforening
Aksjonærforeningen i Norge	Norsk Økriminalforening
Arbeidsgiverforeningen Spekter	Norske Boligbyggelags Landsforbund SA
Caritas Norge	Norske Finansanalytikerers Forening
Coop Norge SA	Norske Forsikringsmegleres Forening
Deloitte AS	NTL-Skatt
Den norske advokatforening	Næringslivets Hovedorganisasjon
Den Norske Aktuarforening	Offshore Norge
Den norske Revisorforening	Oslo Børs
Econa	Oslosenteret
Eiendom Norge	Pensjonskasseforeningen
Energi Norge	Personskadeforbundet LTN
Equinor	Plan International Norge
EVRY	Publish What You Pay Norway
Finans Norge	Redd Barna
Finansforbundet	Regnskap Norge
Finansieringsselskapenes forening	Skattebetalerforeningen
Fiskebåt	Skatterevisorenes Forening
Forening for Finansfag Norge	SMB Norge
Fornybar Norge	Sparebankforeningen i Norge
Forum for Utvikling og Miljø	Stiftelsesforeningen
Havtrygd Gjensidig Forsikring	Storebrand ASA
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede	Støttekomiteen for Vest-Sahara
Hovedorganisasjonen Virke	The Nordic Association of Electricity Traders
Huseiernes landsforbund	The Nordic Association of Marine Insurers (CEFOR)
IIA Norge	Tietoevry Norge
Industri Energi	Verdipapirfondenes forening
Initiativ for etisk handel	Verdipapirforetakenes Forbund
Juridisk rådgivning for kvinner	Verdipapirsentralen ASA
KnowledgeGroup AS	Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund
Kommunalbanken AS	Økonomiforbundet
KPMG AS	
KS	Følgende høringsinstanser har gitt merknader til høringsnotatet:
Landsorganisasjonen i Norge	
Nasdaq OMX Oslo ASA	
Nordic Trustee	Advokatforeningen
Norges Bondelag	Finans Norge
Norges eiendomsmeglerforbund	Forening for finansfag Norge

Endringer i verdipapirhandelloven (europiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

Pensjonskasseforeningen  
PwC Norge AS

Følgende høringsinstanser har opplyst at de ikke har merknader til forslaget:

Domstoladministrasjonen  
Forsvarsdepartementet  
Justis- og beredskapsdepartementet  
Statistisk sentralbyrå

I tillegg har to privatpersoner svart at de ikke har merknader til forslaget.

## 2.5 Høring om forslag til gjennomføring av regler som etablerer en felleseuropeisk informasjonsportal (ESAP)

I EU ble det i mai 2023 besluttet å etablere etablerer en felleseuropeisk informasjonsportal («European Single Access Point, ESAP») som skal gi sentralisert tilgang til offentlig tilgjengelig informasjon med relevans for finansielle tjenester, kapitalmarkeder og bærekraft. ESAP-regelverket består av tre rettsakter, herunder forordning (EU) 2023/2869 som blant annet gjør endringer i forordningen om europeiske grønne obligasjoner for å tilpasse denne til etableringen av ESAP.

Finansdepartementet ba i brev 7. februar 2025 Finanstilsynet om å utarbeide utkast til lov- og forskriftsendringer for å gjennomføre EØS-regler som svarer til tre rettsakter som etablerer en felleseuropeisk informasjonsportal («European Single Access Point, ESAP»), i norsk rett, herunder forordning (EU) 2023/2869 som endrer forordningen om europeiske grønne obligasjoner. Departementet ba samtidig Finanstilsynet vurdere hvem som bør være innsamlingsmyndighet der regelverket overlater til nasjonale myndigheter å utpeke disse. Finanstilsynet oversendte et utkast til høringsnotat med forslag til lovendringer til departementet 3. november 2025.

Finansdepartementet sendte 13. november 2025 Finanstilsynets forslag om lov- og forskriftsendringer på høring til følgende instanser:

Departementene

Advokattilsynet  
Brønnøysundregistrene  
Datatilsynet  
Konkurransetilsynet  
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring

Folketrygdfondet  
Forbrukerrådet  
Forbrukertilsynet  
Norges Bank  
Likestillings- og diskrimineringsombudet  
Lotteri- og stiftelsestilsynet  
Regjeringsadvokaten  
Riksrevisjonen  
Sivilombudet  
Skattedirektoratet  
Statens pensjonskasse  
Statistisk sentralbyrå  
ØKOKRIM

Handelshøgskolen ved Nord universitet  
Handelshøgskolen BI  
Høgskulen på Vestlandet  
Norges handelshøgskole  
Skatteforsk – Centre for Tax Research  
Universitetet i Agder  
Universitetet i Bergen  
Universitetet i Oslo  
Universitetet i Sørøst-Norge  
Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet

Akademikerne  
Aksjonærforeningen  
Arbeidsgiverforeningen Spekter  
Bankenes sikringsfond  
Den norske advokatforening  
Den Norske Aktuarforening  
Den norske Revisorforening  
Eiendom Norge  
Finans Norge  
Finansforbundet  
Finansieringsselskapenes forening  
Finansmarkedsfondet  
Forening for Finansfag Norge  
Fornybar Norge  
Havtrygd Gjensidig Forsikring  
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede  
Hovedorganisasjonen Virke  
Huseierne  
Kommunalbanken AS  
KS  
Landsorganisasjonen i Norge  
Nasdaq OMX Oslo ASA  
Nordic Trustee  
NOREXECO ASA  
Norges eiendomsmeglerforbund  
Norges Juristforbund  
Norges Kommunerevisorforbund  
Norges Rederiforbund

Endringer i verdipapirhandelloven (europeiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

Norges Røde Kors  
Norsk Crowdfunding Forening  
Norsk Kapitalforvalterforening  
Norsk Presseforbund  
Norsk Venturekapitalforening  
Norsk Økrimforening  
Norske Boligbyggelags Landsforbund SA  
Norske Forsikringsmegleres Forening  
Næringslivets Hovedorganisasjon  
Oslo Børs  
Pensjonskasseforeningen  
Personskadeforbundet LTN  
Regnskap Norge  
SIX x-clear AG Norway  
Skatterevisorenes Forening  
SMB Norge  
Sparebankforeningen i Norge  
Stiftelsesforeningen  
Stø AS  
Tax Justice Norge

The Nordic Association of Electricity Traders  
The Nordic Association of Marine Insurers  
(CEFOR)  
Verdipapirfondenes forening  
Verdipapirforetakenes Forbund  
Verdipapirsentralen ASA  
Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund  
Økonomiforbundet

Høringsfristen var 13. januar 2026. Ingen av høringsinstansene har hatt merknader til endringene i forordningen om europeiske grønne obligasjoner.

Følgende høringsinstanser har opplyst at de ikke har merknader til forslaget:

Justis- og beredskapsdepartementet  
Klima- og miljødepartementet  
Statistisk sentralbyrå

## 3 Nærmere om forordningen

### 3.1 Innledning

Forordningen om europeiske grønne obligasjoner består av 72 artikler og fire vedlegg. Artiklene er inndelt i syv deler. Del I (artikkel 1 og 2) angir forordningens virkeområde og definisjoner. Del II (artikkel 3 til 19) angir vilkårene for å benytte betegnelsene «europeisk grønn obligasjon» («European Green Bond») eller «EuGB». Del III (artikkel 20 og 21) regulerer opplysningene som frivillig kan gis av utstedere av andre bærekraftsrelaterte obligasjoner. Del IV (artikkel 22 til 43) gjelder kravene til eksterne kontrollører. Del V (artikkel 44 til 67) regulerer tilsynet med utstedere og eksterne kontrollører. Del VI (artikkel 68) gjelder adgangen til å gi delegerte rettsakter til forordningen. Del VII (artikkel 69 til 72) inneholder avsluttende bestemmelser. Departementet redegjør i dette punktet for delene av forordningen som ikke medfører behov for ytterligere nasjonale bestemmelser.

### 3.2 Vilkår for bruk av provenyet

Forordningens artikkel 4 nr. 1 stiller krav til bruken av provenyet fra en grønn obligasjon. Før obligasjonen forfaller, skal provenyet i sin helhet være allokert i henhold til virksomhet som anses som miljømessig bærekraftig etter forordning (EU) 2020/852 (taksonomiforordningen). Artikkel 4 nr. 1 bokstav a til e angir at dette kan gjøres ved å finansiere anleggsmidler, kapital- eller driftsutgifter, finansielle midler, husholdningers verdier og utgifter, eller en kombinasjon av disse. Det følger av bestemmelsens annet ledd at utstedere kan trekke fra kostnader ved utstedelsen før de allokere provenyet.

Forordningen gir enkelte unntak fra hovedregelen om allokering av provenyet i artikkel 4 nr. 1.

- Etter artikkel 4 nr. 2 kan provenyet fra en eller flere utestående grønne obligasjoner på visse vilkår allokere til en portefølje av anleggsmidler eller finansielle midler i henhold til taksonomikriteriene.

- Etter artikkel 4 nr. 3 kan utstedere som er offentlige myndigheter, benytte provenyet fra grønne obligasjoner til skattelettelser, subsidier mv. så lenge provenyet allokere i henhold til taksonomikriteriene.
- Etter artikkel 5 nr. 1 kan inntil 15 prosent av provenyet fra en grønn obligasjon allokere til økonomisk virksomhet som ikke oppfyller kriteriene i de delegerte rettsaktene til taksonomiforordningen, gitt at virksomheten ikke har fått kriterier ved utstedelsen av den grønne obligasjonen eller at virksomheten er del av internasjonal støtte i tråd med internasjonale retningslinjer. Artikkel 5 nr. 2 til 4 stiller nærmere vilkår for utstedelser som benytter unntaket i nr. 1.

Artikkel 8 gir nærmere regler om anvendelse av taksonomikriteriene. Det følger av nr. 1 bokstav a at utsteder skal påse at provenyet allokere til aktiviteter som oppfyller de relevante kriteriene på utstedelsestidspunktet. Det følger av nr. 1 bokstav b romertall i at dersom de relevante kriteriene blir endret etter at obligasjonen er utstedt, skal utstederen innen syv år allokere resterende proveny i henhold til de nye kriteriene. Det er særskilte regler for proveny som dekkes av en investeringsplan («CapEx-plan») (nr. 1 bokstav b romertall ii), og for porteføljer av grønne obligasjoner (nr. 2).

### 3.3 Informasjonskrav

#### 3.3.1 Faktablad

Artikkel 10 nr. 1 fastsetter at utstederen, før utstedelsen av en grønn obligasjon, skal utarbeide et faktablad, og påse at faktabladet har fått en bekrefte vurdering av en ekstern kontrollør. Hva faktabladet skal inneholde, fremgår av vedlegg I til forordningen. Den eksterne kontrollørens vurdering skal inneholde en vurdering av om faktabladet oppfyller kravene i artikkel 4 til 8 og vedlegg I, samt inneholde informasjon som nevnt i forordningens vedlegg IV. Artikkel 10 nr. 2 åpner for at utstederen kan lage et felles faktablad for flere grønne obligasjoner. Det følger av artikkel 15 at

faktabladet og den eksterne kontrollørens vurdering skal offentliggjøres før obligasjonen utstedes.

### 3.3.2 Allokeringsrapport

Det følger av artikkel 11 nr. 1 at utstederen årlig skal utarbeide en allokeringsrapport frem til hele provenyet fra den grønne obligasjonen er allokert, eller eventuelt frem til CapEx-planen er gjennomført. Allokeringsrapporten skal vise at provenyet fra obligasjonen har blitt allokert i samsvar med artikkel 4 til 8, og etter artikkel 11 nr. 2 redegjøre for fremdriften i en eventuell CapEx-plan. Hva allokeringsrapporten konkret skal inneholde, fremgår av vedlegg II til forordningen. Det følger av artikkel 11 nr. 3 at det kan utarbeides en felles allokeringsrapport for flere europeiske grønne obligasjoner. Artikkel 11 nr. 4 fastsetter at allokeringsrapporten som utarbeides etter at provenyet fra den grønne obligasjonen er fullt allokert, skal vurderes av en ekstern kontrollør. Artikkel 11 nr. 6 fastsetter et unntak fra reglene i nr. 4 for når proveny fra en eller flere europeiske grønne obligasjoner allokeres til en portefølje av anleggsmidler eller finansielle midler. I slike tilfeller skal hver allokeringsrapport vurderes av en ekstern kontrollør, med mindre utstederen i allokeringsrapporten bekrefter at det ikke har skjedd noen relevante endringer. Vurdering av ekstern kontrollør er også påkrevd når det gjøres endringer i en offentliggjort allokeringsrapport, jf. artikkel 11 nr. 5.

Det følger av artikkel 11 nr. 8 at den eksterne kontrollørens vurdering av allokeringsrapporten skal inneholde en vurdering av om provenyet er allokert i henhold til artikkel 4 til 8, og om det er allokert i henhold til faktabladet. I begge tilfeller kan kontrolløren basere seg på den informasjonen som er gitt av utstederen. I tillegg skal vurderingen inneholde informasjon som nevnt i forordningens vedlegg IV. Etter nr. 9 skal allokeringsrapporten og eventuell vurdering fra ekstern kontrollør offentliggjøres innen 270 dager etter utløpet av rapporteringsperioden, hvorav den eksterne kontrolløren skal ha minst 90 dager til å vurdere rapporten.

Artikkel 13 gir særskilte regler om vurderinger av allokeringsrapporter som utarbeides av utstedere som er offentlige myndigheter. For vurderingen av slike rapporter kan myndighetene velge å la en statsrevisor undersøke hvordan provenyet er allokert. I slike tilfeller skal den eksterne kontrollørens rolle begrenses til å undersøke at de finansierte aktivitetene oppfyller taksonomikriteriene, jf. artikkel 13 nr. 2.

### 3.3.3 Rapport om miljøpåvirkning

Det følger av artikkel 12 nr. 1 at utstedere av europeiske grønne obligasjoner skal utarbeide en rapport om miljøpåvirkningen av bruken av obligasjonsprovenyet. Rapporten skal utarbeides etter at provenyet er fullt allokert, og minst én gang i løpet av obligasjonens levetid. Rapporten skal utarbeides som angitt i forordningens vedlegg III. Artikkel 12 nr. 2 åpner for at det kan utarbeides en felles rapport om miljøpåvirkning for flere europeiske grønne obligasjoner. Det følger av artikkel 12 nr. 3 at det er valgfritt for utsteder å innhente en vurdering av rapporten om miljøpåvirkning fra en ekstern kontrollør. Innhenter utsteder en slik vurdering, skal den eksterne kontrolløren vurdere om:

- obligasjonsutstedelsen er i samsvar med utstederens overordnede miljøstrategi (artikkel 12 nr. 3 bokstav a),
- vurdere de angitte miljøpåvirkningene av obligasjonsprovenyet (bokstav b) og
- gi informasjon som nevnt i forordningens vedlegg IV (bokstav c).

### 3.3.4 Offentliggjøring

Artikkel 15 gir regler om offentliggjøring. Det følger av artikkel 15 nr. 1 at faktablad, allokeringsrapporter, rapporter om miljøpåvirkning, eksterne kontrollørers vurderinger og en eventuell CapEx-plan skal gjøres vederlagsfritt tilgjengelig på utstederens nettsider. Dokumentene skal være tilgjengelig på utstederens nettsider frem til minst 12 måneder etter at obligasjonen har forfalt. Utstederen skal gi den nasjonale tilsynsmyndigheten og ESMA melding om offentliggjøringen av dokumentene etter artikkel 15 nr. 4 og nr. 5. Artikkel 15 nr. 2 og 3 stiller språkkrav til dokumentene.

## 3.4 Utstedelse av prospekter

Det følger av forordningens artikkel 14 nr. 1 at betegnelsene «europisk grønn obligasjon» og «EuGB» bare kan benyttes på obligasjoner som er omfattet av et prospekt som utstederen har offentliggjort i samsvar med forordning (EU) 2017/1129 (prospektforordningen). I prospektet skal obligasjonene gjennomgående betegnes som europeisk grønne obligasjoner, og det skal opplyses at obligasjonen er utstedt i samsvar med forordningen om europeiske grønne obligasjoner. Artikkel 14 nr. 2 gir unntak fra prospektkravet for

obligasjoner utstedt eller garantert av offentlige myndigheter.

Det følger av artikkel 9 at tilsynsmyndighetene ikke skal godkjenne prospekter utstedt av jurisdiksjoner, eller utstedere etablert i slike, som er på EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål eller som er identifisert som høyrisikoland i forbindelse med hvitvasking og terrorfinansiering, når prospektene viser til forordningen eller bruker betegnelsen «europeisk grønn obligasjon» eller «EuGB».

### 3.5 Verdipapiriserte obligasjoner

Verdipapirisering innebærer konvertering av utlån og andre finansielle eiendeler til omsettelige verdipapirer. Ved verdipapirisering kan banker og andre långivere (heretter verdipapirisere) overdra låneporteføljen og noe av risikoen for denne til et spesialforetak for verdipapirisering. Verdipapirisering er i forordningens artikkel 2 nr. 18 definert i samsvar med verdipapiriseringsforordningen (forordning (EU) 2017/2402). Forordningen om europeiske grønne obligasjoner del II kapittel 3 (artikkel 16 til 19) inneholder regler om når verdipapiriserte obligasjoner kan benytte betegnelsene «europeisk grønn obligasjon» og «EuGB». Forordningens krav til utstederen og bruk av provenyet gjelder for verdipapiriseringen og provenyet som ble oppnådd ved å overdra verdier til spesialforetaket. Spesialforetaket skal være underlagt kravene til prospekt og offentliggjøring. Det stilles også miljømessige minstekrav til, og ytterligere opplysningskrav om, de verdipapiriserte eksponeringene. Det følger av artikkel 17 at obligasjoner utstedt i forbindelse med syntetisk verdipapirisering ikke kan benytte betegnelsene «europeisk grønn obligasjon» og «EuGB».

Det følger av artikkel 18 nr. 1 at verdipapiriserte obligasjoner hvor de underliggende eksponeringene finansierer leting, gruvedrift, utvinning, produksjon, prosessering, lagring, raffinering eller distribusjon, inkludert transport og handel med fossile brennstoff, ikke omfattes av forordningen. Eksponeringer som finansierer enkelte gitte aktiviteter knyttet til fossile brennstoff og som oppfyller kriteriene om å ikke gjøre betydelig skade fastsatt i delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/2139, kan likevel inkluderes i de underliggende eksponeringene etter forordningen, jf. artikkel 18 nr. 2.

### 3.6 Frivillig opplysningsregime for andre bærekraftsrelaterte obligasjoner

Forordningens del III (artikkel 20 og 21) etablerer et frivillig opplysningsregime før og etter utstedelse for obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige og for bærekraftskoblede obligasjoner. Obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige defineres i artikkel 2 nr. 5 som obligasjoner hvis utsteder gir investorer en forpliktelse eller enhver form for påstand før kontraktinngåelse om at obligasjonsprovenyet allokeres til økonomiske aktiviteter som bidrar til et miljømål. Bærekraftskoblede obligasjoner defineres i artikkel 2 nr. 5 som obligasjoner der de finansielle eller strukturelle egenskapene varierer avhengig av utsteders oppnåelse av forhåndsdefinerte miljømessige mål.

EU-kommisjonen skal etter artikkel 20 nr. 1 gi retningslinjer om maler som utstedere av slike obligasjoner kan benytte når de gir opplysninger før utstedelse. Artikkel 20 nr. 2 til 4 stiller nærmere krav til hvilken informasjon malene skal inkludere. EU-kommisjonen ga slike retningslinjer den 25. juli 2025.

Det følger av artikkel 21 nr. 1 at utstedere av slike obligasjoner kan gi opplysninger etter utstedelse gjennom å bruke gitte maler. Utstedere som frivillig benytter standardene som gjelder etter utstedelse, vil være underlagt tilsyn i obligasjonens løpetid, jf. artikkel 21 nr. 1 annet ledd. Artikkel 21 nr. 2 og 3 stiller nærmere krav til hvilken informasjon malene skal inkludere. EU-kommisjonen er i artikkel 21 nr. 4 gitt hjemmel til å gi utfyllende retningslinjer om innholdet i malene, og EU-kommisjonen fastsatte en forordning 25. juli 2025.

### 3.7 Tilgjengeliggjøring av informasjon gjennom en felleseuropeisk informasjonsportal (ESAP)

I EU ble det i mai 2023 besluttet å etablere en felleseuropeisk informasjonsportal («European Single Access Point, ESAP») som skal gi sentralisert tilgang til offentlig tilgjengelig informasjon med relevans for finansielle tjenester, kapitalmarkeder og bærekraft. ESAP-regelverket består av tre rettsakter, herunder forordning (EU) 2023/2869 som blant annet gjør endringer i forordningen om europeiske grønne obligasjoner for å tilpasse denne til etableringen av ESAP.

Gjennom endringsforordning (EU) 2023/2869 føyes en ny artikkel 15a til forordningen om europeiske grønne obligasjoner som innebærer at fra 10. januar 2030 skal informasjonen som nevnt under punkt 3.3.4 og 3.6 ovenfor, også tilgjengelig gjøres gjennom ESAP. Opplysningene som skal tilgjengelig gjøres gjennom ESAP, skal samles inn av såkalte innsamlingsorganer. For informasjon etter forordningens artikkel 15 skal innsamlingsorganet være ESMA, mens nasjonale myndigheter skal utpeke et innsamlingsorgan for opplysninger omfattet av forordningens artikler 20 og 21. Det vises til videre omtale i proposisjonen punkt 5.3.1 og 5.5.2.

### 3.8 Eksterne kontrollører

#### 3.8.1 Innledning

Forordningens del IV (artikkel 22 til 43) etablerer et registreringsregime for eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner, herunder eksterne kontrollører fra tredjeland. Forordningen beskriver søknadsprosedyren for eksterne kontrollører, setter krav til eksterne kontrollørers organisering, styring og vurderingstjenester, og regulerer adgangen for eksterne kontrollører fra tredjeland til å yte tjenester i EU.

#### 3.8.2 Registrering

Etter artikkel 22 nr. 1 skal eksterne kontrollører være registrert hos ESMA før de starter sin virksomhet. Det følger av artikkel 22 nr. 2 at de skal oppfylle registreringskravene til enhver tid. Artikkel 22 nr. 3 gir unntak fra kravet om registrering for statsrevisorer som utfører oppgaver etter artikkel 13.

Artikkel 23 nr. 1 fastsetter krav til søknader om registrering som ekstern kontrollør. Søkerne skal blant annet gi informasjon om:

- foretaksform (bokstav c),
- eierstruktur (bokstav d),
- styre og ledelse og deres kvalifikasjoner (bokstav e),
- antallet ansatte som skal være involvert i vurderingsvirksomheten og deres kompetansenivå (bokstav f),
- prosedyrer og metoder som søkeren skal bruke for å gi vurderinger (bokstav g),
- ordninger for å håndtere interessekonflikter (bokstav h),
- eventuell eksisterende eller planlagt utkontraktering (bokstav i) og

- eventuell annen virksomhet søkeren driver (bokstav j).

Det følger av artikkel 23 nr. 2 at ESMA skal registrere søkeren som ekstern kontrollør bare dersom styret og ledelsen er egnet, antallet ansatte og deres kompetansenivå er tilstrekkelig til å utføre oppgavene som forordningen pålegger eksterne kontrollører, og søkeren har en betryggende organisering. Artikkel 23 nr. 3 til 5 gir nærmere regler om ESMA's behandling av søknader.

Forordningens artikkel 69 gir en overgangsordning på 18 måneder for eksterne kontrollører som i dag yter vurderingstjenester, slik at de kan fortsette å yte vurderingstjenester mens de søker om registrering. I denne perioden skal de oppfylle kravene i forordningen etter beste evne.

#### 3.8.3 Organisering og styring

Forordningens artikkel 26 til 36 gir regler om krav til eksterne kontrollørers organisering, fremgangsmåter og styringsdokumenter.

Etter artikkel 26 nr. 1 skal eksterne kontrollører ha hensiktsmessige systemer, ressurser og fremgangsmåter for å overholde sine plikter etter forordningen. Artikkel 26 nr. 2 stiller krav til at eksterne kontrollører skal overvåke og minst årlig evaluere evnen til å overholde pliktene. Det følger av artikkel 26 nr. 3 at ESMA skal utvikle, og EU-kommisjonen vedta, nærmere kriterier for å vurdere systemene, ressursene og fremgangsmåtene til eksterne kontrollører.

Artikkel 27 nr. 1 fastsetter styret og ledelsens overordnede ansvar for den eksterne kontrollørers virksomhet, herunder at vurderingene er uavhengige, og at eventuelle interessekonflikter identifiseres og elimineres eller håndteres, samt opplyses om. Det følger av artikkel 27 nr. 2 at ESMA skal utvikle, og EU-kommisjonen vedta, nærmere kriterier for å vurdere hvorvidt den eksterne kontrolløren forvaltes på en forsvarlig måte og om håndteringen av interessekonflikter.

Artikkel 28 nr. 1 fastsetter krav om at eksterne kontrollører skal påse at ansatte som er involvert i vurderinger, har nødvendig kompetanse, erfaring og opplæring for å utføre oppgavene de er satt til å gjøre. Artikkel 28 nr. 2 stiller krav til de ansattes uavhengighet. Det følger av artikkel 28 nr. 3 at ESMA skal utvikle, og EU-kommisjonen vedta, nærmere kriterier for å vurdere de ansattes kompetanse, erfaring og opplæring.

Det følger av artikkel 29 nr. 1 at eksterne kontrollører skal ha en fast funksjon for regeletterlevelse, som etter artikkel 29 nr. 2 må oppfylle visse

minstekrav til myndighet, ressurser og uavhengighet. Etter artikkel 29 nr. 3 skal funksjonens eventuelle funn gjøres tilgjengelig for et tilsynsorgan eller et administrasjonsorgan hos den eksterne kontrolløren. Det følger av artikkel 29 nr. 4 at ESMA skal utvikle, og EU-kommisjonen vedta, nærmere kriterier for å vurdere om funksjonen for regeletterlevelse oppfyller kravene i nr. 2 bokstav a og b.

Artikkel 30 stiller krav til eksterne kontrollørers interne rutiner og prosedyrer. Artikkelen nr. 1 stiller krav om at eksterne kontrollører skal ha interne rutiner for å sikre at deres forretningsinteresser ikke svekker uavhengigheten eller nøyaktigheten til deres vurderinger. Det følger av artikkel 30 nr. 2 at eksterne kontrollører skal ha betryggende prosedyrer for administrasjon, regnskap og internkontroll og effektive kontroll- og sikkerhetstiltak for informasjonshåndteringssystemer. Det følger av artikkel 30 nr. 3 at ESMA skal utvikle, og EU-kommisjonen vedta, nærmere kriterier for å vurdere om eksterne kontrollører oppfyller kravene i artikkel 30 nr. 2.

Artikkel 31 nr. 1 stiller krav om at eksterne kontrollører har systemer for å sikre at deres vurderinger bygger på en grundig analyse av informasjonen som er tilgjengelig og relevant for dem. Artikkel 31 nr. 2 stiller krav om at eksterne kontrollører skal offentliggjøre hovedtrekkene i begrunnelsen for konklusjonene for hver vurdering. Det følger av artikkel 31 nr. 3 at informasjonen som eksterne kontrollører benytter, skal ha tilstrekkelig kvalitet og være fra troverdige kilder. Det følger av artikkel 31 nr. 4 at ESMA skal utvikle, og EU-kommisjonen vedta, nærmere kriterier for å vurdere om informasjonen er av tilstrekkelig kvalitet og om kildene er troverdige.

Det følger av artikkel 32 nr. 1 at eksterne kontrollører som blir oppmerksomme på feil i metodene de benytter for å vurdere obligasjoner, eller hvordan metodene anvendes, umiddelbart skal informere ESMA og utstederne av de europeiske grønne obligasjonene som er rammet av feilen. Etter artikkel 32 nr. 2 skal eksterne kontrollører korrigere og offentliggjøre eventuelle feil de har begått.

Forordningen artikkel 33 setter rammer for eksterne kontrollørers utkontraktering. Det følger av bestemmelsen nr. 1 at eksterne kontrollører skal påse at tredjepartsleverandører som utfører vurderingsaktivitet, har kompetanse og kapasitet til å utføre oppgavene på en pålitelig og profesjonell måte. Videre skal eksterne kontrollører påse at utkontraktering av vurderingsaktivitet ikke svekker den eksterne kontrollørens

internkontroll eller ESMAAs mulighet til å føre tilsyn. Etter artikkel 33 nr. 2 er det ikke tillatt å utkontraktere all vurderingsaktivitet, og det er heller ikke anledning til å utkontraktere sin funksjon for regeletterlevelse. Det følger av nr. 3 at eksterne kontrollører skal varsle ESMA om vurderingsaktivitet de planlegger å utkontraktere. Etter nr. 4 skal eksterne kontrollører påse at utkontrakteringen ikke påvirker ledelsen eller styrets evne til å utøve sine roller. Etter nr. 5 skal eksterne kontrollører påse at tredjepartsleverandører samarbeider med, og oppfyller eventuelle tilsynskrav fra ESMA. Artikkel 33 nr. 6 fastslår at ansvaret for den utkontrakterte virksomheten alltid er hos den eksterne kontrolløren. Det følger av artikkel 33 nr. 7 at ESMA skal utvikle, og EU-kommisjonen vedta, nærmere kriterier for å vurdere om:

- tredjepartsleverandører som utfører vurderingsaktivitet, har kompetanse og kapasitet til å utføre oppgavene på en pålitelig og profesjonell måte, og
- utkontraktering av vurderingsaktivitet ikke svekker den eksterne kontrollørens internkontroll eller ESMAAs mulighet til å føre tilsyn.

Artikkel 34 nr. 1 stiller krav til eksterne kontrollørers oppbevaring av dokumentasjon. Bestemmelsen nr. 2 fastsetter at dokumentasjon knyttet til utførte vurderingsoppdrag skal oppbevares minst fem år etter at den berørte obligasjonen har forfalt. Dersom ESMA har trukket tilbake registreringen til en ekstern kontrollør, skal den eksterne kontrolløren etter bestemmelsen nr. 3 oppbevare dokumentasjon i ytterligere fem år.

Artikkel 35 og 36 gir regler om taushetsplikt og eksterne kontrollørers håndtering av interessekonflikter. Det følger av artikkel 35 nr. 1 at eksterne kontrollører skal identifisere og eliminere eller håndtere interessekonflikter knyttet til:

- deres analytikere og ansatte,
- aksjonærer som direkte eller indirekte kontrollerer minst 10 pst. av aksjekapitalen eller stemmerettene i den eksterne kontrolløren,
- personer som har et kontraktsforhold med den eksterne kontrolløren og er direkte involvert i vurderingsaktivitetene,
- personer som godkjenner vurderingene av obligasjoner.

Artikkel 35 nr. 2 stiller krav om at før det inngås avtale med utsteder, skal den eksterne kontrolløren vurdere om det er potensielle eller faktiske interessekonflikter. Dersom en interessekonflikt ikke kan elimineres eller håndteres, skal den

eksterne kontrolløren ikke gi vurderinger av en obligasjon. Det følger av artikkel 35 nr. 3 at honorarene til en ekstern kontrollør ikke skal avhenge av utfallet av vurderingene som utføres. Artikkel 35 nr. 4 og 5 gir regler om den eksterne kontrolløren og dens ansattes taushetsplikt. Artikkel 36 pålegger eksterne kontrollører som tilbyr andre tjenester enn vurderingstjenester, å påse at disse tjenestene ikke skaper interessekonflikter knyttet til europeiske grønne obligasjoner. Eksterne kontrollører skal i sine vurderinger opplyse om eventuelle tjenester de utfører for utstederen eller eventuelle relaterte tredjeparter.

### 3.8.4 Nærmere regler om vurderinger

Kravene til den eksterne kontrollørens vurderinger følger i hovedsak av artikkel 10 til 12 og vedlegg IV, men artikkel 37 og 38 gir enkelte tilleggsregler. Det følger av artikkel 37 at den eksterne kontrolløren i sine vurderinger ikke må vise til ESMA eller andre tilsynsmyndigheter på en måte som kan gi inntrykk av at vurderingen er godkjent av dem. Det følger av artikkel 38 at eksterne kontrollører skal gjøre vurderingene de har foretatt, vederlagsfritt tilgjengelig på sine nettsider. Vurderingene skal være tilgjengelig frem til obligasjonen forfaller. En ekstern kontrollør som bestemmer seg for ikke å fullføre en vurdering, skal opplyse om begrunnelsen for dette på sine nettsider.

### 3.8.5 Eksterne kontrollører fra tredjeland

Artikkel 39 til 43 gir regler om tjenesteyting fra eksterne kontrollører etablert i tredjeland, og gir anvisning på tre ulike regulatoriske spor som kan lede til at en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland kan yte vurderingstjenester i EU:

- registrering hos ESMA (artikkel 39 til 41),
- anerkjennelse av ESMA (artikkel 42) og
- godkjenning av søknad fra en ekstern kontrollør om å godkjenne tjenester som ytes i EU av en ekstern kontrollør i et tredjeland (artikkel 43).

Utgangspunktet etter artikkel 39 nr. 2 er at en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland må søke

om å bli registrert i ESMA's register over eksterne kontrollører fra tredjeland for å kunne yte vurderingstjenester i EU. For å kunne føres inn i dette registeret, må EU-kommisjonen ha truffet en likeverdighetsbeslutning for vedkommende tredjeland, den eksterne kontrolløren må være registrert og underlagt tilsyn i det tredjelandet, og det må være etablert samarbeidsordninger mellom ESMA og tredjelandet. Artikkel 39 nr. 3 til 9 gir nærmere regler om blant annet ESMA's behandling av søknader om registrering.

En ekstern kontrollør fra et tredjeland som EU-kommisjonen ennå ikke har truffet likeverdighetsbeslutning for, kan etter artikkel 42 søke om anerkjennelse fra ESMA og dermed få rett til å yte vurderingstjenester i EU. Det er en forutsetning at den eksterne kontrolløren oppfyller de materielle kravene som gjelder for eksterne kontrollører (artikkel 42 nr. 2), og har en rettslig representant i EU som oppfyller nærmere vilkår (artikkel 42 nr. 3).

Eksterne kontrollører etablert i EU kan etter artikkel 43 søke om at ESMA godkjenner en søknad om anerkjennelse av tjenester som ytes i EU av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland. Den eksterne kontrolløren etablert i EU må i så fall føre kontroll med den godkjente eksterne kontrolløren, og skal etter artikkel 43 nr. 5 være fullt og helt ansvarlig for at kravene i forordningen etterleves.

ESMA kan på visse vilkår trekke tilbake en registrering (artikkel 41) eller godkjenning (artikkel 42 nr. 8) av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland, eller pålegge en ekstern kontrollør etablert i EU å trekke en anerkjennelse av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland (artikkel 43 nr. 6).

Forordningens artikkel 70 gir en overgangsordning på 18 måneder (frem til 21. juni 2026) for eksterne kontrollører etablert i et tredjeland, slik at de kan fortsette å yte vurderingstjenester etter å ha sendt inn søknad i henhold til forordningen. De eksterne kontrollørene skal da oppfylle nærmere angitte krav i forordningen etter beste evne, og må ha en rettslig representant i EU som oppfyller nærmere vilkår.

## 4 Plassering av regelverket i norsk rett

### 4.1 Gjeldende rett

Det er ikke gitt særskilte regler om obligasjoner som tilbys som miljømessig bærekraftige eller som har andre bærekraftsrelaterte egenskaper, i norsk rett. Verdipapirhandelloven kapittel 7, som gjennomfører prospektforordningen, gir regler om hva et EØS-prospekt og et nasjonalt prospekt skal inneholde ved søknad om opptak til handel på et regulert marked i Norge.

### 4.2 Finanstilsynets forslag

Finanstilsynet viser i høringsnotatet punkt 2.4.1 til at forordninger skal gjennomføres i nasjonal rett som de er, jf. EØS-avtalen artikkel 7. Videre bemerker Finanstilsynet at forordningen er en nivå 1-rettsakt som skal utfylles av tilhørende nivå 2-rettsakter, og at det er blitt en innarbeidet praksis å gjennomføre nivå 1-rettsakter i lov. Tilhørende nivå 2-rettsakter gjennomføres i forskrift til loven. Finanstilsynet mener denne tilnærmingen også bør følges for forordningen om europeiske grønne obligasjoner.

Finanstilsynet har vurdert om forordningen bør gjennomføres i lov om bærekraftig finans, og viser til at loven gjennomfører offentliggjøringsforordningen og taksonomiforordningen. At forordningen om europeiske grønne obligasjoner på flere punkter henviser til kravene i taksonomiforordningen, kan etter tilsynets vurdering tale for at også forordningen om europeiske grønne obligasjoner bør gjennomføres i lov om bærekraftig finans.

Finanstilsynet peker samtidig på at kravene knyttet til bruk av betegnelsen europeiske grønne obligasjoner gjelder såkalte EØS-prospekter som reguleres av prospektforordningen som er gjennomført i verdipapirhandelloven. Det er i all hovedsak prospektmyndigheten som skal føre tilsyn med prospekter fra utstedere av europeiske grønne obligasjoner, og Finanstilsynet mener derfor at forordningen bør gjennomføres i verdipapirhandellovens kapittel 7 om prospektkrav.

### 4.3 Høringsinstansenes syn

*Advokatforeningen* har ingen motforestillinger mot at endringene foretas ved endringer i verdipapirhandelloven.

*Finans Norge* mener at den foreslåtte innplasseringen av regelverket vil kunne få materielle konsekvenser ved at reglens virkeområde får en noe videre anvendelse ved en gjennomføring i verdipapirhandelloven enn dersom regelverket gjennomføres i lov om bærekraftig finans. Etter Finans Norges vurdering vil en gjennomføring i verdipapirhandelloven også redaksjonelt kunne etterlate et noe misvisende bilde, gitt at forordningen blant annet oppstiller krav til informasjon som ikke tas inn i prospektene. Finans Norge mener derfor at det bør vurderes om regelverket heller bør inntas i lov om bærekraftig finans. Finans Norge viser til at det uansett kan være mulig å benytte en gjennomføringsteknikk med henvisninger til verdipapirhandelloven, hvor regelverket oppstiller likelydende krav. Finans Norge foreslår videre å bruke begrepene «valgfrie opplysninger» og «bærekraftslinkede» obligasjoner i stedet for henholdsvis «valgfri offentliggjøring» og «bærekraftsrelaterte obligasjoner» i inkorporasjonsbestemmelsen, som Finans Norge mener er bedre og mer i tråd med terminologien som brukes i markedet.

*Forening for finansfag Norge* mener det virker som en fornuftig tilnærming at forordningen gjennomføres i verdipapirhandelloven. *Pensjonskasseforeningen* støtter forslaget til nasjonal gjennomføring av forordningen.

### 4.4 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til Finanstilsynets forslag om å gjennomføre forordningen om europeiske grønne obligasjoner ved inkorporasjon i verdipapirhandelloven kapittel 7.

Regelverket for europeiske grønne obligasjoner har grenseflater både til taksonomiforordningen, som er gjennomført i lov om bærekraftig finans mv., og til prospektregelverket, som er gjennomført i verdipapirhandelloven. Departementet

mentet deler tilsynets vurdering om at forordningen bør gjennomføres i verdipapirhandelloven. Departementet viser til at en forutsetning for å utarbeides et prospekt etter prospektforordningen, som er underlagt tilsyn av prospektmyndigheten og reguleres i verdipapirhandelloven. Etter departementets vurdering bør reglene om tilsyn og kontroll med europeiske grønne obligasjoner reguleres i samme lov som EØS-prospekter. Selv om forordningen viser til kravene i taksonomiforordningen, fremstår det etter departementets vurdering som lite hensiktsmessig å plassere de nye reglene om europeiske grønne obligasjoner i lov om offentliggjøring av bærekraftsinformasjon i finanssektoren mv. En teknikk med henvisning mellom verdipapirhandelloven og lov om bærekraftig finans, gir etter departementets syn en mindre oversiktlig lovteknisk løsning for brukerne av regelverket. Når det gjelder hvilken betydning plasseringen vil ha for prospektreglene, viser departementet til vurderingen i punkt 5.5.

Forslaget til inkorporasjonsbestemmelse inneholder for det første en henvisning som innebærer at forordningen om europeiske grønne obligasjoner, med endringene som følger av forordningen (EU) 2023/2869, gjelder som norsk lov med de tilpasninger som følger av EØS-avtalen. Lovforslaget inneholder videre hjemmel for departementet til å fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen. Dette gir departementet hjemmel

til å gjennomføre utfyllende kommisjonsrettsakter fastsatt med hjemmel i forordningen, i norsk rett.

Departementet foreslår i tillegg en hjemmel til å gjennomføre mindre endringer i selve forordningen om europeiske grønne obligasjoner i forskrifts form, selv om forordningen er gjennomført ved lov. Dette er samme type derogasjonshjemmel som er gitt i annen lovgivning på finansmarkedsområdet som gjennomfører EØS-regler som svarer til EU-forordninger. Se for eksempel lov om EØS-finanstilsyn § 6 annet ledd og verdipapirhandelloven § 7-1 tredje ledd.

Forordningen om europeiske grønne obligasjoner i EØS-tilpasset form forutsetter at det i nasjonalt regelverk skal fastsettes en liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner, se punkt 3.4 og 7.3.4. Ved fastsettelsen av listen skal nasjonale myndigheter ta hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål. Departementet foreslår at det etableres en hjemmel som gir departementet kompetanse til å fastsette en slik liste i forskrift.

Når det gjelder innspillene til terminologien i inkorporasjonsbestemmelsen, viser departementet til at ordlyden i inkorporasjonsbestemmelsen er endret sammenlignet med forslaget som var på høring. Forslaget til inkorporasjonsbestemmelse benytter nå korttittel på forordningen.

Det vises til lovforslaget § 7-11 a første, annet, tredje og femte ledd.

## 5 Tilsyn med utstedere

### 5.1 Gjeldende rett

Det er ikke gitt regler i norsk rett om et særskilt tilsynsregime for grønne obligasjoner. Finanstilsynet fører tilsyn med etterlevelsen av prospektreglene i verdipapirhandelloven kapittel 7. Tilsynsvirkemidlene som kan benyttes, og tiltakene som kan besluttes ved overtredelser, følger av reglene i finanstilsynsloven og verdipapirhandelloven kapittel 7, 19 og 21. Som ledd i tilsynet kan Finanstilsynet blant annet kreve opplysninger, gi pålegg om retting, og offentliggjøre eller pålegge utstederen å offentliggjøre alle vesentlige opplysninger som kan påvirke vurderingen av de verdipapirer som tilbys til offentligheten eller tas opp til notering på et regulert marked, for å sikre investorbeskyttelsen eller et velfungerende marked. Finanstilsynet kan også suspendere eller forby handelen i utstederens verdipapirer, nekte å godkjenne et prospekt, og ilegge overtredelsesgebyr for brudd på prospektreglene. Brudd på plikten til å utarbeide prospekt er også sanksjonert med straff.

### 5.2 Forordningen

#### 5.2.1 Tilsynsmyndighet og innsamlingsorgan

Artikkel 44 nr. 1 fastsetter at det er den nasjonale tilsynsmyndigheten utpekt i henhold til artikkel 31 i prospektforordningen som skal føre tilsyn med at utstedere av europeiske grønne obligasjoner overholder artikkel 10 til 15, 18 og 19, og med utstedere av andre typer bærekraftsrelaterte obligasjoner som frivillig benytter standardene nevnt i artikkel 21. Bestemmelser det skal føres tilsyn med omfatter offentliggjøringskravene for europeiske grønne obligasjoner, men ikke allokeringsskravene i artikkel 4 til 8. Det følger av fortalen til forordningen avsnitt 53 at forordningen ikke pålegger tilsynsmyndighetene å granske påliteligheten eller nøyaktigheten av informasjonen som utstedere er pålagt å gi etter forordningen, eller å overvåke at kravene knyttet til allokeringen av provenyet har blitt oppfylt.

Etter artikkel 44 nr. 2 er det den nasjonale tilsynsmyndigheten utpekt i henhold til verdipapiriseringsforordningen artikkel 29 nr. 5 som skal føre tilsyn med at verdipapirisereren oppfyller sine plikter etter artikkel 10 til 15, 18 og 19.

Artikkel 44 nr. 3 gir unntak fra regelen om at tilsynet føres av prospektmyndigheter for europeiske grønne obligasjoner utstedt eller garantert av offentlige myndigheter. Utstedere av slike obligasjoner er ikke omfattet av prospektforordningen, og skal heller ikke være underlagt tilsyn etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner.

I henhold til forordningen artikkel 15a, som følger av endringsforordningen (EU) 2023/2869 (ESAP), skal det utpekes et innsamlingsorgan for opplysninger omfattet av forordningens artikler 20 og 21.

#### 5.2.2 Tilsynsvirkemidler

Forordningen artikkel 45 nr. 1 gir regler om hvilke tilsyns- og undersøkelsesbeføyelser den nasjonale tilsynsmyndigheten skal ha til rådighet. I tillegg til å kunne pålegge utstedere å oppfylle deres offentliggjøringsforpliktelser (bokstav a til f), skal tilsynsmyndigheten blant annet også kunne:

- pålegge utstederes styre, ledelse og revisor å fremlegge informasjon og dokumenter (bokstav g)
- ved mistanke om brudd på utstederens plikter, suspendere eller forby adgangen til å utstede eller markedsføre europeiske grønne obligasjoner (bokstav h til k)
- offentliggjøre informasjon om at utstederen har overtrådt sine plikter etter forordningen og ikke lenger oppfyller kravene til å benytte betegnelsen europeisk grønn obligasjon, og pålegge utstederen å gjøre denne informasjonen tilgjengelig på sine nettsider (bokstav l og n)
- forby en utsteder å utstede europeiske grønne obligasjoner i en periode på maksimum ett år ved gjentatte og alvorlige overtredelser (bokstav m)
- gjennomføre stedlige tilsyn og granskninger, men ikke i private hjem, når det antas å kunne

frembringe relevant informasjon knyttet til brudd på forordningen (bokstav o).

Artikkel 45 nr. 2 angir at virkemidlene kan benyttes direkte, i samarbeid med andre tilsynsmyndigheter, eller ved søknad til vedkommende rettsmyndighet. Etter artikkel 45 nr. 3 skal medlemsstatene sikre at tilsynsmyndigheten har virkemidlene som er nødvendige for å utføre sine oppgaver etter forordningen. Etter artikkel 45 nr. 4 skal en person som gir opplysninger til tilsynsmyndigheten etter forordningen ikke anses for å bryte taushetsplikt eller på annen måte holdes ansvarlig for dette.

### 5.2.3 Administrative sanksjoner og tiltak

Adgangen til å ilegge administrative sanksjoner og tiltak følger av forordningen artikkel 49. Tilsynsmyndighetene skal etter artikkel 49 nr. 1 ha adgang til å ilegge administrative sanksjoner og tiltak i samsvar med nasjonal rett ved brudd på artikkel 10 til 15, 18, 19 og 21 og dersom pålegg ilagt i forbindelse med tilsyn ikke imøtekommes. Sanksjonene og tiltakene skal være effektive, forholdsmessige og avskrekkende. Etter artikkel 49 nr. 2 kan medlemsstaten velge å ikke ha regler om administrative sanksjoner dersom overtredelsene er sanksjonert med straff i nasjonal rett.

Artikkel 49 nr. 4 første ledd oppstiller de ulike sanksjonene og tiltakene som skal kunne ilegges ved brudd på forordningens bestemmelser:

- offentlig uttalelse om regelbruddet (bokstav a),
- pålegg om retting (bokstav b)
- forbud mot at den ansvarlige fysiske eller juridiske personen utsteder europeiske grønne obligasjoner i en periode på høyst ett år (bokstav c)
- overtredelsesgebyr (bokstav d).

Maksimumsbeløpet for overtredelsesgebyret skal etter artikkel 49 nr. 4 bokstav d utgjøre minst to ganger vinningen som følge av overtredelsen, der dette beløpet kan fastslås. Maksimumsbeløpet for overtredelsesgebyret for juridiske personer skal etter bokstav e være minst 500 000 euro eller 0,5 pst. av den juridiske personens årlige omsetning. Maksimumsbeløpet for overtredelsesgebyret for fysiske personer skal etter bokstav f være minst 50 000 euro. Medlemsstater som ikke benytter euro som valuta, skal fastsette tilsvarende maksimum overtredelsesgebyr i lokal valuta med utgangspunkt i vekslingskursen mellom euro og den nasjonale valutaen 20. desember 2023. Artikkel 49 nr. 4 annet ledd gir nærmere

regler om hvilken omsetning som skal legges til grunn i tilfeller der utsteder er morforetak, eller inngår i et konsern, som skal utarbeide konsernregnskap etter regnskapsdirektivet.

Artikkel 49 nr. 5 åpner for at medlemsstatene kan fastsette flere sanksjoner og høyere gebyrsatser enn det som påkrevd etter forordningen.

Artikkel 50 nr. 1 gir nærmere retningslinjer for tilsynsmyndighetens vurdering av type og nivå av administrativ sanksjon eller tiltak. Tilsynsmyndigheten skal blant annet ta hensyn til:

- grad av alvorlighet og overtredelsens varighet (bokstav a)
- graden av ansvar den juridiske eller fysiske personen som er ansvarlig for overtredelsen har (bokstav b)
- den finansielle posisjonen til den juridiske eller fysiske personen som er ansvarlig for overtredelsen (bokstav c)
- overtredelsens innvirkning på investorenes interesser (bokstav d)
- i hvilken grad personen som er ansvarlig for overtredelsen samarbeider med tilsynsmyndigheten (bokstav f)
- tidligere overtredelser (bokstav g)

Etter artikkel 51 skal medlemsstatene påse at avgjørelser etter forordningen er behørig begrunnet og kan gjøres til gjenstand for domstolsbehandling.

Artikkel 52 nr. 1 fastsetter en hovedregel om at administrative sanksjoner og tiltak skal publiseres på tilsynsmyndighetens nettsider. Det skal blant annet gis informasjon om overtredelsens natur og hvem som er ansvarlig for overtredelsen. Artikkel 52 nr. 2 gir enkelte unntak fra hovedregelen i tilfeller der publisering er ansett å være uproporsjonalt eller dersom publisering har negativ innvirkning på finansiell stabilitet eller på en pågående undersøkelse. Det følger av artikkel 52 nr. 3 at tilsynsmyndigheten skal publisere informasjon om at en sanksjon eller tiltak har blitt anket, og om utfallet av ankebehandlingen. Tilsynsmyndigheten skal også publisere informasjon om eventuelle vedtak om å omgjøre tidligere vedtak. Etter artikkel 52 nr. 4 skal informasjon som skal publiseres etter artikkel 52 være tilgjengelig på tilsynsmyndighetens nettsider i minst fem år etter publisering.

Det følger av artikkel 53 nr. 1 at tilsynsmyndigheten årlig skal rapportere til ESMA om alle administrative sanksjoner og tiltak som er ilagt etter artikkel 49. Sanksjoner som publiseres, skal etter artikkel 53 nr. 3 også rapporteres løpende til ESMA.

## 5.2.4 Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter

Forordningen artikkel 46 inneholder regler om samarbeid mellom tilsynsmyndigheter, herunder om informasjonsutveksling og gjennomføring av stedlige og andre former for tilsyn. Det følger av artikkel 46 nr. 1 annet ledd at dersom overtredelser av forordningen er sanksjonert med straff i en medlemsstat, skal tilsynsmyndigheten kunne innhente informasjon fra den relevante rettsmyndigheten. Artikkel 46 nr. 2 fastsetter vilkår for når en tilsynsmyndighet kan unnlate å etterkomme anmodninger om informasjon eller samarbeid. Artikkel 46 nr. 3 gir nærmere regler om samarbeidet mellom ulike tilsynsmyndigheter. Artikkel 46 nr. 4 gir nærmere regler om samarbeid om verdipapiriserte obligasjoner. Artikkel 46 nr. 5 gir regler om megling i regi av ESMA, herunder at ESMA kan treffe bindende vedtak etter ESMA-forordningen.

Det følger av forordningen artikkel 50 nr. 2 at tilsynsmyndigheter skal samarbeide for å sikre at de fører tilsyn og ilegger sanksjoner og andre administrative tiltak på en måte som er effektiv og hensiktsmessig. Tilsynsmyndighetene skal etter bestemmelsen også samarbeide for å unngå overlappende prosedyrer ved illeggelse av administrative sanksjoner og tiltak i grensekryssende saker.

Det følger av artikkel 48 nr. 1 at tilsynsmyndigheten i en vertsstat skal meddele hjemstaten forholdet dersom det er grunn til å tro at en utsteder av europeiske grønne obligasjoner har overtrådt forordningens regler. Dersom hjemstatens tiltak ikke medfører at overtredelsen opphører, kan vertsstatens tilsynsmyndigheter etter artikkel 48 nr. 2 ta alle nødvendige skritt for å beskytte investorene, etter å ha varslet hjemstatens tilsynsmyndigheter og ESMA. Ved uenighet mellom hjemstatens og vertstatens tilsynsmyndighet, kan partene etter artikkel 48 nr. 3 bringe saken til ESMA for megling og eventuelt bindende vedtak.

Det følger av artikkel 58 nr. 1 at tilsynsmyndighetene, ESMA og andre relevante myndigheter skal utveksle informasjon som er nødvendig for å utføre sine oppgaver etter forordningen. Artikkel 47 og artikkel 58 nr. 2 inneholder regler om tautsikt ved utveksling av informasjon mellom tilsynsmyndigheter og mellom tilsynsmyndigheter og ESMA. Etter bestemmelsene skal all konfidensiell informasjon som utveksles holdes konfidensiell og kan bare benyttes til det formålet den utveksles for.

## 5.3 Finanstilsynets forslag

### 5.3.1 Tilsynsmyndighet og innsamlingsorgan

Finanstilsynet viser til at tilsynet med utstedere av europeiske grønne obligasjoner etter forordningen i hovedsak skal føres av prospektmyndigheten, mens tilsynet med verdipapiriserere i tilknytning til verdipapiriseringsbaserte obligasjoner skal føres av tilsynsmyndigheten etter verdipapiriseringsforordningen. Finanstilsynet viser til at det følger av verdipapirhandelloven § 7-12 og finansforetaksloven § 11-20 at tilsynsmyndigheten i begge tilfeller er Finanstilsynet. Finanstilsynet ser derfor ikke behov for ytterligere regulering i norsk rett av hvem som skal være tilsynsmyndighet. Det vises til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet punkt 3.3.2.

Når det gjelder hvem som skal være innsamlingsorganet for opplysninger omfattet av forordningens artikler 20 og 21 i henhold til forordningen artikkel 15a, foreslår Finanstilsynet at også dette skal være Finanstilsynet siden det er Finanstilsynet som er prospektmyndighet etter verdipapirhandelloven § 7-12 første ledd og utstederes etterlevelse av artikkel 21 er omfattet av dette tilsynet. Det vises til Finanstilsynets vurderinger i høringsnotatet om ESAP datert 3. november 2025 punkt 5.5.19.

### 5.3.2 Tilsynsvirkemidler og administrative tiltak

#### *Innledning*

Finanstilsynet viser til at i likhet med andre regelverk på verdipapiriområdet, skiller forordningen mellom tilsynsvirkemidler på den ene siden (artikkel 45), og administrative sanksjoner og tiltak på den andre siden (artikkel 49). Finanstilsynet viser til at det er en viss overlapp mellom beføyelsene som følger av disse to bestemmelsene, og at det derfor er hensiktsmessig å se dem i sammenheng ved gjennomføringen i norsk rett.

Finanstilsynet viser til at artikkel 45 nr. 1 angir de ulike tilsynsvirkemidlene en tilsynsmyndighet som et minimum skal ha til rådighet i samsvar med nasjonal rett. Videre gir artikkel 49 regler om administrative sanksjoner og andre administrative tiltak ved brudd på de bestemmelsene i forordningen som er underlagt nasjonale tilsynsmyndigheters tilsyn. Sanksjonene og tiltakene skal være effektive, forholdsmessige og avskrekkende, og skal være i samsvar med nasjonal rett. Videre

viser Finanstilsynet til at artikkel 49 nr. 5 åpner for ytterligere og strengere sanksjoner og tiltak enn det forordningen krever. Etter Finanstilsynets vurdering innebærer henvisningene til nasjonal rett i forordningen artikkel 45 og 49 at det må påses at norsk rett gir hjemmel for de virkemidlene og tiltakene som kreves og om det skal vedtas ytterligere og strengere virkemidler og tiltak.

Etter Finanstilsynets syn er det av underordnet betydning om et tiltak klassifiseres som et tilsynsvirkemiddel eller et administrativt tiltak etter forordningen. Det er ifølge Finanstilsynet viktigere å skille mellom administrative tiltak og administrative sanksjoner, jf. at administrative sanksjoner er tilbakeskuende og pønale, og anses som straff etter Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK), slik at konvensjonens krav og saksbehandlingsreglene i forvaltningsloven kapittel IX kommer til anvendelse.

Finanstilsynet viser til at administrative tiltak er fremoverrettede tiltak der formålet er å sikre at plikter etter lov, forskrift eller individuell avgjørelse og/eller hensynene bak pliktene blir etterlevd. Slike tiltak er ikke å anse som straff etter EMK.

Finanstilsynet viser til at forordningen ikke skiller klart mellom administrative sanksjoner og andre administrative tiltak, og at det ved tilsvarende tilsyns- og sanksjonsregimer etter annet EØS-regelverk på verdipapiriområdet, i hovedsak er overtredelsesgebyr som har blitt ansett som en administrativ sanksjon, mens andre forvaltnings tiltak har vært å anse som administrative tiltak. Finanstilsynet mener vurderingen bør være den samme for tilsyns- og sanksjonsregimet etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner.

#### *Pålegg om å oppfylle nærmere krav og om retting*

Finanstilsynet viser til at artikkel 45 nr. 1 bokstavene a, c og d krever at tilsynsmyndigheten skal kunne pålegge utstedere å publisere faktablad, allokeringssrapporter eller en rapport om miljømessig virkning, eller å pålegge utstederen å utfylle disse rapportene med informasjonen som er nevnt i vedlegg I, II eller III til forordningen. Videre skal tilsynsmyndigheten etter artikkel 45 nr. 1 bokstavene b og e kunne pålegge utstedere å henholdsvis publisere eksterne kontrollørers vurderinger og å underrette tilsynsmyndigheten om publiseringer. Tilsynsmyndigheten skal etter artikkel 45 nr. 1 bokstav f også kunne pålegge utstedere av andre bærekraftsrelaterte obligasjoner som frivillig benytter skjemaet om opplysninger etter utstedelse, å fylle ut

skjemaet dersom det er ikke er fullstendig. Videre viser Finanstilsynet til at tilsynsmyndigheten etter artikkel 49 nr. 4 bokstav b) skal kunne pålegge den som overtrer forordningens regler å avslutte atferden.

Finanstilsynet viser til at påleggene som nevnt i artikkel 45 knytter seg til plikter som utstedere uansett er forpliktet til å oppfylle etter forordningen, og at Finanstilsynet etter verdipapirhandelloven § 19-7 første ledd kan gi pålegg om retting dersom det har grunn til å anta at noen handler i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av verdipapirhandelloven. Finanstilsynet viser til at pålegget om retting kan omfatte ethvert tiltak som er nødvendig for å bringe overtredelsen til opphør, og at dette også dekker påleggskompetansen som kreves etter forordningen artikkel 49 nr. 4 bokstav b. Finanstilsynet mener derfor at det ikke er behov for ytterligere regulering på disse punktene.

#### *Pålegg om å gi opplysninger og dokumenter*

Finanstilsynet viser til at tilsynsmyndigheten etter artikkel 45 nr. 1 bokstav g skal kunne pålegge revisorer og utstederens ledelse å gi opplysninger og dokumenter. Finanstilsynet viser til at verdipapirhandelloven § 19-2 niende ledd gjennomfører en tilsvarende forpliktelse etter prospektforordningen artikkel 32 nr. 1 bokstav c, men at bestemmelsen i verdipapirhandelloven bare gir hjemmel til å kreve «opplysninger» og ikke dokumenter. Finanstilsynet peker på at bakgrunnen er at prospektforordningen ikke krever at påleggskompetansen skal omfatte dokumenter, med henvisning til NOU 2018: 10 punkt 12.2.3.3. Finanstilsynet viser til at det i NOU 2018: 10 vises til at en plikt til å utlevere dokumenter etter omstendighetene kan følge av andre bestemmelser i verdipapirhandelloven eller finanstilsynsloven.

For å sikre at norsk rett oppfyller kravet i forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav g, bør det etter Finanstilsynets vurdering fremgå av verdipapirhandelloven § 19-2 niende ledd at Finanstilsynet også kan kreve «dokumenter». Finanstilsynet viser til at en slik endring nødvendigvis også vil gjelde for tilsynet med prospektreglene og at Finanstilsynets kompetanse utvides noe i forhold til hva som kreves etter prospektforordningen, men at prospektforordningen, i likhet med forordningen om europeiske grønne obligasjoner, kun angir et minimum av tiltak som tilsynsmyndigheten skal ha til rådighet. Finanstilsynet bemerker at selv om kravet om å gi opplysninger og dokumenter er utformet helt generelt, setter virkeområdet

for regelverket saklige rammer for bruken av tilsynshjemplene.

Finanstilsynet viser til at forordningen artikkel 45 nr. 4 fastslår at personer som gjør informasjon tilgjengelig for myndighetene i samsvar med forordningen, ikke skal anses å ha brutt taushetsplikt. Finanstilsynet viser til at det ved vurderingen av den identiske bestemmelsen i prospektforordningen artikkel 32 nr. 5, er lagt til grunn i NOU 2018: 10 punkt 12.2.3.15 at bestemmelsen vil gjelde direkte og at den ikke innebærer noen endring av rettsstilstanden i Norge. Finanstilsynet slutter seg til denne vurderingen.

#### *Suspensjon av, eller forbud mot, offentlig tilbud, opptak til handel og annonsering*

Finanstilsynet viser til at tilsynsmyndigheten etter artikkel 45 nr. 1 bokstav h skal kunne utsette et offentlig tilbud om verdipapirer eller et opptak til handel på et regulert marked i høyst ti virkedager på rad, når det er grunn til å tro at utstederen har overtrådt en forpliktelse i artikkel 10 til 15, 18 og 19. Forbudet kan gjøres på ubestemt tid dersom utstederen fortsetter å overtre reglene, jf. artikkel 45 nr. 1 bokstav i. Tilsvarende gjelder etter bokstavene j og k for adgangen til annonsering av det offentlige tilbudet.

Finanstilsynet viser til at de ovennevnte bestemmelsene langt på vei sammenfaller med prospektforordningen artikkel 32 nr. 1 bokstav d, e og f, og at de norske bestemmelsene som gjennomfører prospektforordningens regler følger av verdipapirhandelloven § 7-13. Etter § 7-13 første ledd nr. 1 kan Finanstilsynet, ved mistanke om brudd på reglene i kapittel 7, gi pålegg om at et offentlig tilbud av verdipapirer eller opptak til handel på regulert marked, skal suspenderes inntil ti sammenhengende arbeidsdager. Etter § 7-13 første ledd nr. 2 kan Finanstilsynet på samme vilkår forby annonsering i inntil ti sammenhengende arbeidsdager. I lys av forslaget om å gjennomføre forordningen om europeiske grønne obligasjoner i verdipapirhandelloven kapittel 7, jf. omtale i høringsnotatet punkt 2.4, mener Finanstilsynet at ordlyden i verdipapirhandelloven § 7-13 første ledd nr. 1 og 2 gjennomfører artikkel 45 nr. 1 bokstav h og j fullt ut.

Finanstilsynet viser til at verdipapirhandelloven ikke inneholder særskilte regler om at Finanstilsynet på ubestemt tid kan forby et offentlig tilbud om verdipapirer eller et opptak til handel på et regulert marked, som nevnt i forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 45 nr. 1 bokstav i og i prospektforordningen artikkel 32

nr. 1 bokstav f. Finanstilsynet viser til at dette i NOU 2018: 10 punkt 12.2.3.6 er begrunnet i at dette er omfattet av Finanstilsynets generelle påleggshjemmel, som nå følger av verdipapirhandelloven § 19-7 første ledd. Finanstilsynet viser videre til at Finanstilsynet etter verdipapirhandelloven 19-7 niende ledd kan gi pålegg om at handel i bestemte finansielle instrumenter skal stanses midlertidig eller permanent dersom særlige grunner tilsier det og at det i NOU 2018: 10 punkt 12.2.3.8 er lagt til grunn at overtredelse av prospektforordningen vil kunne utgjøre en slik særlig grunn.

Finanstilsynet viser videre til at verdipapirhandelloven heller ikke inneholder særskilte regler om at Finanstilsynet på ubestemt tid kan forby annonsering av et offentlig tilbud om verdipapirer eller et opptak til handel på et regulert marked, som nevnt i forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav k. En slik påleggshjemmel er ikke påkrevd etter prospektforordningen, og har derfor ikke blitt vurdert tidligere.

Etter Finanstilsynets vurdering kan det ikke uten videre legges til grunn at annonsering av et offentlig tilbud om verdipapirer eller et opptak til handel på et regulert marked når utsteder har brutt reglene om europeiske grønne obligasjoner, i seg selv vil være ulovlig og dermed omfattet av Finanstilsynets generelle påleggshjemmel i verdipapirhandelloven § 19-7 første ledd. Finanstilsynet foreslår derfor at påleggshjemmelen i forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav k gjennomføres særskilt. For helhetens skyld og av informasjonshensyn, kan det etter Finanstilsynets vurdering være hensiktsmessig at også adgangen etter forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav i til å forby et offentlig tilbud om verdipapirer eller et opptak til handel på et regulert marked i ubestemt tid, gjennomføres særskilt. Finanstilsynet foreslår at det i verdipapirhandelloven § 7-13 første ledd tas inn et nytt nr. 4 om at pålegg som nevnt i nr. 1 eller forbud som nevnt i nr. 2 kan ilegges på ubestemt tid når utstederen ikke har rettet forholdet innen fristen. Finanstilsynet viser til at endringen også vil gjelde for overtredelser av prospektforordningen, og innebære en viss utvidelse av tilsynsmyndigheten etter dette regelverket, men at prospektforordningen bare angir minimumsbeføyelser. Finanstilsynet mener det er hensiktsmessig at kompetansen etter prospektforordningen på dette punktet utvides slik at den faller sammen med kompetansen etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner.

Finanstilsynet bemerker i høringsnotatet at det er en viss forskjell i ordlyd mellom forordnin-

gen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 45 nr. 1 bokstav i og prospektforordningen artikkel 32 nr. 1 bokstav f. Mens forordningen om europeiske grønne obligasjoner stiller krav om at utstederen må fortsette å være i brudd med reglene, krever prospektforordningen bare at det foreligger et brudd. I og med at begge forordningene har egne suspenderingsregler for kortvarige brudd, antar Finanstilsynet at den tidsubegrensede påleggshjemmelen bør leses slik at det er krav om et brudd av en viss varighet. I forslaget til verdipapirhandelloven § 7-13 første ledd nytt nr. 4 har Finanstilsynet oppstilt som vilkår for et tidsubestemt forbud at utstederen ikke har rettet forholdet innen fristen på inntil ti arbeidsdager.

#### *Offentliggjøring av brudd og pålegg om publisering på utsteders nettsider*

Finanstilsynet viser til at tilsynsmyndigheten etter forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav l skal kunne offentliggjøre at en utsteder ikke etterlever sine plikter etter forordningen og at tilsynsmyndigheten etter artikkel 45 nr. 1 bokstav n tre måneder senere skal kunne offentliggjøre at utstederen ikke lenger oppfyller vilkårene for å benytte betegnelsen grønn obligasjon. I begge tilfellene skal tilsynsmyndigheten i tillegg kunne pålegge utstederen å publisere disse opplysningene på sine nettsider. Videre viser Finanstilsynet til at tilsynsmyndigheten etter artikkel 49 nr. 4 bokstav a skal kunne offentliggjøre at en fysisk eller juridisk person har brutt regelverket, og opplyse om overtreddens karakter.

Finanstilsynet legger til grunn at det ikke er nødvendig med en lovhjemmel for at Finanstilsynet skal kunne offentliggjøre opplysninger om eller kritikk av manglende etterlevelse av forordningen, med henvisning til at Finanstilsynet har langvarig praksis for å publisere tilsynsrapporter, kritikkbrev, pålegg om retting og overtredelsesgebyr der det gis offentlig kritikk av avdekkede brudd.

Finanstilsynet viser videre til at Finanstilsynet etter verdipapirhandelloven § 7-13 femte ledd, som gjennomfører prospektforordningen artikkel 32 nr. 1 bokstav l, kan kreve at utstederen offentliggjør alle vesentlige opplysninger som kan påvirke vurderingen av verdipapirer som tilbys til offentligheten eller tas opp til handel på et regulert marked, for å sikre investorbeskyttelsen eller et velfungerende marked. Etter Finanstilsynets vurdering gir verdipapirhandelloven § 7-13 femte ledd tilstrekkelig hjemmel for tiltakene artikkel 45 nr. 1 bokstav l og n forutsetter. Finanstilsynet

begrunner vurderingen med at opplysninger om at utstederen har overtrådt forordningen om europeiske grønne obligasjoner og at utstederen ikke lenger oppfyller vilkårene for å bruke betegnelsen grønn obligasjon, vil være «vesentlige opplysninger» og at det i pålegget om å offentliggjøre vesentlige opplysninger kan spesifiseres hvilke vesentlige opplysninger det siktes til.

#### *Midlertidig forbud mot å utstede europeiske grønne obligasjoner*

Finanstilsynet viser til at tilsynsmyndigheten etter artikkel 45 nr. 1 bokstav m skal kunne forby en utsteder å utstede europeiske grønne obligasjoner i en periode på inntil ett år ved gjentatte og alvorlige brudd på regler i artikkel 10 til 15, 18 og 19. Tilsvarende følger det av artikkel 49 nr. 4 bokstav c at tilsynsmyndigheten skal kunne forby den ansvarlige fysiske eller juridiske personen å utstede europeiske grønne obligasjoner i en periode på inntil ett år. Finanstilsynet viser til at bestemmelsen har sitt motstykke i prospektforordningen artikkel 32 nr. 1 bokstav k, som er gjennomført i verdipapirhandelloven § 7-13 annet ledd, men at bestemmelsen i prospektforordningen krever en karantenetid på inntil fem år.

Finanstilsynet viser til at det i forarbeidene til verdipapirhandelloven § 7-13 annet ledd er lagt til grunn at tiltaket er fremadrettet og dermed skal anses som et administrativt tiltak og ikke en sanksjon. Videre peker Finanstilsynet på at det ikke ble sett på som nødvendig, eller ønskelig, å sette en absolutt grense på fem år. Finanstilsynet mener synspunktene som kommer til uttrykk i forarbeidene til verdipapirhandelloven § 7-13 annet ledd gjør seg gjeldende med samme styrke når det gjelder brudd på reglene om europeiske grønne obligasjoner. Etter Finanstilsynets oppfatning er formuleringen i verdipapirhandelloven § 7-13 annet ledd vid nok til å omfatte tiltaket som nevnt i forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav m og artikkel 49 nr. 4 bokstav c, slik at ytterligere regulering ikke er nødvendig.

#### *Stedlig tilsyn*

Finanstilsynet viser til tilsynsmyndigheten etter artikkel 45 nr. 1 bokstav o) skal kunne foreta stedlig tilsyn og undersøkelser andre steder enn i fysiske personers private boliger, for å få tilgang til dokumenter og andre opplysninger, når det er begrunnet mistanke om at undersøkelsen kan gi tilgang til dokumenter og andre opplysninger som kan tjene som bevis for en overtredelse av forord-

ningen. Finanstilsynet viser til at den tilsvarende bestemmelsen i prospektforordningen artikkel 32 nr. 1 bokstav n, i likhet med enkelte andre EØS-regelverk på verdipapirområdet, er gjennomført i regelen om bevissikring i verdipapirhandelloven § 19-5. Finanstilsynet foreslår at forordningen om europeiske grønne obligasjoner føyes til blant regelverkene som kan gi grunnlag for bevissikring etter loven § 19-5. Finanstilsynet viser til at loven § 19-5 ikke avgrenser mot private boliger slik forordningen gjør, men at forordningen bare gir minimumsregler.

### *Tvangsmulkt*

Finanstilsynet viser til at forordningens regler om tvangsmulkt i artikkel 61 kun gjelder ved ESMA's tilsyn med eksterne kontrollører og ikke ved nasjonale tilsynsmyndigheters tilsyn med utstedere. Finanstilsynet viser til at forordningen bare gir minimumsregler, og at både den dagjeldende finanstilsynsloven § 10 annet ledd og verdipapirhandelloven § 19-10 har regler om tvangsmulkt. Finanstilsynet mener at tvangsmulkt bør være et virkemiddel ved manglende etterlevelse av pålegg også ved tilsynet med utstedere av europeiske grønne obligasjoner, men at det ikke er nødvendig å endre ordlyden i de ovennevnte bestemmelser for å reflektere dette.

### **5.3.3 Administrative sanksjoner og straff**

#### *Overtredelsesgebyr*

Finanstilsynet viser til at forordningen artikkel 49 nr. 4 bokstav d til f gir regler om overtredelsesgebyr for brudd på forordningen, og at overtredelsesgebyr anses som en administrativ sanksjon. I likhet med andre EØS-regelverk på verdipapirområdet, fastsetter artikkel 49 nr. 2 et unntak fra plikten til å ha nasjonale regler om administrative sanksjoner dersom overtredelse av angitte bestemmelser er straffesanksjonert i nasjonal rett.

Finanstilsynet foreslår at overtredelse av visse bestemmelser i forordningen skal kunne straffe-sanksjoneres, se høringsnotatet punkt 3.3.4.3 For å sikre en mer fleksibel og effektiv oppfølging av brudd på regelverket, mener Finanstilsynet at det likevel er nødvendig med et supplerende regime om overtredelsesgebyr, med henvisning til at et tosporet sanksjonsregime også gjelder for annet EØS-regelverk på verdipapirområdet, herunder prospektforordningen.

Etter Finanstilsynets vurdering gjør de samme hensynene om overtredelsesgebyr i verdipapir-

handelloven som fremheves i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.1 seg gjeldende for sanksjonering av brudd på reglene om europeiske grønne obligasjoner. Finanstilsynet foreslår derfor at det gis en hjemmel for overtredelsesgebyr. Finanstilsynet viser til at verdipapirhandelloven § 21-4 allerede regulerer overtredelsesgebyr ved overtredelse av reglene om prospekt. Finanstilsynet mener det er lovteknisk utfordrende å gjennomføre forordningens sanksjonsregel i samme bestemmelse, og foreslår derfor en ny bestemmelse i § 21-4a.

Finanstilsynet viser til at forordningen artikkel 49 nr. 1 bokstav a angir hvilke handlingsnormer som skal kunne sanksjoneres ved brudd. I verdipapirhandelloven § 21-4 er bestemmelsene som kan sanksjoneres ikke oppregnet særskilt, fordi det er forutsatt at alle prospektregler som pålegger private parter plikter skal kunne sanksjoneres. Finanstilsynet viser til at dette ikke er tilfelle med reglene om europeiske grønne obligasjoner. De aktuelle bestemmelsene som skal kunne håndheves vil etter Finanstilsynets vurdering forutsetningsvis fremgå av forordningen artikkel 44, som øvrige tilsynsbestemmelser må tolkes i lys av. Finanstilsynet antar at det likevel bør presiseres i selve sanksjonshjemmelen hvilke handlingsnormer som kan omfattes. Finanstilsynet foreslår derfor at reglene blir særskilt oppregnet i verdipapirhandelloven ny § 21-4a. Finanstilsynet viser til at det følger av forordningen artikkel 21 at det skal utarbeides en utfyllende rettsakt, som Finanstilsynet legger til grunn vil bli gjennomført i forskrift. Finanstilsynet foreslår derfor at også overtredelse av forskrifter gitt til utfylling av forordningens bestemmelser skal kunne sanksjoneres.

Finanstilsynet viser til at siden overtredelsesgebyr knytter seg til manglende etterlevelse av utsteders plikter, vil utgangspunktet være at overtredelsesgebyret ilegges utsteder. Finanstilsynet legger til grunn at utsteder kan ilegges overtredelsesgebyr for overtredelser som er begått av utstederen eller noen som handler på dennes vegne. Finanstilsynet peker på at forordningen artikkel 49 nr. 4 åpner for at overtredelsesgebyr kan ilegges overfor både fysiske og juridiske personer, og legger derfor til grunn at medvirkningsansvar for andre enn utsteder kan være aktuelt, på samme måte som ved overtredelse av andre EØS-regelverk som er sanksjonert med overtredelsesgebyr etter verdipapirhandelloven § 21-13. Finanstilsynet viser merknadene i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.3, særlig om pliktsubjektet og om medvirkningsansvaret, som Finanstilsynet mener har lik gyldig-

het ved overtredelser av reglene om europeiske grønne obligasjoner.

Finanstilsynet viser videre til at forordningen ikke regulerer skyldkravet for å kunne ilegge overtredelsesgebyr. Finanstilsynet legger til grunn at reguleringen av skyldkravet i verdipapirhandelloven § 21-9 er hensiktsmessig også ved overtredelse av reglene om europeiske grønne obligasjoner.

Finanstilsynet viser til at forordningen fastsetter øvre grenser for overtredelsesgebyret, i euro eller tilsvarende beløp i nasjonal valuta. Etter Finanstilsynets vurdering fremgår det ikke klart av forordningen om adgangen til å fastsette overtredelsesgebyr inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap, også gjelder når denne utmålingen overskrider de tallfestede maksimumsbeløpene for fysiske og juridiske personer. Finanstilsynet viser samtidig til at forordningen uansett bare gir minimumsregler og er derfor ikke til hinder for en utmåling som går utover de tallfestede maksimumsbeløpene, noe som også er reflektert i verdipapirhandelloven § 21-4 om gjennomføring av de tilsvarende reglene i prospektforordningen. Finanstilsynet foreslår samme tilnærming i verdipapirhandelloven ny § 21-4a.

Finanstilsynet viser til at maksimumsbeløpene som følger av forordningen om europeiske grønne obligasjoner er betydelig lavere enn maksimumsbeløpene etter prospektforordningen som er gjennomført i verdipapirhandelloven § 21-4, men at satsene i forordningen om europeiske grønne obligasjoner likevel ligger høyere enn det generelle nivået for overtredelsesgebyr for brudd på prospektregelverket i Norge. Finanstilsynet ser derfor ikke grunn til å foreslå høyere satser ved gjennomføringen i norsk rett, utover at Finanstilsynet foreslår å runde opp de omregnede maksimumsbeløpene til henholdsvis 600 000 kroner og 6 millioner kroner. Finanstilsynet viser videre til at særregelen om beregning av årsomsetning i konsernforhold allerede er gjennomført i verdipapirhandelloven § 21-10.

Finanstilsynet viser til at Finanstilsynet etter verdipapirhandelloven § 21-8 kan ilegge overtredelsesgebyr til den som ikke etterkommer nærmere bestemte pålegg fra Finanstilsynet. Den aktuelle bestemmelsen gjennomfører flere EØS-regelverk, og kan etter Finanstilsynets vurdering også anses å gjennomføre forordningen artikkel 49 nr. 1 bokstav b som fastsetter at tilsynsmyndigheter har adgang til å ilegge slike sanksjoner og dersom pålegg ilagt i forbindelse med tilsyn ikke imøtekommes. Finanstilsynet viser til at det følger av verdipapirhandelloven § 21-8 at geby-

rets størrelse fastsettes i forskrift av Finansdepartementet.

#### *Retningslinjer ved beslutning om administrativ sanksjon*

Finanstilsynet viser til at forordningen artikkel 50, i likhet med en rekke andre EØS-regelverk på verdipapirområdet, gir retningslinjer for tilsynsmyndighetens skjønnsutøvelse ved vurderingen av den administrative sanksjonen eller tiltaket som skal ilegges som reaksjon på en overtredelse. Finanstilsynet viser til at verdipapirhandelloven § 21-14 gir slike regler og at den er utformet slik at den bare gjelder for administrative sanksjoner. Finanstilsynet peker på at bestemmelsen likevel er relevant både ved vurderingen av om det skal ilegges en sanksjon, og ved utmålingen av sanksjonen.

Finanstilsynet viser til at momentlisten i verdipapirhandelloven § 21-14 inneholder alle momentene som er listet opp i forordningen artikkel 50, med unntak av artikkel 50 nr. 1 bokstav d om overtredelsens virkning på investorers interesser og bokstav h om overtrederens tiltak for å hindre gjentakelse. Etter Finanstilsynets syn vil disse momentene likevel være tilstrekkelig dekket av § 21-14 nr. 9 om «andre relevante forhold».

#### *Straff*

Finanstilsynet har vurdert om det er behov for å kunne straffeforfølge overtredelser av regelverket om europeiske grønne obligasjoner, i tillegg til å ha regler om administrative overtredelsesgebyrer. Finanstilsynet viser til at vurderingen er gjort i lys av retningslinjene i Prop. 62 L (2015–2016) punkt 7.4. Finanstilsynets utgangspunkt er at brudd på offentligrettslig lovgivning bare bør belegges med straff dersom lovbruddet er tilstrekkelig alvorlig og tilfredsstillende regeletterlevelse ikke kan oppnås ved bruk av andre sanksjoner. Finanstilsynet viser til at overtredelse av plikten til å utarbeide og offentliggjøre prospekt, kravene til prospektets innhold og plikten til å utarbeide tillegg til prospektet, er straffbart etter verdipapirhandelloven § 21-15 fjerde ledd nr. 4, både ved EØS-prospekter og nasjonale prospekter. Strafferammen er bøter eller fengsel inntil ett år, og skyldkravet er forsett eller uaktsomhet.

Finanstilsynet viser til Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.8.5.1, hvor det er uttalt at reglene er satt for å beskytte den enkelte investor og tilliten til markedet, og at allmennpreventive hensyn taler for at det bør være mulig å straffeforfølge brudd

på disse reglene. Det stiller seg etter Finanstilsynets vurdering på samme måte for brudd på regler om offentliggjøring knyttet til europeiske grønne obligasjoner. Finanstilsynet viser til at det er frivillig å utstede europeiske grønne obligasjoner, og at det derfor bør ses alvorlig på tilfeller som innebærer misbruk av ordningen. Finanstilsynet antar at det i de fleste tilfellene vil være tilstrekkelig å reagere med pålegg og eventuelt overtredelsesgebyr ved brudd på offentliggjøringspliktene. For mer graverende tilfeller mener imidlertid Finanstilsynet at det bør være anledning til å straffeforfølge overtredelsen.

Finanstilsynet foreslår en bestemmelse i verdipapirhandelloven § 21-15 fjerde ledd ny nr. 5 om at overtredelse av forordningens artikkel 10 til 15, 18 og 19 kan straffes, med strafferammen og skyldkravene som fremgår av verdipapirhandelloven § 21-15 fjerde ledd første punkt. Den foreslåtte bestemmelsen omfatter brudd på offentliggjøringspliktene som påhviler utstedere av europeiske grønne obligasjoner, herunder tilleggskravene som gjelder for verdipapiriseringsbaserte obligasjoner. For overtredelse av artikkel 21 om frivillige opplysninger etter utstedelse av andre bærekraftsrelaterte obligasjoner, anser Finanstilsynet overtredelsesgebyr som en tilstrekkelig streng reaksjon.

#### *Adgang til å reise søksmål*

Finanstilsynet viser til at forordningen artikkel 51 krever at beslutninger som blir tatt i medhold av forordningen er behørig begrunnet og kan prøves av en domstol, og at bestemmelsen svarer til prospektforordningen artikkel 40 første ledd. Finanstilsynet viser til at Finanstilsynets vedtak etter verdipapirhandelloven er enkeltvedtak som kan påklages til overordnet organ, og at saken kan bringes inn til prøving for domstolene på vilkårene som fremgår av domstoloven § 1-5 og forvaltningsloven § 27b. Finanstilsynet anser at norsk rett oppfylder kravene i forordningen, med henvisning til NOU 2018: 10 punkt 13.4 og Prop. 96 L (2018–2019) punkt 7.5.6.4.

#### *Offentliggjøring og rapportering av administrative sanksjoner og tiltak*

Finanstilsynet viser til at tilsynsmyndigheten etter forordningen artikkel 52 skal offentliggjøre beslutninger om administrative sanksjoner og til-

tak for brudd på forordningen. Disse skal etter artikkel 53 også rapporteres til ESMA. Finanstilsynet viser til at bestemmelsene er identiske med prospektforordningen artikkel 42 og 43, at bestemmelsene vil gjelde direkte ved gjennomføringen i norsk rett, og at norsk rett allerede er i samsvar med bestemmelsene, jf. verdipapirhandelloven § 19-6 annet ledd.

#### *Samarbeid med andre tilsynsmyndigheter*

Finanstilsynet viser til at regler om samarbeid med andre tilsynsmyndigheter er gitt i forordningen artikkel 46 til 48, 50 og 58, og at bestemmelsene i det vesentlige svarer til tilsvarende bestemmelser i prospektforordningen. Med unntak av artikkel 46 nr. 1 annet ledd, som krever at tilsynsmyndigheten gis adgang til å innhente informasjon fra rettsmyndigheter knyttet til eventuell strafferettslig forfølgning av brudd på forordningen, vil alle bestemmelsene etter Finanstilsynets vurdering gjelde direkte når forordningen gjennomføres i norsk rett. Finanstilsynet viser til at adgang til å innhente informasjon fra politi og påtalemyndighet følger av verdipapirhandelloven § 19-3 femte ledd, og at det dermed ikke er nødvendig å vedta ytterligere regler for å gjennomføre reglene om samarbeid mellom myndigheter.

Finanstilsynet viser videre til at når det gjelder forordningens taushetspliktbestemmelser, dekkes kravene også av reglene om taushetsplikt i den dagjeldende finanstilsynsloven § 7 og forvaltningsloven § 13. Taushetsplikten etter disse bestemmelsene er ikke til hinder for at Finanstilsynet deler taushetsbelagt informasjon med ESMA og andre relevante tilsynsmyndigheter i EØS.

## **5.4 Høringsinstansenes syn**

### **5.4.1 Generelt**

*Finans Norge* mener at det er hensiktsmessig for både utstedere og de øvrige aktørene i kapitalmarkedet, at gjennomføringen av forordningen så langt det passer undergis sammenfallende regulering med prospektforordningen. *Finans Norge* mener samtidig at det er prinsipielt uheldig dersom man ved gjennomføringen av forordningen, også gjør endringer i det underliggende prospektregelverket, utover det som er naturlige justeringer som følge av en utvidelse av virkeområdet.

#### 5.4.2 Tilsynsvirkemidler og administrative tiltak

##### *Pålegg om å gi opplysninger og dokumenter*

PwC mener forslaget om endringer i verdipapirhandelloven § 19-2 om plikt til å gi dokumenter går lenger enn EU-lovgivningen, og ber departementet vurdere om dette har vært hensikten og eventuelt foreta nødvendige justeringer. PwC uttaler:

«Eksisterende bestemmelse i verdipapirhandelloven § 19-2 gjennomfører artikkel 32 nr. 1 bokstav c) i Prospektforordningen i norsk rett. Finanstilsynet foreslår å modifisere denne bestemmelsen ved å innarbeide artikkel 45 nr. 1 bokstav g fra forordningen om grønne obligasjoner.

Finanstilsynet foreslår at verdipapirhandelloven § 19-2 niende ledd skal endres til «(1) Finanstilsynet kan pålegge revisor og ledelsen hos utsteder, tilbyder eller personer som søker opptak til handel, samt finansielle mellommenn, plikt til å gi opplysninger og dokumenter». Forslaget omfatter å endre denne bestemmelsen til å også omfatte «dokumenter», i tillegg til opplysninger.

Denne bestemmelsen regulerer fra før kontrollvirksomhet, opplysningsplikt og meldeplikt tilknyttet all handel i finansielle instrumenter. Ved å ta inn endringen om plikt til å gi dokumenter i denne bestemmelsen får tilsynsmyndighetene utvidede fullmakter ved kontroll av finansielle instrumenter. Dette går lenger enn å sikre fullmakten tilknyttet tilsyn med tilsyn med grønne obligasjoner. For å klargjøre hva fullmakten i forordningen om grønne obligasjoner egentlig omfatter, og sikre harmonisering mot EU-lovgivningen, mener PwC at Finansdepartementet primært bør vurdere å ta inn denne endringen i et nytt siste ledd i § 19-2, og benytte ordlyden i forordning om grønne obligasjoner.

[...]

Sekundært anbefaler PwC en presisering av §§ 19-2 niende ledd for å sikre at denne er i tråd med bestemmelsen fra forordningen om grønne obligasjoner.

[...]

Endelig anbefaler vi at dersom Finansdepartementet velger en løsning hvor vi i Norge går lenger enn bestemmelsen i forordning om grønne obligasjoner skal dette begrunnes.»

##### *Suspensjon av, eller forbud mot, offentlig tilbud, opptak til handel og annonsering*

Finans Norge viser til at Finanstilsynet foreslår at verdipapirhandelloven § 7-13 utvides slik at tilsynet kan ilegge pålegg eller forbud som nevnt i bestemmelsens nr. 1 og 2 «på ubestemt tid», og at de foreslåtte endringene vil, uten nærmere presiseringer, også kunne gjelde for overtredelse av prospektforordningen. Finans Norge mener rekkevidden av påleggs- og sanksjonskompetansen bør avklares og uttaler:

«Gitt at det foreslås felles regler for utstedelse av normale prospekt og grønne obligasjoner synes det uklart om tilsynsvirkemidlene, herunder sanksjonene som kan ilegges manglende etterlevelse av kravene i EuGB-forordningen, også automatisk vil omfatte utstedelse av øvrige prospekter etter prospektregelverket. En slik tolkning vil innebære at bruddene på regelverket om grønne obligasjoner også får konsekvenser for utsteders finansiering for øvrig.

Finans Norge ber på denne bakgrunn om at den nærmere rekkevidden av pålegg og forbuds-kompetansen avklares i departementets videre arbeid med regelverket. Det kan etter vår forståelse ikke være hensikten med EuGB-forordningen at sanksjoner umiddelbart får konsekvenser utover forordningens virkeområde. En sanksjonering av øvrige rettigheter etter prospektregelverket må begrunnes særskilt og være basert på en selvstendig rettslig forankring i prospektreglene.»

##### *Midlertidig forbud mot å utstede europeiske grønne obligasjoner*

Finans Norge viser til at forordningens krav innebærer at tilsynsmyndigheten kan forby utstedelse av europeiske grønne obligasjoner inntil 1 år ved gjentatte og alvorlige brudd på enkelte bestemmelser, og at den tilsvarende grensen for brudd på tilsvarende krav i prospektforordningen er 5 år. Finans Norge viser til at bestemmelsen som gjennomfører prospektforordningen ikke setter noen absolutt grense, og at Finanstilsynet mener gjeldende bestemmelse er tilstrekkelig vid og at det ikke er behov for ytterligere regulering. Finans Norge mener det er momenter som kan tale for at tidsfristene i både forordningen om europeiske grønne obligasjoner og prospektforordningen tas inn i den norske gjennomføringsbe-

stemmelsen i verdipapirhandelloven § 7-13 annet ledd og uttaler:

«Finans Norge har forståelse for at det er ønskelig med en generell bestemmelse for å sikre tillit og investorbeskyttelse. Slik vi ser det eksisterer det imidlertid her ikke-uvesentlige forskjeller mellom reguleringen av grønne obligasjoner og prospekter. Et brudd på et av regelverkene vil slå ulikt ut og påvirke investorer på forskjellige måter, noe som understøttes av at forbudsgrensen er satt til hhv. 1 år og 5 år som nevnt over. Vi ønsker også å påpeke at artikkel 45 nr. 1 bokstav m) omtaler grensen som «not exceeding one year», som kan anses som en mulig sterkere begrensning enn «inntil et år», som foreslått i høringsnotatet. Etter Finans Norges vurdering bør det fremstå klart for brukerne av regelverket at forbudsgrensene henger sammen med EU-regelverket og at dette bør derfor fremkomme mer eksplisitt i den norske bestemmelsen. Dette kan tale for at tidsfristene i både EuGB-forordningen og prospektforordningen tas inn i den norske gjennomføringsbestemmelsen i verdipapirhandelloven § 7-13 (2).»

#### 5.4.3 Administrative sanksjoner og straff

*Finans Norge* viser til at Finanstilsynet foreslår et tosporet sanksjonssystem hvor overtredelser både straffesanksjoneres og underlegges et supplerende regime om overtredelsesgebyr, for å sikre en mer fleksibel og effektiv oppfølging av brudd på regelverket. *Finans Norge* støtter tilnærmingen, og viser til at det har åpenbare fordeler at reguleringen av administrative sanksjoner følger et relativt felles rammeverk innenfor kapitalmarkedsreguleringen.

### 5.5 Departementets vurdering

#### 5.5.1 Innledning

Departementet viser innledningsvis til den helhetlige vurderingen av regler om straff og administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak på verdipapiriområdet som ble foretatt i Prop. 96 LS (2018–2019) *Endringer i verdipapirhandelloven mv. (prospekt, markedsmissbruk, tilsyn og sanksjoner)* i lys av nye EØS-regler på verdipapiriområdet. Stortinget sluttet seg til departementets vurderinger i Innst. 336 L (2018–2019). Departementet viser videre til Justis- og beredskapsdepartementets gjennomgang av administrative sanksjoner i

Prop. 62 L (2015–2016) *Endringer i forvaltningsloven mv. (administrative sanksjoner mv.)*, som Stortinget sluttet seg til, jf. Innst. 243 L (2015–2016). Departementet har lagt vekt på drøftelsene i disse proposisjonene ved gjennomføringen av forordningen om europeiske grønne obligasjoner. Forordningen bygger på verdipapirregulering, og departementet ser det som et sentralt hensyn å ha enhetlige og forutberegnelige regler på dette området.

Finansdepartementet støtter Finanstilsynets vurdering og forslag om et tosporet system for å reagere på brudd på regelverket for europeiske grønne obligasjoner. Dette er i tråd med gjennomføringen av øvrig EØS-regelverk på verdipapiriområdet. Departementet deler Finanstilsynets vurdering om at de samme hensynene om overtredelsesgebyr i verdipapirhandelloven som fremheves i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.1 gjør seg gjeldende for sanksjonering av brudd på reglene om europeiske grønne obligasjoner. Det bemerkes at *Finans Norge* støtter denne tilnærmingen, og viser til at det har åpenbare fordeler at reguleringen av administrative sanksjoner følger et relativt felles rammeverk innenfor kapitalmarkedsreguleringen.

#### 5.5.2 Tilsynsmyndighet og innsamlingsorgan

Departementet slutter seg til Finanstilsynets forslag om at Finanstilsynet fører tilsyn med utstedere av europeiske grønne obligasjoner og med utstedere av andre typer bærekraftsrelaterede obligasjoner som frivillig benytter standardene nevnt i artikkel 21. Departementet slutter seg videre til Finanstilsynets forslag om at Finanstilsynet utpekes som innsamlingsorgan for opplysninger omfattet av forordningens artikler 20 og 21.

Det vises til lovforslaget § 7-11 a fjerde ledd.

#### 5.5.3 Tilsynsvirkemidler og administrative tiltak

Forordningen om europeiske grønne obligasjoner angir minimumsvirkemidler som nasjonale tilsynsmyndigheter skal ha til rådighet. Hensikten er å sikre at alle tilsynsmyndigheter i det felleseuropeiske markedet har tilstrekkelig myndighet til å føre et effektivt og sterkt tilsyn, slik at overtredelser av regelverket oppdages og avverges, og tilliten til markedene og institusjonene som virker i dette, opprettholdes. Forordningen krever at nasjonal rett i det minste gir nasjonale tilsynsmyndigheter de virkemidlene som følger av forordnin-

gens artikkel 45 og 49. Departementet slutter seg til tilsynets vurdering om at verdipapirhandellovens bestemmelser er dekkende for mange av virkemidlene som artikkel 45 og 49 krever at tilsynsmyndigheter har til rådighet. Det er likevel behov for enkelte tilføyninger i nasjonal rett for en fullstendig gjennomføring av bestemmelsene. Disse vurderes i det følgende.

#### *Pålegg om å gi opplysninger og dokumenter*

Departementet slutter seg til Finanstilsynets forslag om å endre niende ledd i verdipapirhandelloven § 19-2 slik at det fremgår at Finanstilsynet også kan kreve at det gis «dokumenter», jf. forordningens artikkel 45 nr. 1 bokstav g. PwC har i høringen gitt uttrykk for at forslaget om endringer i verdipapirhandelloven § 19-2 niende ledd går lenger enn EU-lovgivningen, og har bedt departementet blant annet vurdere om dette er hensikten.

Finansdepartementet foretok en grundig gjennomgang av tilsyns- og sanksjonsreglene på verdipapirområdet i Prop. 96 LS (2018–2019). Gjennomgangen ble foretatt på grunnlag av en rekke utredninger fra Verdipapirlovutvalget som fremmet forslag til gjennomføring av mer eller mindre likelydende EØS-regelverk. I punkt 7.4.5.1 tredje avsnitt står det:

«En rekke av EØS-reglene er generelle i sin form og krever at tilsynsmyndigheten skal ha rett til «ethvert dokument» og be om opplysninger «fra enhver person». Departementet understreker at virkeområdet for reglene setter saklige rammer for bruk av tilsynshjemlene. Generelt utformede tilsynshjemler må fortolkes og anvendes i denne konteksten.»

Selv om kravet til å gi opplysninger og dokumenter er utformet helt generelt, vil virkeområdet for regelverket som håndheves sette saklige rammer for bruken av tilsynshjemlene. Flere av reglene om opplysninger, dokumentasjon og pålegg av ulike slag, er gitt en generell utforming. Forvaltningsrettens prinsipper om saklighet og forholdsmessighet setter imidlertid klare skranker for anvendelsen av tilsynshjemlene.

Departementet viser til at forordningen artikkel 45 angir det minimum av virkemidler nasjonale myndigheter skal sørge for at Finanstilsynet har til rådighet for å føre en effektiv tilsynskontroll. Det er ikke anledning til å velge bort deler av beføyelsene som omfattes av bestemmelsene i for-

ordningen. Departementet mener i likhet med Finanstilsynet at verdipapirhandelloven § 19-2 niende ledd bør endres slik at det fremgår at Finanstilsynet kan pålegge revisorer og utsteders ledelse å gi «dokumenter» som er relevant for tilsynsvirksomheten etter forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav g.

Det vises til lovforslaget § 19-2 niende ledd.

#### *Suspensjon av, eller forbud mot, offentlig tilbud, opptak til handel og annonsering*

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering og forslag om en utvidet påleggshjemmel i verdipapirhandelloven § 7-13 første ledd nr. 4 for å gjennomføre forordningens artikkel 45 nr. 1 bokstav k og i. Departementet er enig med Finanstilsynet i at det er nødvendig å gi Finanstilsynet adgang til å på ubestemt tid forby annonsering av et offentlig tilbud om verdipapirer for å gjennomføre forordningens artikkel 45 nr. 1 bokstav k fullt ut. Videre deler departementet tilsynets syn om at helhets- og informasjonshensyn tilsier at det særkilt gjennomføres at tilsynsmyndigheten på ubestemt tid kan forby et opptak til handel på et regulert marked som det fremgår av forordningens artikkel 45 nr. 1 bokstav i.

Finans Norge mener det er uklart om tilsynsvirkemidlene vil omfatte øvrige prospekter etter prospektregelverket og har etterspurt at rekkevidden av påleggs- og sanksjonskompetansen avklares. Finans Norge mener brudd på forordningen om grønne obligasjoner ikke bør få umiddelbare konsekvenser utover forordningens virkeområde og at sanksjonering av øvrige rettigheter etter prospektregelverket må begrunnes særskilt og være basert på en selvstendig rettslig forankring i prospektreglene.

Departementet viser til at forslaget også vil gjelde ved overtredelser av prospektforordningen. Som omtalt under forrige punkt setter forvaltningsrettens prinsipper om saklighet og forholdsmessighet klare skranker, og påleggshjemlene skal ikke gå lengre enn formålet tilsier. En suspensjon på grunnlag av forordningen om europeiske grønne obligasjoner bør derfor som et utgangspunkt ikke medføre at også andre prospekter fra utsteder suspenderes. For ordens skyld bemerkes at en suspensjon ikke er en sanksjon, slik Finans Norge synes å legge til grunn i sitt høringssvar, men et forvaltningstiltak som har som formål å beskytte markedet. Suspensjonen vil kunne opphøre når forholdet er rettet.

Det vises til lovforslaget § 7-13 første ledd nr. 4.

*Midlertidig forbud mot å utstede europeiske grønne obligasjoner*

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering om at det ikke er hensiktsmessig å angi tidsgrenser i den norske gjennomføringsbestemmelsen og at ordlyden i verdipapirhandelloven § 7-13 annet ledd dekker tiltaket som nevnt i forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav m og artikkel 49 nr. 4 bokstav c. De ulike minimumsbeføyelsene i prospektregelverket ble grundig vurdert i verdipapirlovutvalgets utredning NOU 2018: 10 *Gjennomføring av prospektforordningen og fastsettelse av regler for nasjonale prospekter*. I vurderingen av hvordan bestemmelsen om midlertidig forbud mot å utstede prospekter skulle utformes, skrev verdipapirlovutvalget følgende i punkt 12.2.3.11 tredje avsnitt:

«Utvalget foreslår at det utarbeides en bestemmelse som svarer til prospektforordningen artikkel 32 nr. 1 bokstav k), men hvor det uttrykkelig fremgår at overtredelse må anses uskikket. Ved siden av dette kravet, anser utvalget at det ikke er behov for å presisere at overtredelsene må være «grove og gjentatte». (...)

Utvalget ser det som en fordel at tilsynsbestemmelsene så langt det er mulig og hensiktsmessig, utformes enhetlig. Forordningen fastsetter en grense på fem år for å treffe slikt vedtak. Utvalget bemerker at forordningen gir minimumsregler. I det utvalget foreslår å formulere bestemmelsen slik at vedkommende som utarbeider prospektet må være uskikket, kan ikke utvalget se at det er behov for eller ønskelig å sette noen absolutt grense på fem år. Det avgjørende må være om vedkommende er skikket eller uskikket til å utarbeide prospektet.»

Departementet sluttet seg i Prop. 96 LS (2018–2019) til dette og skriver i punkt 7.7.5.8 syvende avsnitt:

«Departementet er videre enig med utvalget i at det ikke er behov for å presisere at overtredelsene må være grove og gjentatte eller sette en grense for tiltaket på 5 år.»

Finans Norge har fremhevet at det er forskjeller mellom reguleringen av europeiske grønne obligasjoner og prospekter, som de mener bør reflekteres i verdipapirhandelloven. Finans Norge viser til at forordningens krav innebærer at tilsynsmyndigheten kan forby utstedelser av europeiske

grønne obligasjoner inntil ett år ved gjentatte og alvorlige brudd på enkelte bestemmelser, og at den tilsvarende grensen for brudd på tilsvarende krav i prospektforordningen er fem år. Finans Norge viser til at et brudd på et av regelverkene vil slå ulikt ut og påvirke investorer på forskjellige måter, noe som understøttes av at forbudsgrensen er satt til hhv. ett år og fem år. Finans Norge mener det bør fremstå klart for brukerne av regelverket at forbudsgrensene henger sammen med EU-regelverket og mener derfor at tidsfristene i både forordningen om grønne obligasjoner og prospektforordningen bør fremgå av den norske gjennomføringsbestemmelsen. Finans Norge påpeker også at ordlyden i forordningen artikkel 45 nr. 1 bokstav m) omtaler grensen som «not exceeding one year», som kan anses som en mulig sterkere begrensning enn «inntil et år».

Departementet viser til at gjennomføringsbestemmelsen i sin tid ble grundig utredet og utformet i tråd med nasjonal forvaltningsrett. Departementet mener de samme vurderingene gjør seg gjeldende ved brudd på reglene om europeiske grønne obligasjoner, som ved brudd på prospektreglene og at det er uheldig om regler på nært tilgrensende områder og med samme formål gis ulik utforming. Virkeområdet for regelverket som håndheves setter de saklige rammene for bruken av tilsynshjemlene.

*Stedlig tilsyn*

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering og forslag om å føye forordningen om europeiske grønne obligasjoner til blant regelverkene som kan gi grunnlag for bevissikring etter verdipapirhandelloven § 19-5. Dette gjennomfører forordningens artikkel 45 nr. 1 bokstav o. Forslaget gir Finanstilsynet noe videre kompetanse ved stedlig tilsyn enn det som er minimum etter forordningen ved at bestemmelsen ikke avgrenser mot private boliger slik forordningen gjør. Departementet mener det er hensiktsmessig at bevissikringsreglene sammenfaller med det som gjelder ved tilsyn etter andre EØS-regelverk på verdipapirirområdet.

Det vises til lovforslaget § 19-5 første ledd.

**5.5.4 Administrative sanksjoner og straff***Overtredelsesgebyr*

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering og foreslår at overtredelser av nærmere angitte bestemmelser i forordningen skal kunne

sanksjoneres med overtredelsesgebyr, og at de aktuelle bestemmelsene som skal kunne sanksjoneres oppregnes. Forslaget til bestemmelse er utarbeidet i tråd med øvrige regler om administrative overtredelsesgebyr i verdipapirhandelloven og etter anbefalingene som ble gitt i forbindelse med innføring av forvaltningsloven kapittel IX. Forslaget gjennomfører forordningens artikkel 49 nr. 1.

Drøftelsene i Prop. 62 L (2015–2016) og Prop. 96 LS (2018–2019) er sentrale, og departementet har sett hen til disse. Departementet viser blant annet til Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.1 hvor prinsipper for innføring av overtredelsesgebyr drøftes. De samme prinsipper gjelder ved innføring av overtredelsesgebyr for overtredelser av bestemmelser i forordningen om europeiske grønne obligasjoner, og departementet slutter seg i all hovedsak til drøftelsen i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.1.

Departementet viser til at også innenfor markedet for grønne obligasjoner er god etterlevelse av reglene fra aktørene i markedet en forutsetning for et velfungerende og effektivt marked med høy grad av tillit. Overtredelsesgebyr legger slik departementet ser det til rette for at oppfølgingen av regelbrudd blir fleksibel og kan tilpasses arten og alvorlighetsgraden av overtredelsene. Hensynet til rettssikkerhet og forutberegnelighet er sentrale hensyn som må ivaretas. Departementet viser til at administrative sanksjoner er å anse som enkeltvedtak og er underlagt reglene om saksbehandling i forvaltningsloven, herunder kravet til forhåndsvarsel og begrunnelse. Forvaltningsloven inneholder særskilte saksbehandlingsregler for saker om administrative sanksjoner. Det er blant annet lovfestet at domstolen kan prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 50, og krav på orientering om taushetsrett, jf. forvaltningsloven § 48.

Finanstilsynet har i høringsnotatet foreslått en hjemmel som gir tilsynet anledning til å ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av særskilt oppregnede handlingsnormer i forordningen om europeiske grønne obligasjoner og forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene. Etter forordningens artikkel 49 nr. 1 a skal nasjonale tilsynsmyndigheter ha hjemmel i nasjonal rett til å vedta administrative sanksjoner ved overtredelse av nærmere angitte bestemmelser i forordningen. Overtredelsene som er angitt i forordningen artikkel 49 nr. 1 a omfatter artikkel 10 til 15 om offentliggjøring og ekstern kontroll, artikkel 18 og 19 om verdipapiriseringsbaserte obligasjoner, og artikkel 21 om maler for andre bærekraftsrela-

terte obligasjoner, og forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene. Departementet viser til at spørsmålet om hvilke handlingsnormer som bør sanksjoneres med overtredelsesgebyr, må avgjøres etter en konkret og helhetlig vurdering hvor hensynet til klarhet og forutberegnelighet er tungtveiende hensyn. Finansdepartementet mener at i dette tilfellet vil hensynet til klarhet og forutberegnelighet best ivaretas ved at det gis en generell bestemmelse om hvilke handlingsnormer som er omfattet av overtredelsesgebyr.

Når det gjelder hvem som skal kunne ilegges overtredelsesgebyr, legger departementet til grunn det alminnelige utgangspunktet om at overtredelsesgebyr kan ilegges den som har plikter, eventuelt er ansvarlig, etter den relevante handlingsnormen, med mindre annet er særskilt bestemt i sanksjonshjemmelen. For fysiske personer må det oppstilles krav om utvist skyld, jf. også Justis- og beredskapsdepartementets vurdering i punkt 11.6 i Prop. 62 L (2015–2016). Når det gjelder skyldkrav for juridiske personer viser departementet til at forvaltningsloven § 46 første ledd ble endret ved lov 17. juni 2022 nr. 63 om endringer i forvaltningsloven (skyldkrav ved administrativ foretakssanksjon og habilitetsreglens anvendelse for statsråder). Endringen innebærer at skyldkravet ved administrativ foretakssanksjon er uaktsomhet med mindre noe annet er bestemt. Bakgrunnen for endringen er nærmere beskrevet i Prop. 81 L (2021–2022) *Endringer i forvaltningsloven* (skyldkrav ved administrativ foretakssanksjon og habilitetsreglens anvendelse for statsråder) og Høyesteretts avgjørelser i HR-2021-797-A og HR-2021-2249-A. Det følger av Prop. 81 L (2021–2022) punkt 6 at uaktsomhetskravet kan oppfylles ved anonyme og kumulative feil.

Departementet foreslår at medvirkning til overtredelse skal kunne sanksjoneres på samme måte som ved overtredelse av andre EØS-regelverk som er sanksjonert med overtredelsesgebyr etter verdipapirhandelloven § 21-13. Det vises til drøftelsene i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.3, særlig om pliktsubjektet og om medvirkningsansvaret, som etter departementets syn gjør seg gjeldende også for overtredelser etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner. Departementet mener overtredelsesgebyr bør kunne ilegges ved alminnelig uaktsom overtredelse etter verdipapirhandelloven § 21-9, slik som for tilsvarende bestemmelser etter verdipapirhandelloven kapittel 21.

Forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 50 inneholder en ikke-uttømmende angivelse av omstendigheter som myndigheten

skal hensynta ved anvendelse av både tiltak og administrative sanksjoner. Verdipapirhandelloven § 21-14 inneholder en liste med momenter som det kan tas hensyn til ved avgjørelse av om det skal ilegges administrativ sanksjon og ved utmåling av sanksjonen. Bestemmelsen i verdipapirhandelloven lister uttrykkelig alle unntatt to momenter som følger av artikkel 50. Departementet anser likevel disse dekket under «andre relevante forhold» i verdipapirhandelloven § 21-14 nr. 9 og ser ikke behov for ytterligere regulering for å gjennomføre artikkel 50.

Når det gjelder nivået på overtredelsesgebyret, fastsetter forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 49 nr. 4 bokstav e og f maksimumsbeløper for overtredelsesgebyrer i euro, eller tilsvarende beløp i nasjonal valuta. Departementet er av den oppfatning at gjennomføringsloven bør angi de ulike maksimumsnivåene i forordningen, og ser i likhet med Finanstilsynet ikke grunn til å foreslå høyere satser ved gjennomføringen i norsk rett, utover å runde opp de omregnede maksimumsbeløpene til henholdsvis 600 000 kroner og 6 millioner kroner. Departementet foreslår på denne bakgrunn at juridiske personer kan ilegges et gebyr på inntil 6 millioner kroner, eller opptil 0,5 prosent av den samlede årsomsetningen etter siste godkjente årsregnskap, og at fysiske personer kan ilegges et gebyr på inntil 600 000 kroner.

Departementet foreslår videre at overtredelsesgebyret kan fastsettes inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen, dersom dette gir høyere gebyr ved overtredelse av bestemmelser som angitt i forordningen artikkel 49 nr. 4 bokstav d. Etter Finanstilsynets vurdering fremgår det ikke klart av forordningen om adgangen til å fastsette overtredelsesgebyr inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap, også gjelder når denne utmålingen overskrider de tallfestede maksimumsbeløpene for fysiske og juridiske personer. Slik Finanstilsynet viser til, følger det av artikkel 49 nr. 5 at forordningens regler uansett kun er minimumsregler og derfor ikke til hinder for en utmåling som går utover de tallfestede maksimumsbeløpene.

Finansdepartementet understreker at utmålingen av gebyret må være i tråd med en løpende forvaltningspraksis der det også må ses hen til andre norske myndigheters praksis for bruk av overtredelsesgebyr. Verdipapirhandelloven § 21-11 omfatter overtredelser av reglene om europeiske grønne obligasjoner, slik at adgangen for Finanstilsynet til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes

fem år etter at overtredelsen er opphørt, slik som etter tilsvarende bestemmelser i verdipapirhandelloven kapittel 21.

Det vises til lovforslaget § 21-4 a.

Departementet er enig med Finanstilsynet i at forordningen artikkel 49 nr. 1 bokstav b, som fastsetter at tilsynsmyndigheter skal ha adgang til å ilegge administrative sanksjoner dersom nærmere bestemte pålegg fra Finanstilsynet ikke etterkommes, anses gjennomført gjennom verdipapirhandelloven § 21-8.

### *Straff*

Ved vurderingen av hvilke handlingsnormer i forordningen om europeiske grønne obligasjoner som skal kunne sanksjoneres med straff, tar departementet utgangspunktet i den strafferettslige reguleringen av brudd på tilsvarende regler på verdipapiriområdet, jf. verdipapirhandelloven § 21-15 og drøftelsen i Prop. 96 LS (2018–2019) kapittel 7.8.5.

Etter departementets vurdering er det kun de mest alvorlige overtredelsene som bør sanksjoneres med straff. Som Finanstilsynet har vist til i høringsnotatet, er overtredelse av plikten til å utarbeide og offentliggjøre prospekt, kravene til prospektets innhold og plikten til å utarbeide tillegg til prospektet, straffbart etter verdipapirhandelloven § 21-15 fjerde ledd nr. 4, både ved EØS-prospekter og nasjonale prospekter. Strafferammen er bøter eller fengsel inntil ett år, og skyldkravet er forsett eller uaktksomhet. Departementet viser til at reglene er satt til beskyttelse av markedet og den enkelte investor og at allmennpreventive hensyn tilsier at det bør være mulig å straffe forfølge brudd på disse reglene. Departementet mener hensynene gjør seg tilsvarende gjeldende ved brudd på reglene om europeiske grønne obligasjoner og slutter seg til Finanstilsynets forslag om at overtredelser av nærmere angitte bestemmelser i forordningen skal kunne straffes innenfor strafferammen og skyldkravene som fremgår av verdipapirhandelloven § 21-15 fjerde ledd første punkt. Departementet foreslår at den som forsettlig eller uaktsomt overtrer artikkel 10 til 15 om offentliggjøring og ekstern kontroll, artikkel 18 som utelukker visse verdipapiriserte eksponeringer og artikkel 19 om ytterligere opplysningskrav i forbindelse med verdipapirisering, skal straffes med bøter eller fengsel inntil ett år.

Forslaget har fått støtte i høringsrunden.

Det vises til lovforslaget § 21-15 fjerde ledd.

## 6 Tilsyn med eksterne kontrollører

### 6.1 Gjeldende rett

Det er ikke gitt regler i norsk rett om et tilsynsregime for eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner.

### 6.2 Forordningen

#### 6.2.1 Informasjonsinnhenting, granskning og stedlig tilsyn av ESMA

Forordningen artikkel 54 gir regler om at ESMA kan be om informasjon som er nødvendig for å utføre sine oppgaver etter forordningen. Bestemmelsen skiller mellom anmodning ved enkel henvendelse, som skal være ikke-bindende, og anmodning ved vedtak, som skal være bindende. Artikkel 54 nr. 1 angir personkretsen som kan anmodes om å gi informasjon, mens nr. 2 og 3 stiller krav til hva ESMA skal opplyse om ved henholdsvis en anmodning ved enkel informasjon og en anmodning ved vedtak. ESMA skal etter artikkel 54 nr. 5 sende kopi av anmodningen til tilsynsmyndigheten der vedkommende person er bosatt eller etablert.

Etter artikkel 55 og 56 skal tjenestepersoner og andre som er autorisert av ESMA ha myndighet til å iverksette nærmere angitte gransknings tiltak og gjennomføre stedlig tilsyn. Det følger av artikkel 55 nr. 4 og artikkel 56 nr. 3 at tilsynsmyndigheten der granskningen eller tilsynet skal gjennomføres, skal orienteres på forhånd. Videre følger det av artikkel 55 nr. 4 og artikkel 56 nr. 5 at den nasjonale tilsynsmyndigheten kan bli bedt om å bidra i granskningen eller tilsynet, og at tilsynsmyndigheten på forespørsel kan delta i granskningen eller tilsynet.

Dersom et stedlig tilsyn blir motarbeidet, skal den nasjonale tilsynsmyndigheten etter artikkel 56 nr. 7 kunne innhente bistand fra politiet til å gjennomføre tilsynet. For det tilfelle at stedlig tilsyn eller granskning i form av utlevering av tele- og datatrafikk er avhengig av rettslig tillatelse i vedkommende stat, angir artikkel 55 nr. 5 og 6 og artikkel 56 nr. 8 og 9 rammer for domstolsprøvingen av tiltaket.

Det følger av artikkel 57 at ESMA's kompetanse etter artikkel 54 til 56 ikke skal brukes til å pålegge utlevering av informasjon eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt.

#### 6.2.2 Tiltak ved overtredelser

Artikkel 59 nr. 1 gir regler om tilsynstiltak ESMA kan treffe når det foreligger overtredelser som nevnt i artikkel 60 nr. 1. Tilsynstiltakene omfatter:

- å trekke tilbake registreringen av en ekstern kontrollør (bokstav a)
- å trekke tilbake anerkjennelsen av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland (bokstav b)
- midlertidig forby en ekstern kontrollør å yte tjenester frem til overtredelsen har opphørt (bokstav c)
- å suspendere registreringen av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland (bokstav d),
- å gi pålegg om å opphøre med overtredelsen (bokstav e)
- å ilegge et overtredelsesgebyr etter artikkel 60 (bokstav f)
- å ilegge tvangsmulkt etter artikkel 61 (bokstav g)
- å gi offentlig kritikk (bokstav h).

Artikkel 59 nr. 3 oppstiller momentene ESMA skal legge vekt på ved valg av tilsynstiltak, herunder:

- overtredelsens varighet og hyppighet (bokstav a)
- om overtredelsen er overlagt eller uaktsom (bokstav c)
- overtredelsens innvirkning på investorenes interesser (bokstav f)
- i hvilken grad personen som er ansvarlig for overtredelsen samarbeider med ESMA (bokstav h)
- tidligere overtredelser (bokstav i).

Tilsynstiltaket skal etter artikkel 59 nr. 4 meddeles personen det gjelder, medlemsstatenes tilsynsmyndigheter og EU-kommisjonen, og skal offentliggjøres på ESMA's nettsider sammen med informasjon om klageadgang. Etter artikkel 59 nr. 2 kan ESMA trekke tilbake registreringen eller

anerkjennelsen av en ekstern kontrollør ved frivillig tilbakelevering, når registreringen eller anerkjennelsen ikke er tatt i bruk innen tre år, når tillatelsen eller anerkjennelsen ble oppnådd ved bruk av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, eller når den eksterne kontrolløren ikke lenger oppfyller vilkårene for registreringen eller anerkjennelsen. For eksterne kontrollører etablert i et tredjeland gir artikkel 41 og 42 ESMA ytterligere grunnlag for å trekke tilbake registreringen eller anerkjennelsen.

### 6.2.3 Overtredelsesgebyr og tvangsmulkt

Artikkel 60 nr. 1 angir ESMAAs adgang til å ilegge overtredelsesgebyr overfor en ekstern kontrollør eller en person som nevnt i artikkel 54 nr. 1 ved nærmere angitte forsettlige eller uaktsomme overtredelser:

- Manglende orientering til ESMA om vesentlige endringer av betydning for registreringen eller ved overtredelse av de organisatoriske kravene for eksterne kontrollører (bokstav a).
- Når registreringen er oppnådd ved bruk av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter (bokstav b).
- Manglende medvirkning til ESMAAs gjennomføring av tilsyn (bokstav c til e).
- Ved ytelse av tjenester som ekstern kontrollør uten å være registrert (bokstav f).

Overtredelsesgebyret skal etter artikkel 60 nr. 2 som hovedregel være mellom 20 000 og 200 000 euro. Ved fastsettelsen av det konkrete nivået på overtredelsesgebyret skal ESMA se hen til momentene i artikkel 59 nr. 3. I tilfeller der en person har oppnådd en finansiell fordel som følge av en overtredelse nevnt i artikkel 60 nr. 1, skal gebyret minst tilsvare den finansielle fordelen som ble oppnådd ved overtredelsen. I tilfeller der overtredelsen er en kombinasjon av flere overtredelser, skal ESMA etter artikkel 60 nr. 4 ilegge ett overtredelsesgebyr som skal være det høyeste aktuelle nivået for overtredelsene.

Etter artikkel 61 nr. 1 kan ESMA ilegge tvangsmulkt når en person ikke har etterlevd et pålegg om å opphøre med en overtredelse (bokstav a) eller når en person ikke har oppfylt sin plikt til å medvirke til ESMAAs gjennomføring av tilsyn (bokstav b). Tvangsmulkten skal etter artikkel 61 nr. 2 løpe daglig. Tvangsmulkten skal etter artikkel 61 nr. 3 utgjøre 3 pst. av fjorårets gjennomsnittlige daglige omsetning for juridiske personer og for fysiske personer 2 pst. av fjorårets gjennomsnittlige daglige inntekt. Tvangsmulkten

skal etter artikkel 61 nr. 4 løpe i maksimum seks måneder.

Artikkel 62 nr. 1 fastsetter at vedtak om overtredelsesgebyr og tvangsmulkt i utgangspunktet skal offentliggjøres, med mindre offentliggjøring har en betydelig negativ effekt på finansmarkedene eller er uforholdsmessig byrdefullt for de involverte partene. Vedtak om overtredelsesgebyr og tvangsmulkt skal etter artikkel 62 nr. 2 være av en administrativ karakter, og de skal etter artikkel 62 nr. 3 kunne fullbyrdes. ESMA skal etter artikkel 62 nr. 3 innkreve gebyret og mulkten i tråd med sivilprosessrettslige regler i staten der innkrevingen skjer. Vedtak om ikke å ilegge overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt skal etter artikkel 62 nr. 5 grunngis og meddeles til Europaparlamentet, Rådet, EU-kommisjonen og tilsynsmyndighetene i vedkommende stat.

### 6.2.4 Saksbehandling ved tilsynstiltak

Forordningen artikkel 63 gir nærmere regler om ESMAAs saksbehandling forut for at det treffes tilsynstiltak, herunder ileggelse av overtredelsesgebyr. Ved mistanke om at det kan foreligge brudd på bestemmelsene listet opp i artikkel 60 nr. 1, skal ESMA utpeke en uavhengig gransker i ESMA som skal undersøke saken. Granskeren skal etter artikkel 63 nr. 2 gi berørte personer anledning til å uttale seg, før granskeren legger saken frem for ESMAAs tilsynsstyre. Artikkel 63 nr. 3 til 7 gir nærmere regler om granskerens tilgang til informasjon og berørte personers adgang til forsvar, informasjon og å uttale seg til granskeren. Den uavhengige granskeren skal etter artikkel 63 nr. 9 ikke delta i tilsynsstyrets behandling.

Tilsynsstyret skal etter artikkel 63 nr. 8 gi berørte personer anledning til å uttale seg, og skal deretter avgjøre om en eller flere overtredelser er bevist. Anses en overtredelse bevist, skal tilsynsstyret treffe et tilsynstiltak etter artikkel 59 og ilegge et overtredelsesgebyr etter artikkel 60. Etter artikkel 63 nr. 10 skal ESMA foreslå, og EU-kommisjonen vedta, en utfyllende rettsakt om myndigheten til å ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt, rett til forsvar, midlertidige bestemmelser, inndrivelse og foreldelse. Artikkel 63 nr. 11 fastsetter at eventuelle straffbare overtredelser skal overlates til nasjonale myndigheter for straffeforfølgning, og at ESMA ikke skal ilegge overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt for handlinger som er omfattet av en rettskraftig frifinnende dom i straffesak.

Det følger av artikkel 64 nr. 1 at personer som er gjenstand for tilsynstiltak har rett til å bli hørt

før ESMA treffer sin avgjørelse. Artikkel 64 nr. 2 åpner for at ESMA kan treffe en midlertidig avgjørelse og deretter høre vedkommende i tilfeller der det er nødvendig for å forhindre betydelig og overhengende skade på det finansielle systemet. Etter artikkel 64 nr. 3 skal retten til forsvar respekteres under hele saksbehandlingen, og vedkommende skal som hovedregel ha rett til innsyn i ESMA's dokumenter.

ESMA's vedtak om overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt skal etter artikkel 65 kunne bringes inn for EU-domstolen, som skal ha full overprøvingsadgang, herunder adgang til å annullere, redusere eller forhøye overtredelsesgebyret eller tvangsmulkten.

### 6.2.5 Tilsynsavgift og offentlig register

Artikkel 66 fastsetter at ESMA skal kreve tilsynsavgift av registrerte og anerkjente eksterne kontrollører. Det følger av artikkel 66 nr. 3 at EU-kommisjonen skal fastsette utfyllende regler om tilsynsavgiften.

ESMA skal etter artikkel 67 føre et offentlig register over eksterne kontrollører. Registeret skal omfatte alle registrerte, anerkjente og godkjennende eksterne kontrollører. Registeret skal også omfatte eksterne kontrollører som midlertidig eller permanent har mistet sin registrering, anerkjennelse eller adgang til å godkjenne eksterne kontrollører etablert i tredjeland.

## 6.3 Finanstilsynets forslag

### 6.3.1 Innledning

Finanstilsynet viser til at forordningen vil gjelde direkte, med EØS-tilpasninger, når den gjennomføres i norsk rett. Kompetanse som etter forordningen er lagt til ESMA, er for EFTA-statenes vedkommende lagt til EFTAs overvåkingsorgan. Finanstilsynet legger derfor til grunn at eksterne kontrollører i Norge som er registrert i registeret som nevnt i forordningens artikkel 67, vil være underlagt tilsyn av EFTAs overvåkingsorgan.

Finanstilsynet har vurdert behovet for nasjonale bestemmelser for å legge til rette for tilsynet med eksterne kontrollører, og viser til at tilsynsregimet er omtrent identisk med det som gjelder for EFTAs overvåkingsorgans direktetilsyn på andre områder. Finanstilsynet har derfor sett hen til hvordan tilsynsregimet i kredittvurderingsbyråforordningen (forordning (EF) nr. 1060/2009) og EMIR (forordning (EU) nr. 648/2012) er gjennomført i norsk rett. Finanstilsynet legger til

grunn at tilsynet med eksterne kontrollører ikke nødvendigvis gjør mer omfattende nasjonal regulering enn den som gjelder for tilsynet med kredittvurderingsbyråer og transaksjonsregistre.

### 6.3.2 Nasjonal tilsynsmyndighet

Finanstilsynet viser til at forordningen artikkel 44 angir hvem som skal være nasjonal tilsynsmyndighet ved tilsynet med utsteder av grønne obligasjoner, jf. omtale i høringsnotatet punkt 4.3.2. Det er denne myndigheten EFTAs overvåkingsorgan skal samarbeide med ved granskninger, stedlige tilsyn og informasjonsutveksling etter forordningen artikkel 55, 56 og 58. Nasjonal tilsynsmyndighet etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner er delt mellom prospektmyndigheten og tilsynsmyndigheten etter verdipapiriseringsforordningen. Dette er i begge tilfeller Finanstilsynet for Norges del. Finanstilsynet mener derfor at det ikke er behov for en egen bestemmelse om at Finanstilsynet er tilsynsmyndighet etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner.

### 6.3.3 Utlevering av opplysninger til EFTA-domstolen

Finanstilsynet viser til at vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan etter forordningen artikkel 65 vil kunne bringes inn for EFTA-domstolen. EFTA-domstolen kan kreve opplysninger etter avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA). Finanstilsynet foreslår en lovbestemmelse om at taushetsplikt ikke er til hinder for at enhver kan gi EFTA-domstolen de opplysninger den kan kreve etter EØS-avtalen og ODA, tilsvarende kredittvurderingsbyråloven § 3 og verdipapirhandelloven § 17-3 tredje ledd.

### 6.3.4 Stedlig tilsyn

Finanstilsynet viser til at forordningen artikkel 56 nr. 8 og 9 tar høyde for at EFTAs overvåkingsorgans adgang til å gjennomføre stedlig tilsyn kan kreve tillatelse fra en rettsmyndighet, og regulerer fremgangsmåten for slik anmodning. Videre fastsetter artikkel 56 nr. 7 at nasjonale tilsynsmyndigheter skal kunne be om assistanse fra politiet eller annen tilsvarende tvangsmyndighet dersom EFTAs overvåkingsorgan opplever at et stedlig tilsyn blir motarbeidet.

Finanstilsynet foreslår en lovbestemmelse om at stedlig tilsyn krever tillatelse fra tingretten, om saksbehandlingen for begjæringen om tillatelse,

og om at Finanstilsynet kan kreve politiets bistand for å gjennomføre rettens beslutning om tilsyn. Forslaget tilsvare kredittvurderingsbyråloven § 4 og verdipapirhandelloven § 17-6.

### 6.3.5 Tvangsfullbyrdelse

Finanstilsynet viser til at overtredelsesgebyr og tvangsmulkt ilagt av EFTAs overvåkingsorgan etter forordningen artikkel 60 og 61 skal kunne tvangsfullbyrdes, og at innkrevingen etter artikkel 62 nr. 3 skal foregå i samsvar med sivilprosessreglene i vedkommende stat. Finanstilsynet viser til at også EØS-avtalen artikkel 110 fastsetter at betalingsforpliktelser ilagt av EFTAs overvåkingsorgan skal kunne tvangsfullbyrdes på denne måten, og at EØS-avtalen artikkel 110 gir regler om at de kontraherende parter skal utpeke en nasjonal myndighet som skal føre ekthetskontroll med vedtaket, og om den videre fremgangsmåten.

Finanstilsynet legger til grunn at EFTAs overvåkingsorgans vedtak om overtredelsesgebyr og tvangsmulkt vil ha tilstrekkelig hjemmel som tvangsgrunnlag gjennom bestemmelsen i forordningen, som gjennomført i verdipapirhandelloven, i kombinasjon med EØS-avtalen artikkel 110 og tvangsfullbyrdesloven § 4-1 annet ledd bokstav h.

Finanstilsynet foreslår en lovbestemmelse om at myndigheten til å føre kontroll med tvangsgrunnlagets ekthet legges hos Finanstilsynet. Finanstilsynet viser til at samme løsning er valgt i kredittvurderingsbyråloven § 5 og verdipapirhandelloven § 17-7. Ettersom artikkel 62 nr. 3 i forordningen om europeiske grønne obligasjoner ikke gir egne regler om ekthetskontroll, er Finanstilsynets vurdering at ekthetskontrollen etter den foreslåtte lovbestemmelsen må forankres i EØS-avtalen artikkel 110.

## 6.4 Høringsinstansenes syn

*Finans Norge* viser til at erfaringene med reglene for kredittvurderingsbyråer og EMIR synes gode, og legger til grunn at tilpasningen ikke vil skape hindringer ved gjennomføringen av forordningen i norsk rett.

## 6.5 Departementets vurdering

### *Utlevering av opplysninger til EFTA-domstolen*

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering og foreslår en lovbestemmelse om at taus-

hetsplikt ikke er til hinder for at enhver kan gi EFTA-domstolen de opplysninger den kan kreve etter EØS-avtalen og avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA-avtalen). Bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelse i kredittvurderingsbyråloven § 3 og verdipapirhandelloven § 17-3 (3), jf. Prop. 166 L (2015–2016) punkt 4.4. Ingen høringsinstanser har hatt innsigelser til forslaget.

Det vises til lovforslaget § 7-11 b.

### *Stedlig tilsyn*

Departementet foreslår videre i samsvar med høringsnotatet at stedlig tilsyn etter forordningen artikkel 56 krever tillatelse fra tingretten og at Finanstilsynet kan kreve politiets bistand for å gjennomføre rettens beslutning om tilsyn. Videre foreslås det regulering av gjennomføringen og fremgangsmåten av det stedlige tilsynet. Departementet viser til tilsvarende bestemmelser i kredittvurderingsbyråloven § 4 og verdipapirhandelloven § 17-6 og vurderingene som ble gjort i den forbindelse i Prop. 166 L (2015–2016) punkt 4.4, blant annet følgende uttalelse som etter departementets vurdering også har relevans i tilknytning til forordning om europeiske grønne obligasjoner:

«Departementet antar imidlertid at det overnasjonale elementet i seg selv kan innebære at tilsynsobjektene uansett vil kunne anse krav om rettens tillatelse før tilsyn som betryggende. Et slikt krav vil innebære kontroll av at det er EFTAs overvåkingsorgan, og ikke ESMA, som har fattet vedtaket. Departementet legger til grunn at det ikke vil bli aktuelt med mange stedlige tilsyn i Norge etter CRA-forordningen. Et generelt krav om tillatelse fra retten i stedet for krav om tillatelse bare ved bruk av tvangsmidler vil derfor neppe utgjøre noen ekstra belastning for rettsapparatet. Kravet vil forutsetningsvis heller i særlig grad påvirke EFTAs overvåkingsorgans ressursbruk i sitt tilsyn med kredittvurderingsbyråer etablert i Norge. Departementet vil på denne bakgrunn foreslå krav om rettens tillatelse uavhengig av om det foreligger samtykke fra tilsynsobjektet.»

Ingen høringsinstanser har hatt bemerkninger til forslaget.

Det vises til lovforslaget § 7-11 c.

### *Tvangsfullbyrdelse*

Departementet foreslår at Finanstilsynet fører kontroll med tvangsgrunnlagets ekthet ved tvangsfullbyrdelse av overtredelsesgebyr og tvangsmulkt ilagt av EFTAs overvåkingsorgan etter forordningen artikkel 60 og 61. Dette tilsvarer løsningen som er valgt i blant annet kreditt-

vurderingsbyråloven § 5 og verdipapirhandelloven § 17-7, jf. Prop. 166 L (2015–2016) punkt 4.4. Videre slutter departementet seg til Finanstilsynets vurdering om at ekthetskontrollen hjemles i EØS-avtalen artikkel 110. Ingen høringsinstanser har hatt bemerkninger til vurderingen. Det vises til lovforslaget § 7-11 d.

## 7 Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 med tilpasninger

### 7.1 Innledning

EØS-komiteen vedtok 24. oktober 2025 ved beslutning nr. 243/2025 å endre EØS-avtalens vedlegg IX (finansielle tjenester) ved innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner. Beslutningen omfatter også europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2869 av 13. desember 2023 om endring av visse forordninger med hensyn til opprettelsen av og virkemåten til det felles europeiske tilgangspunktet.

Gjennomføring av forordningen om europeiske grønne obligasjoner i norsk rett vil kreve lovendring og innebærer overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan. Stortingets samtykke er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26 annet ledd. Norge deltok av den grunn i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke. Beslutningen blir da ikke bindende for Norge før Stortinget har gitt sitt samtykke og Norge hever sitt konstitusjonelle forbehold, jf. EØS-avtalen artikkel 103.

### 7.2 Om EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025

EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 inneholder en fortale, fire artikler med EØS-tilpasninger og en erklæring.

EØS-komiteens beslutning *artikkel 1* fastsetter at forordningen om europeiske grønne obligasjoner innlemmes i EØS-avtalens vedlegg IX ved en tilføyelse i punkt 29be som tar inn forordning (EU) 2023/2631 og forordning (EU) 2023/2869 i det aktuelle vedlegget. Øvrige bestemmelser i artikkel 1 gir anvisning på hvilke tilpasninger som skal gjelde for EFTA-statene. Disse omtales under punkt 7.3 nedenfor.

Det fremgår av *artikkel 2* i EØS-komiteens beslutningen at forordningsteksten på islandsk og norsk

skal være gyldige språkversjoner som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 3* fastsetter at EØS-komiteens beslutningen skal tre i kraft 25. oktober 2025, forutsatt at konstitusjonelle forbehold etter artikkel 103 nr. 1 i EØS-avtalen er hevet. Ettersom denne datoen er passert, vil beslutningen tre i kraft den første dag i den annen måned etter siste meddelelse om heving av konstitusjonelle forbehold, jf. artikkel 103 nr. 1 annet ledd.

Etter *artikkel 4* skal EØS-komiteens beslutningen kunngjøres i EØS-avdelingen og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

I *EFTA-statenes erklæring* presiseres det at innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen ikke utvider EØS-avtalens virkeområde overfor tredjeland.

### 7.3 Nærmere om tilpasninger i EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025

#### 7.3.1 Vedkommende myndigheter

Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (a)* er det gjort tilpasninger, uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, som fastsetter at henvisninger til «medlemsstater» og «vedkommende myndigheter» i forordningen også skal omfatte henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.

Det er i forordningen gitt regler om samarbeid mellom nasjonale tilsynsmyndigheter når det gjelder tilsyn med utstedere av europeiske grønne obligasjoner i artikkel 46 til 48, 50 og 58. Videre skal tilsynsmyndighetene offentliggjøre beslutninger om administrative sanksjoner og tiltak for brudd på forordningen etter artikkel 52. Disse skal også rapporteres til ESMA etter artikkel 53.

Det er ikke gjort særlige tilpasninger for disse bestemmelsene i EØS-komiteens beslutning, men det følger av tilpasningen i artikkel 1 bokstav (a) at vedkommende myndigheter i EFTA-statene omfattes av de aktuelle reglene om samarbeid og rapportering.

### 7.3.2 Samarbeid mellom ESMA og EFTAs overvåkingsorgan

EØS-komiteebeslutningens *artikkel 1 bokstav (b)* inneholder en generell tilpasning som fastsetter at ESMA og EFTAs overvåkingsorgan skal samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre, særlig før tilsynstiltak settes i verk, for å sikre lik overvåking i hele EØS.

I tillegg til tilpasningen i bokstav (b) er det gjort tilpasninger om informasjonsutveksling mellom ESMA og EFTAs overvåkingsorgan i EØS-komiteebeslutningens *artikkel 1 bokstav (n) punkt (iv)*, *bokstav (p) punkt (ii)* og *bokstav (r)* for henholdsvis artikkel 54, 56 og 58 i forordningen.

### 7.3.3 Utveksling av informasjon

Det følger av forordningens artikkel 58 nr. 1 at nasjonale tilsynsmyndigheter, ESMA og andre relevante myndigheter skal utveksle informasjon som er nødvendig for å utføre sine oppgaver etter forordningen. Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (r)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at EFTAs overvåkingsorgan skal delta i denne informasjonsutvekslingen.

### 7.3.4 Tilpasninger til to-pilarstrukturen og overføring av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan for EØS/EFTA-statene

#### *Tvisteløsningsmekanisme*

EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (c)* angir at henvisninger i forordningen til ESMA myndighet i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010 (ESMA-forordningen) skal forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgans myndighet når det gjelder EFTA-statene. Artikkel 19 i ESMA-forordningen, i EØS-tilpasset form, gjelder EFTAs overvåkingsorgans myndighet til å løse tvister mellom tilsynsmyndigheter i ulike EFTA-stater. EFTAs overvåkingsorgan gis myndighet til å treffe en beslutning overfor nasjonale tilsynsmyndigheter etter artikkel 19 nr. 3, for det tilfellet at en mekling etter artikkel 19 nr. 2 ikke lykkes. EFTAs overvåkingsorgan får videre myndighet til å treffe vedtak direkte overfor en finansmarkedsdeltaker etter artikkel 19. nr. 4 dersom tilsynsmyndigheten ikke etterkommer pålegget etter nr. 3. Det vises til nærmere omtale i Prop. 100 S (2015–2016) punkt 3.3.2.12.

### 7.3.5 Ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner

Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (d)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at henvisningen til EUs liste over «ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner» i forordningens artikkel 9 for EFTA-statenes del henviser til EFTA-statenes nasjonale lister over tredjeland som anses som ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål. Det følger av EØS-komiteebeslutningens fortale tredje avsnitt at ved fastsettelsen av sine nasjonale lister over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål som det henvises til i forordningen artikkel 9, skal EFTA-statene ta størst mulig hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål.

### 7.3.6 Henvisninger til unionsrett

EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (f)* fastslår at «unionsrett» i forordningens artikkel 15a nr. 1 skal erstattes med «EØS-avtalen». Etter tilpasning i EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (m)* skal henvisninger i forordningens artikkel 33 nr. 6, 47 nr. 2 og 49 nr. 4 til «unionsrett» forstås som henvisninger til EØS-avtalen.

### 7.3.7 Tilsyn med eksterne kontrollører

#### *Registrering og informasjon*

Forordningens del IV etablerer et registreringsregime for eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner, herunder eksterne kontrollører fra tredjeland. Etter artikkel 22 nr. 1 og 2 skal eksterne kontrollører være registrert hos ESMA før de starter sin virksomhet, og må oppfylle nødvendige krav så lenge de er registrert. Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (g) punkt (i)* og *(ii)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at eksterne kontrollører skal registreres av EFTAs overvåkingsorgan når den eksterne kontrolløren er etablert i en EFTA-stat.

Artikkel 23 fastsetter krav til søknader om registrering som ekstern kontrollør og gir nærmere regler om ESMA behandlingsprosedyre for søknader. Etter artikkel 24 nr. 1 skal kontrolløren informere ESMA ved endringer i informasjon som er relevant for registreringen, og bestemmelsen fastsetter de nærmere reglene for dette. Artikkel 32 nr. 1 fastsetter at den eksterne kontrolløren må rapportere til ESMA dersom den blir oppmerksom på feil i sine vurderingsmetoder eller i anvendelsen av dem. Det følger av EØS-komiteens beslutning

*artikkel 1 bokstav (h)* at EFTAs overvåkingsorgan utøver myndigheten i relasjon til eksterne kontrollører som er etablert i en EFTA-stat.

#### *Utkontraktering av registreringspliktig virksomhet*

Artikkel 33 setter rammer for eksterne kontrollørers utkontraktering. Det følger blant annet av artikkel 33 nr. 1 at eksterne kontrollører skal påse at utkontraktering av vurderingsaktivitet ikke svekker den eksterne kontrollørens internkontroll eller ESMAAs mulighet til å føre tilsyn. Det følger av nr. 3 at eksterne kontrollører skal varsle ESMA om vurderingsaktivitet som de planlegger å utkontraktere. Etter nr. 5 skal eksterne kontrollører påse at tredjepartsleverandører samarbeider med, og oppfyller eventuelle tilsynskrav fra ESMA. I *artikkel 1 bokstav (i) punkt (i)* og *(ii)* tilpasses artikkel 33 nr. 1, 3 og 5 slik at de knytter seg til EFTAs overvåkingsorgan når den eksterne kontrolløren er etablert i en EFTA-stat.

#### *Krav om oppbevaring av dokumentasjon*

Artikkel 34 stiller krav til eksterne kontrollørers dokumentasjon. Artikkel 34 nr. 2 fastsetter at nærmere bestemt dokumentasjon som er nevnt i nr. 1, blant annet knyttet til utførte vurderingsoppdrag og om fremgangsmåter og tiltak som har blitt gjennomført for å oppfylle bestemmelsene i forordningen, skal oppbevares i minst fem år etter at den berørte obligasjonen har forfalt og gjøres tilgjengelig for ESMA etter anmodning. Dersom ESMA har trukket tilbake registreringen til en ekstern kontrollør, skal den eksterne kontrolløren etter nr. 3 oppbevare dokumentasjon i ytterligere fem år. Tilpasningen i *artikkel 1 bokstav (j) punkt (i)* innebærer at dokumentasjonen som kan anmodes av ESMA, kan anmodes av EFTAs overvåkingsorgan når den eksterne kontrolløren er etablert i en EFTA-stat. Tilpasningen i *punkt (ii)* innebærer at oppbevaringskravet i nr. 3 gjelder tilsvarende når det er EFTAs overvåkingsorgan som har trukket tilbake registreringen av en ekstern kontrollør.

#### *Referanser til ESMA (og EFTAs overvåkingsorgan)*

Det følger av artikkel 37 i forordningen at den eksterne kontrolløren i sine vurderinger ikke må vise til ESMA eller andre tilsynsmyndigheter på en måte som kan gi inntrykk av at vurderingen er godkjent av dem. EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (k)* tilpasser artikkelen slik at

det samme gjelder for henvisninger til EFTAs overvåkingsorgan.

#### *Godkjenning av tjenester som ytes av en ekstern kontrollør i et tredjeland*

Eksterne kontrollører etablert i EU kan etter artikkel 43 søke ESMA om tillatelse til å godkjenne tjenester som ytes i EU av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland. Den eksterne kontrolløren etablert i EU må i så fall føre kontroll med den godkjente eksterne kontrolløren, og skal etter artikkel 43 nr. 5 være fullt og helt ansvarlig for at kravene i forordningen etterleves. Det følger av tilpasning i *artikkel 1 bokstav (l) punkt (i)* og *(ii)* at EFTAs overvåkingsorgan utøver denne myndigheten overfor eksterne kontrollører som er etablert i en EFTA-stat.

#### *Avgjørelser mv. basert på utkast fra ESMA*

I EØS-komiteebeslutningens *artikkel 1 bokstav e)* er det fastsatt at visse avgjørelser mv. fra EFTAs overvåkingsorgan skal baseres på utkast fra ESMA. Tilpasningen omfatter artikkel 22 nr. 1 (registrering som ekstern kontrollør), artikkel 23 nr. 2 (avslag om registrering som ekstern kontrollør), artikkel 24 nr. 1 (motsette seg materielle endringer tilknyttet registrering som ekstern kontrollør), artikkel 34 nr. 2 (be om tilgang til registre og dokumenter), artikkel 43 nr. 1 (godkjenne søknader om tillatelse til å godkjenne tjenestene levert av en ekstern kontrollør fra et tredjeland), artikkel 54 (innhente informasjon), artikkel 55 (gjennomføre undersøkelser), artikkel 56 (utføre stedlig tilsyn), artikkel 59 (iverksette tilsynstiltak), artikkel 60 (ilegge overtredelsesgebyr) og artikkel 61 (ilegge tvangsmulkt). Utkast kan utarbeides av ESMA på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.

#### *Anmodning om opplysninger*

Forordningens artikkel 54 gir regler om at ESMA gjennom enkel anmodning eller beslutning, kan kreve alle opplysninger som er nødvendige for å utføre sine oppgaver etter forordningen. Artikkel 54 nr. 1 angir personkretsen som kan anmodes om å gi informasjon, mens nr. 2 og 3 stiller krav til hva ESMA skal opplyse om ved henholdsvis en anmodning ved enkel henvendelse og en anmodning ved vedtak.

Personkretsen omfatter (a) personer som effektivt driver virksomheten til den eksterne kontrolløren, (b) medlemmer av tilsyns-, ledelses-

eller administrative organer i den eksterne kontrolløren, (c) medlemmer av den eksterne kontrollørens øverste ledelse, (d) enhver person som er direkte involvert i vurderingsaktiviteter for den eksterne kontrolløren, (e) juridiske representanter og ansatte i enheter som den eksterne kontrolløren har utkontraktert visse funksjoner til, (f) personer som på annen måte er nært og vesentlig knyttet til eller forbundet med prosessen med å administrere den eksterne kontrolløren, inkludert aksjonærer som innehar minst 10 pst. av kapitalen eller stemmerettene i den eksterne kontrolløren eller i et selskap som har makt til å utøve kontroll eller dominerende innflytelse over den eksterne kontrolløren, (g) enhver som opptrer som, eller gir seg ut for å være, en ekstern kontrollør uten å være registrert som sådan, og enhver person som utfører noen av funksjonene nevnt i punktene (a) til (f) på vegne av en slik person. Denne personkretsen omtales i det videre som «eksterne kontrollører og nærstående personer til disse».

ESMA skal etter artikkel 54 nr. 5 sende kopi av anmodningen til tilsynsmyndigheten der vedkommende person er bosatt eller etablert.

Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (n) punkt (i)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at EFTAs overvåkingsorgan har myndigheten til å anmode om informasjon ved enkel henvendelse eller ved vedtak etter artikkel 54 som gjelder personer etablert i en EFTA-stat. I bokstav (n) *punkt (ii)* gis prosedyrebestemmelsene anvendelse for EFTAs overvåkingsorgan. I bokstav (n) *punkt (iii)* tilpasses en bestemmelse om informasjon om retten til domstolsprøving, slik at det for EFTA-statene henvises til EFTA-domstolen og avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA-avtalen) artikkel 36. I henhold til bokstav (n) *punkt (iv)* skal EFTAs overvåkingsorgan uten unødig opphold videresende informasjonen som er motatt i henhold til denne artikkelen, til ESMA.

### Generelle undersøkelser

Etter artikkel 55 kan tjenestepersoner og andre personer med fullmakt fra ESMA gjennomføre nødvendige undersøkelser av de personene som er omhandlet i artikkel 54 nr. 1. I nr. 2 til 6 er myndigheten nærmere beskrevet. Det følger av artikkel 55 nr. 4 at tilsynsmyndigheten der granskningen skal gjennomføres skal orienteres på forhånd. Videre følger det av artikkel 55 nr. 4 at den nasjonale tilsynsmyndigheten kan bli bedt om å bidra i granskningen, og at tilsynsmyndigheten på forespørsel kan delta i granskningen. Det følger av

artikkel 55 nr. 5 at dersom det etter nasjonal lovgivning kreves autorisasjon fra en rettslig myndighet, skal ESMA søke om slik autorisasjon. ESMA kan også søke om slik autorisasjon som et førevar-tiltak. Artikkel 55 nr. 6 fastsetter at når det søkes om en tillatelse som nevnt i nr. 5, skal den nasjonale rettsmyndigheten verifisere at avgjørelsen fra ESMA er ekte og at tvangstiltakene som er tenkt verken er vilkårlige eller uproporsjonale med hensyn til gjenstanden for undersøkelsene, men ikke vurdere nødvendigheten av etterforskningen eller kreve at den får informasjonen i ESMA sak.

Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (o) punkt (i)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at det er EFTAs overvåkingsorgan som kan gjennomføre nødvendige undersøkelser ovenfor fysiske eller juridiske personer etablert i en EFTA-stat. Det følger av tilpasningen i bokstav (o) *punkt (ii)* at tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA skal kunne bistå EFTAs overvåkingsorgan i håndhevingen av pliktene etter denne artikkelen og delta i undersøkelser etter ESMA anmodning.

I tilpasningen i bokstav (o) *punkt (iii)* er prosedyrebestemmelsene i artikkel 55 nr. 2 til 5 tilpasset der EFTAs overvåkingsorgan utøver myndighet.

Tilpasningen i bokstav (o) *punkt (iv)* fastsetter retten til prøving ved EFTA-domstolen i henhold til avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA-avtalen) artikkel 36. Dette utgjør en utvidelse av domsmyndighet til EFTA-domstolen fordi domstolen kan prøve gyldigheten av vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan.

Tilpasningene i bokstav (o) *punkt (v)* fastsetter at nasjonale rettsmyndigheter kan gjennomføre ekthets- og proposjonaliteskontroll av tillatelser fattet av EFTAs overvåkingsorgan i henhold til artikkel 55 nr. 5.

### Stedlig tilsyn

Det følger av forordningen artikkel 56 nr. 1 at ESMA kan gjennomføre alt nødvendig stedlig tilsyn i ethvert forretningslokale, på ethvert areal og i enhver eiendom som tilhører de juridiske personene som omhandlet i artikkel 54 nr. 1.

Det følger av artikkel 56 nr. 3 at tilsynsmyndigheten der granskningen eller tilsynet skal gjennomføres skal orienteres på forhånd, og det følger av nr. 5 at den nasjonale tilsynsmyndigheten kan bli bedt om å bidra i granskningen eller tilsynet, eller på forespørsel velge å delta. Artikkel 56 nr. 9

fastsetter at når det søkes om en tillatelse som nevnt i nr. 8, skal den nasjonale rettsmyndigheten verifisere at avgjørelsen fra ESMA er ekte og at tvangstiltakene som er tenkt verken er vilkårlige eller uproporsjonale med hensyn til gjenstanden for undersøkelsene, men ikke vurdere nødvendigheten av etterforskningen eller kreve at den får informasjonen i ESMA's saksmappe.

Det følger av tilpasning i *artikkel 1 bokstav (p) punkt (i)* at EFTAs overvåkingsorgan utøver myndighet overfor juridiske personer som er etablert i en EFTA-stat. Etter EØS-komiteens beslutning artikkel 1 bokstav (p) *punkt (ii)* skal informasjon som innhentes under stedlig tilsyn videresendes til ESMA uten unødig opphold. Videre tilpasses artikkel 56 nr. 2 til 8 slik at de knytter seg til EFTAs overvåkingsorgan gjennom tilpasning i bokstav (p) *punkt (iii)*. Det følger av tilpasning i bokstav (p) *punkt (iv)* at tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA skal kunne bistå EFTAs overvåkingsorgan og delta i stedlig tilsyn. Tilpasningen i bokstav (p) *punkt (v)* tilpasser artikkel 56 nr. 4 slik at tilsynsobjektene informeres om retten til domstolsprøving i EFTA-domstolen, jf. ODA-avtalen artikkel 36 for så vidt gjelder EFTA-statene. Tilpasningen i bokstav (p) *punkt (vi)* fastsetter at nasjonale rettsmyndigheter kan gjennomføre ekthets- og proposjonalitetskontroll av tillatelser gitt av EFTAs overvåkingsorgan i henhold til artikkel 56 nr. 8.

#### *Begrensninger i informasjonstilgang*

Det følger av artikkel 57 at myndighet gitt til ESMA, tjenestemenn hos ESMA eller annen person som er bemyndiget av ESMA etter artikkel 54 til 56, ikke skal brukes til å kreve offentliggjøring av opplysninger eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt. Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (q) punkt (i) og (ii)* gjelder dette tilsvarende for EFTAs overvåkingsorgan og tjenestemenn hos overvåkingsorganet.

#### *Tilsynstiltak ved overtredelser*

Artikkel 59 nr. 1 gir regler om tilsynstiltak ESMA kan treffe når det foreligger overtredelser som nevnt i artikkel 60 nr. 1. Dette er å trekke tilbake registreringen av en ekstern kontrollør, trekke tilbake anerkjennelsen av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland, midlertidig forby en ekstern kontrollør å yte tjenester frem til overtredelsen har opphørt, suspendere registreringen av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland, gi pålegg om å opphøre med overtredelsen, ilegge et

overtredelsesgebyr etter artikkel 60, ilegge tvangsmulkt etter artikkel 61, eller gi offentlig kritikk.

Etter artikkel 59 nr. 2 kan ESMA trekke tilbake registreringen eller anerkjennelsen av en ekstern kontrollør ved frivillig tilbakelevering, når registreringen eller anerkjennelsen ikke er tatt i bruk innen tre år, når tillatelsen eller anerkjennelsen ble oppnådd ved bruk av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, eller når den eksterne kontrolløren ikke lenger oppfylder vilkårene for registreringen eller anerkjennelsen. For eksterne kontrollører etablert i et tredjeland gir artikkel 41 og 42 ESMA ytterligere grunnlag for å trekke tilbake registreringen eller anerkjennelsen.

Artikkel 59 nr. 3 oppstiller momentene ESMA skal legge vekt på ved valg av tilsynstiltak. Tilsynstiltaket skal meddeles personen det gjelder, medlemsstatenes tilsynsmyndigheter og EU-kommisjonen, og skal offentliggjøres på ESMA's nettsider sammen med informasjon om klageadgang.

Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (s) punkt (i)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at myndighet som etter artikkel 59 nr. 1 ligger til ESMA, ligger til EFTAs overvåkingsorgan overfor personer etablert i en EFTA-stat. Etter tilpasningen i bokstav (s) *punkt (ii)* gis EFTAs overvåkingsorgan samme myndighet som ESMA etter artikkelens nr. 2 og 3. Etter tilpasning i bokstav (s) *punkt (iii)* skal EFTAs overvåkingsorgan informere personen som er ansvarlig for overtredelsen, samt myndigheter i EFTA-statene og EU-kommisjonen, om tiltak fattet i medhold av artikkel 59. EFTAs overvåkingsorgan og ESMA skal innen ti dager på sine nettsider offentliggjøre alle tilsynsbeslutninger fattet av EFTAs overvåkingsorgan, og blant annet informere om retten til domstolsprøving for EFTA-domstolen.

#### *Overtredelsesgebyr og tvangsmulkt*

Artikkel 60 angir ESMA's adgang til å ilegge overtredelsesgebyr overfor en ekstern kontrollør eller en person som nevnt i artikkel 54 nr. 1 ved forsettlig eller uaktsomme overtredelser av visse bestemmelser i forordningen. Etter artikkel 61 kan ESMA blant annet ilegge tvangsmulkt når en person ikke har etterlevd et pålegg om å opphøre med en overtredelse, eller når en person ikke har oppfylt sin plikt til å medvirke til ESMA's gjennomføring av tilsyn. Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (t) punkt (i) og (ii)*, og bokstav *(u) punkt (i), (ii) og (iii)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at det er EFTAs overvåkingsorgan

som ilegger overtredelsesgebyr og tvangsmulkt etter artikkel 60 og 61 ovenfor eksterne kontrollører eller personer etablert i en EFTA-stat.

#### *Offentliggjøring, fordeling av innkrevde beløp, notifikasjon mv.*

Artikkel 62 nr. 1 fastsetter at vedtak om overtredelsesgebyr og tvangsmulkt i utgangspunktet skal offentliggjøres med mindre offentliggjøring har en betydelig negativ effekt på finansmarkedene eller er uforholdsmessig byrdefullt for de involverte partene. Vedtak om overtredelsesgebyr og tvangsmulkt skal etter artikkel 62 nr. 2 være av en administrativ karakter, og de skal etter artikkel 62 nr. 3 kunne tvangsfullbyrdes. ESMA skal etter artikkel 62 nr. 3 innkreve gebyret og mulkten i tråd med sivilprosessrettslige regler i staten der innkrevingen skjer. Vedtak om ikke å ilegge overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt skal etter artikkel 62 nr. 5 grunngis og meddeles til Europaparlamentet, Rådet, EU-kommisjonen og tilsynsmyndighetene i vedkommende stat.

Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (v) punkt (i)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at EFTAs overvåkingsorgan også skal offentliggjøre vedtak i henhold til vilkårene i artikkel 62. Videre er det i bokstav (v) *punkt (ii)* fastsatt at EFTAs faste komité skal bestemme fordelingen av beløpene fra gebyrer og mulkter som er innkrevd av EFTAs overvåkingsorgan. I tilfeller der EFTAs overvåkingsorgan, etter å ha gjennomført undersøkelser, velger ikke å ilegge overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt, følger det av tilpasningen i bokstav (v) *punkt (iii)* at ESMA, EFTAs faste komité og vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene skal informeres om dette, med begrunnelse for avgjørelsen.

#### *Saksbehandling ved tilsynstiltak*

Forordningens artikkel 63 gir nærmere regler om ESMA saksbehandling forut for at det treffes tilsynstiltak, herunder illeggelse av overtredelsesgebyr. Ved mistanke om at det kan foreligge brudd på bestemmelsene listet opp i artikkel 60 nr. 1, skal ESMA utpeke en uavhengig gransker i ESMA som skal undersøke saken. Den uavhengige granskeren skal ikke være eller ha vært involvert i den direkte eller indirekte tilsyns- eller registreringsprosessen av den aktuelle eksterne kontrolløren, og skal gjennomføre sine oppgaver uavhengig av ESMA s tilsynsstyre. Granskeren skal gi ESMA en komplett oversikt over sine funn og skal samtidig ha tilgang til alle dokumenter og informasjon innhentet av

ESMA. Før granskeren legger saken frem for ESMA s tilsynsstyre, skal personer under gransking gis anledning til å uttale seg. Når saken legges frem, skal disse informeres. Eventuelle straffbare overtredelser skal overlates til nasjonale myndigheter for straffeforfølgning, og ESMA skal ikke ilegge overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt for handlinger som er omfattet av en rettskraftig frifinnende eller fellende dom i straffesak.

Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (w) punkt (i)* tilpasses artikkel 63 slik at det, når det gjelder EFTA-statene, er EFTAs overvåkingsorgan som under sine undersøkelser fatter mistanke om at det kan foreligge brudd på bestemmelsene listet opp i artikkel 60 nr. 1, utpeker en uavhengig gransker fra overvåkingsorganet som skal undersøke saken etter samråd med ESMA. Granskeren skal utføre sine oppgaver uavhengig av EFTAs overvåkingsorgans kollegium og ESMA s tilsynsstyre.

Bokstav (w) *punkt (ii) og (iii)* tilpasser artikkel 63 slik at også EFTAs overvåkingsorgan oversendes granskerens saksmappe og gis tilgang til samme informasjon som ESMA s tilsynsstyre når det gjelder EFTA-statene.

Det er EFTAs overvåkingsorgan som har myndigheten til å beslutte tilsynstiltak eller ilegge overtredelsesgebyr, basert på et utkast utformet av ESMA (tilpasning i bokstav (e)). Tilpasningen i bokstav (w) *punkt (iv)* presiserer at EFTAs overvåkingsorgan skal gi ESMA all nødvendig informasjon for å kunne gjennomføre sine oppgaver etter bestemmelsen. Den uavhengige granskeren skal ikke delta i overveielsene som gjøres av EFTAs overvåkingsorgan og ESMA s tilsynsråd, eller på annen måte delta i beslutningsprosessen.

Der det er mistanke om mulig kriminelle handlinger, skal EFTAs overvåkingsorgan henvisе saken til relevante nasjonale myndigheter.

Tilpasningen i bokstav (w) *punkt (v)* fastsetter at granskeren ikke skal gripe inn i beslutningsprosessen til EFTAs overvåkingsorgan. Tilpasningen i *punkt (vi)* fastsetter at EFTAs overvåkingsorgan skal henvisе saker til vedkommende nasjonale myndigheter for straffeforfølgning ved mistanke om straffbare forhold, samt avstå fra å ilegge overtredelsesgebyr eller tvangsmulker der saken har blitt domstolsbehandlet i henhold til nasjonal rett.

#### *Retten til å bli hørt og innsynsrett*

Det følger av artikkel 64 nr. 1 at personer som er gjenstand for tilsynstiltak har rett til å bli hørt før ESMA treffer sin avgjørelse. Artikkel 64 nr. 2 åpner for at ESMA kan treffe en midlertidig avgjø-

relse og deretter høre vedkommende i tilfeller der det er nødvendig for å forhindre betydelig og overhengende skade på det finansielle systemet. Etter artikkel 64 nr. 3 skal retten til forsvar respekteres under hele saksbehandlingen, og vedkommende skal som hovedregel ha rett til innsyn i ESMAAs dokumenter.

Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (x) punkt (i)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at før ESMA utarbeider et utkast til beslutning om tilsynstiltak, overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt etter hhv. artikkel 59, 60 og 61, skal ESMA gi berørte personer mulighet til å bli hørt før utkast til beslutning utformes. ESMA skal basere utkastet, og EFTAs overvåkingsorgan sin beslutning, bare på funn som personen(e) gjenstand for tilsynstiltak har hatt mulighet til å uttale seg om.

På samme måte som i forordningen gjør tilpasning bokstav (x) *punkt (ii)* unntak for tilfeller hvor hastetiltak er nødvendig, og hvor det kan treffes midlertidig beslutning før berørte personer høres.

I bokstav (x) *punkt (iii)* tilpasses artikkel 64 om innsyn i ESMAAs saksmappe, slik at innsynsretten og unntakene også omfatter EFTAs overvåkingsorgan når det gjelder EFTA-statene.

### *Tilsynsavgift og offentlig register*

Artikkel 66 fastsetter at ESMA skal kreve tilsynsavgift av registrerte og anerkjente eksterne kontrollører. Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (y)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at det er EFTAs overvåkingsorgan skal kreve inn denne avgiften når det gjelder eksterne kontrollører etablert i en EFTA-stat, i henhold til forordningen og tilhørende nivå 2-regelverk.

ESMA skal etter artikkel 67 føre et offentlig register over eksterne kontrollører. Registeret skal inneholde kontaktinformasjon, nettsteder og datoer for ikrafttredelse av relevante beslutninger fattet av ESMA. Etter EØS-komiteens beslutning *artikkel 1 bokstav (z)* er det gjort tilpasninger som fastsetter at ESMAAs register også skal inneholde beslutninger fattet av EFTAs overvåkingsorgan.

## **7.4 Konstitusjonelle vurderinger**

### **7.4.1 Forordningens bestemmelser som medfører overføring av myndighet**

ESMA har flere typer myndighet etter forordningen, som beskrevet nærmere i proposisjonen punkt 6 og 7.3. Som følge av EØS-avtalens to-pilar-system er det i EØS-komiteebeslutningen lagt opp

til at bindende myndighet som forordningen legger til ESMA, skal legges til EFTAs overvåkingsorgan dersom det dreier seg om foretak som er etablert i en EFTA-stat. Dette er i tråd med to-pilarstrukturen som ble etablert for EFTA-statene i Prop. 100 S (2015–2016) som Stortinget samtykket til 13. juni 2016, for myndighet som EUs finansstilsynsmyndigheter, herunder ESMA, fikk overfor foretak i EU.

Etter forordningen har ESMA myndighet til å gi og tilbakekalle tillatelser, føre tilsyn med og fastsette bindende tiltak (tilsynstiltak og sanksjoner) overfor eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner etablert i EU. Kompetansen til å utøve samme myndighet overfor eksterne kontrollører etablert i en EFTA-stat, er gjennom EØS-komiteebeslutningen lagt til EFTAs overvåkingsorgan.

Som en følge av at det legges forvaltningsmyndighet til EFTAs overvåkingsorgan, gir forordningen i EØS-tilpasset form myndighet til EFTA-domstolen ved at domstolen kan overprøve vedtak truffet av overvåkingsorganet, jf. ODA-avtalen artikkel 36. Innlemmelse av forordningen vil også innebære en viss overføring av dømmende myndighet.

Eksterne kontrollører etablert i EU kan søke ESMA om å godkjenne tjenester som ytes i EU av en ekstern kontrollører etablert i et tredjeland. ESMA kan på visse vilkår pålegge den godkjennende eksterne kontrolløren i EU å opphøre med den løpende godkjenningen. Kompetanse til å utøve denne myndigheten overfor foretak etablert i en EFTA-stat, er gjennom EØS-komiteebeslutningen lagt til EFTAs overvåkingsorgan.

Artikkel 46 har regler om samarbeid mellom tilsynsmyndigheter og meglingsregi av ESMA etter forordning (EU) nr. 1095/2010 (ESMA-forordningen) artikkel 19, med adgang til å treffe bindende vedtak. Artikkel 19 i ESMA-forordningen, i EØS-tilpasset form, gir EFTAs overvåkingsorgan myndighet til å treffe en beslutning overfor nasjonale tilsynsmyndigheter etter artikkel 19 nr. 3, dersom en meklingsregi etter artikkel 19 nr. 2 ikke lykkes. EFTAs overvåkingsorgan får myndighet til å treffe vedtak direkte overfor en finansmarkedsdeltaker etter artikkel 19 nr. 4 dersom tilsynsmyndigheten ikke etterkommer pålegget etter nr. 3.

### **7.4.2 Utgangspunktet for den konstitusjonelle vurderingen**

Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil innebære at EFTAs overvåkingsorgan gis kompetanse til å fatte rettslig bindende vedtak med virk-

ning for norske rettssubjekter, dersom disse er registrert som eksterne kontrollører etablert i Norge. EFTA-domstolen gis kompetanse til å prøve vedtakene.

Dette reiser konstitusjonelle spørsmål etter som Grunnloven bygger på en forutsetning om at utøvende, lovgivende og dømmende myndighet i Norge skal utøves av norske statsorganer. Etter sikker konstitusjonell praksis kan likevel Stortinget etter Grunnloven § 26 annet ledd med alminnelig flertall samtykke til myndighetsoverføring som er «lite inngripende».

I Høyesteretts betenkning om innlemmelse av fjerde jernbanepakke, HR-2021-655-P (jernbane-betenkningen), og dom i HR-2023-2030-P om samtykke til innlemmelse av EUs tredje energimarkedspakke (ACER-dommen) slutter Høyesterett seg til denne langvarige praksisen, og bekrefter at Stortinget kan samtykke til myndighetsoverføring som er «lite inngripende» med alminnelig flertall etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Grunnloven gir selv ingen direkte veiledning for vurderingen av om myndighetsoverføring er «lite inngripende». Praksis, slik den er kommet til uttrykk i forbindelse med Stortingets behandling av tidligere saker, tar utgangspunkt i den enkelte kompetansebestemmelse i Grunnloven som det er tale om å gripe inn i. Gjennom praksis har det blitt identifisert en rekke relevante momenter for vurderingen. I jernbanebetenkningen punkt 4 og ACER-dommen avsnitt 221 slutter Høyesterett seg til følgende oppsummering av disse momentene, som er hentet fra en uttalelse fra Lovavdelingen fra 30. mai 2017 (JDLOV-2015-6464):

«Etter praksis er relevante momenter bl.a. den nærmere arten av myndigheten som overføres, omfanget av myndighetsoverføringen og i den forbindelse om overføringen gjelder et bestemt og avgrenset saksområde. Det har videre betydning om overføringen er basert på gjensidighet og likeverdig deltakelse. I praksis er det også lagt vekt på i hvilken grad norske myndigheter har mulighet til å avbøte uheldige virkninger av myndighetsoverføringen. Det må også legges vekt på arten av de samfunnsmessige og politiske interessene som berøres gjennom myndighetsoverføringen. I grensetilfeller kan Stortingets standpunkt i det enkelte tilfellet bli avgjørende for spørsmålet om Grunnloven § 26 kan brukes.»

I jernbanebetenkningen punkt 4 fremhever Høyesterett at den reelle samfunnsmessige betydningen av den konkrete myndighetsoverføringen

må tillegges stor vekt, og dette legges også til grunn i ACER-dommen avsnitt 222:

«Den reelle samfunnsmessige betydningen av den konkrete myndighetsoverføringen må tillegges stor vekt, også ved myndighetsoverføring til EU-organer. Dette må vurderes konkret ut fra hvilket samfunnsområde det dreier seg om, hvor avgrenset myndighet det gjelder, og om det i stor grad dreier seg om utøvelse av et faglig eller avgrenset skjønn snarere enn å foreta bredere samfunnsmessige avveininger. Hva slags muligheter norske myndigheter har til å gripe inn dersom det skulle vise seg at vedtakene har utilsiktede uheldige virkninger, vil også ha betydning.»

#### 7.4.3 Myndighet til å registrere og føre tilsyn med eksterne kontrollører

Forordningen i EØS-tilpasset form gir EFTAs overvåkingorgan myndighet til å registrere og føre tilsyn med eksterne kontrollører etablert i en EFTA-stat. Dette innebærer at EFTAs overvåkingsorgan kan innhente alle opplysninger som er nødvendige for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til forordningen, jf. artikkel 54, gjennomføre generelle undersøkelser og foreta nødvendig stedlig tilsyn, jf. artikkel 55 og 56. EFTAs overvåkingsorgan får også myndighet til å vedta beslutning om tilsynstiltak overfor eksterne kontrollører og nærstående personer til disse i en EFTA-stat etter forordningens artikkel 59, herunder pålegg om retting, vedtak om overtredelsesgebyr etter artikkel 60 eller tvangsmulkt etter artikkel 61, offentlig kritikk og tilbakekalling av tillatelse. Videre kan EFTAs overvåkingsorgan treffe vedtak om godkjenning av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland, og pålegge en godkjennende ekstern kontrollør å opphøre med den løpende godkjenningen av en ekstern kontrollør etablert i et tredjeland.

Registrerings- og tilsynsmyndigheten gjelder innenfor en bestemt sektor, og har et begrenset saklig virkeområde. Myndigheten retter seg mot en begrenset krets aktører innenfor en bestemt form for virksomhet, dvs. aktører som velger å utøve virksomhet som eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner. Slike aktører kan være kredittvurderingsbyråer, ikke-finansielle ratingbyråer, konsultantselskaper innenfor bærekraft, store revisjonsselskaper, og globale tekniske inspeksjons- og sertifiseringsbyråer, og vil således kunne omfatte aktører både i – og utenfor finansiell sektor. Det er likevel klart angitt etter

forordningen hvem som vil kunne underlegges direkte tilsyn av EFTAs overvåkingsorgan, og departementet legger til grunn at en svært begrenset gruppe vil bli berørt i praksis.

For å være tredjepartskontrollør må man være registrert hos ESMA, som fører lister over hvilke som er registrert. P.t. er KPMG AS registrert i Norge. Dette innebærer etter departementets vurdering at overføringen av myndighet til å registrere og føre tilsyn med eksterne kontrollører til EFTAs overvåkingsorgan vil ha et begrenset saklig omfang, og at den praktiske betydningen per i dag for Norge av myndighetsoverføringen vil være begrenset. Dette trekker i retningen av at myndighetsoverføringen er lite inngripende.

Myndighet til å ilegge tilsynstiltak, herunder hjemmel til å gjøre generelle undersøkelser og stedlig tilsyn, samt myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr og tvangsmulkt, er etter sin art ansett for å være av mer inngripende karakter. Nivået på tvangsmulkten er nærmere regulert i forordningens artikkel 61, og skal for juridiske personer utgjøre 3 pst. av fjorårets gjennomsnittlige daglige omsetning, og for fysiske personer 2 pst. av fjorårets gjennomsnittlige daglige inntekt. Et overtredelsesgebyr skal etter artikkel 60 nr. 2 utgjøre minimum 20 000 euro og maksimum 200 000 euro. Samtidig er myndigheten avgrenset ved at forordningen angir vilkår for når det kan ilegges tilsynstiltak mv. Departementet viser til at sakfeltet og personkretsen som tilsynsvirkemidlene retter seg mot, er avgrenset til eksterne kontrollører og personer oppregnet i artikkel 54 nr. 1. Denne viser blant annet til medlemmer av den eksterne kontrollørens øverste ledelse.

Forvaltningsmyndigheten som overføres til EFTAs overvåkingsorgan, er regelstyrt, og det er nedfelt klare og detaljerte rammer for de vurderingene som skal gjøres i forbindelse med registrering av eksterne kontrollører. Beslutninger om hvorvidt det skal innhentes informasjon, gjennomføres undersøkelser og/eller tilsyn, ilegges tilsynstiltak, overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt, gir noe rom for skjønnsmessige vurderinger. Dette er likevel innenfor tydelige og nærmere angitte kriterier som binder overvåkingsorganet, og innebærer ikke politiske eller bredere samfunnsmessige avveininger. Videre er myndigheten avgrenset etter forordningen. Samlet mener departementet at artiklene gir anvisning på faglige vurderinger, som i hovedsak er regelstyrt, selv om vilkårene i forordningen overlater noe skjønn til EFTAs overvåkingsorgan.

Når det gjelder kriteriene om *gjensidighet og likeverdig deltakelse* og muligheten til å *avbøte*

*uheldige virkninger*, viser departementet til at overføringen av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan er ensidig, og at norske myndigheter har begrenset påvirkningsadgang når det gjelder EFTAs overvåkingsorgans beslutninger. Beslutninger kan imidlertid prøves av EFTA-domstolen i henhold til artikkel 36 i avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol (ODA-avtalen).

*Arten av de samfunnsmessige og politiske interessene* som berøres gjennom myndighetsoverføringen, trekker i retning av at myndighetsoverføringen er «lite inngripende». Regulering av finansmarkedene kan generelt antas å ha stor nasjonal interesse. Samtidig dreier det seg om et lite politisk omstridt område – nemlig kontroll av om en obligasjon skal kunne markedsføres som en europeisk grønn obligasjon.

Stortinget har i flere saker samtykket etter Grunnloven § 26 annet ledd til innlemmelse av rettsakter som overfører tilsynsmyndighet, inkludert myndighet til å gjennomføre stedlig tilsyn og å ilegge økonomiske sanksjoner til EFTAs overvåkingsorgan. Dette gjelder blant annet forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen), forordning (EU) 2022/2554 om operasjonell motstandsdyktighet i finanssektoren (DORA-forordningen) og forordning (EU) 2023/114 om markeder for kryptoeiendeler. Myndigheten som er overført i disse sakene, er sammenlignbar med myndigheten som overføres i denne saken. Myndighetsoverføringen etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner går etter departementets syn ikke lenger enn det som i tidligere, sammenlignbare tilfeller har vært akseptert av Stortinget som «lite inngripende». Sett hen til det begrensede saksområdet og begrensningen i aktørene det er tale om, vurderer departementet at det her dreier seg om myndighetsoverføring som er «lite inngripende».

#### 7.4.4 Tvisteløsningsmekanisme

EØS-komiteébeslutningen artikkel 1 bokstav c) fastslår at når det gjelder EFTA-statene, skal henvisninger i forordningen til den myndighet som er gitt ESMA i henhold til artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 (ESMA-forordningen), forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgans myndighet.

Artikkel 19 i ESMA-forordningen, i EØS-tilpasset form, gjelder EFTAs overvåkingsorgans myndighet til å løse tvister mellom tilsynsmyndigheter i ulike EØS-stater. EFTAs overvåkingsorgan gis myndighet til å treffe en beslutning overfor nasjo-

nale tilsynsmyndigheter etter artikkel 19 nr. 3, dersom en mekling etter artikkel 19 nr. 2 ikke lykkes. EFTAs overvåkingsorgan får videre myndighet til å treffe vedtak direkte overfor en finansmarkedsdeltaker etter artikkel 19. nr. 4 dersom tilsynsmyndigheten ikke etterkommer pålegget etter nr. 3. Det følger av EØS-tilpasningen til ESMA-forordningen artikkel 19 nr. 3 og 4 at EFTAs overvåkingsorgans vedtak skal treffes basert på utkast utarbeidet av vedkommende EU-tilsynsmyndighet uten unødig opphold. Det vises til nærmere omtale i Prop. 100 S (2015–2016) punkt 3.3.2.12.

Departementet bemerker at overføringen av myndighet til EFTAs overvåkingsorgan etter ESMA-forordningen artikkel 19 er ensidig, og norske myndigheters innflytelse på beslutningene i EFTAs overvåkingsorgan er begrenset. Samtidig er myndighetsoverføringen saklig begrenset til finansmarkedsområdet, spesifikt markedet for grønne obligasjoner. Videre utgjør myndigheten som følger av ESMA-forordningens artikkel 19 nr. 4, en sekundær vedtakskompetanse. EFTAs overvåkingsorgan kan kun benytte myndigheten dersom nasjonale myndigheter ikke er enige og ikke følger opp beslutningen fra EFTAs overvåkingsorgan etter ESMA-forordningen artikkel 19 nr. 3. Departementet viser videre til at det er tale om en type myndighet som EFTAs overvåkingsorgan allerede har på finansmarkedsområdet i dag, men det saklige feltet der EFTAs overvåkingsorgan vil kunne treffe vedtak, utvides til å omfatte markedet for grønne obligasjoner. Kretsen av foretak som kan bli berørt av et eventuelt vedtak som treffes av EFTAs overvåkingsorgan, vil fortsatt være den samme avgrensede gruppen som beskrevet ovenfor.

#### 7.4.5 Oppsummering og samlet vurdering

Myndighetsoverføringen etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner bygger på det systemet som ble etablert ved innlemmelse av tilsynsbyråforordningene i EØS-avtalen. Departementet mener at arten og omfanget av myndighetsoverføringen tilsier at denne er lite inngripende. Departementet viser til at tilsynskompetansen som etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner i EØS-tilpasset form legges til EFTAs overvåkingsorgan, retter seg mot et begrenset saksfelt og en begrenset krets aktører. Det er kun aktører som velger å tilby tjenester som eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner, som vil kunne underlegges direkte tilsyn av EFTAs overvåkingsorgan, og det er tydelig avgrenset i forordningen hvilke personer som vil kunne omfattes av eventuelle tilsynstiltak. I praksis antas myndighetsoverføringen å berøre en svært liten gruppe.

Departementet anser at myndighetsoverføringen har en begrenset reell samfunnsmessig betydning. Myndigheten som overføres til EFTAs overvåkingsorgan, er av faglig karakter.

På bakgrunn av kriteriene som er oppstilt i Høyesteretts praksis, sammenholdt med den omfattende statspraksisen som finnes på området, er departementets vurdering at det samlet sett er tale om myndighetsoverføring som er «lite inngripende» og som Stortinget kan gi sitt samtykke til i medhold av Grunnloven § 26 annet ledd.

Departementet foreslår derfor at Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

## 8 Økonomiske og administrative konsekvenser

### 8.1 Generelt

---

Forordningen om europeiske grønne obligasjoner innebærer harmonisering av krav til obligasjoner som markedsføres som europeiske grønne obligasjoner i EØS, og krav til eksterne kontrollører som skal vurdere obligasjonens miljøvennlige egenskaper. Hovedformålet er å gjøre det enklere for investorer å identifisere og sammenligne slike obligasjoner, og å kvalitetssikre obligasjonenes egenskaper og redusere faren for grønnvasking.

### 8.2 Konsekvenser for utstedere

---

Markedet for grønne obligasjoner har vokst det siste tiåret, noe som til dels reflekterer at investorer legger vekt på at investeringene skal bidra til å finansiere bærekraftig økonomisk virksomhet. De harmoniserte kravene som følger av forordningen, og vilkårene om at provenyet må allokere til taksonomikompatible aktiviteter, forventes å bidra til å øke investorenes tillit til obligasjoner som benytter merkelappen «europeiske grønne obligasjoner». Koblingen mellom grønne obligasjoner og taksonomiregelverket vil også kunne innebære at institusjonelle investorer som er underlagt rapporteringsplikt etter taksonomiforordningen artikkel 8, kan inkludere investeringer i europeiske grønne obligasjoner i sin rapportering.

De aller fleste obligasjonsutstedelsene i Norge vil likevel falle utenfor reglene om EØS-prospekt og dermed utenfor det nye regelverket om europeiske grønne obligasjoner. Dette skyldes at:

- Det er unntak fra krav om EØS-prospekt dersom det samlede vederlaget for hvert tilbud om tegning eller kjøp av obligasjoner er mindre enn 8 mill. euro beregnet over en periode på tolv måneder, jf. verdipapirhandelloven § 7-3.
- Det er unntak fra krav om prospektplikt, jf. prospektforordningens artikkel 1.

For obligasjonsutstedelsene som er omfattet av reglene om EØS-prospekt, vil det dessuten være frivillig om man ønsker å markedsføre obligasjo-

nen som en «europeisk grønn obligasjon» og dermed bli underlagt regelverket om europeiske grønne obligasjoner.

Utstedelse av obligasjoner som oppfyller vilkårene for å bruke benevnelsen «europeisk grønn obligasjon», vil innebære noen ekstrakostnader for utstederen sammenlignet med utstedelse av andre obligasjoner eller utstedelse av grønne obligasjoner etter eksisterende markedstandarder. For det første vil det kreve ressurser å identifisere prosjekter og allokeringmetoder som er i tråd med taksonomikriteriene, og å påse at provenyet blir benyttet som forutsatt. Videre vil det være kostnader knyttet til utarbeidelse av faktablad, allokeringsrapporter og rapporter om miljømessig virkning, og i tilfeller der det er relevant, en CapEx-plan. Utstederen må også i flere omganger innhente vurderinger fra en ekstern kontrollør.

De økte kostnadene for utstederne forventes å avhenge av hvor etablert utstederen er i markedet for bærekraftige obligasjoner. For utstedere som allerede er aktive i dette markedet, vil ikke nødvendigvis kostnadene og ressursbruken bli så mye større enn det som påløper ved oppfyllelse av gjeldende markedstandarder. Det valgfrie, forenklede regimet for andre bærekraftsrelaterte obligasjoner enn grønne obligasjoner kan bidra til at nye utstedere søker seg til markedet for bærekraftige obligasjoner.

### 8.3 Konsekvenser for eksterne kontrollører

---

Rollen som ekstern kontrollør av bærekraftige obligasjoner har hittil ikke vært regulert. Med gjennomføringen av forordningen i norsk rett vil eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner bli underlagt registreringsplikt og tilsyn.

Registreringsregimet vil få betydning for virksomheten til aktører som etablerer seg i Norge og som ønsker å begynne å yte vurderingstjenester som faller inn under forordningens virkeområde. Dette inkluderer å yte tjenester grensekryssende i hele EØS-området. Slike aktører vil måtte søke

EFTAs overvåkingsorgan om å bli registrert som ekstern kontrollør, og vil deretter bli underlagt overvåkingsorganets tilsyn. Forordningen stiller krav til eksterne kontrollørers organisering og virksomhet. Eksterne kontrollører vil måtte påregne en viss ressursbruk ved registrering og for løpende tilsyn.

#### 8.4 Konsekvenser for investorer

Det nye regelverket vil ikke innebære direkte kostnader for investorer. Investorer i europeiske grønne obligasjoner vil ha vederlagsfri tilgang til EØS-prospektet for den aktuelle utstedelsen, og kvalitetssikret informasjon om at det dreier seg om en grønn obligasjon. Investorer vil dermed ha et bedre grunnlag for å identifisere og sammenligne ulike miljøvennlige obligasjoner. Dette forventes å kunne bidra til å øke investorenes tillit til og interesse for slike obligasjoner generelt, og europeiske grønne obligasjoner spesielt.

Kravene til europeiske grønne obligasjoner vil kunne medføre noe økte kostnader for utstedere. Disse kostnadene kan dekkes av provenyet fra obligasjonen, slik at de indirekte blir belastet investorene. Som ved investeringer i andre obligasjoner, vil investeringer i europeiske grønne obligasjoner være beheftet med risiko. For utstedere som har utstedt både europeiske grønne obligasjoner og andre obligasjoner, vil risikoen for mislighold av den europeiske grønne obligasjonen gjelde uavhengig av hvilken del av utsteders virksomhet som går med underskudd. Forordningen omhandler ikke risikoene ved investeringer i europeiske grønne obligasjoner. Det skal opplyses om slike risikoer i prospektet, og finansielle formidlere av obligasjonen vil også etter sitt sektorregelverk være underlagt krav til å opplyse om risikoer ved investeringen.

#### 8.5 Konsekvenser for offentlige myndigheter

Gjennomføringen av forordningen om europeiske grønne obligasjoner forventes ikke å medføre økonomiske og administrative konsekvenser for andre offentlige myndigheter enn Finanstilsynet. Økningen i Finanstilsynets ressursbruk vil avhenge av hvor utbredt ordningen med europeiske grønne obligasjoner blir blant de prospektpliktige obligasjonsutstedelsene. I en innføringsperiode vil de nye reglene kreve økt ressursbruk i Finanstilsynet knyttet til kompetanseheving, informasjonstiltak, oppdatering av sjekklistene for prospektkontroll, oppdaterte veiledninger og informasjon på Finanstilsynets nettsider. Departementet forventer likevel at økningen i ressursbruken vil være lav sammenlignet med Finanstilsynets øvrige oppgaver.

Nye tilsyns- og sanksjonshjemler for tilsynet med utstedere av europeiske grønne obligasjoner kan føre til noe økt ressursbruk. Finanstilsynet fører imidlertid allerede tilsyn med utstedere og verdipapiriserere, og departementet legger til grunn at tilsynsoppgavene etter reglene om europeiske grønne obligasjoner håndteres innenfor gjeldende budsjett.

Forordningen forutsetter at Finanstilsynet samarbeider, herunder ved behov assisterer EFTAs overvåkingsorgan i forbindelse med tilsynet med eksterne kontrollører i Norge. Tilsynet med disse vil medføre noe ressursbruk i Finanstilsynet. Kontrollen av EØS-prospekter er i dag selvfinansierende, og avgiftene til Finanstilsynet skal reflektere dette.

## 9 Merknader til de enkelte bestemmelsene

### Til § 7-11 a

*Første ledd* gjennomfører forordningen om europeiske grønne obligasjoner ved inkorporasjon, og innebærer at bestemmelsene i forordningen etter dette vil gjelde som lov.

*Annet ledd* viser til at med «forordningen om europeiske grønne obligasjoner» menes forordningen slik den er gjennomført i første ledd, det vil si forordningen i EØS-tilpasset form, og med eventuelle endringer gjennomført eller henvist til i første ledd, eller gjennomført i forskrift med hjemmel i tredje ledd.

*Tredje ledd* gir forskriftshjemmel til departementet til å fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen og gjennomføre endringer i forordningen ved forskrift, selv om forordningen er gjennomført ved lov. Dette gir mulighet til å gjennomføre endringer som er av en karakter som normalt ville vært gjennomført ved forskrift, i forskrifts form i stedet for lovendring. Hjemmelen kan bare brukes til å gjennomføre EØS-forpliktelse. Hvorvidt derogasjonshjemmelen kan anvendes, må bero på en konkret skjønnsmessig vurdering.

*Fjerde ledd* utpeker Finanstilsynet som innsamlingsorgan for opplysninger omfattet av forordningens artikler 20 og 21.

*Femte ledd* gir departementet hjemmel til å fastsette en liste over ikke-samarbeidsvillige juridiske personer for skattemessige formål.

Det vises til nærmere omtale i punkt 4 og 5.

### Til § 7-11 b

Bestemmelsen fastsetter at taushetsplikt ikke er til hinder for at enhver kan gi EFTA-domstolen de opplysninger den kan kreve etter EØS-avtalen og ODA når EFTA-domstolen behandler en sak som angår reglene etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner, som gjennomført i loven. Bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelse i kredittvurderingsbyråloven § 3 og verdipapirhandelloven § 17-3 tredje ledd.

Det vises til nærmere omtale i punkt 6.

### Til § 7-11 c

Bestemmelsen i § 7-11c første til tredje ledd regulerer gjennomføringen og fremgangsmåten av et stedlig tilsyn fra EFTAs overvåkingsorgan. Bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelse i kredittvurderingsbyråloven § 4 og verdipapirhandelloven § 17-6, som gjennomfører tilsvarende regler i kredittvurderingsbyråforordningen artikkel 23d nr. 1 og EMIR-forordningen artikkel 63.

Det vises til nærmere omtale i punkt 6.

### Til § 7-11 d

Bestemmelsen fastsetter at Finanstilsynet fører kontroll med tvangsgrunnlagets ekthet etter bestemmelsene om tvangsfullbyrdelse i EØS-avtalen artikkel 110 ved tvangsfullbyrdelse etter forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 62 nr. 3. Bestemmelsen svarer til kredittvurderingsbyråloven § 5 og verdipapirhandelloven § 17-7.

Det vises til nærmere omtale i punkt 6.

### Til § 7-13

*Første ledd nr. 4* gir tilsynsmyndighetene adgang til å forby et offentlig tilbud om verdipapirer på ubestemt tid. Det samme gjelder opptak til handel på et regulert marked. Endringen gjennomfører forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 45 nr. 1 bokstav k og i.

En suspensjon på grunnlag av forordningen om europeiske grønne obligasjoner vil som et utgangspunkt ikke medføre at også andre prospekter fra utsteder suspenderes.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.

### Til § 19-2

*Niende ledd* endres slik at det fremgår at tilsynsmyndigheten kan kreve å få utlevert dokumenter. Endringen gjennomfører forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 45 nr. 1 bokstav g.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.

*Til § 19-5*

*Første ledd* endres slik at forordningen om europeiske grønne obligasjoner kan gi grunnlag for bevissikring. Endringen gjennomfører forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 45 nr. 1 bokstav o.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.

*Til § 21-4 a*

Bestemmelsen gjennomfører reglene om overtredelsesgebyr i forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 49.

*Første ledd* fastsetter at overtredelsesgebyr kan ilegges ved overtredelse av regelen i forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 10 til 15 om offentliggjøring og ekstern kontroll, artikkel 18 og 19 om verdipapiriseringsbaserte obligasjoner, og artikkel 21 om maler for andre bærekraftsrelaterte obligasjoner eller forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene.

*Annet til fjerde ledd* gir regler om maksimumsbeløp for overtredelsesgebyr for henholdsvis fysiske og juridiske personer. Beløpene svarer til de beløp som er fastsatt i forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 49 nr. 4 bokstav d til f, rundet opp til nærmeste million. For så

vidt gjelder juridiske personer må bestemmelsene ses i sammenheng med konsolideringsbestemmelsen i verdipapirhandelloven § 21-10.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.

*Til § 21-15*

*Fjerde ledd nr. 5* endres, slik at det angis at overtredelse av artikkel 10 til 15, 18 og 19 i forordningen om europeiske grønne obligasjoner straffes med strafferamme og skyldkrav som fremgår av verdipapirhandelloven § 21-15 fjerde ledd. Bestemmelsen gjennomfører, sammen med verdipapirhandelloven § 21-4 a, reglene om sanksjoner i forordningen om europeiske grønne obligasjoner artikkel 49. Gjeldende *nr. 5* til *nr. 8* blir *nr. 6* til *nr. 9*.

Det vises til nærmere omtale i punkt 5.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i verdipapirhandelloven (europiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631.

---

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i verdipapirhandelloven (europiske grønne obligasjoner) og vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631 i samsvar med et vedlagt forslag.

---

## A

## Forslag

**til lov om endringer i verdipapirhandelloven  
(europeiske grønne obligasjoner)**

## I

I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel gjøres følgende endringer:

Kapittel 7 nytt avsnitt III skal lyde:

**III. Europeiske grønne obligasjoner**

§ 7-11 a *Forordning (EU) 2023/2631 om europeiske grønne obligasjoner*

(1) Forordning (EU) 2023/2631 om europeiske grønne obligasjoner, som inntatt i EØS-avtalen vedlegg IX nr. 29be, gjelder som lov. Forordningen gjelder med tilpasningene som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig, og med endringene som følger av forordning (EU) 2023/2869.

(2) Når det i loven her vises til forordningen om europeiske grønne obligasjoner, menes forordningen slik den til enhver tid er gjennomført eller endret etter første eller tredje ledd.

(3) Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her og i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført i første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

(4) Finanstilsynet er innsamlingsorgan etter forordningen som nevnt i første ledd.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål som nevnt i artikkel 9 i forordningen om europeiske grønne obligasjoner, jf. § 7-11 a.

§ 7-11 b *Utlevering av opplysninger til EFTA-domstolen*

Når EFTA-domstolen behandler en sak som angår bestemmelsene gjennomført i forordningen om europeiske grønne obligasjoner, jf. § 7-11 a, eller i forskrift gitt til utfylling av disse bestemmelsene, kan enhver uten hinder av lovbestemt taushetsplikt gi domstolen de opplysninger som dom-

stolen kan kreve i medhold av avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde og avtale mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.

§ 7-11 c *Tillatelse fra tingretten og bistand fra politiet*

(1) Stedlig tilsyn etter artikkel 56 i forordningen om europeiske grønne obligasjoner, jf. § 7-11 a, krever tillatelse fra tingretten.

(2) Finanstilsynet kan kreve bistand fra politiet for å gjennomføre rettens beslutning om stedlig tilsyn.

(3) Begjæring om tillatelse etter første ledd fremsettes av Finanstilsynet eller EFTAs overvåkingsorgan for tingretten på det stedet hvor det mest praktisk kan skje. Retten treffer sin avgjørelse ved beslutning. En anke over beslutningen har ikke oppsettende virkning. Straffeprosessloven § 201 første ledd, §§ 117 til 120 jf. § 204, § 207, § 208, § 209, § 213 og kapittel 26 samt forvaltningsloven § 15 annet ledd gjelder så langt de passer. Dersom varsel om stedlig tilsyn kan unnlates etter artikkel 56 nr. 1 i forordningen om europeiske grønne obligasjoner, og Finanstilsynet eller EFTAs overvåkingsorgan anmoder retten om det, skal den begjæringen retter seg mot ikke varsles om begjæringen eller beslutningen.

§ 7-11 d *Tvangsfullbyrdelse*

Ved tvangsfullbyrdelse etter artikkel 62 nr. 3 i forordningen om europeiske grønne obligasjoner, jf. § 7-11 a, fører Finanstilsynet kontroll med tvangsgrunnlagets ekthet etter bestemmelsene om tvangsfullbyrdelse i EØS-avtalen artikkel 110.

Nåværende avsnitt III blir nytt avsnitt IV.

§ 7-13 første ledd nr. 3 og nytt nr. 4 skal lyde:

3. suspendere, eller pålegge relevante handelsplasser å suspendere, handelen i inntil ti sammenhengende arbeidsdager,

4. *ilegge pålegg eller forbud som nevnt i nr. 1 eller 2 på ubestemt tid når utstederen ikke har rettet forholdet innen utløpet av ti arbeidsdager.*

§ 19-2 niende ledd skal lyde:

(9) Finanstilsynet kan pålegge revisor og ledelsen hos utsteder, tilbyder eller personer som søker opptak til handel, samt finansielle mellommenn, plikt til å gi opplysninger og dokumenter.

§ 19-5 første ledd innledningen skal lyde:

(1) For å søke etter bevis kan Finanstilsynet, når det er rimelig grunn til å anta at bestemmelsene i kapittel 3, kapittel 7 avsnitt I, II og III, § 9-23, kapittel 15 eller forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene er overtrådt, eller det er nødvendig for å oppfylle Norges avtaleforpliktelser overfor annen stat, kreve:

Ny § 21-4 a skal lyde:

§ 21-4 a *Overtredelse av regler om europeiske grønne obligasjoner*

(1) *Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av artikkel 10 til 15 om offentliggjøring og ekstern kontroll, artikkel 18 og 19 om verdipapiriseringsbaserte obligasjoner, og artikkel 21 om maler for andre bærekraftsrelaterte obligasjoner i forordningen om europeiske grønne obligasjoner, jf. § 7-11 a, og forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene.*

(2) *For juridiske personer kan det fastsettes overtredelsesgebyr på inntil 6 millioner kroner, eller opptil 0,5 prosent av den samlede årsomsetningen etter siste godkjente årsregnskap.*

(3) *For fysiske personer kan det fastsettes overtredelsesgebyr på inntil 600 000 kroner.*

(4) *Overtredelsesgebyret kan fastsettes til inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen, dersom dette gir høyere gebyr enn utmålingen etter annet og tredje ledd.*

(5) *Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her.*

§ 21-15 fjerde ledd nytt nr. 5 skal lyde:

5. *artikkel 10 til 15 om offentliggjøring og ekstern kontroll eller artikkel 18 og 19 om verdipapiriseringsbaserte obligasjoner i forordningen om europeiske grønne obligasjoner, jf. § 7-11 a,*

Nåværende nr. 5 til 8 blir nye nr. 6 til 9.

## II

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Departementet kan gi overgangsregler.

## B

### Forslag

## til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

### I

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlem-

melse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631.

## Vedlegg 1

# Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité<sup>1</sup>,

etter den ordinære regelverksprosedyren<sup>2</sup> og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Omstillingen til en klimanøytral, bærekraftig, energi- og ressurseffektiv, sirkulær og rettferdig økonomi er avgjørende for å sikre den langsiktige konkurransevnen til Unionens økonomi og befolkningens velferd. Parisavtalen som ble vedtatt innenfor rammene av De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring («Parisavtalen»), ble godkjent av Unionen 5. oktober 2016<sup>3</sup>. I artikkel 2 nr. 1 bokstav c) i Parisavtalen fastsettes målet om å styrke den globale innsatsen mot trusler fra klimaendringer, blant annet ved å sikre at kapitalstrømmene fremmer en klimarobust utvikling. Unionens mål om klimanøytralitet innen 2050 er i samsvar med dette målet.
- 2) I sin melding av 14. januar 2020 om investeringsplanen for et bærekraftig Europa / investeringsplanen for den grønne given («Sustainable Europe Investment Plan. European Green

Deal Investment Plan») planla Kommisjonen å innføre en standard for miljømessig bærekraftige obligasjoner for ytterligere å øke investeringsmulighetene og gjøre det lettere å identifisere miljømessig bærekraftige investeringer gjennom tydelig merking. I sine konklusjoner av 11. desember 2020 oppfordret Det europeiske råd Kommisjonen til å legge fram et forslag til regelverk om en standard for grønne obligasjoner. I sine resolusjoner av 29. mai 2018 om bærekraftig finansiering<sup>4</sup> og av 13. november 2020 om investeringsplanen for et bærekraftig Europa – finansiering av den grønne given («Sustainable Europe Investment Plan – How to finance the Green Deal») understreket Europaparlamentet behovet for en europeisk standard for grønne obligasjoner.

- 3) Miljømessig bærekraftige obligasjoner er et av de viktigste virkemidlene for å finansiere investeringer knyttet til miljømessig bærekraftig teknologi, energi- og ressurseffektivitet samt miljømessig bærekraftig transportinfrastruktur og forskningsinfrastruktur. Finansforetak og ikke-finansielle foretak, samt enheter som ikke er foretak, som for eksempel stater, kan utstede slike obligasjoner. De ulike eksisterende initiativene med hensyn til miljømessig bærekraftige obligasjoner inneholder ikke felles definisjoner av miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter. Det hindrer investorer i å identifisere på en enkel måte obligasjoner hvis proveny er i samsvar med eller bidrar til de miljømålene som er fastsatt i Parisavtalen.
- 4) Den 8. juli 2021 vedtok Den europeiske sentralbank (ESB) et klimaveikart for ytterligere å innlemme klimahensyn i sitt pengepolitiske

<sup>1</sup> EUT C 152 av 6.4.2022, s. 105.

<sup>2</sup> Europaparlamentets holdning av 5. oktober 2023 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 23. oktober 2023.

<sup>3</sup> Rådsbeslutning (EU) 2016/1841 av 5. oktober 2016 om godkjenning på Den europeiske unions vegne av Parisavtalen vedtatt i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring (EUT L 282 av 19.10.2016, s. 1).

<sup>4</sup> EUT C 76 av 9.3.2020, s. 23.

<sup>5</sup> EUT C 415 av 13.10.2021, s. 22.

Endringer i verdipapirhandelloven (europaiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

- rammeverk og i sin virksomhet på områdene offentliggjøring av opplysninger, risikovurdering, rammeverk for sikkerhetsstillelse og kjøp av eiendeler fra foretakssektoren. Denne forordningen kan være nyttig i den forbindelse.
- 5) Ulike regler om offentliggjøring av opplysninger, om gjennomsiktighet og ansvarlighet for eksterne kontrollører av miljømessig bærekraftige obligasjoner og om godkjenningsskriterier for miljømessig bærekraftige prosjekter begrenser investorenes mulighet til å identifisere, stole på og sammenligne miljømessig bærekraftige obligasjoner, samt utstedernes mulighet til å bruke miljømessig bærekraftige obligasjoner for å omstille sine aktiviteter til mer miljømessig bærekraftige forretningsmodeller.
  - 6) For å sikre samsvar med målene i Parisavtalen og med tanke på eksisterende forskjeller og mangelen på felles regler vil medlemsstatene sannsynligvis vedta ulike tiltak og metoder, som igjen vil ha en direkte negativ innvirkning på, og skape hindringer for, et velfungerende indre marked og være til skade for utstedere av miljømessig bærekraftige obligasjoner. Den parallelle utviklingen av markedsbasert praksis ut fra kommersielle prioriteringer som fører til ulike resultater, kan forårsake fragmentering av markedet og føre til at det indre marked fungerer enda mindre effektivt. Ulike standarder og markedspraksis gjør det vanskelig å sammenligne ulike obligasjoner, skaper ulike markedsvilkår for utstedere, forårsaker ytterligere hindringer på det indre marked og øker risikoen for at investeringsbeslutninger grønnvaskes og påvirkes.
  - 7) Mangelen på harmoniserte regler for de framgangsmåtene som brukes av eksterne kontrollører i forbindelse med vurderingen av miljømessig bærekraftige obligasjoner og ulike definisjoner av miljømessig bærekraftige aktiviteter gjør det stadig vanskeligere for investorer å sammenligne obligasjoner på en effektiv måte i hele Unionen med hensyn til deres miljømål. Markedet for miljømessig bærekraftige obligasjoner er i seg selv internasjonalt, der markedsdeltakere handler med obligasjoner og benytter seg av eksterne vurderingstjenester fra tredjepartsleverandører av tjenester over landegrensene. Tiltak på unionsplan kan redusere risikoen for fragmentering av det indre marked for miljømessig bærekraftige obligasjoner og obligasjonsrelaterte eksterne vurderingstjenester og bidra til anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852<sup>6</sup> på markedet for slike obligasjoner.
  - 8) Det bør derfor fastsettes et ensartet sett av spesifikke krav til obligasjoner utstedt av finansforetak og ikke-finansielle foretak og av stater som ønsker å bruke betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB» på slike obligasjoner. Fastsettelse av kvalitetskrav til europeiske grønne obligasjoner i form av en forordning bør sikre at det er ensartede vilkår for utstedelse av slike obligasjoner, ved å hindre at det innføres ulike nasjonale krav som kan oppstå i forbindelse med innarbeidingen av et direktiv, og bør også sikre at disse vilkårene får direkte anvendelse på utstedere av slike obligasjoner. Utstedere som ønsker å bruke betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB», bør følge de samme reglene i hele Unionen for å øke markedseffektiviteten ved å redusere avvik og dermed også redusere investorenes kostnader for å vurdere slike obligasjoner. For å forenkle sammenligningen og forebygge grønnvasking bør det foreligge maler for frivillig offentliggjøring av bærekraftsopplysninger, både for obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og for bærekraftsrelaterte obligasjoner.
  - 9) På obligasjonsmarkedet omfatter bærekraftsrelaterte obligasjoner alle typer obligasjonsinstrumenter der de finansielle eller strukturelle egenskapene varierer avhengig av om utstederen oppfylder forhåndsfastsatte bærekraftsmål eller miljømessige, sosiale og styringsmessige mål. Ettersom denne forordningen bare omfatter miljømessig bærekraft, bør definisjonen av bærekraftsrelaterte obligasjoner i denne forordningen bare omfatte obligasjoner hvis finansielle eller strukturelle egenskaper varierer avhengig av om utstederen oppfylder forhåndsfastsatte mål for miljømessig bærekraft.
  - 10) Innenfor miljømessig bærekraftige aktiviteter skiller forordning (EU) 2020/852 mellom muliggjørende aktiviteter og omstillingsaktiviteter som på visse vilkår anses som miljømessig bærekraftige. Det samme skillet bør også gjøres i opplysningene om europeiske grønne obligasjoner samt obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og bærekraftsrelaterte obligasjoner, med spe-

<sup>6</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

sifikke krav til gjennomsiktighet for aktiviteter knyttet til kjerneenergi og fossil gass, dersom slike aktiviteter er omfattet av delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/2139<sup>7</sup>.

- 11) I samsvar med forordning (EU) 2020/852 og for å gi investorene klare, kvantitative, utførlige og felles definisjoner bør kriteriene fastsatt i den nevnte forordningen brukes til å fastslå om en økonomisk aktivitet skal anses som miljømessig bærekraftig. Provenyet fra obligasjoner som bruker betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB», bør allokere til økonomiske aktiviteter som enten er miljømessig bærekraftige, og som derfor er i samsvar med miljømålene fastsatt i forordning (EU) 2020/852, eller som bidrar til omlegging av aktiviteter, slik at de kan oppfylle kriteriene for å bli miljømessig bærekraftige. Utstedere bør uansett allokere hele provenyet fra sine europaiske grønne obligasjoner før obligasjonen forfaller, samtidig som de får lov til å trekke fra utstedelseskostnader som er direkte knyttet til utstedelsen av obligasjonene. Det bør være mulig å bruke provenyet fra disse obligasjonene til å finansiere slike miljømessig bærekraftige aktiviteter både direkte gjennom finansiering av eiendeler og utgifter som er knyttet til økonomiske aktiviteter som oppfyller kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter fastsatt i forordning (EU) 2020/852 («taksonomikravene»), og indirekte, på visse vilkår, gjennom finansielle eiendeler som finansierer økonomiske aktiviteter som oppfyller disse kriteriene. Det er derfor nødvendig å angi hvilke kategorier av eiendeler og utgifter som kan finansieres med provenyet fra europaiske grønne obligasjoner.
- 12) Provenyet fra europaiske grønne obligasjoner bør brukes til å finansiere økonomiske aktiviteter som har en varig positiv innvirkning på miljøet. En slik varige positiv innvirkning kan oppnås på flere måter. Ettersom anleggsmidler vanligvis er langsiktige eiendeler, er en første måte å bruke provenyet fra europaiske grønne obligasjoner til å finansiere materielle eller immaterielle anleggsmidler som ikke utgjør

finansielle eiendeler, forutsatt at disse anleggsmidlene er knyttet til økonomiske aktiviteter som oppfyller taksonomikravene. Ettersom finansielle eiendeler også kan brukes til å finansiere økonomiske aktiviteter med en varig positiv innvirkning på miljøet, er en annen måte å bruke provenyet fra europaiske grønne obligasjoner til å finansiere finansielle eiendeler, forutsatt at provenyet fra disse finansielle eiendelene er direkte, eller indirekte gjennom påfølgende finansielle eiendeler, allokert til økonomiske aktiviteter som oppfyller taksonomikravene. Det bør være mulig å allokere disse finansielle eiendelene til maksimalt tre påfølgende finansielle eiendeler, og utstedere bør sikre at eksterne kontrollører kan foreta en effektiv vurdering av den endelige allokeringen av provenyet. Ettersom husholdningenes eiendeler også kan ha en varig positiv innvirkning på miljøet, er en tredje måte å bruke provenyet fra europaiske grønne obligasjoner til å finansiere husholdningenes eiendeler og utgifter. Ettersom investeringsutgifter og utvalgte driftsutgifter kan brukes til å anskaffe, oppgradere eller vedlikeholde anleggsmidler, er en fjerde måte å bruke provenyet fra europaiske grønne obligasjoner til å finansiere investerings- og driftsutgifter som er knyttet til økonomiske aktiviteter som oppfyller taksonomikravene, eller som vil oppfylle disse kravene innen en rimelig kort periode fra utstedelsen av den aktuelle obligasjonen, forutsatt at utstederen har offentliggjort en plan for å utvide økonomiske aktiviteter som er i samsvar med forordning (EU) 2020/852 («taksonomiforenlige») eller for å tillate at økonomiske aktiviteter blir taksonomiforenlige i samsvar med vedlegg I til delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/2178<sup>8</sup> (CapEx-planen). Til slutt bør utstedere kunne allokere provenyet fra en eller flere utestående europaiske grønne obligasjoner til en portefølje av anleggsmidler eller finansielle eiendeler («porteføljemetoden»), forutsatt at de i allokeringsrapporter viser at den samlede verdien av anleggsmidler eller finansielle eiendeler i

<sup>7</sup> Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/2139 av 4. juni 2021 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 ved fastsettelse av de tekniske screeningkriteriene for å fastslå vilkårene for at en økonomisk aktivitet skal anses å bidra vesentlig til begrensning av klimaendringer eller tilpasning til klimaendringer, og for å fastslå om det er slik at den økonomiske aktiviteten ikke er til betydelig skade for noen av de andre miljømålene (EUT L 442 av 9.12.2021, s. 1).

<sup>8</sup> Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/2178 av 6. juli 2021 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 ved å presisere innholdet i og presentasjonen av opplysninger som skal gis av foretak som er omfattet av artikkel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU med hensyn til miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, og ved å fastsette metoden som skal anvendes for å overholde denne opplysningsplikten (EUT L 443 av 10.12.2021, s. 9).

porteføljen overstiger den samlede verdien av deres utestående obligasjoner.

- 13) For visse økonomiske aktiviteter som det ikke finnes tekniske screeningkriterier for i henhold til gjeldende forordning (EU) 2020/852, eller for visse økonomiske aktiviteter i forbindelse med internasjonal støtte som bidrar til miljømålene i den nevnte forordningen, bør det tillates en viss grad av fleksibilitet. Slik fleksibilitet bør i hensiktsmessig grad begrenses i størrelse og omfang med henblikk på å opprettholde et svært høyt ambisjonsnivå for europeiske grønne obligasjoner. Utstederen bør dokumentere at de økonomiske aktivitetene bidrar vesentlig til et eller flere av disse miljømålene, at de ikke skader noen av disse miljømålene i vesentlig grad, og at de gjennomføres i samsvar med minstegarantiene. Denne dokumentasjonen bør tas med i faktabladet om europeiske grønne obligasjoner og bør valideres av en ekstern kontrollør gjennom en positiv uttalelse i forbindelse med vurderingen før utstedelse.
- 14) For å gjøre det lettere for mindre foretak å utstede europeiske grønne obligasjoner bør kravet om å allokere provenyet fra europeiske grønne obligasjoner til miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter bare få anvendelse på nettoprovenyet fra slike obligasjoner. Nettoprovenyet består av differansen mellom det samlede obligasjonsprovenyet og de utstedelseskostnadene som er direkte knyttet til utstedelsen av obligasjonen, som omfatter kostnadene til finansformidlere som står i spissen for utstedelsen, rådgivningskostnader, juridiske kostnader, kredittvurderingskostnader og kostnader knyttet til den eksterne vurderingen. Utstedere av europeiske grønne obligasjoner bør kunne få beslutte å allokere bruttoprovenyet, uten fradrag av kostnader, til miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter.
- 15) EU-medlemsstater og tredjeland er hyppige utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og bør derfor også kunne utstede europeiske grønne obligasjoner. EU-medlemsstater og tredjeland bør få tillatelse til å utstede europeiske grønne obligasjoner for å finansiere offentlige eiendeler eller utgifter som oppfyller eller forventes å oppfylle taksonomikravene innen en rimelig kort periode fra utstedelsen av den aktuelle obligasjonen, for eksempel eiendeler eller utgifter knyttet til skattelettelser, subsidier, produktinnsats, løpende overføringer innenfor offentlig forvaltning og løpende internasjonalt samarbeid.
- 16) Det kan være at enkelte foretak som har en eller flere europeiske grønne obligasjoner på gjeldssiden i balanseregnskapet, for hver utstedelse av europeiske grønne obligasjoner, ikke kan identifisere eksakt til hvilke eiendeler i balanseregnskapet provenyet fra den aktuelle obligasjonen er blitt allokert. I slike tilfeller bør foretak ha mulighet til å opplyse om allokeringen av det samlede provenyet fra sin portefølje av europeiske grønne obligasjoner til en portefølje av miljømessig bærekraftige eiendeler i sitt balanseregnskap. Disse foretakene bør deretter dokumentere i årlige allokeringsrapporter at de tilknyttede miljømessig bærekraftige eiendelene oppfyller de gjeldende tekniske screeningkriteriene. For å sikre at alt hele provenyet fra europeiske grønne obligasjoner allokeres til miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter, bør foretakene også dokumentere at verdien av disse miljømessig bærekraftige eiendelene overstiger eller tilsvarer verdien av europeiske grønne obligasjoner som ennå ikke har forfalt. Når utstedere bruker porteføljemetoden, får kravet om at obligasjonsprovenyet skal allokere bare til finansielle eiendeler som er opprettet tidligere enn fem år etter utstedelsen av obligasjonen, ikke anvendelse. For å sikre at opplysningene som gis, forblir fullstendige og oppdaterte, bør en ekstern kontrollør vurdere den årlige allokeringsrapporten hvert år, unntatt i tilfeller der det ikke gjøres noen allokeringendringer i porteføljen av eiendeler. Denne eksterne kontrolløren bør særlig fokusere på eiendeler som ikke inngikk i den foregående årlige allokeringsrapporten.
- 17) I henhold til forordning (EU) 2020/852 skal Unionen og medlemsstatene anvende taksonomikravene for å fastslå om en økonomisk aktivitet skal anses som miljømessig bærekraftig i forbindelse med alle tiltak som fastsetter krav til finansmarkedsdeltakere eller utstedere med hensyn til finansielle produkter eller foretaksobligasjoner som tilbys som miljømessig bærekraftige. Det er derfor logisk at de tekniske screeningkriteriene som er fastsatt ved delegerte rettsakter vedtatt i henhold til forordning (EU) 2020/852, bør avgjøre hvilke anleggsmidler, utgifter og finansielle eiendeler som kan finansieres med provenyet fra europeiske grønne obligasjoner. Med tanke på den forventede teknologiske utviklingen på området miljømessig bærekraft vil disse tekniske

screeningkriteriene sannsynligvis bli revidert og endret over tid. Uavhengig av slike endringer bør utstedere av hensyn til rettssikkerheten for utstedere og investorer og for å unngå at endringer av de tekniske screeningkriteriene får en negativ innvirkning på prisen på europeiske grønne obligasjoner som allerede er blitt utstedt, ha mulighet til å anvende de tekniske screeningkriteriene som gjelder på tidspunktet for utstedelse av den relevante europeiske grønne obligasjonen, når provenyet fra denne obligasjonen allokteres til anleggsmidler eller utgifter som oppfyller kriteriene. Dersom de gjeldende tekniske screeningkriteriene endres, bør utstederen sikre at ikke-allokerede provenyer og provenyer som er omfattet av en CapEx-plan, og som ennå ikke har oppfylt taksonomikravene, oppfyller de endrede tekniske screeningkriteriene innen sju år. Dersom utstederen anser at en økonomisk aktivitet som er finansiert ved hjelp av obligasjonsprovenyet, ikke vil oppfylle de endrede tekniske screeningkriteriene innen sju år, bør utstederen kunne få offentliggjøre en plan for hvordan den økonomiske aktiviteten skal tilpasses de endrede tekniske screeningkriteriene, og for å begrense de negative konsekvensene, i den grad det er mulig. Denne planen bør offentliggjøres innen utgangen av sjuårsperioden som starter ved endringen av de tekniske screeningkriteriene, og bør gjennomgås av en ekstern kontrollør. I henhold til porteføljemetoden bør utstedere i sin portefølje av anleggsmidler eller finansielle eiendeler bare ta med eiendeler som oppfyller eventuelle tekniske screeningkriterier, som får anvendelse på et hvilket som helst tidspunkt i løpet av de sju årene før offentliggjøringen av den relevante allokeringsrapporten. Dersom en eiendel som er finansiert gjennom en europeisk grønn obligasjon, ikke er i samsvar med de endrede tekniske screeningkriteriene, bør den kunne fortsette å være en del av porteføljen av finansierte eiendeler i opptil sju år.

- 18) Den tiden som kreves for å omdanne en eiendel for å tilpasse den økonomiske aktiviteten som den er knyttet til, til taksonomikravene, bør være i tråd med tidsrammene fastsatt i delegert forordning (EU) 2021/2178. For tiden vil det i henhold til denne delegerte forordningen kreves at investeringsutgifter som oppfyller kriteriene, er knyttet til økonomiske aktiviteter som oppfyller eller forventes å oppfylle taksonomikravene innen fem år fra utstedelsen av den europeiske grønne obligasjo-

nen, med mindre en lengre periode på opptil ti år er begrunnet i de aktuelle økonomiske aktivitetenes og investeringenes særtrekk. Utstederen bør ta med et sammendrag av sin CapEx-plan i sitt prospekt som er utarbeidet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129<sup>9</sup>, samt rapportere om de framskrittene som gjøres i gjennomføringen av planen i de årlige allokeringsrapportene. Ved utgangen av den perioden som framgår av CapEx-planen, bør utstederen innhente en vurdering fra en ekstern kontrollør om taksonomiforenligheten til de utgiftene som finansieres gjennom obligasjonen. Den nevnte forordningen påvirker ikke anvendelsen av kravene i delegert forordning (EU) 2021/2178.

- 19) Tredjelandets jurisdiksjoner som er oppført i vedlegg I til Rådets konklusjoner om EUs reviderte liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål eller høyrisikoland som er oppført i delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1675<sup>10</sup>, og utstedere som er etablert i disse jurisdiksjonene eller landene, bør ikke ha tillatelse til å bruke betegnelsen «europeisk grønn obligasjon» eller «EuGB».
- 20) Unionens institusjoner og organer bør overholde EU-standarder for å nå bærekraftsmålene, herunder målene nevnt i forordning (EU) 2020/852. Europaparlamentet og Rådet oppfordrer til bruk av den europeiske standarden for grønne obligasjoner ved utstedelse av obligasjoner som innebærer bruk av proveny som har miljømessig bærekraft som sitt mål. Den europeiske investeringsbank, som er en verdensomspennende ledende utsteder av grønne obligasjoner, er fortsatt forpliktet til gradvis å tilpasse sitt program for grønne obligasjoner til den europeiske standarden for grønne obligasjoner.
- 21) Investorene bør få alle de opplysningene som er nødvendige for å evaluere bruken av provenyet fra europeiske grønne obligasjoner, og for å sammenligne slike obligasjoner med hverandre. Det bør derfor fastsettes spesifikke og standardiserte krav til offentliggjøring av opp-

<sup>9</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129 av 14. juni 2017 om det prospektet som skal offentliggjøres når verdipapirer tilbys offentligheten eller opptas til handel på et regulert marked, og om oppheving av direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 av 30.6.2017, s. 12).

<sup>10</sup> Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1675 av 14. juli 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 gjennom identifisering av tredjestater med høy risiko og strategiske mangler (EUT L 254 av 20.9.2016, s. 1).

lysninger som sikrer gjennomsiktighet med hensyn til hvordan utstederen har til hensikt å allokere obligasjonsprovenyet til anleggsmidler, utgifter og finansielle eiendeler som oppfyller kriteriene, og hvordan dette provenyet faktisk allokteres. Slik gjennomsiktighet kan best oppnås ved hjelp av faktablad om europeiske grønne obligasjoner og allokeringsrapporter. For å gjøre det enklere å sammenligne europeiske grønne obligasjoner og for å gjøre det lettere å finne relevante opplysninger er det nødvendig å fastsette maler for offentliggjøring av slike opplysninger.

- 22) Mangelen på felles standardiserte opplysningsmaler for utstedere av miljømessig bærekraftige obligasjoner eller bærekraftsrelaterte obligasjoner på unionsplan gjør det vanskelig for investorer i slike obligasjoner å finne de opplysningene de trenger, og å sammenligne og sammenstille data om slike obligasjoner på en enkel og pålitelig måte. Særlig mangelen på en felles metode for utstedere for å rapportere om obligasjonsprovenyets oppfyllelse av taksonomikravene skaper administrative vanskeligheter og usikkerhet for obligasjonsinvestorer som rapporterer i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088<sup>11</sup>. Det bør derfor fastsettes maler for offentliggjøring av opplysninger som utstedere av slike obligasjoner kan velge å fylle ut og offentliggjøre sammen med andre opplysningsdokumenter. Slike maler bør inneholde opplysninger om allokeringen av obligasjonsprovenyet til taksonomiforenlige aktiviteter, samtidig som den andelen av provenyet som er allokert til gass og kjerneenergi, angis tydelig. Malene bør utarbeides av Kommisjonen ved hjelp av retningslinjer for frivillig offentliggjøring av opplysninger før utstedelse, som kan tjene som inspirasjon for en eventuell framtidig offentliggjøring av bærekraftsrelaterte opplysninger i henhold til unionsretten, og en delegert rettsakt for periodisk offentliggjøring av opplysninger. Slike opplysninger bør være i samsvar med de relevante avsnittene i faktabladet om europeiske grønne obligasjoner og allokeringsrapporten.
- 23) Investorer bør dra nytte av kostnadseffektiv tilgang til pålitelige opplysninger om europeiske grønne obligasjoner. Utstedere av europeiske

grønne obligasjoner bør derfor gi en uavhengig ekstern kontrollør i oppdrag å vurdere faktabladet om europeiske grønne obligasjoner før utstedelse og de årlige allokeringsrapportene om europeiske grønne obligasjoner etter utstedelse.

- 24) Når eksterne kontrollører utfører sine tjenester i henhold til denne forordningen, bør de gis mulighet til å benytte stikkprøvemethoder i henhold til beste markedspraksis for kvalitets-sikringsstjenester når de vurderer taksonomiforenligheten til flere prosjekter, dersom det kan begrunnes med at en fullstendig vurdering av de underliggende aktivitetene ville være for kompleks, for omfangsrik og ikke gjennomførbar i praksis. Metoden med slike tilfeldige stikkprøver bør gjøre det mulig for eksterne kontrollører å være sikre på at slike prosjekter, herunder dem som finansieres gjennom skatteinsentiver og subsidier, utføres i tråd med opplysningene i vedleggene til denne forordningen. Metoden med slike tilfeldige stikkprøver bør utføres samtidig som det tas hensyn til tiltak for datavern, for å sikre et høyt nivå for vern av personopplysninger og andre sensitive opplysninger som ikke er relevante for den eksterne vurderingen.
- 25) I forbindelse med levering av tjenester i henhold til denne forordningen bør eksterne kontrollører avgi en uavhengig uttalelse om hvorvidt utstederen har tilpasset seg til taksonomikravene. Når eksterne kontrollører vurderer tilpasningen til kvantitative kriterier, bør de kontrollere at eventuelle framtidrettede estimater er basert på rimelige antakelser, men uten å gi garantier for utfall. Når eksterne kontrollører vurderer tilpasningen til kvalitative kriterier, bør de kontrollere at det finnes egnede prosesser og systemer for tilbørlig akt-somhet som er utformet for å vurdere, redusere og avhjelpe risikoer og andre problemer som kan oppstå i forbindelse med disse kriteriene.
- 26) For å forbedre gjennomsiktigheten bør utstedere også offentliggjøre opplysninger om sine obligasjoners miljøpåvirkning ved å offentliggjøre en rapport om miljøpåvirkning minst én gang i obligasjonens levetid og etter fullstendig allokering av provenyet fra slike obligasjoner. For å gi investorene alle de opplysningene som er relevante for å vurdere europeiske grønne obligasjoners miljøpåvirkning, bør det i rapportene om miljøpåvirkning tydelig angis hvilke parametere, metoder og antakelser som er anvendt i vurderingen av miljøpåvirkning.

<sup>11</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester (EUT L 317 av 9.12.2019, s. 1).

For å gjøre det enklere å sammenligne europeiske grønne obligasjoner og for å gjøre det lettere å finne relevante opplysninger er det nødvendig å fastsette maler for offentliggjøring av slike opplysninger. For å sikre at rapportene om miljøpåvirkning er korrekte, og for å beskytte investorene mot grønnvasking bør det være mulig for utstedere å innhente en vurdering av rapporten om miljøpåvirkning fra en uavhengig ekstern kontrollør.

- 27) Europeiske grønne obligasjoner, obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og bærekraftsrelaterte obligasjoner kan støtte selskaper med finansiering av deres omstilling til bærekraftig drift. Utstedere av slike obligasjoner som er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre ikke-finansielle opplysninger i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU<sup>12</sup>, bør angi hvordan og i hvilken grad utstedelsen av obligasjonen øker deres andel av taksonomiforenlighet på enhetsnivå, som fastsatt i artikkel 8 i forordning (EU) 2020/852. Denne erklæringen kan uttrykkes som en prosentvis økning av den taksonomiforenlige omsetningen som skal oppnås ved hjelp av obligasjonsprovenyet. Av disse utstedere bør de som er omfattet av forpliktelsen om å offentliggjøre de planene de måtte ha for å sikre at deres forretningsmodell og strategi er forenlig med omstillingen til en bærekraftig økonomi i henhold til direktiv 2013/34/EU, og de som offentliggjør slike planer frivillig, angi hvordan deres obligasjonsproveny bidrar til finansieringen og gjennomføringen av slike planer. Slike erklæringer bør offentliggjøres i faktabladet om europeiske grønne obligasjoner og i allokeringssrapporten, eller i malene for frivillig periodisk offentliggjøring av opplysninger før og etter utstedelse, eller i begge.
- 28) Statsrevisorer utgjør lovregulerte enheter med ansvar for og kunnskap om tilsyn med offentlige utgifter og har rettslig garantert uavhengighet. Stater som utsteder europeiske grønne obligasjoner, bør derfor kunne benytte seg av statsrevisorer for å vurdere allokeringen av obligasjonsproveny sammen med de eksterne kontrollørene som fortsatt bør være ansvarlige for å vurdere om de økonomiske

aktivitetene som finansieres gjennom obligasjonen, er taksonomiforenlige. Statsrevisorer bør ikke registreres eller omfattes av tilsyn i henhold til denne forordningen.

- 29) Bare obligasjoner som utsteder har offentliggjort et prospekt for i henhold til forordning (EU) 2017/1129, og obligasjoner som er omfattet av artikkel 1 nr. 2 bokstav b) og d) i den nevnte forordningen, bør kunne bruke betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB». Den nevnte forordningen inneholder ansvarsbestemmelser.
- 30) For å sikre et effektivt marked for europeiske grønne obligasjoner bør utstedere offentliggjøre opplysninger om de europeiske grønne obligasjonene som de utsteder, på sitt nettsted. For å sikre at opplysningene er pålitelige, og at investorene har tillit til dem, bør utstederne også offentliggjøre vurderingen før utstedelse, eventuelle vurderinger etter utstedelse samt eventuelle vurderinger av rapporter om miljøpåvirkning, CapEx-planen og en lenke til det prospektet som kreves i henhold til forordning (EU) 2017/1129. Disse publiseringene bør være tilgjengelige, med tydelig markerte publiseringsdatoer som gjør det mulig for brukeren å identifisere endringene fra én vurdering til en annen. Opplysningene i disse dokumentene bør utarbeides på et språk som godtas av den vedkommende myndigheten i den hjemstaten der obligasjonen tilbys offentligheten eller tas opp til handel, eller alternativt på et språk som vanligvis brukes i internasjonale finansmarkeder. På det tidspunktet denne forordningen vedtas, er engelsk det språket som vanligvis brukes i internasjonale finansmarkeder, men dette kan endre seg i framtiden.
- 31) I tradisjonelle verdipapiriseringstransaksjoner er utstederen av obligasjonene et spesialforetak for verdipapirisering som er juridisk adskilt fra initiativtakeren. Initiativtakeren er i sin tur det foretaket som bruker obligasjonsprovenyet til å allokere finansiering til økonomiske aktiviteter. Et marked for verdipapirisering av europeiske grønne obligasjoner der alle de underliggende eksponeringene er taksonomiforenlige, vil på det nåværende tidspunktet stå overfor betydelige vekstbegrensninger som følge av knappheten på taksonomiforenlige eiendeler som er egnet for verdipapirisering. I sin rapport om utarbeidningen av en ramme for bærekraftig verdipapirisering («Developing a Framework for Sustainable Securitisation») anbefalte derfor Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske bank-

<sup>12</sup> Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

tilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010<sup>13</sup>, at kravet om bruk av proveny skulle anvendes på verdipapiriseringens initiativtaker, i stedet for på spesialforetaket for verdipapirisering, som en effektiv og pragmatisk metode i overgangsfasen. Denne metoden vil være hensiktsmessig inntil det genereres en tilstrekkelig mengde med taksonomiforenlige eiendeler i Unionens økonomi. For å sikre håndheving bør initiativtakerens ansvar med hensyn til framtidig bruk av provenyet klart angis i det prospektet som offentliggjøres i henhold til forordning (EU) 2017/1129.

- 32) Særlige krav til offentliggjøring og utelukkelse av opplysninger bør gjelde for obligasjoner som er et resultat av verdipapirisering, og som betegnes som «europaiske grønne obligasjoner» eller «EuGB» for å øke investorenes tillit og sikre at de er fullt ut informert om transaksjonens miljøegenskaper. Det bør sikres tilstrekkelig gjennomsiktighet for investorer med ulike preferanser når det gjelder miljøegenskapene til den underliggende porteføljen av eiendeler. Garantier er nødvendige for å unngå en situasjon der valget av eiendeler som skal verdipapiriseres av initiativtakeren, omfatter eksponeringer som finansierer leting, bergverksdrift, utvinning, produksjon, bearbeiding, lagring, raffinering eller distribusjon, herunder transport, og handel med fossilt brensel som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1999<sup>14</sup>. Utelukkelseskravene bør imidlertid ta hensyn til det primære formålet med de verdipapiriserte eksponeringene og bør ikke omfatte eksponeringer der forbindelsen til aktiviteter basert på fossilt brensel bare er marginal eller tilfeldig, for eksempel et forretningsbygg med en gasslagringstank. Dessuten bør utelukkelseskravene ikke utelukkende baseres på bruken av fossilt brensel, for eksempel når det gjelder

billån eller boliglån. Videre bør initiativtakeren offentliggjøre opplysninger om berettigelse til å bli omfattet av taksonomien, taksonomiforenlighet og overholdelse av prinsippet om «ikke å gjøre betydelig skade» med hensyn til de aktivitetene som finansieres av de verdipapiriserte eksponeringene. Slik offentliggjøring bør skje på best mulig måte og etter initiativtakerens beste evne ved hjelp av tilgjengelige data, for eksempel data som er samlet inn i initiativtakerens interne database eller IT-system. Initiativtakere oppfordres til å gjøre disse opplysningene tilgjengelige også via verdipapiriseringsregistrene som er registrert hos Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010<sup>15</sup>, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402<sup>16</sup>.

- 33) Det er nødvendig at vedkommende myndigheter fører et effektivt tilsyn for å kontrollere at de særlige kravene som gjelder for initiativtaker og spesialforetak for verdipapirforetak, overholdes. I henhold til forordning (EU) 2017/2402 skal medlemsstatene utpeke en eller flere vedkommende myndigheter som skal ha ansvar for å føre tilsyn med at verdipapiriseringstransaksjonene overholder betegnelsen «enkel, gjennomsiktig og standardisert» («simple, transparent and standardised» – STS), som også omfatter særlige krav til offentliggjøring og utelukkelse. På bakgrunn av den erfaringen disse vedkommende myndighetene har ervervet i forbindelse med gjennomgåelsen av verdipapiriseringstransaksjoner, er det hensiktsmessig at de fører tilsyn med at initiativtaker oppfyller kravene i denne forordningen. Ettersom både initiativtaker og spesialforetak for verdipapirisering er involvert i en verdipapirisering, bør imidlertid både initiativtakerens vedkommende myndigheter og spesialforetaket for verdipapirisering

<sup>13</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

<sup>14</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1999 av 11. desember 2018 om styringen av energiunionen og klimatilstandene, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, rådsdirektiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652, og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 av 21.12.2018, s. 1).

<sup>15</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

<sup>16</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).

- gis den tilsvarende tilsynsmyndigheten fastsatt i denne forordningen, og de bør samarbeide for å sikre et effektivt og tilstrekkelig tilsyn.
- 34) Vedkommende myndigheter bør føre tilsyn med utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og av bærekraftsrelaterte obligasjoner, og som beslutter å bruke de felles malene for periodisk offentliggjøring av opplysninger etter utstedelse, for å sikre at alle deler i disse malene offentliggjøres på riktig måte. Dersom utstedere ikke overholder denne forordningen, bør vedkommende myndigheter offentliggjøre dette.
- 35) Kommisjonen har fremmet et forslag til en europaparlaments- og rådsforordning om opprettelse av et felles europeisk tilgangspunkt som gir sentralisert tilgang til offentlig tilgjengelige opplysninger som er relevante for finansielle tjenester, kapitalmarkeder og bærekraft. Opplysninger om europeiske grønne obligasjoner vil være verdifulle for investorer og andre finansmarkedsdeltakere, samt for allmennheten. Derfor bør opplysningsdokumentene som er nevnt i denne forordningen, herunder faktabladet om europeiske grønne obligasjoner, allokeringsrapporten og rapporten om miljøpåvirkning, eventuelt CapEx-planen og maler for frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner, samt de vurderingene som foretas av eksterne kontrollører, være fritt tilgjengelige for allmennheten. Et slikt felles europeisk tilgangspunkt (ESAP) kan være en hensiktsmessig ordning for å nå dette målet.
- 36) For å forbedre gjennomsiktigheten i de eksterne kontrollørenes metoder, sikre at de eksterne kontrollørene har tilstrekkelige kvalifikasjoner, yrkeserfaring og uavhengighet, og redusere risikoen for potensielle interessekonflikter, og dermed sikre tilstrekkelig investorenvern, bør utstedere av europeiske grønne obligasjoner bare benytte seg av eksterne kontrollører, herunder fra tredjeland, som er registrert og underlagt løpende tilsyn av ESMA.
- 37) For å øke gjennomsiktigheten overfor investorer med hensyn til hvordan taksonomiforenligheten til de økonomiske aktivitetene som finansieres gjennom obligasjonsprovenyet, vurderes, bør eksterne kontrollører gi tilstrekkelig detaljerte opplysninger til brukerne av vurderinger før og etter utstedelse, samt, dersom det er relevant, av rapporter om miljøpåvirkning, metoder og viktige antakelser som de bruker i sin eksterne vurdering, samtidig som det tas behørig hensyn til rettighetsbeskyttede data og immaterialrett.
- 38) Eksterne kontrollører bør ha innført ordninger for sin egen sunne foretaksstyring for å sikre at deres vurderinger før og etter utstedelse er uavhengige, objektive og av god kvalitet. Den øverste ledelsen hos eksterne kontrollører bør derfor ha tilstrekkelig med kompetanse innenfor finansielle tjenester og miljøspørsmål og sikre at et tilstrekkelig antall ansatte med nødvendig kunnskap og erfaring foretar den eksterne vurderingen. Av samme grunn bør funksjonen for regeletterlevelse kunne rapportere sine resultater til enten et tilsynsorgan eller et administrasjonsorgan hos den eksterne kontrolløren.
- 39) For å sikre eksterne kontrollørers uavhengighet og sikre høye standarder for gjennomsiktighet og etisk atferd, bør de oppfylle organisatoriske krav og atferdsregler for å begrense og unngå faktiske eller potensielle interessekonflikter eller for å håndtere disse konfliktene på en effektiv måte dersom de ikke kan unngås. Eksterne kontrollører bør ikke ha rett til å foreta en ekstern vurdering i tilfelle av en interessekonflikt som ikke kan håndteres på en forsvarlig måte. Eksterne kontrollører bør derfor opplyse om eventuelle interessekonflikter på en gjennomsiktig måte i de eksterne vurderingene. De bør dokumentere alle betydelige trusler mot egen uavhengighet samt mot uavhengigheten til ansatte, de største aksjeeierne eller andre personer som er involvert i den eksterne vurderingsprosessen, og dokumentere de sikkerhetstiltakene som anvendes for å redusere disse truslene.
- 40) Eksterne kontrollører bør vurdere og dokumentere hvorvidt det foreligger en faktisk eller potensiell interessekonflikt med en kunde, herunder i situasjoner der det finnes betydelige personlige eller finansielle kopleinger mellom den eksterne kontrolløren og den vurderte enheten.
- 41) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 537/2014<sup>17</sup> forbyr levering til et revidert foretak av andre tjenester enn revisjon som er knyttet til foretakets finansiering, kapitalstruk-

<sup>17</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 537/2014 av 16. april 2014 om særlige krav til lovfestet revisjon av foretak av allmenn interesse og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2005/909/EF (EUT L 158 av 27.5.2014, s. 77).

- tur og -allokering samt investeringsstrategi, med unntak av attestasjonstjenester i forbindelse med finansregnskap. Levering av eksterne vurderinger i henhold til denne forordningen bør ikke påvirke anvendelsen av forordning (EU) nr. 537/2014.
- 42) Det er nødvendig å unngå at vedkommende myndigheter anvender denne forordningen på ulike måter. Samtidig er det nødvendig å redusere de eksterne kontrollørenes transaksjons- og driftskostnader for å styrke investorenes tillit og øke rettssikkerheten. ESMA bør derfor gis generell kompetanse med hensyn til registrering av og løpende tilsyn med eksterne kontrollører i Unionen. Når ESMA får eneansvaret for disse forholdene, bør dette sikre like vilkår når det gjelder registreringskrav og løpende tilsyn, samt eliminere risikoen for regelverksarbitrasje i medlemsstatene. Samtidig bør dette eneansvaret optimalisere allokeringen av tilsynsressurser på unionsplan og dermed gjøre ESMA til et kompetansesenter, samtidig som tilsynet effektiviseres.
- 43) ESMA bør kunne anmode om alle de opplysningene som er nødvendige for at ESMA skal kunne utføre sine tilsynsoppgaver på en effektiv måte. Myndigheten bør derfor kunne anmode om slike opplysninger fra eksterne kontrollører, personer som deltar i eksterne vurderinger, tilknyttede tredjeparter, tredjeparter som de eksterne kontrollørene har utkontraktert operative funksjoner til, samt personer som på annen måte er nært og vesentlig knyttet eller koplet til eksterne kontrollører eller eksterne vurderinger.
- 44) For at ESMA skal kunne utføre sine tilsynsoppgaver, og særlig for å få eksterne kontrollører til å sørge for at overtredelser opphører, til å gi fullstendige og riktige opplysninger eller til å etterkomme en kontroll eller et stedlig tilsyn, bør ESMA kunne ilegge bøter eller tvangsmulkt.
- 45) Utstedere av europeiske grønne obligasjoner kan ha behov for å benytte seg av eksterne kontrollører fra et tredjeland utenfor Unionen. Det er derfor nødvendig å fastsette en tredjelandordsning for eksterne kontrollører på grunnlag av en likeverdighetsvurdering eller en anerkjennelse eller en godkjenning i henhold til hvilken eksterne kontrollører fra et tredjeland kan levere eksterne vurderingstjenester. For å lette adgangen for eksterne kontrollører fra et tredjeland dersom det ikke foreligger en beslutning om likeverdighet, er det nødvendig å fastsette en framgangsmåte for ESMA's anerkjennelse av eksterne kontrollører som er etablert i et tredjeland.
- 46) For å gjøre det mulig for eksterne kontrollører fra et tredjeland å levere tjenester til utstedere av europeiske grønne obligasjoner, bør det fastsettes en godkjenningsordning som på visse vilkår gjør det mulig for registrerte eksterne kontrollører som er etablert i Unionen, å godkjenne tjenester som leveres av eksterne kontrollører fra et tredjeland. En ekstern kontrollør som har godkjent tjenester som leveres av en ekstern kontrollør fra et tredjeland, bør ha det hele og fulle ansvaret for slike godkjente tjenester og for å sikre at en slik ekstern kontrollør fra et tredjeland overholder denne forordningen.
- 47) For å oppfylle målene i denne forordningen bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen for å utfylle denne forordningen når det gjelder innhold, metoder og presentasjon av de opplysningene som skal gis i malene for frivillig periodisk offentliggjøring av opplysninger etter utstedelse, framgangsmåten for utøvelse av ESMA's myndighet til å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulkt, herunder bestemmelser om retten til forsvaret, midlertidige bestemmelser, inndrivelse av bøter eller tvangsmulkt og nærmere regler om foreldelsesfrister for ilegging og håndheving av sanksjoner, og framgangsmåten for utøvelse av ESMA's myndighet til å ilegge avgifter, herunder bestemmelser om hvilke avgifter som skal betales, hva avgiftene skal betales for, avgiftsbeløp, som bør stå i rimelig forhold til omsetningen, og hvordan disse avgiftene skal betales. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming<sup>18</sup>. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter mottar Europaparlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerte rettsakter.
- 48) ESMA er et organ med høyt spesialisert ekspertise, og det ville derfor være effektivt

<sup>18</sup> EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

og hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen.

- 49) ESMA bør gis myndighet til å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere kriterier for vurdering av en søknad om registrering fra en ekstern kontrollør, herunder håndtering av interessekonflikter, og den eksterne kontrollørens framlegging av opplysninger for å fastslå i hvilket omfang kontrolløren overholder denne forordningen. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 50) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011<sup>19</sup>.
- 51) ESMA bør gis mandat til å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standardskjemaer, – maler og -prosedyrer for framlegging av opplysninger med henblikk på registrering av eksterne kontrollører. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta disse tekniske gjennomføringsstandardene ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 52) Anvendelsen av denne forordningen bør gjennomgå av Kommisjonen fem år etter at den har trådt i kraft, og deretter hvert tredje år, på grunnlag av innspill fra plattformen for bærekraftig finansiering opprettet ved forordning (EU) 2020/852 og ESMA, dersom det er relevant. Tre år etter at denne forordningen har trådt i kraft, bør Kommisjonen også utarbeide en rapport med en vurdering av behovet for å regulere bærekraftsrelaterte obligasjoner. Innen utgangen av 2024 og deretter hvert tredje år bør Kommisjonen legge fram en rapport basert på sin gjennomgåelse av de tekniske screeningkriteriene i henhold til forordning (EU) 2020/852.
- 53) For å sikre at utstedere av europeiske grønne obligasjoner som det offentliggjøres et pro-

spekt for i henhold til forordning (EU) 2017/1129, oppfyller kravene til offentliggjøring av opplysninger fastsatt i denne forordningen, bør vedkommende myndigheter i hjemstaten ha den nødvendige tilsyns- og undersøkelsesmyndigheten. Vedkommende myndigheter bør kunne utøve sin tilsynsmyndighet før og etter utstedelsen av de europeiske grønne obligasjonene. Vedkommende myndigheter bør ikke være forpliktet til i henhold til den tilsynsmyndigheten som gis dem ved denne forordningen, å kontrollere at de opplysningene som utstedere er pålagt å legge fram i henhold til denne forordningen, er sanne eller korrekte, og heller ikke kontrollere om utstedere har oppfylt forpliktelsene med hensyn til allokeringen av provenyet.

- 54) Ettersom denne forordningen skaper et rammeverk som gjør det mulig å betegne statsgjeld som miljømessig bærekraftig, bør finansforetak opplyse om sin eksponering for miljømessig bærekraftig statsgjeld innenfor sin andel av grønne eiendeler som fastsatt i delegert forordning (EU) 2021/2178. I gjennomgåelsen av den delegerte forordningen innen 30. juni 2024 bør det gjøres en vurdering av inkluderingen av eksponeringer mot statspapirer i telleren og nevneren for nøkkelindikatorer.
- 55) For å gjøre det mulig for eksterne kontrollører å levere tjenester, samtidig som det sikres at ESMA har tilstrekkelig tid til å utarbeide rammene for registrering av og tilsyn med eksterne kontrollører, bør det fastsettes en overgangsperiode i de første 18 månedene av denne forordningens anvendelse. I overgangsperioden bør eksterne kontrollører kunne levere tjenester når de underretter ESMA og gjør sitt ytterste for å overholde denne forordningen. Eksterne kontrollører fra et tredjeland bør i tillegg sikre at de har en lovlig stedfortreder som er etablert i Unionen i overgangsperioden. ESMA bør overvåke om eksterne kontrollører overholder denne forordningen, og ta hensyn til dette i forbindelse med vurderingen av om den eksterne kontrolløren har oppfylt kravene til registrering.
- 56) Ettersom målene for denne forordningen, som er å sikre at det gjelder ensartede krav til bruken av betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB», å innføre et enkelt registreringssystem og tilsynsrammeverk for eksterne kontrollører ved å overlate til én enkelt tilsynsmyndighet å registrere og føre tilsyn med eksterne kontrollører i Unionen, å innføre tilsyn med utstedere av europeiske

<sup>19</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

grønne obligasjoner som det kreves et perspektiv for i henhold til forordning (EU) 2017/1129, og for å fastsette maler for frivillig offentliggjøring av opplysninger før og etter utstedelse av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og bærekraftsrelaterte obligasjoner for å forbedre gjennomslutningen og gjøre det lettere å sammenligne disse obligasjonene, med sikte på å lette kapitalinnhenting for prosjekter som etterstreber miljømessig bærekraftige mål, samtidig som de bidrar til markedets integritet, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene, men på grunn av tiltakets omfang eller virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

57) Den europeiske sentralbank (ESB) ble rådspurt av Europaparlamentet og avga sin uttalelse 5. november 2021<sup>20</sup>.

#### VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

##### *Avdeling I*

#### **Formål og definisjoner**

##### *Artikkel 1*

#### **Formål**

I denne forordningen

- a) fastsettes ensartede krav til utstedere av obligasjoner som ønsker å bruke betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB» på sine obligasjoner, som gjøres tilgjengelige for investorer i Unionen,
- b) opprettes et system for å registrere og føre tilsyn med eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner, og
- c) presenteres maler for frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner i Unionen.

##### *Artikkel 2*

#### **Definisjoner**

I denne forordningen menes med

- 1) «utsteder» en enhet som utsteder obligasjoner,

- 2) «stat» en enhet som omhandlet i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 2017/1129,
- 3) «taksonomikrav» kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter som fastsatt i artikkel 3 i forordning (EU) 2020/852,
- 4) «regulert marked» et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU<sup>21</sup>,
- 5) «obligasjon som markedsføres som miljømessig bærekraftig» en obligasjon der utstederen gir investorer forpliktende tilsagn, eller inngår en eller annen form for forpliktelse før det inngås avtale om at obligasjonsprovenyet skal allokere til økonomiske aktiviteter som bidrar til et miljømål,
- 6) «bærekraftsrelatert obligasjon» en obligasjon hvis finansielle eller strukturelle egenskaper varierer avhengig av utstederens oppfyllelse av forhåndsfastsatte mål knyttet til miljømessig bærekraft,
- 7) «hjemstat» en hjemstat som definert i artikkel 2 bokstav m) i forordning (EU) 2017/1129,
- 8) «vertsstat» en vertsstat som definert i artikkel 2 bokstav n) i forordning (EU) 2017/1129,
- 9) «finansiell eiendel» gjeld eller egenkapital, eller en kombinasjon av disse,
- 10) «tilgjengelige for investorer i Unionen»,
  - a) et tilbud til offentligheten i Unionen, eller
  - b) opptak til handel av obligasjoner på en handelsplass i Unionen,
- 11) «tilbud til offentligheten» offentlig tilbud om verdipapirer som definert i artikkel 2 bokstav d) i forordning (EU) 2017/1129,
- 12) «handelsplass» en handelsplass som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 24) i direktiv 2014/65/EU,
- 13) «CapEx-plan» en CapEx-plan som omhandlet i punkt 1.1.2.2 bokstav b) og punkt 1.1.3.2 bokstav b) i vedlegg I til delegert forordning (EU) 2021/2178,
- 14) «utstedelseskostnader» kostnader som er direkte knyttet til utstedelse av obligasjoner, herunder kostnader som påløper til faglig rådgivning, juridiske tjenester, kredittvurdering, ekstern vurdering, garantistillelse og plasse-ring,
- 15) «tekniske screeningkriterier» tekniske screeningkriterier som fastsatt i de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13

<sup>20</sup> EUT C 27 av 19.1.2022, s. 4.

<sup>21</sup> Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

- nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) 2020/852,
- 16) «økonomisk omstillingsaktivitet» økonomisk aktivitet som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 10 nr. 2 i forordning (EU) 2020/852,
- 17) «muliggjørende økonomisk aktivitet» en økonomisk aktivitet som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 16 i forordning (EU) 2020/852,
- 18) «verdipapirisering» verdipapirisering som definert i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2402,
- 19) «initiativtaker» en initiativtaker som definert i artikkel 2 nr. 3 i forordning (EU) 2017/2402,
- 20) «spesialforetak for verdipapirisering» et spesialforetak for verdipapirisering som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2017/2402,
- 21) «verdipapirisert eksponering» en eksponering som inngår i en verdipapirisering,
- 22) «verdipapirisingsobligasjon» en obligasjon utstedt av et spesialforetak for verdipapirisering i samsvar med avdeling II kapittel 3,
- 23) «syntetisk verdipapirisering» syntetisk verdipapirisering som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) 2017/2402,
- 24) «fossilt brensel» fossilt brensel som definert i artikkel 2 nr. 62 i forordning (EU) 2018/1999.

## Avdeling II

### Krav til bruk av betegnelsen «europisk grønn obligasjon» eller «EuGB»

#### Kapittel 1

#### Obligasjonsrelaterte krav

##### Artikkel 3

#### Betegnelsen «europisk grønn obligasjon» eller «EuGB»

Betegnelsen «europisk grønn obligasjon» eller «EuGB» skal bare brukes på obligasjoner som oppfyller kravene fastsatt i denne avdelingen.

##### Artikkel 4

#### Bruken av provenyet fra europeiske grønne obligasjoner

1. Før en europeisk grønn obligasjon forfaller, skal provenyet fra en slik obligasjon allokere i sin helhet, i samsvar med taksonomikravene, til en eller flere av følgende kategorier («gradvis metode»):
  - a) Anleggsmidler som ikke er finansielle eiendeler.

- b) Investeringsutgifter som omfattes av punkt 1.1.2.2 i vedlegg I til delegert forordning (EU) 2021/2178.
- c) Driftsutgifter som omfattes av punkt 1.1.3.2 i vedlegg I til delegert forordning (EU) 2021/2178, og som påløp senest tre år før utstedelsen av den europeiske grønne obligasjonen.
- d) Finansielle eiendeler som ble opprettet senest fem år etter utstedelsen av den europeiske grønne obligasjonen.
- e) Husholdningenes eiendeler og utgifter.

Som unntak fra første ledd kan utstedere trekke utstedelseskostnader fra provenyet fra den europeiske grønne obligasjonen før de allokere disse inntektene.

2. Som unntak fra nr. 1 kan utstedere allokere provenyet fra en eller flere utstående europeiske grønne obligasjoner til en portefølje av anleggsmidler eller finansielle eiendeler i samsvar med taksonomikravene («porteføljemetoden»).

Dersom utstedere allokere proveny i samsvar med første ledd i dette nummeret, skal de i allokeringsrapportene nevnt i artikkel 11 dokumentere at den samlede verdien av eiendelene nevnt i første ledd i dette nummeret i deres portefølje overstiger den samlede verdien av deres portefølje av utstående europeiske grønne obligasjoner.

3. Som unntak fra nr. 1 kan en stat eller en tredjelandstat som er en stat, en delstat i en forbundsstat eller en regional eller kommunal enhet, også allokere provenyet fra europeiske grønne obligasjoner som den har utstedt til skattelettelser, subsidier, produktinnsats, løpende overføringer innenfor offentlig forvaltning, løpende internasjonalt samarbeid eller andre typer offentlige utgifter, forutsatt at provenyet er allokert i samsvar med taksonomikravene.

##### Artikkel 5

#### Fleksibilitet i bruken av provenyet fra europeiske grønne obligasjoner

1. Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 kan utstedere allokere opptil 15 % av provenyet fra en europeisk grønn obligasjon til økonomiske aktiviteter som oppfyller taksonomikravene, med unntak av de tekniske screeningkriteriene, forutsatt at disse aktivitetene er
  - a) økonomiske aktiviteter for hvilke ingen tekniske screeningkriterier har trådt i kraft på

- datoen for utstedelse av den europeiske grønne obligasjonen, eller
- b) aktiviteter i forbindelse med internasjonal støtte rapportert i samsvar med internasjonalt vedtatte retningslinjer, kriterier og rapporteringssykluser, herunder klimafinansiering rapportert til Kommisjonen i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring som nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2018/1999, og offisiell utviklingsbistand rapportert til Komiteen for utviklingsbistand i Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling.
2. Dersom en utsteder allokerer provenyet fra en europeisk grønn obligasjon i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, skal utstederen i faktabladet om europeiske grønne obligasjoner nevnt i artikkel 10 beskrive de aktuelle aktivitetene og den estimerte prosentdelen av provenyet som er beregnet til å finansiere slike aktiviteter, uttrykt som et samlet beløp og per aktivitet.
3. Dersom en utsteder allokerer provenyet fra en europeisk grønn obligasjon til økonomiske aktiviteter nevnt i nr. 1 bokstav a), skal utstederen sikre at disse aktivitetene, dersom det er relevant, oppfyller de generelle kriteriene om «ikke å gjøre betydelig skade» i tillegg A, B, C og D til vedlegg I til delegert forordning (EU) 2021/2139.
4. Dersom en utsteder allokerer provenyet fra en europeisk grønn obligasjon til aktivitetene nevnt i nr. 1 bokstav b), skal utstederen etter beste evne sikre at disse aktivitetene oppfyller de relevante tekniske screeningkriteriene.

#### Artikkel 6

##### Finansielle eiendeler

1. Provenyet fra finansielle eiendeler skal bare allokeres for de formålene som er angitt i artikkel 4 nr. 1, eller eventuelt for de formålene som er angitt i artikkel 4 nr. 2 og 3.
2. Provenyet fra finansielle eiendeler kan allokeres til andre påfølgende finansielle eiendeler, forutsatt at
- a) det er høyst tre påfølgende finansielle eiendeler,
- b) provenyet fra de seneste finansielle eiendelene allokeres for de formålene som er angitt i artikkel 4 nr. 1 første ledd bokstav a), b), c) eller e), eller eventuelt for de formålene som er angitt i artikkel 4 nr. 3 og

- c) utstederen sikrer at eksterne kontrollører kan foreta en effektiv vurdering av den endelige allokeringen av provenyet.

#### Artikkel 7

##### CapEx-planer

1. Dersom bruken av provenyet som omhandlet i artikkel 4 nr. 1 første ledd bokstav b) og c) gjelder økonomiske aktiviteter som kommer til å oppfylle taksonomikravene, skal utstederen offentliggjøre en CapEx-plan.
2. CapEx-planen skal angi en frist, som inntreffer før den europeiske grønne obligasjonen forfaller, innen hvilken alle investerings- og driftsutgifter som finansieres gjennom den europeiske grønne obligasjonen, skal være taksonomiforenlige.
3. Utstederen skal innen 60 dager etter den fristen som er angitt i CapEx-planen, innhente en vurdering fra en ekstern kontrollør av taksonomiforenligheten til de investerings- og driftsutgiftene som inngår i CapEx-planen, og som finansieres gjennom provenyet fra den europeiske grønne obligasjonen.

#### Artikkel 8

##### Anvendelse av de tekniske screeningkriteriene og overgangsregler

1. Dersom utstedere allokerer provenyet fra europeiske grønne obligasjoner til de formålene som er angitt i artikkel 4 nr. 1 og 3, skal de sikre at
- a) dette provenyet allokeres i samsvar med de tekniske screeningkriteriene som gjelder på tidspunktet for utstedelse av obligasjonen,
- b) dersom de tekniske screeningkriteriene endres etter at obligasjonen er utstedt, skal følgende proveny allokeres i samsvar med de endrede tekniske screeningkriteriene senest sju år etter anvendelsesdatoen for de endrede kriteriene:
- i) proveny som ennå ikke er allokert, og
- ii) proveny som omfattes av en CapEx-plan i samsvar med artikkel 7, og som ennå ikke har oppfylt taksonomikravene.
2. Dersom utstedere allokerer proveny i samsvar med porteføljemetoden, skal utstedere ta med i sin portefølje bare de eiendelene hvis underliggende økonomiske aktivitet oppfyller eventuelle tekniske screeningkriterier som var gjeldende på et hvilket som helst tidspunkt i løpet

- av de sju årene før datoen for offentliggjøringen av allokeringssrapporten.
3. Dersom provenyet fra en utestående obligasjon ikke kan bringes i samsvar med nr. 1 bokstav b) ii), skal utstederen utarbeide en plan som skal sendes til ekstern vurdering av en ekstern kontrollør og offentliggjøres, for å bringe det i størst mulig samsvar med de endrede tekniske screeningkriteriene og for i størst mulig grad å begrense de negative konsekvensene av mangelen på fullt samsvar med de endrede tekniske screeningkriteriene. Utstederen skal offentliggjøre denne planen før utløpet av den perioden som er fastsatt i nr. 1 bokstav b).
  4. Samsvaret med de relevante tekniske screeningkriteriene skal dokumenteres i allokeringssrapporten nevnt i artikkel 11.

#### Artikkel 9

##### Utelukkelse av ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål

De vedkommende myndighetene nevnt i artikkel 44 nr. 1 i denne forordningen skal ikke godkjenne et prospekt som er utstedt av en jurisdiksjon oppført i vedlegg I til Rådets konklusjoner om den reviderte EU-listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål, av et høyrisikoland som oppført i vedlegget til delegert forordning (EU) 2016/1675, eller av utstedere etablert i disse jurisdiksjonene eller landene, dersom prospektet viser til denne forordningen eller til betegnelsen «europisk grønn obligasjon» eller «EuGB».

#### Kapittel 2

##### Krav til gjennomsiktighet og ekstern vurdering

#### Artikkel 10

##### Faktablad om europeiske grønne obligasjoner og vurdering før utstedelse

1. Før utstedelse av en europeisk grønn obligasjon, skal utstederne
  - a) fylle ut faktabladet om europeiske grønne obligasjoner som angitt i vedlegg I,
  - b) sikre at det utfylte faktabladet om europeiske grønne obligasjoner har vært gjenstand for en vurdering før utstedelse med en positiv uttalelse fra en ekstern kontrollør.
2. Faktabladet om europeiske grønne obligasjoner nevnt i nr. 1 kan gjelde mer enn én utstedelse av europeiske grønne obligasjoner.
3. Vurderingen før utstedelse som nevnt i nr. 1 bokstav b) skal inneholde
  - a) en vurdering av om utstederen har fylt ut faktabladet om europeiske grønne obligasjoner i samsvar med artikkel 4–8 og vedlegg I, og
  - b) opplysningene angitt i vedlegg IV.

#### Artikkel 11

##### Allokeringsrapporter og vurdering av allokeringssrapporter etter utstedelse

1. Utstedere av europeiske grønne obligasjoner skal for hver tolv månedersperiode fram til datoen for fullstendig allokering av provenyet fra deres europeiske grønne obligasjon og eventuelt fram til fullføringen av CapEx-planen, utarbeide en allokeringssrapport om europeiske grønne obligasjoner ved hjelp av malen i vedlegg II som viser at provenyet fra den europeiske grønne obligasjonen, fra utstedelsesdatoen og fram til utgangen av perioden nevnt i rapporten, er blitt allokert i samsvar med artikkel 4–8.

Den første tolv månedersperioden begynner å løpe på utstedelsesdatoen.

Som unntak fra andre ledd kan utstedere fastsette sluttdatoen for den første rapporteringsperioden til kalenderårets eller utstedelsesårets siste dag.

2. Allokeringsrapportene skal, dersom det er relevant, inneholde opplysninger om de framskrittene som er gjort i gjennomføringen av CapEx-planen.
 

Utstedere skal i sine årlige allokeringssrapporter offentliggjøre årsakene til alle forsinkelser eller avvik som har en betydelig innvirkning på gjennomføringen av CapEx-planen.
3. Allokeringsrapportene kan gjelde mer enn én utstedelse av europeiske grønne obligasjoner.
4. Utstedere av europeiske grønne obligasjoner skal anmode en ekstern kontrollør om å foreta en vurdering etter utstedelse av den allokeringssrapporten som er utarbeidet etter fullstendig allokering av provenyet fra den europeiske grønne obligasjonen.
5. Dersom allokeringen av provenyet korrigeres etter offentliggjøringen av allokeringssrapporten i samsvar med artikkel 15 nr. 1 bokstav d), skal utstedere av de aktuelle europeiske grønne obligasjonene endre allokeringssrapporten og anmode om at en ekstern kontrollør foretar en vurdering etter utstedelse av den endrede allokeringssrapporten uten unødig opphold.

6. Som unntak fra nr. 4 skal alle allokeringerapporter fra utstedere som allokere proveny fra en eller flere europeiske grønne obligasjoner til en portefølje av eiendeler, vurderes etter utstedelse av en ekstern kontrollør. Den eksterne kontrolløren skal være særlig oppmerksom på de eiendelene som ikke inngikk i noen tidligere offentliggjort allokeringerapport.

En slik vurdering etter utstedelse er ikke påkrevd dersom det i den perioden som er omfattet av allokeringerapporten, ikke ble foretatt noen endringer i allokeringen til porteføljen av eiendeler, og ingen eiendeler i porteføljen ble endret eller selv var gjenstand for en endring i allokeringen, sammenlignet med den perioden som var omfattet av den foregående allokeringerapporten. I slike tilfeller skal det tas med en erklæring om at det ikke er foretatt en vurdering etter utstedelse, ettersom det ikke er gjort slike endringer, i den tilsvarende allokeringerapporten.

7. Utstedere av europeiske grønne obligasjoner skal sikre at de årlige allokeringerapportene og, dersom det er relevant, de vurderingene etter utstedelse som kreves i henhold til denne artikkelen, offentliggjøres innen 270 dager etter utgangen av hver tolv månedersperiode som nevnt i nr. 1. Innen denne perioden på 270 dager skal utstedere sikre at den eksterne kontrolløren har minst 90 dager på å foreta en vurdering av en allokeringerapport.

8. Vurderingen etter utstedelse som nevnt i nr. 4, 5 og 6 i denne artikkelen skal inneholde følgende:

- a) En vurdering av om utstederen har allokert obligasjonsprovenyet i samsvar med artikkel 4–8 på grunnlag av de opplysningene som den eksterne kontrolløren har lagt fram.
- b) En vurdering av om utstederen har allokert obligasjonsprovenyet i henhold til faktabladet om europeiske grønne obligasjoner som omhandlet i artikkel 10 på grunnlag av de opplysningene som den eksterne kontrolløren har mottatt.
- c) Opplysningene angitt i vedlegg IV.

#### Artikkel 12

### Rapport om miljøpåvirkning for europeiske grønne obligasjoner

1. Utstedere av europeiske grønne obligasjoner skal etter fullstendig allokering av provenyet og minst én gang i løpet av disse obligasjone-

nes levetid utarbeide og offentliggjøre en rapport om miljøpåvirkning for europeiske grønne obligasjoner når det gjelder miljøpåvirkning i forbindelse med bruken av obligasjonsprovenyet, ved hjelp av malen i vedlegg III.

2. Rapporten om miljøpåvirkning for europeiske grønne obligasjoner kan gjelde mer enn én utstedelse av europeiske grønne obligasjoner.
3. Utstedere av europeiske grønne obligasjoner kan anmode om at en ekstern kontrollør foretar en vurdering av rapporten om miljøpåvirkning. En slik vurdering av rapporten om miljøpåvirkning skal inneholde følgende:
  - a) En vurdering av hvorvidt utstedelsen er i samsvar med utstederens overordnede miljøstrategi.
  - b) En vurdering av obligasjonsprovenyets angitte miljøpåvirkning.
  - c) Opplysningene angitt i vedlegg IV.

#### Artikkel 13

### Offentlige utstedere

1. En stat skal anmode om vurdering etter utstedelse av sine europeiske grønne obligasjoner fra
  - a) en ekstern kontrollør, eller
  - b) en ekstern kontrollør og en statsrevisor.
2. Dersom en stat anmoder om en vurdering etter utstedelse fra en ekstern kontrollør og en statsrevisor, skal statsrevisoren gjennomgå allokeringen av obligasjonsprovenyet, og den eksterne kontrolløren skal fastslå om de økonomiske aktivitetene som finansieres gjennom obligasjonen, oppfyller taksonomikravene.

#### Artikkel 14

### Prospekt for europeiske grønne obligasjoner

1. For å bruke betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB» skal utstederen offentliggjøre et prospekt i henhold til forordning (EU) 2017/1129 som oppfyller følgende vilkår:
  - a) Obligasjonene betegnes som «europaiske grønne obligasjoner» eller «EuGB» i hele prospektet.
  - b) Prospektet angir at den europeiske grønne obligasjonen er utstedt i samsvar med denne forordningen i det avsnittet av prospektet som inneholder opplysninger om bruken av proveny.
2. Som unntak fra nr. 1 kan betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB» brukes på

- obligasjoner som er omfattet av artikkel 1 nr. 2 bokstav b) og d) i forordning (EU) 2017/1129.
3. I denne forordningen anses «regulerte opplysninger» som nevnt i artikkel 19 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) 2017/1129 å omfatte de opplysningene i faktabladet om europeiske grønne obligasjoner som er nevnt i artikkel 10 i denne forordningen.
  4. Dersom et prospekt offentliggjøres i henhold til forordning (EU) 2017/1129, skal dette prospektet inneholde et sammendrag av CapEx-planen. Dette sammendraget skal inneholde en liste over de prosjektene som er gjennomført av utstederen, og som er de viktigste, målt som en andel av de samlede investeringsutgiftene som er omfattet av CapEx-planen, og skal angi type, sektor, beliggenhet og forventet slutføringsår for disse prosjektene.

#### Artikkel 15

##### **Offentliggjøring på utstедers nettsted og underretning til ESMA og vedkommende myndigheter**

1. Utstedere av europeiske grønne obligasjoner skal offentliggjøre og gjøre tilgjengelig, kostnadsfritt og i samsvar med artikkel 21 nr. 3 og 4 i forordning (EU) 2017/1129, inntil minst tolv måneder etter at disse obligasjonene har forfalt, følgende, herunder eventuelle endringer eller rettelser:
  - a) Før obligasjonen utstedes, det utfylte faktabladet om europeiske grønne obligasjoner nevnt i artikkel 10 i denne forordningen.
  - b) Før obligasjonen utstedes, den vurderingen før utstedelse som er knyttet til faktabladet om europeiske grønne obligasjoner nevnt i artikkel 10 i denne forordningen.
  - c) Før obligasjonen utstedes, en lenke til det nettstedet der prospektet kan konsulteres i tilfeller der et prospekt offentliggjøres i henhold til forordning (EU) 2017/1129.
  - d) Uten unødig opphold etter at de er utarbeidet i samsvar med artikkel 11 nr. 1 i denne forordningen, allokeringssrapportene om de europeiske grønne obligasjonene.
  - e) Uten unødig opphold så snart de foreligger, vurderingen etter utstedelse av allokeringssrapportene om de europeiske grønne obligasjonene som nevnt i artikkel 11 i denne forordningen.
  - f) Uten unødig opphold etter at den er utarbeidet i samsvar med artikkel 12 i denne forordningen, rapporten om miljøpåvirkning for europeiske grønne obligasjoner.
  - g) Dersom det er relevant, CapEx-planen.

- h) Dersom det er relevant, rapporten om miljøpåvirkning nevnt i artikkel 12 nr. 3 i denne forordningen.

Som unntak fra første ledd bokstav d) skal denne allokeringssrapporten, dersom det foretas en vurdering etter utstedelse av en allokeringssrapport om europeiske grønne obligasjoner, offentliggjøres uten unødig opphold etter at vurderingen etter utstedelse foreligger.

2. Opplysningene i dokumentene nevnt i nr. 1 første ledd bokstav a), d) og f) skal etter utstederens eget valg gis enten på et språk som er vanlig i internasjonale finanskretser, eller
  - a) dersom de europeiske grønne obligasjonene tilbys offentligheten eller tas opp til handel i bare én medlemsstat, på et språk som godtas av den vedkommende myndigheten i denne medlemsstaten,
  - b) dersom de europeiske grønne obligasjonene tilbys offentligheten eller tas opp til handel i to eller flere medlemsstater, på et språk som godtas av den vedkommende myndigheten i hver av disse medlemsstatene.
3. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen, dersom et prospekt for den europeiske grønne obligasjonen skal offentliggjøres i henhold til forordning (EU) 2017/1129, skal opplysningene i dokumentene nevnt i nr. 1 første ledd bokstav a), d) og f) i denne artikkelen gis på det eller de språkene som brukes i prospektet.
4. Dersom det er relevant, skal utstedere underrette de vedkommende myndighetene nevnt i artikkel 44 nr. 1 og 2 om offentliggjøringen av hvert av dokumentene nevnt i nr. 1 første ledd i denne artikkelen uten unødig opphold etter hver offentliggjøring.
5. Utstedere skal underrette ESMA om offentliggjøringen av alle de dokumentene som er nevnt i nr. 1 første ledd, senest 30 dager etter at de er blitt offentliggjort.

#### Kapittel 3

##### **Vilkår for bruken av betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB» med hensyn til verdipapiriseringsobligasjoner**

#### Artikkel 16

##### **Bruken av betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB» på verdipapiriseringsobligasjoner**

1. Når det gjelder en verdipapiriseringsobligasjon som betegnes som «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB»,

Endringer i verdipapirhandelloven (europiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

- a) skal henvisninger i denne forordningen til «utsteder» forstås som henvisninger til «initiativtaker»,
  - b) skal henvisninger i artikkel 4 til «proveny» forstås som henvisninger til initiativtakerens proveny fra salget av de verdipapiriserte eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) skal henvisninger til «utsteder» i artikkel 9 og 15, artikkel 44 nr. 3, artikkel 45 nr. 1, artikkel 48 og artikkel 49 nr. 1 forstås som henvisninger til «initiativtaker» eller «spesialforetak for verdipapirisering», og henvisninger til «utsteder» i artikkel 14 nr. 1 og artikkel 44 nr. 1 skal forstås som henvisninger til «spesialforetak for verdipapirisering».
3. Dersom de verdipapiriserte eksponeringene opprettes av flere initiativtakere, får følgende anvendelse:
- a) Kravene til bruk av provenyet i artikkel 4–8 skal oppfylles av hver initiativtaker på pro ratagrunnlag, beregnet i forhold til dennes andel i porteføljen av verdipapiriserte eksponeringer.
  - b) Kravene i artikkel 10, 11, 12, 15, 18 og 19 skal oppfylles av initiativtakerne i fellesskap, med tydelig angivelse av i hvilken grad hver initiativtaker har oppfylt sine respektive krav.
  - c) Kravene til å innhente en ekstern vurdering som fastsatt i artikkel 10 og 11 skal oppfylles av initiativtakerne i fellesskap.
  - d) Dersom flere initiativtakere beslutter å anmode om en vurdering av en rapport om miljøpåvirkning som nevnt i artikkel 12 nr. 3, skal de i fellesskap oppfylle kravene for dette.

#### Artikkel 17

##### **Utelukkelse av obligasjoner utstedt med henblikk på syntetisk verdipapirisering**

Obligasjoner som er utstedt med henblikk på syntetisk verdipapirisering, skal ikke ha rett til å bruke betegnelsen «europisk grønn obligasjon» eller «EuGB».

#### Artikkel 18

##### **Utelukkelse av visse verdipapiriserte eksponeringer**

1. I denne forordningen skal verdipapiriserte eksponeringer ikke omfatte eksponeringer som finansierer leting, bergverksdrift, utvin-

ning, produksjon, bearbeiding, lagring, raffinering eller distribusjon, herunder transport, og handel med fossilt brensel.

2. Eksponeringer som finansierer produksjon av elektrisk kraft fra fossile brenslere, kombinert produksjon av varme/kjøling og elektrisitet fra fossile brenslere eller produksjon av varme/kjøling fra fossile brenslere, dersom aktiviteten oppfyller kriteriene om «ikke å gjøre betydelig skade» som fastsatt i delegert forordning (EU) 2021/2139, kan inngå i porteføljen av verdipapiriserte eksponeringer med henblikk på denne forordningen.
3. Initiativtakeren skal forklare i hvilken grad nr. 1 i denne artikkelen er blitt overholdt i faktabladet om europeiske grønne obligasjoner som nevnt i artikkel 10.
4. På anmodning fra den vedkommende myndigheten nevnt i artikkel 44 skal initiativtakeren dokumentere at nr. 1 i denne artikkelen er blitt overholdt.

#### Artikkel 19

##### **Ytterligere opplysningskrav i forbindelse med verdipapirisering**

1. Når det gjelder en verdipapiriseringsobligasjon som betegnes som «europisk grønn obligasjon» eller «EuGB», skal prospektet som offentliggjøres i henhold til forordning (EU) 2017/1129, inneholde en erklæring om at obligasjonen er en verdipapiriseringsobligasjon, og at initiativtakeren er ansvarlig for å oppfylle forpliktelsene i prospektet når det gjelder bruken av provenyet.
2. For å skape gjennomsiktighet når det gjelder de verdipapiriserte eksponeringenes miljøegenskaper, skal følgende opplysninger inngå i prospektet på best mulig måte og etter initiativtakerens beste evne, på grunnlag av tilgjengelige opplysninger:
  - a) Andelen av verdipapiriserte eksponeringer i porteføljen av verdipapiriserte eksponeringer som finansierer økonomiske aktiviteter som er omfattet av taksonomien i henhold til definisjonen i artikkel 1 nr. 5 i delegert forordning (EU) 2021/2178.
  - b) Andelen av taksonomiforenlige verdipapiriserte eksponeringer per relevant økonomisk aktivitet som er oppført i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) 2020/852 i porteføljen av eksponeringer som er omfat-

- tet av taksonomien som nevnt i bokstav a) i dette nummeret.
- c) Andelen av verdipapiriserte eksponeringer som ikke oppfyller målene om «ikke å gjøre betydelig skade» som nevnt i artikkel 3 bokstav b) i forordning (EU) 2020/852, per relevant økonomisk aktivitet som er oppført i delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) 2020/852, i porteføljen av eksponeringer som er omfattet av taksonomien, som nevnt i bokstav a) i dette nummeret.
3. De opplysningene som inngår i prospektet i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen, skal også inngå i faktabladet om europeiske grønne obligasjoner som nevnt i artikkel 10 og, på grunnlag av årlige oppdateringer som skal utføres av initiativtakeren, i allokeringsrapporten om europeiske grønne obligasjoner som nevnt i artikkel 11.
- a) Dersom utstederen er omfattet av forpliktelsen om å offentliggjøre planer i henhold til artikkel 19a nr. 2 bokstav a) iii) eller artikkel 29a nr. 2 bokstav a) iii) i direktiv 2013/34/EU, eller dersom utstederen frivillig offentliggjør slike planer, hvordan obligasjonsprovenyet skal bidra til gjennomføringen av disse planene.
- b) Dersom utstederen er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre opplysninger i henhold til artikkel 8 i forordning (EU) 2020/852, hvordan obligasjonsprovenyet forventes å bidra til utstederens taksonomiforenlige omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter.
- c) Den minste andelen av obligasjonsprovenyet som skal brukes til aktiviteter som er miljømessig bærekraftige i henhold til artikkel 3 i forordning (EU) 2020/852.
4. For utstedere av bærekraftsrelaterte obligasjoner skal malene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, i tillegg til den angivelsen som er nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, minst omfatte følgende opplysninger, som skal gjenspeile utstederens hensikt basert på tilgjengelige opplysninger på tidspunktet for obligasjonsutstedelsen:

### *Avdeling III*

#### **Maler for frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner**

##### *Artikkel 20*

#### **Opplysninger før utstedelse for utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, eller av bærekraftsrelaterte obligasjoner**

- Senest 21. desember 2024 skal Kommisjonen offentliggjøre retningslinjer som fastsetter maler for frivillig offentliggjøring av opplysninger før utstedelse for utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og av bærekraftsrelaterte obligasjoner.
- Malene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen skal angi om utstederen har til hensikt å bruke en ekstern kontrollør og den felles malen for periodisk offentliggjøring av opplysninger som er nevnt i artikkel 21.
- For utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, skal malene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, i tillegg til den angivelsen som er nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, minst omfatte følgende opplysninger, som skal gjenspeile utstederens hensikt basert på tilgjengelige opplysninger på tidspunktet for utstedelsen:

- Begrunnelse, ambisjonsnivå, vesentlighet og beregningsmetode for de nøkkellindikatorene som utstederen har fastsatt.
- Dersom utstederen er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre planer i henhold til artikkel 19a nr. 2 bokstav a) iii) eller artikkel 29a nr. 2 bokstav a) iii) i direktiv 2013/34/EU, eller dersom utstederen frivillig offentliggjør slike planer, hvordan obligasjonsprovenyet forventes å bidra til gjennomføringen av disse planene.
- Dersom det er relevant, hvordan obligasjonen er knyttet til utstederens taksonomiforenlige omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter gjennom anvendelse av delegert forordning (EU) 2021/2178.
- En beskrivelse av obligasjonsstrukturen, herunder ordningen med kupongjustering.

##### *Artikkel 21*

#### **Periodisk offentliggjøring av opplysninger etter utstedelse for utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, eller av bærekraftsrelaterte obligasjoner**

- Utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og av bærekraftsrelaterte obligasjoner, kan foreta perio-

disk offentliggjøring av opplysninger etter utstedelse ved hjelp av felles maler.

Dersom en utsteder foretar periodisk offentliggjøring av opplysninger etter utstedelse i samsvar med første ledd i dette nummeret, får artikkel 44 anvendelse fram til obligasjonen forfaller.

2. For en utsteder av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, skal malene nevnt i nr. 1 minst omfatte følgende opplysninger:
  - a) Dersom utstederen er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre planer i henhold til artikkel 19a nr. 2 bokstav a) iii) eller artikkel 29a nr. 2 bokstav a) iii) i direktiv 2013/34/EU, eller dersom utstederen frivillig offentliggjør slike planer, hvordan obligasjonsprovenyet bidrar til gjennomføringen av disse planene.
  - b) Dersom utstederen er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre opplysninger i henhold til artikkel 8 i forordning (EU) 2020/852, hvordan obligasjonsprovenyet bidrar til utstederens taksonomiforenlige omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter.
  - c) Den minste andelen av obligasjonsprovenyet som skal brukes til aktiviteter som er miljømessig bærekraftige i henhold til artikkel 3 i forordning (EU) 2020/852.
3. For en utsteder av bærekraftsrelaterte obligasjoner skal malene nevnt i nr. 1 inneholde minst følgende opplysninger:
  - a) Begrunnelse, ambisjonsnivå, vesentlighet og beregningsmetode for de nøkkelindikatorer som utstederen har fastsatt.
  - b) Dersom utstederen er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre planer i henhold til artikkel 19a nr. 2 bokstav a) iii) eller artikkel 29a nr. 2 bokstav a) iii) i direktiv 2013/34/EU, eller dersom utstederen frivillig offentliggjør slike planer, hvordan obligasjonsprovenyet forventes å bidra til gjennomføringen av disse planene.
  - c) Dersom det er relevant, hvordan obligasjonsprovenyet er knyttet til utstederens taksonomiforenlige omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter ved anvendelse av delegert forordning (EU) 2021/2178.
  - d) En beskrivelse av obligasjonsstrukturen, herunder ordningen med kupongjustering.
4. Kommisjonen skal vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 68 senest 21. desember 2024 for å utfylle denne forordningen gjennom

å fastsette innholdet i, metodene for og presentasjonen av de opplysningene som skal offentliggjøres i malene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkelen.

Når Kommisjonen utarbeider denne delegerte rettsakten, skal den ta hensyn til de opplysningene om miljømessige, sosiale og styringsmessige aspekter som skal offentliggjøres i henhold til andre relevante rettsakter, herunder forordning (EU) 2017/1129, for å unngå overlappende opplysninger for utstederne.

Ved utarbeidningen av denne delegerte rettsakten skal Kommisjonen også ta hensyn til informasjonsbehovene til finansmarkedsdeltakere som er omfattet av kravene til offentliggjøring av opplysninger i forordning (EU) 2019/2088.

#### *Avdeling IV*

### **Eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner**

#### *Kapittel 1*

### **Vilkår for ekstern vurdering av europeiske grønne obligasjoner**

#### *Artikkel 22*

#### **Registrering**

1. Eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner skal, før de påbegynner sine aktiviteter, registreres hos ESMA.
2. Eksterne kontrollører som er registrert hos ESMA, skal til enhver tid oppfylle vilkårene for registrering fastsatt i artikkel 23 nr. 2.
3. Statsrevisorer er ikke omfattet av avdeling IV og V i denne forordningen.

#### *Artikkel 23*

### **Søknad om registrering som ekstern kontrollør av europeiske grønne obligasjoner**

1. En søknad om registrering som ekstern kontrollør av europeiske grønne obligasjoner skal inneholde følgende opplysninger:
  - a) Søkerens fulle navn, adressen til forretningskontoret i Unionen, søkerens nettsted og eventuelt identifikator for juridisk person (LEI-kode).
  - b) Navn og kontaktopplysninger til en kontaktperson.
  - c) Søkerens organisasjonsform.
  - d) Søkerens eierstruktur.

- e) Identiteten til medlemmene av søkerens øverste ledelse og styre med deres curriculum vitae som minst viser deres kvalifikasjoner, erfaring og utdanning.
- f) Antallet av analytikere, ansatte og andre personer som er direkte involvert i vurderingsaktivitetene, og den kunnskapen, erfaringen og utdanningen som de har tilegnet seg før og mens de har arbeidet for søkeren i forbindelse med levering av ekstern vurdering eller lignende tjenester.
- g) En beskrivelse av framgangsmåtene og metodene som søkeren har gjennomført for å foreta vurderinger.
- h) De foretaksstyringsordningene og retningslinjene eller framgangsmåtene som søkeren har innført for å identifisere, eliminere eller håndtere og på en gjennomiktig måte opplyse om eventuelle faktiske eller potensielle interessekonflikter som nevnt i artikkel 35.
- i) Dersom det er relevant, dokumenter og opplysninger om eventuelle eksisterende eller planlagte utkontrakteringsordninger for den eksterne kontrollørens aktiviteter i henhold til denne forordningen, herunder opplysninger om enheter som har påtatt seg utkontrakteringsfunksjoner.
- j) Dersom det er relevant, opplysninger om andre aktiviteter som søkeren utfører.
2. ESMA skal registrere en søker som ekstern kontrollør bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
- a) Søkerens øverste ledelse og styremedlemmer skal
- i) ha tilstrekkelig god vandel,
  - ii) ha tilstrekkelige ferdigheter til å sikre at søkeren kan utføre de oppgavene som kreves av eksterne kontrollører i henhold til denne forordningen,
  - iii) ha tilstrekkelig faglig kompetanse,
  - iv) ha relevant erfaring innen aktiviteter som kvalitetssikring, kvalitetskontroll, gjennomføring av vurderinger før og etter utstedelse samt vurderinger av rapporter om miljøpåvirkning, framlegging av uttalelser fra andre parter eller finansielle tjenester.
- b) Antallet av analytikere, ansatte og andre personer som er direkte involvert i vurderingsaktivitetene til søkeren, og deres kunnskap, erfaring og utdanning er tilstrekkelig for at søkeren skal kunne utføre de oppgavene som kreves av eksterne kontrollører i henhold til denne forordningen.
- c) Søkerens interne ordninger som er gjennomført for å sikre samsvar med kapittel 2 i denne avdelingen, er hensiktsmessige og effektive.
- Ved vurderingen av vilkårene fastsatt i første ledd i dette nummeret kan ESMA ta hensyn til om søkeren, dersom vedkommende har levert tjenester i henhold til artikkel 69 og 70, har gjort sitt ytterste for å overholde artikkel 24–38. For dette formålet kan ESMA kreve at søkeren legger fram de opplysningene som er nødvendige.
3. Senest 20 virkedager etter mottak av en søknad skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.
- Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA underrette søkeren om dette og fastsette en frist for når søkeren skal legge fram ytterligere opplysninger.
- Dersom søknaden er fullstendig, skal ESMA underrette søkeren om dette.
4. Senest 45 virkedager etter mottak av en fullstendig søknad skal ESMA registrere eller avslå å registrere søkeren.
- ESMA kan forlenge fristen nevnt i første ledd med 15 virkedager dersom søkeren har til hensikt å utkontraktere visse eksterne vurderingsaktiviteter.
5. ESMA skal skriftlig underrette søkeren om at søkeren er registrert som ekstern kontrollør, eller at den har avslått å registrere søkeren. En beslutning om å registrere eller avslå å registrere en søker skal begrunnes og får virkning den femte virkedagen etter at den ble vedtatt.
6. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette kriteriene nevnt i nr. 2 første ledd bokstav b) og b).
- ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2024.
- Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.
7. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer, -maler og -prosedyrer for framlegging av de opplysningene som er omhandlet i nr. 1.
- Ved utarbeidingen av utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder skal ESMA ta hensyn til digitale registreringsmetoder. ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske

gjennomføringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2024.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 24

##### Vesentlige endringer som er relevante for registreringen

1. En eksterne kontrollør skal underrette ESMA om eventuelle vesentlige endringer i de opplysningene som er gitt i samsvar med artikkel 23 nr. 1 før slike endringer gjennomføres.

Dersom ESMA gjør innsigelser mot slike vesentlige endringer, skal den underrette den eksterne kontrolløren senest 45 virkedager etter underretningen om disse endringene og begrunne sin innsigelse. Endringene nevnt i første ledd i dette nummeret skal ikke gjennomføres dersom ESMA gjør innsigelser innen denne perioden.

2. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer, -maler og -prosedyrer for framlegging av de opplysningene som er omhandlet i nr. 1.

Ved utarbeidingen av utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder skal ESMA ta hensyn til digitale registreringsmetoder. ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2025.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 25

##### Språkordning

En søker skal inngi søknaden om registrering nevnt i artikkel 23 på et av de offisielle språkene i Unionens institusjoner. Forordning nr. 1 av 15. april 1958<sup>22</sup> gjelder tilsvarende med nødvendige endringer på all annen kommunikasjon mellom ESMA og søkeren og dennes personale.

<sup>22</sup> Forordning nr. 1 av 15. april 1958 om fastsettelse av reglene for bruk av språk for Det europeiske økonomiske fellesskap (EFT 17 av 6.10.1958, s. 385/58).

#### Kapittel 2

##### Organisatoriske krav, prosesser og dokumenter med hensyn til foretaksstyring

#### Artikkel 26

##### Alminnelige prinsipper

1. Eksterne kontrollører skal anvende egnede systemer, ressurser og framgangsmåter for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne forordningen.
2. Eksterne kontrollører skal minst én gang i året overvåke og evaluere om deres systemer, ressurser og framgangsmåter som er innført i henhold til denne forordningen, er tilstrekkelige og effektive, og treffe egnede tiltak for å rette opp eventuelle mangler i den forbindelse.
3. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som fastsetter kriteriene for å vurdere om systemene, ressursene og framgangsmåtene til de eksterne kontrollørene nevnt i nr. 1 og 2 er hensiktsmessige, tilstrekkelige og effektive.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2025.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 27

##### Øverste ledelse og styremedlemmer

1. Den eksterne kontrollørens øverste ledelse og styremedlemmer skal henholdsvis sikre eller føre tilsyn med følgende:
  - a) En sunn og ansvarsfull ledelse av den eksterne kontrolløren.
  - b) Vurderingsaktivitetenes uavhengighet.
  - c) At eventuelle faktiske eller potensielle interessekonflikter identifiseres, løses eller håndteres på en forsvarlig måte og rapporteres på en gjennomiktig måte.
  - d) At den eksterne kontrolløren til enhver tid overholder denne forordningen.
2. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir kriteriene for vurdering av en sunn og forsvarlig ledelse av den eksterne kontrolløren som omhandlet i nr. 1 bokstav a), og av håndteringen av interessekonflikter som omhandlet i nr. 1 bokstav c).

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2024.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 28

##### **Analytikere og ansatte hos eksterne kontrollører samt andre personer som er direkte involvert i vurderingsaktivitetene til eksterne kontrollører**

1. Eksterne kontrollører skal sikre at deres analytikere, ansatte og andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for dem eller er under deres kontroll, og som er direkte involvert i vurderingsaktivitetene, har den kunnskapen, erfaringen og utdanningen som kreves for de oppgavene de tildeles.
2. Eksterne kontrollører skal sikre at personer nevnt i nr. 1 ikke har tillatelse til å innlede eller delta i forhandlinger om avgifter eller betalinger med en vurdert enhet, en tilknyttet tredjepart eller enhver person som er direkte eller indirekte knyttet til den vurderte enheten gjennom kontroll.
3. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir kriteriene for å vurdere om kunnskapen, erfaringen og utdanningen til de personene som er nevnt i nr. 1, er hensiktsmessig.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2024.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 29

##### **Funksjon for regeletterlevelse**

1. Eksterne kontrollører skal innføre og opprettholde en permanent, uavhengig og effektiv funksjon for regeletterlevelse for de aktivitetene som utføres i henhold til denne forordningen.
2. Eksterne kontrollører skal sikre at funksjonen for regeletterlevelse overholder følgende:
  - a) Den har myndighet til å ivareta sitt ansvar på en korrekt og uavhengig måte.

- b) Den har de ressursene og den ekspertisen som er nødvendig, samt tilgang til alle relevante opplysninger.
- c) Den verken overvåker eller vurderer sine egne aktiviteter.
- d) Den godtgjøres ikke i forhold til den eksterne kontrollørens forretningsresultater.

3. Resultatene av funksjonen for regeletterlevelse skal gjøres tilgjengelig for et tilsynsorgan eller et administrasjonsorgan hos den eksterne kontrolløren.
4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir kriteriene for å vurdere om funksjonen for regeletterlevelse har myndighet til å utøve sitt ansvar på en forsvarlig og uavhengig måte som omhandlet i nr. 2 bokstav a), og kriteriene for å vurdere om funksjonen for regeletterlevelse har de nødvendige ressursene og den nødvendige kompetansen, og har tilgang til alle relevante opplysninger som omhandlet i nr. 2 bokstav b).

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2025.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 30

##### **Interne retningslinjer og framgangsmåter**

1. Eksterne kontrollører skal vedta og gjennomføre interne retningslinjer og framgangsmåter for tilbørlig aktsomhet som sikrer at deres forretningsinteresser ikke påvirker vurderingsaktivitetenes uavhengighet eller nøyaktighet.
2. Eksterne kontrollører skal vedta og gjennomføre forsvarlig forvaltnings- og regnskapspraksis, internkontrollordninger og effektive kontroll- og sikkerhetsordninger for databehandlingssystemer.
3. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir kriteriene for å vurdere om forvaltnings- og regnskapspraksis og interne kontrollordninger er forsvarlige, samt om kontroll- og sikkerhetsordningene for databehandlingssystemene nevnt i nr. 2 er effektive.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2025.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 31

##### **Vurderingsmetoder og opplysninger som brukes i vurderinger**

1. Eksterne kontrollører skal treffe og gjennomføre tiltak for å sikre at deres vurderinger inneholder en uttalelse basert på en grundig analyse av alle de opplysningene som er tilgjengelige for dem, og som i henhold til deres metoder er relevante for deres analyse.
2. Eksterne kontrollører skal offentliggjøre de viktigste tiltakene som er truffet, i sine begrunnelser til konklusjonene for hver av sine vurderinger.
3. Eksterne kontrollører skal i forbindelse med vurderingen bruke opplysninger som er av tilfredsstillende kvalitet, og som kommer fra pålitelige kilder.
4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir kriteriene for å vurdere om de opplysningene som er nevnt i nr. 3, er av tilstrekkelig kvalitet, og om de kildene som er nevnt i nr. 3, er pålitelige.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2025.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 32

##### **Feil i vurderingsmetoder eller i anvendelsen av dem**

1. Eksterne kontrollører som oppdager feil i sine vurderingsmetoder eller i anvendelsen av dem, som har en vesentlig innvirkning på en vurdering, skal umiddelbart underrette ESMA og utstederne av de aktuelle europeiske grønne obligasjonene og gi dem en forklaring på dette.
2. Eksterne kontrollører skal behandle feilene innen rimelig tid og så snart som mulig offentliggjøre feilene nevnt i nr. 1 på sine nettsider, sammen med, dersom det er relevant, en revidert og korrigert vurdering. De reviderte

dokumentene skal inneholde en begrunnelse for endringene.

#### Artikkel 33

##### **Utkontraktering**

1. Eksterne kontrollører som utkontrakterer sine vurderingsaktiviteter til tredjepartsleverandører av tjenester, skal sikre at alle slike tredjepartsleverandører av tjenester har evne og kapasitet til å utføre disse vurderingsaktivitetene på en pålitelig og profesjonell måte. Disse eksterne kontrollørene skal også sikre at utkontrakteringen ikke i vesentlig grad svekker kvaliteten på deres interne kontroll og ESMA's evne til å føre tilsyn med at disse eksterne kontrollørene overholder denne forordningen.
2. Eksterne kontrollører skal ikke utkontraktere alle sine vurderingsaktiviteter eller sin funksjon for regeletterlevelse.
3. Eksterne kontrollører skal underrette ESMA om de vurderingsaktivitetene de har til hensikt å utkontraktere, herunder hvilke menneskelige og tekniske ressurser som kreves for å utøve hver aktivitet, og en begrunnelse for slik utkontraktering.
4. Eksterne kontrollører som utkontrakterer vurderingsaktiviteter, skal sikre at slik utkontraktering ikke reduserer eller svekker evnen til medlemmene av den eksterne kontrollørens øverste ledelse eller ledelsesorgan til å ivareta sine funksjoner eller roller.
5. Eksterne kontrollører skal sikre at tredjepartsleverandører av tjenester samarbeider og oppfyller eventuelle tilsynskrav fra ESMA i forbindelse med utkontrakterte vurderingsaktiviteter.
6. Eksterne kontrollører skal fortsatt være ansvarlige for alle utkontrakterte aktiviteter og treffe tiltak for å sikre
  - a) at de vurderer hvorvidt tredjepartsleverandører av tjenester gjennomfører utkontrakterte vurderingsaktiviteter på en effektiv måte og i samsvar med gjeldende unionsrett og nasjonal rett, og at de håndterer identifiserte mangler på en tilfredsstillende måte,
  - b) identifisering av eventuelle risikoer knyttet til utkontrakterte vurderingsaktiviteter,
  - c) tilfredsstillende periodisk tilsyn av de utkontrakterte vurderingsaktivitetene,
  - d) egnede prosedyrer for kontroll av utkontrakterte vurderingsaktiviteter, herunder effektivt tilsyn med de utkontrakterte vur-

deringsaktivitetene og eventuelle risikoer knyttet til tredjepartsleverandøren av tjenester,

- e) tilfredsstillende driftskontinuitet for utkontrakterte vurderingsaktiviteter.

Med henblikk på anvendelse av første ledd bokstav e) skal eksterne kontrollører innhente opplysninger om ordninger for driftskontinuitet for tredjepartsleverandører av tjenester, vurdere kvaliteten på disse og anmode om forbedringer av slike ordninger når det er nødvendig.

7. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir kriteriene for
- a) vurdering av evnen og kapasiteten til tredjepartsleverandører av tjenester til å gjennomføre vurderingsaktivitetene på en pålitelig og profesjonell måte, og
  - b) sikring av at gjennomføringen av vurderingsaktiviteter ikke i vesentlig grad svekker kvaliteten på de eksterne kontrollørens interne vurdering eller ESMA's muligheter til å føre tilsyn med at de eksterne kontrollørene overholder denne forordningen.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen senest 21. desember 2024.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 34

##### Krav til dokumentasjon

1. Eksterne kontrollører skal føre tilfredsstillende registre over følgende:
  - a) Identiteten til de personene som deltar i fastsettelsen og godkjenningen av vurderingene, og den datoen da beslutningen om å godkjenne vurderingene ble truffet.
  - b) Dokumentasjonen om de fastlagte framgangsmåtene og metodene som de eksterne kontrollørene bruker for å gjennomføre og utarbeide vurderingene.
  - c) Interne dokumenter, herunder opplysninger og arbeidsdokumenter som ikke er blitt offentliggjort, og som danner grunnlag for eventuelle offentliggjorte vurderinger.
  - d) Dokumentasjon om de framgangsmåtene og tiltakene som de eksterne kontrollørene har gjennomført for å oppfylle bestemmelsene i denne forordningen.

- e) Kopier av intern og ekstern kommunikasjon som gjelder vurderingsaktiviteter, herunder elektronisk kommunikasjon, og som er mottatt og sendt av den eksterne kontrolløren og dennes ansatte.

- f) Dokumentasjon som inneholder vurderinger før avtaleinngåelse som nevnt i artikkel 35 nr. 2.

2. De registrene og dokumentene som er nevnt i nr. 1, skal oppbevares i minst fem år etter den aktuelle obligasjonens forfallsdato og gjøres tilgjengelig for ESMA på dennes anmodning.
3. Dersom ESMA har trukket tilbake registreringen av en ekstern kontrollør i samsvar med artikkel 59 nr. 1, skal denne eksterne kontrolløren sikre at registreringene og dokumentene oppbevares i ytterligere fem år. Registreringer og dokumenter som fastsetter de respektive rettighetene og forpliktelsene til den eksterne kontrolløren og utstederen av den europeiske grønne obligasjonen i henhold til en avtale om levering av vurderingstjenester, skal oppbevares så lenge forholdet til utstederen varer.

#### Artikkel 35

##### Interessekonflikter og fortrolig behandling av opplysninger

1. Eksterne kontrollører skal identifisere, eliminere eller håndtere og på en gjennomsiktig måte offentliggjøre i sine vurderinger eventuelle faktiske eller potensielle interessekonflikter som gjelder følgende:
  - a) Deres analytikere eller ansatte.
  - b) Aksjeeiere som innehar minst 10 % av kapitalen eller stemmerettene hos de eksterne kontrollørene, eller et selskap som har myndighet til å utøve kontroll eller dominerende innflytelse på de eksterne kontrollørene.
  - c) Enhver person som er kontraktmessig knyttet til de eksterne kontrollørene, og som er direkte involvert i vurderingsaktiviteter.
  - d) Enhver person som godkjenner vurderingene.
2. Før det inngås en kontrakt med en utsteder om levering av tjenester, skal den eksterne kontrolløren foreta en forhåndsvurdering av om det foreligger en faktisk eller potensiell interessekonflikt og dokumentere denne vurderingen. Den eksterne kontrolløren skal oppdatere vurderingen før avtaleinngåelse og den tilhørende dokumentasjonen når det oppstår

en vesentlig endring i risikoen for en interessekonflikt etter inngåelsen av avtalen mellom den eksterne kontrolløren og utstederen.

Den eksterne kontrolløren skal ikke utstede en vurdering dersom den eksterne kontrolløren fastslår at det foreligger en faktisk interessekonflikt, og den eksterne kontrolløren ikke kan treffe tiltak for å eliminere eller håndtere denne interessekonflikten.

3. Avgifter som kreves av eksterne kontrollører for vurderingstjenester, skal ikke avhenge av resultatet av vurderingene eller av andre resultater eller utfall av det utførte arbeidet.
4. Analytikere, ansatte hos den eksterne kontrolløren og enhver annen person som er kontraktsmessig knyttet til de eksterne kontrollørene, og som er direkte involvert i vurderingsaktiviteter, skal være underlagt taushetsplikt.
5. Eksterne kontrollører skal sikre at deres analytikere, ansatte eller enhver annen fysisk person som er kontraktsmessig knyttet til de eksterne kontrollørene, og som er direkte involvert i vurderingsaktivitetene, overholder følgende:
  - a) Treffer alle egnede tiltak for å verne den eksterne kontrollørens eiendom og dokumenter mot bedrageri, tyveri eller misbruk, idet det tas hensyn til virksomhetens art, størrelse og kompleksitet og til arten og omfanget av vurderingsaktivitetene.
  - b) Ikke utleverer noen opplysninger om vurderinger og eventuelle framtidige vurderinger til noen andre parter enn de utstederne som har anmodet om den eksterne kontrollørens vurdering.
  - c) Ikke anvender eller deler fortrolige opplysninger til andre formål enn vurderingsaktiviteter.

#### Artikkel 36

##### Levering av andre tjenester

Eksterne kontrollører som leverer andre tjenester enn vurderingsaktiviteter, skal sikre at disse andre tjenestene ikke skaper interessekonflikter med deres vurderingsaktiviteter når det gjelder europeiske grønne obligasjoner. Slike eksterne kontrollører skal i sine vurderinger opplyse om eventuelle andre tjenester som leveres til den vurderede enheten eller en eventuell tilknyttet tredjepart.

#### Kapittel 3

##### Vurderinger

#### Artikkel 37

##### Henvisninger til ESMA og andre vedkommende myndigheter

Eksterne kontrollører skal i sine vurderinger ikke vise til ESMA eller noen annen vedkommende myndighet på en slik måte at det kan angis eller antydes at ESMA eller en vedkommende myndighet støtter eller godkjenner den eksterne kontrollørens vurdering eller vurderingsaktiviteter.

#### Artikkel 38

##### Offentliggjøring av vurderinger

1. Eksterne kontrollører skal offentliggjøre og kostnadsfritt gjøre følgende tilgjengelig på sine nettstedene:
  - a) Innen rimelig tid før utstedelsen av den aktuelle obligasjonen, de vurderingene før utstedelse som de har foretatt.
  - b) Umiddelbart etter fullføringen av den eksterne kontrollørens vurdering av allokeringsrapportene, de vurderingene etter utstedelse som de har foretatt.
  - c) Umiddelbart etter den eksterne kontrollørens vurdering av rapportene om miljøpåvirkning, de vurderingene av de rapportene om miljøpåvirkning som de har foretatt.
2. Disse vurderingene skal forbli offentlig tilgjengelige på den eksterne kontrollørens nettsted minst fram til den aktuelle obligasjonen forfaller.
3. Eksterne kontrollører som beslutter at de ikke lenger ønsker å tilby en vurdering, skal umiddelbart etter at en slik beslutning er truffet, gi opplysninger om årsakene til denne beslutningen på sine nettsteder.

#### Kapittel 4

##### Levering av tjenester fra eksterne kontrollører fra et tredjeland

#### Artikkel 39

##### Alminnelige bestemmelser

1. En ekstern kontrollør fra et tredjeland kan levere sine tjenester i samsvar med denne forordningen til utstedere av europeiske grønne obligasjoner dersom den vedkommende eksterne kontrolløren fra et tredjeland er registrert i ESMA's register over eksterne kon-

- trollører fra et tredjeland i samsvar med artikkel 67.
2. ESMA skal registrere en ekstern kontrollør fra et tredjeland som har søkt om å levere tjenester som ekstern kontrollør i henhold til denne forordningen i hele Unionen i samsvar med nr. 1 («den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland»), bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
    - a) Kommisjonen har vedtatt en beslutning i samsvar med artikkel 40 nr. 1.
    - b) Den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland er registrert eller har tillatelse til å levere de eksterne vurderingstjenestene som skal leveres i Unionen, og er omfattet av effektive tilsyns- og håndhevingstiltak som sikrer full overholdelse av de kravene som gjelder i det berørte tredjelandet.
    - c) Det er inngått samarbeidsavtaler i henhold til artikkel 40 nr. 3.
  3. Dersom en ekstern kontrollør fra et tredjeland er registrert i samsvar med denne artikkelen, skal det ikke stilles ytterligere krav til den eksterne kontrolløren fra et tredjeland med hensyn til forhold som omfattes av denne forordningen.
  4. Den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland skal inngi sin søknad til ESMA ved hjelp av skjemaene og malene omhandlet i artikkel 23 nr. 7, etter at Kommisjonen har vedtatt en beslutning som omhandlet i artikkel 40 nr. 1 om det tredje-landet der den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland er registrert eller har tillatelse.
  5. Den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland skal gi ESMA alle opplysninger som er nødvendige for registreringen.
  6. Senest 20 virkedager etter mottak av en søknad skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.
 

Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA underrette den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland om dette og fastsette en frist for når den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland må legge fram ytterligere opplysninger.

Dersom søknaden er fullstendig, skal ESMA underrette den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland om dette.
  7. Senest 45 virkedager etter mottak av en fullstendig søknad skal ESMA registrere eller avslå å registrere den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland.
 

ESMA kan forlenge fristen nevnt i første ledd med 15 virkedager dersom den søkende

- eksterne kontrolløren fra et tredjeland har til hensikt å utkontraktere visse eksterne vurderingsaktiviteter.
8. ESMA skal skriftlig underrette den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland om at den eksterne kontrolløren fra et tredjeland er registrert, eller at registrering av den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland er avslått. En beslutning om å registrere eller avslå å registrere en søkende ekstern kontrollør fra et tredjeland skal begrunnes og får virkning den femte virke-dagen etter at den ble truffet.
  9. Eksterne kontrollører fra et tredjeland skal, før de leverer tjenester i forbindelse med utstedere av europeiske grønne obligasjoner som er etablert i Unionen, tilby seg å bringe enhver tvist i forbindelse med disse tjenestene inn for en domstol i en medlemsstat eller en voldgiftsdomstol med sete i en medlemsstat.

#### Artikkel 40

#### Beslutning om likeverdighet

1. Kommisjonen kan vedta en beslutning med hensyn til et tredjeland der det fastsettes at den rettslige og tilsynsmessige rammen i tredjelandet sikrer følgende:
  - a) At eksterne kontrollører som er registrert eller har tillatelse i det nevnte tredjelandet, oppfyller rettslig bindende organisatoriske krav og krav til god forretningsskikk som har tilsvarende virkning som kravene fastsatt i denne forordningen, og i gjennomføringstiltakene vedtatt i henhold til denne forordningen.
  - b) At tredjelandets rettslige ramme utgjør et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av eksterne kontrollører som er registrert eller har tillatelse i henhold til tredjelandets rett.
2. Kommisjonen kan anse et tredjelandets organisatoriske rammer og rammer for god forretningsskikk for å ha en likeverdig virkning som kravene i denne forordningen, dersom enheter som leverer eksterne vurderingstjenester innenfor disse rammene, er underlagt følgende:
  - a) Registrering eller godkjenning og løpende effektivt tilsyn og håndheving.
  - b) Hensiktsmessige organisatoriske krav til internkontrollfunksjoner.
  - c) Egnede regler om god forretningsskikk.
3. ESMA skal opprette samarbeidsavtaler med de berørte vedkommende myndighetene i

tredjeland hvis rettslige og tilsynsmessige rammer er anerkjent som reelt likeverdige i samsvar med nr. 1. Slike avtaler skal inneholde følgende:

- a) Ordningen for utveksling av opplysninger mellom ESMA og de vedkommende myndighetene i de berørte tredjelandene, herunder tilgang til alle opplysninger som ESMA anmoder om med hensyn til eksterne kontrollører fra et tredjeland, som er registrert eller har tillatelse i tredjeland.
  - b) Ordningen for rask underretning til ESMA når en vedkommende myndighet i et tredjeland fastslår at en ekstern kontrollør fra et tredjeland som den fører tilsyn med, og som ESMA har registrert i det registeret som er fastsatt i artikkel 67, overtrer vilkårene for sin registrering, tillatelse eller gjeldende rett.
  - c) Framgangsmåtene for samordning av tilsynsaktiviteter, herunder eventuelt stedlige tilsyn.
4. En ekstern kontrollør fra et tredjeland som er etablert i et land hvis rettslige og tilsynsmessige rammer er anerkjent som reelt likeverdige i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, og som er registrert i registeret nevnt i artikkel 67, skal kunne levere de tjenestene som er omfattet av registreringen, til utstedere av europeiske grønne obligasjoner i hele Unionen.
  5. En ekstern kontrollør fra et tredjeland skal ikke lenger bruke rettighetene i henhold til artikkel 39 dersom Kommisjonen opphever sin beslutning som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen med hensyn til det vedkommende tredjelandet.

#### Artikkel 41

##### **Tilbaketrekking av registrering av eksterne kontrollører fra et tredjeland**

1. ESMA skal trekke tilbake registreringen av en ekstern kontrollør fra et tredjeland ved å fjerne den eksterne kontrolløren fra registeret som nevnt i artikkel 67 dersom ESMA har berettigede grunner, basert på dokumentasjon, til å anta at den eksterne kontrolløren fra et tredjeland ved levering av tjenestene i henhold til denne forordningen i Unionen
  - a) opptrer på en måte som klart strider mot investorenes interesser eller markedenes ordnede virkemåte, eller
  - b) har gjort seg skyldig i en alvorlig overtredelse av lover og forskrifter som den er

omfattet av i det berørte tredjelandet, og som danner grunnlaget for at Kommisjonen har truffet en beslutning i henhold til artikkel 40 nr. 1.

2. ESMA skal treffe en beslutning i henhold til nr. 1 etter å ha
  - a) henvist saken til tilsynsmyndigheten i det berørte tredjelandet, og denne tilsynsmyndigheten ikke har truffet de tiltakene som kreves for å verne investorene og sikre at markedene i Unionen virker på en tilfredsstillende måte, eller ikke har kunnet vise at den berørte eksterne kontrolløren fra et tredjeland oppfyller de kravene som får anvendelse på den i dette tredjelandet, og
  - b) underrettet tilsynsmyndigheten i det berørte tredjelandet om at den har til hensikt å trekke tilbake registreringen av den eksterne kontrolløren fra et tredjeland minst 30 dager før tilbaketrekkingen.
3. ESMA skal umiddelbart underrette Kommisjonen om ethvert tiltak som treffes i samsvar med nr. 1, og skal offentliggjøre beslutningen på sitt nettsted.
4. Dersom registreringen av en ekstern kontrollør fra et tredjeland trekkes tilbake, skal Kommisjonen vurdere om vilkårene som danner grunnlaget for en beslutning i samsvar med artikkel 40 nr. 1, fortsatt foreligger for det berørte tredjelandet.

#### Artikkel 42

##### **Anerkjennelse av en ekstern kontrollør fra et tredjeland**

1. Inntil det er truffet en beslutning i henhold til artikkel 40 nr. 1, kan en ekstern kontrollør fra et tredjeland levere sine tjenester i samsvar med denne forordningen, forutsatt at den eksterne kontrolløren fra et tredjeland er blitt anerkjent av ESMA i samsvar med denne artikkelen.
2. En ekstern kontrollør fra et tredjeland som har til hensikt å oppnå anerkjennelse som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen («ekstern kontrollør fra et tredjeland som søker om anerkjennelse»), skal oppfylle kravene fastsatt i artikkel 23–38 og artikkel 54–56.
3. En ekstern kontrollør fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, skal ha en lovlig stedfortreder som er etablert i Unionen. Denne lovlige stedfortrederen skal
  - a) sammen med den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, ha ansvar for å sikre at den eksterne kon-

- trolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, leverer tjenester i henhold til denne forordningen, oppfyller kravene nevnt i nr. 2 og skal i den forbindelse være ansvarlig overfor ESMA for atferd i Unionen for den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse,
- b) opptre på vegne av den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse som det viktigste kontaktpunktet for ESMA og eventuelle andre personer i Unionen med hensyn til den eksterne kontrollørens forpliktelser i henhold til denne forordningen, og
  - c) ha tilstrekkelig med kunnskap, kompetanse og ressurser til å oppfylle sine forpliktelser i henhold til dette nummeret.
4. En søknad om anerkjennelse fra ESMA som nevnt i nr. 1 skal inneholde alle opplysninger som er nødvendige for at ESMA skal kunne fastslå at den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, har gjennomført alle nødvendige ordninger for å oppfylle kravene i nr. 2 og 3, og skal, dersom det er relevant, angi hvilken vedkommende myndighet som er ansvarlig for tilsynet med den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse i tredjelandet.
  5. Senest 30 virkedager etter mottak av en søknad om anerkjennelse skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.
 

Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA underrette den søkende eksterne kontrolløren fra et tredjeland om dette og fastsette en frist for når den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, skal legge fram ytterligere opplysninger.

Dersom søknaden er fullstendig, skal ESMA underrette den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, om dette.
  6. Senest 45 virkedager etter mottak av en fullstendig søknad om anerkjennelse skal ESMA kontrollere at kravene fastsatt i nr. 2 og 3 er oppfylt.
 

ESMA kan forlenge fristen nevnt i første ledd i dette nummeret med 15 virkedager dersom den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, har til hensikt å utkontraktere visse eksterne vurderingsaktiviteter.
  7. ESMA skal skriftlig underrette den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, om sin beslutning om å anerkjenne eller nekte å anerkjenne den eksterne

kontrolløren fra et tredjeland som søker om anerkjennelse som ekstern kontrollør fra et tredjeland. En beslutning om å anerkjenne eller nekte å anerkjenne en ekstern kontrollør fra et tredjeland som søker om anerkjennelse, skal begrunnes og får virkning den femte virkedagen etter at den ble truffet.

8. ESMA skal midlertidig oppheve eller eventuelt trekke tilbake anerkjennelsen som er gitt i samsvar med nr. 7, dersom den har berettigede grunner, basert på dokumentasjon, til å anta at den eksterne kontrolløren fra et tredjeland opptre på en måte som skader interessene til brukerne av dens tjenester eller markedenes ordnede virkemåte, eller har gjort seg skyldig i en alvorlig overtredelse av denne forordningen, eller at den eksterne kontrolløren fra et tredjeland har oppnådd anerkjennelse på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre urettmessige metoder.
9. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir opplysningene, formatet og innholdet i den søknaden som er nevnt i nr. 4.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen senest 21. desember 2025.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 43

#### **Godkjenning av tjenester i henhold til denne forordningen som leveres fra et tredjeland**

1. En ekstern kontrollør som er etablert i Unionen, og som er registrert i samsvar med artikkel 23, kan søke ESMA om tillatelse til løpende å godkjenne tjenester som leveres av en ekstern kontrollør fra et tredjeland i Unionen, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
  - a) Den eksterne kontrolløren har kontrollert og kan fortløpende dokumentere overfor ESMA at leveringen av tjenester i henhold til denne forordningen fra den eksterne kontrolløren fra et tredjeland oppfyller krav som er minst like strenge som kravene fastsatt i denne forordningen.
  - b) Den eksterne kontrolløren har den nødvendige kompetansen for effektivt å overvåke leveringen av tjenester i henhold til denne forordningen fra den eksterne kontrolløren

- fra et tredjeland og for å styre de tilknyttede risikoene.
- c) Det benyttes tjenester fra en ekstern kontrollør fra et tredjeland av en av følgende objektive grunner:
- i) Særtrekkene hos de underliggende markedene eller investeringene.
  - ii) Den eksterne kontrolløren fra et tredjeland har en nærhet til tredjelandsmarkeder, utstedere eller investorer.
  - iii) Kompetansen til den eksterne kontrolløren fra et tredjeland knyttet til ekstern vurdering eller bestemte markeder eller investeringer.
2. En ekstern kontrollør som inngir søknad som omhandlet i nr. 1 («den godkjennende eksterne kontrolløren»), skal legge fram alle opplysninger som er nødvendige for at ESMA skal kunne fastslå at alle vilkårene omhandlet i det nevnte nummeret er oppfylt på søknadstidspunktet.
3. Senest 20 virkedager etter at søknaden omhandlet i nr. 1 er mottatt, skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.
- Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA underrette den godkjennende eksterne kontrolløren om dette og fastsette en frist for når den godkjennende eksterne kontrolløren skal legge fram ytterligere opplysninger.
- Dersom søknaden er fullstendig, skal ESMA underrette den godkjennende eksterne kontrolløren om dette.
- Senest 45 virkedager etter mottak av den fullstendige søknaden skal ESMA behandle søknaden og treffe en beslutning om å godkjenne eller å avslå godkjenningen. ESMA skal underrette den godkjennende eksterne kontrolløren om sin beslutning. Beslutningen skal begrunnes og får virkning den femte virkedagen etter at den ble truffet.
4. Tjenester som leveres i henhold til denne forordningen av en ekstern kontrollør fra et tredjeland hvis tjenester er godkjent, skal anses som tjenester som leveres av den godkjennende eksterne kontrolløren. Den godkjennende eksterne kontrolløren skal ikke anvende godkjenningen for å omgå kravene i denne forordningen.
5. Den godkjennende eksterne kontrolløren skal fortsatt ha det fulle ansvaret for de tjenestene som leveres i henhold til denne forordningen av den eksterne kontrolløren fra et tredjeland som har fått sine tjenester godkjent, og for overholdelsen av denne forordningen.

6. Dersom ESMA har berettigede grunner til å anta at vilkårene i nr. 1 ikke lenger er oppfylt, skal den ha myndighet til å kreve at den godkjennende eksterne kontrolløren opphever godkjenningen.
7. Den godkjennende eksterne kontrolløren skal offentliggjøre opplysningene nevnt i artikkel 38 på sitt nettsted.
8. Den godkjennende eksterne kontrolløren skal årlig rapportere til ESMA om de tjenestene den har godkjent i løpet av de foregående tolv månedene.

#### *Avdeling V*

### **Tilsyn som utøves av vedkommende myndigheter og ESMA**

#### *Kapittel 1*

### **Vedkommende myndigheter**

#### *Artikkel 44*

### **Tilsyn som utøves av vedkommende myndigheter**

1. Den vedkommende myndigheten i hjemstaten utpekt i henhold til artikkel 31 i forordning (EU) 2017/1129 skal føre tilsyn med følgende:
  - a) Utstedere av europeiske grønne obligasjoner med hensyn til overholdelse av sine forpliktelser i henhold til avdeling II kapittel 2 og artikkel 18 og 19.
  - b) Utstedere som bruker de felles malene som fastsatt i artikkel 21, når det gjelder overholdelse av disse malene.
2. Vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med artikkel 29 nr. 5 i forordning (EU) 2017/2402, skal føre tilsyn med at initiativtakere oppfyller sine forpliktelser i henhold til avdeling II kapittel 2 og artikkel 18 og 19 i denne forordningen.
3. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen fører vedkommende myndigheter ikke tilsyn med utstedere av europeiske grønne obligasjoner som er omfattet av artikkel 1 nr. 2 bokstav b) og d) i forordning (EU) 2017/1129.

#### *Artikkel 45*

### **Vedkommende myndigheters myndighet**

1. For at vedkommende myndigheter skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen, skal de i samsvar med nasjonal rett ha minst følgende tilsyns- og undersøkelsesmyndighet:

- a) Kreve at utstedere offentliggjør faktabladene om europeiske grønne obligasjoner nevnt i artikkel 10 eller tar med opplysningene nevnt i vedlegg I i disse faktabladene.
  - b) Kreve at utstedere offentliggjør vurderinger og evalueringer.
  - c) Kreve at utstedere offentliggjør årlige allokeringssrapporter eller tar med opplysningene nevnt i vedlegg II i sine i årlige allokeringssrapporter.
  - d) Kreve at utstedere offentliggjør en rapport om miljøpåvirkning eller tar med opplysningene nevnt i vedlegg III i rapporten om miljøpåvirkning.
  - e) Kreve at utstedere underretter den vedkommende myndigheten om offentliggjøringen i samsvar med artikkel 15 nr. 4.
  - f) Dersom utstedere bruker de felles malene som er fastsatt i artikkel 21, kreve at disse utstederne tar med de opplysningene som det er vist til der, i sin periodiske opplysninger etter utstedelse.
  - g) Kreve at utsteders revisorer og øverste ledelse legger fram relevante opplysninger og dokumenter.
  - h) Suspendere et tilbud eller et opptak til handel på et regulert marked av europeiske grønne obligasjoner i høyst ti sammenhengende virkedager hver gang det foreligger rimelig mistanke om at utstederen ikke har oppfylt en forpliktelse i henhold til avdeling II kapittel 2 eller artikkel 18 eller 19.
  - i) Forby et tilbud om eller et opptak til handel på et regulert marked av europeiske grønne obligasjoner dersom det foreligger rimelig mistanke om at utstederen fortsatt ikke oppfyller en forpliktelse i henhold til avdeling II kapittel 2 eller artikkel 18 eller 19.
  - j) Forby annonsering i høyst ti sammenhengende virkedager eller kreve at utstedere av europeiske grønne obligasjoner eller berørte finansformidlere forbyr annonsering i høyst ti sammenhengende virkedager hver gang det foreligger rimelig mistanke om at utstederen har unnlatt å oppfylle en forpliktelse i henhold til avdeling II kapittel 2 eller artikkel 18 eller 19.
  - k) Forby annonsering eller kreve at utstedere av europeiske grønne obligasjoner eller berørte finansformidlere innstiller annonsering dersom det foreligger rimelig grunn til mistanke om at utstederen fortsatt ikke har oppfylt en forpliktelse i henhold til avdeling II kapittel 2 eller artikkel 18 eller 19.
  - l) Offentliggjøre det faktum at en utsteder av europeiske grønne obligasjoner ikke oppfyller kravene i denne forordningen, og kreve at utstederen offentliggjør disse opplysningene på sitt nettsted.
  - m) Forby en utsteder å utstede europeiske grønne obligasjoner i en periode på høyst ett år dersom en utsteder gjentatte ganger og i alvorlig grad har overtrådt avdeling II kapittel 2 eller artikkel 18 eller 19.
  - n) Offentliggjøre tre måneder etter det kravet som er nevnt i nr. 1) i dette leddet, at utstederen av europeiske grønne obligasjoner ikke lenger oppfyller artikkel 3 med hensyn til bruken av betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB», og kreve at utstederen offentliggjør disse opplysningene på sitt nettsted.
  - o) Foreta stedlige tilsyn eller undersøkelser på andre steder enn i fysiske personers privatboliger, og i den forbindelse skaffe seg adgang til lokaler for å få tilgang til dokumenter og andre opplysninger i enhver form, når det foreligger en rimelig mistanke om at det finnes dokumenter og andre opplysninger knyttet til formålet med tilsynet eller undersøkelsen som kan være relevante for å bevise en overtredelse av denne forordningen.
 

Når det er nødvendig i henhold til nasjonal rett, kan de vedkommende myndighetene anmode den relevante rettsmyndigheten om å ta stilling til utøvelsen av den myndigheten som er omhandlet i første ledd.
2. Vedkommende myndigheter skal utføre sine oppgaver og utøve sin myndighet som omhandlet i nr. 1 på en av følgende måter:
    - a) Direkte.
    - b) I samarbeid med andre myndigheter.
    - c) På eget ansvar ved delegering til myndighetene omhandlet i bokstav b).
    - d) Gjennom søknad til de vedkommende rettsmyndighetene.
  3. Medlemsstatene skal påse at det treffes hensiktsmessige tiltak for å sikre at vedkommende myndigheter har den tilsyns- og undersøkelsesmyndigheten de trenger for å utføre sine oppgaver.
  4. En person som gir opplysninger til en vedkommende myndighet i samsvar med denne forordningen, skal ikke anses å ha brutt taushetsplikten i henhold til avtale eller i henhold til lov eller forskrift, og skal ikke ha noen form for ansvar for å gjøre slike opplysninger tilgjengelige for den vedkommende myndigheten.

## Artikkel 46

**Samarbeid mellom vedkommende myndigheter**

1. Vedkommende myndigheter skal samarbeide med hverandre med henblikk på anvendelsen av denne forordningen. De skal utveksle opplysninger uten unødig opphold og samarbeide om undersøkelse, tilsyn og håndheving.

Medlemsstater som i samsvar med artikkel 49 nr. 5 har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner for overtredelser av denne forordningen, skal sikre at det er truffet egnede tiltak slik at vedkommende myndigheter har all nødvendig myndighet til å ta kontakt med rettsmyndigheter innenfor sin jurisdiksjon for å få spesifikke opplysninger om strafferettslig etterforskning eller rettergang som er innledet ved påståtte overtredelser av denne forordningen, og gi andre vedkommende myndigheter samme opplysninger slik at de kan oppfylle sin forpliktelse til å samarbeide med hverandre med henblikk på anvendelsen av denne forordningen.

2. En vedkommende myndighet kan nekte å etterkomme en anmodning om opplysninger eller en anmodning om å samarbeide om en undersøkelse bare under en av følgende ekstraordinære omstendigheter:

- a) Når etterkommelse av anmodningen kan forventes å få en negativ innvirkning på dens egen undersøkelse, dens egne håndhevingstiltak eller en strafferettslig etterforskning.
- b) Når det hos den vedkommende myndighetens relevante myndigheter i medlemsstaten allerede er innledet rettergang for de samme forholdene og mot de samme personene.
- c) Når det allerede er avsagt en endelig dom med hensyn til personene nevnt i bokstav b), for de samme forholdene i den vedkommende myndighetens medlemsstat.

3. Vedkommende myndigheter kan anmode om bistand fra den vedkommende myndigheten i en annen medlemsstat med henblikk på stedlige tilsyn eller undersøkelser.

Dersom en vedkommende myndighet mottar en anmodning fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat om å foreta et stedlig tilsyn eller en undersøkelse, kan den iverksette et av følgende tiltak:

- a) Selv foreta det stedlige tilsynet eller undersøkelsen.

- b) La den vedkommende myndigheten som fremmet anmodningen, delta i et stedlig tilsyn eller en undersøkelse.

- c) La den vedkommende myndigheten som fremmet anmodningen, selv foreta det stedlige tilsynet eller undersøkelsen.

- d) Utpeke revisorer eller eksperter til å foreta det stedlige tilsynet eller undersøkelsen.

- e) Samarbeide med andre vedkommende myndigheter om utførelsen av bestemte oppgaver i forbindelse med tilsynsaktiviteter.

4. Dersom en vedkommende myndighet som omhandlet i artikkel 44 nr. 2 fastslår eller har grunn til å tro at en forpliktelse i henhold til avdeling II kapittel 2 eller artikkel 18 eller 19 ikke er oppfylt, skal den underrette den vedkommende myndigheten i medlemsstaten for den eller de enhetene som er mistenkt for en slik manglende overholdelse, om sine resultater på en tilstrekkelig detaljert måte. Etter mottak av disse opplysningene skal den vedkommende myndigheten i medlemsstaten til enheten som er mistenkt for manglende overholdelse, innen 15 virkedager treffe alle tiltak som er nødvendige for å håndtere den påviste manglende overholdelsen og underrette den andre vedkommende myndigheten som er involvert. Dersom en vedkommende myndighet som omhandlet i artikkel 44 nr. 2 har innvendinger mot en annen vedkommende myndighet med hensyn til framgangsmåten eller innholdet i dennes tiltak eller manglende tiltak, skal den uten unødig opphold underrette alle de andre berørte vedkommende myndighetene om sine innvendinger.

5. De vedkommende myndighetene kan henvise saken til ESMA i situasjoner når en anmodning om samarbeid, særlig med hensyn til utveksling av opplysninger, er blitt avvist, eller når det ikke er reagert på anmodningen innen en rimelig frist. Uten at det berører artikkel 258 i TEUV, kan ESMA i slike situasjoner handle i samsvar med den myndigheten den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal utveksles i samsvar med nr. 1.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. ESMA kan utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette standard-skjemaer, -maler og -prosedyrer for samarbeid og utveksling av de opplysningene som er nevnt i nr. 1.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 47

##### Taushetsplikt

1. Alle opplysninger som utveksles mellom de vedkommende myndighetene i henhold til denne forordningen, og som gjelder forretnings- eller driftsvilkår og andre økonomiske eller personlige forhold, skal være fortrolige og er omfattet av taushetsplikt, unntatt når den vedkommende myndigheten på det tidspunktet opplysningene utveksles med en annen vedkommende myndighet, erklærer at opplysningene kan gis videre, eller når slik videreføring er nødvendig i forbindelse med rettergang.
2. Taushetsplikten skal gjelde alle personer som arbeider eller har arbeidet for den vedkommende myndigheten eller for en tredjepart som den vedkommende myndigheten har delegert myndighet til. Opplysninger som er omfattet av taushetsplikten, kan ikke gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt når dette skjer i henhold til unionsretten eller nasjonal rett.

#### Artikkel 48

##### Forebyggende tiltak

1. En vedkommende myndighet i vertsstaten som har klare og påviselige grunner til å tro at uregelmessigheter er begått av en utsteder av en europeisk grønn obligasjon, eller at en slik utsteder har overtrådt denne forordningen, skal viderefremme disse resultatene til den vedkommende myndigheten i hjemstaten og til ESMA.
2. Dersom en utsteder av en europeisk grønn obligasjon, til tross for tiltak truffet av den vedkommende myndigheten i hjemstaten, fortsetter å overtre denne forordningen, skal den vedkommende myndigheten i vertsstaten, etter å ha underrettet den vedkommende myndigheten i hjemstaten og ESMA, treffe alle egnede tiltak for å verne investorene og uten

unødig opphold underrette Kommisjonen og ESMA om dette.

3. Dersom en vedkommende myndighet er uenig i et tiltak truffet av en annen vedkommende myndighet i henhold til nr. 2, kan den henvise saken til ESMA. ESMA kan handle i samsvar med den myndigheten den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 49

##### Administrative sanksjoner og andre administrative tiltak

1. Uten at det berører vedkommende myndigheters tilsyns- og undersøkelsesmyndighet i henhold til artikkel 45 og medlemsstatenes rett til å innføre og ilegge strafferettslige sanksjoner, skal medlemsstatene i henhold til nasjonal rett sikre at vedkommende myndigheter har myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og treffe andre hensiktsmessige administrative tiltak som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende. Disse administrative sanksjonene og andre administrative tiltak får anvendelse på følgende:
  - a) Utstederes overtredelser av sine forpliktelser i henhold til avdeling II kapittel 2 eller artikkel 18, 19 eller 21.
  - b) Manglende samarbeid eller oppfyllelse av en forpliktelse i forbindelse med en undersøkelse, et tilsyn eller et krav i henhold til artikkel 45 nr. 1.
2. Medlemsstatene kan beslutte å unnlate å fastsette regler om de vedkommende myndighetenes myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og treffe andre hensiktsmessige administrative tiltak som omhandlet i nr. 1 dersom overtredelsene angitt i bokstav a) eller b) i det nevnte nummeret allerede er gjenstand for strafferettslige sanksjoner i henhold til nasjonal rett senest 21. desember 2024. I så fall skal medlemsstatene gi Kommisjonen og ESMA nærmere opplysninger om de relevante delene av sin strafferett.
3. Senest 21. desember 2024 skal medlemsstatene gi Kommisjonen og ESMA en detaljert underretning om de bestemmelsene som er nevnt i nr. 1 og 2. De skal omgående underrette Kommisjonen og ESMA om eventuelle senere endringer av dem.
4. Medlemsstatene skal i samsvar med nasjonal rett sikre at vedkommende myndigheter har myndighet til å ilegge følgende administrative sanksjoner og treffe andre administrative til-

tak i forbindelse med de overtredelsene som er omhandlet i nr. 1 bokstav a):

- a) En offentlig erklæring som angir navnet på den fysiske eller juridiske personen og overtredelsens art i samsvar med artikkel 45 nr. 1 bokstav l).
- b) Et pålegg der det kreves at den ansvarlige fysiske eller juridiske personen avslutter atferden som innebærer en overtredelse.
- c) Et pålegg som forbyr den ansvarlige fysiske eller juridiske personen å utstede europeiske grønne obligasjoner i en periode på høyst ett år.
- d) Administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst det dobbelte av beløpet for den fortjenesten som er oppnådd, eller det tapet som er unngått som følge av overtredelsen, når det er mulig å fastsette disse.
- e) Når det gjelder en juridisk person, administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst 500 000 euro eller, i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i den nasjonale valutaen per 20. desember 2023, eller 0,5 % av den juridiske personens samlede årsomsetning i henhold til de seneste tilgjengelige finansregnskapene som er godkjent av ledelsesorganet.
- f) For en fysisk person, administrative overtredelsesgebyrer med et maksimumsbeløp på minst 500 000 euro eller, i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i den nasjonale valutaen per 20. desember 2023.

Ved anvendelse av første ledd bokstav e) skal relevant samlet årsomsetning, dersom den juridiske personen er et morforetak eller et datterforetak av et morforetak som skal utarbeide konsernregnskaper i henhold til direktiv 2013/34/EU, være den samlede årsomsetningen eller tilsvarende type inntekt i samsvar med gjeldende unionsrett på regnskapsområdet i henhold til det siste tilgjengelige konsernregnskapet som er godkjent av ledelsesorganet i det overordnede morforetaket.

5. Medlemsstatene kan fastsette ytterligere sanksjoner eller tiltak og høyere administrative overtredelsesgebyrer enn dem som er fastsatt i denne forordningen.

#### Artikkel 50

#### Utøvelse av tilsynsmyndighet og myndighet til å ilegge sanksjoner

1. De vedkommende myndighetene skal, når de bestemmer typen av og nivået på administrative sanksjoner og andre administrative tiltak, ta hensyn til alle relevante omstendigheter, herunder eventuelt
  - a) overtredelsens grovhet og varighet,
  - b) graden av ansvar hos personen som er ansvarlig for overtredelsen,
  - c) den finansielle styrken til personen som er ansvarlig for overtredelsen, slik den framgår av en ansvarlig juridisk persons samlede omsetning eller av en ansvarlig fysisk persons årsinntekt og nettoformue,
  - d) overtredelsens innvirkning på investorers interesser,
  - e) størrelsen på den fortjenesten som er oppnådd, det tapet som er unngått av personen som er ansvarlig for overtredelsen, eller det tapet som er påført tredjeparter som følge av overtredelsen, i den grad dette kan fastslås,
  - f) viljen hos personen som er ansvarlig for overtredelsen, til å samarbeide med den vedkommende myndigheten, uten at det berører behovet for å sikre tilbakebetaling av denne personens oppnådde fortjeneste eller unngåtte tap,
  - g) tidligere overtredelser av denne forordningen begått av den personen som er ansvarlig for overtredelsen,
  - h) tiltak som den personen som er ansvarlig for overtredelsen, har truffet etter overtredelsen for å hindre at den gjentas.
2. Når vedkommende myndigheter utøver sin myndighet til å ilegge administrative sanksjoner og treffe andre administrative tiltak i henhold til artikkel 49, skal de samarbeide tett for å sikre at utøvelsen av deres tilsyns- og undersøkelsesmyndighet og de administrative sanksjonene som de ilegger, samt de administrative tiltakene som de treffer, er virkningsfulle og hensiktsmessige. De skal samordne sine tiltak for å unngå dobbeltarbeid og overlapping når de utøver sin tilsyns- og undersøkelsesmyndighet og ilegger administrative sanksjoner og treffer andre administrative tiltak i tverrnasjonale saker.

*Artikkel 51***Klageadgang**

Medlemsstatene skal sikre at beslutninger som treffes i henhold til denne forordningen, er behørig begrunnet og kan prøves for en domstol.

*Artikkel 52***Offentliggjøring av beslutninger**

1. Vedkommende myndigheter skal på sitt offisielle nettsted offentliggjøre en beslutning om å ilegge en administrativ sanksjon eller treffe et annet administrativt tiltak for overtredelse av denne forordningen, umiddelbart etter at den personen som er gjenstand for denne beslutningen, er underrettet om den. Offentliggjøringen skal inneholde opplysninger om overtredelsens type og art og identiteten til ansvarlige personer. Denne forpliktelsen skal ikke gjelde for beslutninger om å treffe tiltak i forbindelse med undersøkelser.
2. Dersom den vedkommende myndigheten anser offentliggjøringen av juridiske personers identitet eller fysiske personers identitet eller personopplysninger for å være uforholdsmessig etter en individuell vurdering av forholdsmessigheten av offentliggjøringen av slike opplysninger, eller dersom en slik offentliggjøring ville skade finansmarkedenes stabilitet eller en pågående undersøkelse, skal vedkommende myndigheter gjøre et av følgende:
  - a) Utsette offentliggjøringen av beslutningen om å ilegge en administrativ sanksjon eller treffe et annet administrativt tiltak til det ikke lenger er noen grunn til ikke å offentliggjøre den.
  - b) Offentliggjøre beslutningen om å ilegge en administrativ sanksjon eller treffe et annet administrativt tiltak i anonymisert form på en måte som er i samsvar med nasjonal rett, dersom en slik anonymisert offentliggjøring sikrer effektivt vern av de aktuelle personopplysningene.
  - c) Ikke offentliggjøre beslutningen om å ilegge en administrativ sanksjon eller treffe et annet administrativt tiltak dersom alternativene som angis i bokstav a) og b), ikke anses som tilstrekkelige til å sikre
    - i) at finansmarkedenes stabilitet ikke skades, eller
    - ii) at offentliggjøringen av en slik beslutning er forholdsmessig når det gjelder tiltak som anses å være av mindre betydning.

Dersom det besluttes å offentliggjøre en administrativ sanksjon eller et administrativt tiltak i anonymisert form, som nevnt i første ledd bokstav b), kan offentliggjøringen av de relevante opplysningene utsettes i et rimelig tidsrom dersom det forventes at grunnene til den anonyme offentliggjøringen vil bortfalle i løpet av det nevnte tidsrommet.

3. Dersom beslutningen om å ilegge en administrativ sanksjon eller treffe et annet administrativt tiltak innklages for den relevante domstolen eller administrasjonsorganet, skal den vedkommende myndigheten nevnt i artikkel 44 nr. 1 og 2 umiddelbart offentliggjøre slike opplysninger på sitt offisielle nettsted og eventuelle senere opplysninger om utfallet av en slik klage. Dessuten skal alle beslutninger om å oppheve en tidligere beslutning om å ilegge en administrativ sanksjon eller treffe et annet administrativt tiltak også offentliggjøres.
4. Vedkommende myndigheter skal sikre at enhver offentliggjøring i samsvar med denne artikkelen forblir på deres offisielle nettsted i minst fem år etter offentliggjøringen. Personopplysninger som offentliggjøres, skal begrenses til det som er nødvendig i forbindelse med den konkrete saken, og skal ligge på vedkommende myndighets offisielle nettsted bare så lenge det er nødvendig, og i samsvar med gjeldende personvernregler.

*Artikkel 53***Rapportering av administrative sanksjoner og andre administrative tiltak til ESMA**

1. Vedkommende myndigheter skal hvert år oversende til ESMA alle aggregerte opplysninger om alle administrative sanksjoner og alle administrative tiltak som er ilagt og truffet i samsvar med artikkel 49. ESMA skal offentliggjøre disse opplysningene i en årsrapport.
2. Dersom medlemstatene har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner i samsvar med artikkel 49 nr. 5 for overtredelser av de bestemmelsene som er nevnt der, skal deres vedkommende myndigheter hvert år oversende til ESMA anonymiserte og aggregerte opplysninger om alle utførte strafferettslige etterforskninger og alle ilagte strafferettslige sanksjoner. ESMA skal offentliggjøre opplysninger om ilagte strafferettslige sanksjoner i en årsrapport.
3. Dersom en vedkommende myndighet har offentliggjort administrative sanksjoner, andre administrative tiltak eller strafferettslige sank-

sjoner, skal den samtidig underrette ESMA om disse sanksjonene og tiltakene.

4. Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om alle administrative sanksjoner eller andre administrative tiltak som de har ilagt eller truffet, men som ikke er offentliggjort i samsvar med artikkel 52 nr. 2 første ledd bokstav c), herunder eventuelle klager i denne forbindelse og resultatet av dem. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter mottar opplysninger og den endelige dommen i forbindelse med eventuelle strafferettslige sanksjoner som ilegges, og at de oversender disse til ESMA. ESMA skal forvalte en sentral database over sanksjoner som er meddelt den, utelukkende med sikte på utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter. Databasen skal være tilgjengelig bare for vedkommende myndigheter, og den skal oppdateres på grunnlag av opplysninger som gis av de vedkommende myndighetene.

## Kapittel 2

### ESMA

#### Artikkel 54

#### Anmodninger om opplysninger

1. ESMA kan gjennom en enkel anmodning eller en beslutning kreve at følgende personer avgir alle de opplysningene som er nødvendige, for at ESMA skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen:
- Personer som faktisk driver virksomhet som ekstern kontrollør.
  - Medlemmer av den eksterne kontrollørens tilsyns-, ledelses- eller administrasjonsorgan.
  - Medlemmer av den eksterne kontrollørens øverste ledelse.
  - Enhver person som er direkte involvert i den eksterne kontrollørens vurderingsaktiviteter.
  - Lovlige stedfortredere og ansatte i enheter som en ekstern kontrollør har utkontraktert visse funksjoner til i samsvar med artikkel 33.
  - Personer som på annen måte har en nær og vesentlig tilknytning til administreringen av den eksterne kontrolløren, herunder aksjeiere som innehar minst 10 % av kapitalen eller stemmerettene hos den eksterne kontrolløren, eller i et selskap som har myndighet til å utøve kontroll eller dominerende innflytelse på den eksterne kontrolløren.

- Personer som opptre som, eller gir seg ut for å være, en ekstern kontrollør uten å være registrert som sådan, og alle personer som utfører noen av funksjonene nevnt i bokstav a)–f) på vegne av en slik person.
2. Når ESMA sender en enkel anmodning om opplysninger i henhold til nr. 1, skal ESMA
- vise til denne artikkelen som rettslig grunnlag for sin anmodning,
  - angi formålet med anmodningen,
  - angi nærmere hvilke opplysninger som kreves,
  - fastsette en frist for når opplysningene skal legges fram,
  - underrette den personen som anmodes om opplysningene, om at vedkommende ikke er forpliktet til å gi opplysningene, men at de opplysningene som gis frivillig som svar på anmodningen, må være riktige og ikke villedende, og
  - angi det potensielle overtredelsesgebyret som er fastsatt i artikkel 60, dersom svarene på spørsmålene er uriktige eller villedende.
3. Når ESMA anmoder om opplysninger ved en beslutning i henhold til nr. 1, skal ESMA
- vise til denne artikkelen som rettslig grunnlag for denne anmodningen,
  - angi formålet med anmodningen,
  - angi nærmere hvilke opplysninger som kreves,
  - fastsette en frist for når opplysningene skal legges fram,
  - angi de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 61, dersom de ønskede opplysningene er ufullstendige,
  - angi det overtredelsesgebyret som er fastsatt i artikkel 60, dersom svarene på spørsmålene er uriktige eller villedende,
  - opplyse om retten til å anke beslutningen inn for klageinstansen i samsvar med artikkel 58 og 59 i forordning (EU) nr. 1095/2010 og til å bringe beslutningen inn for Den europeiske unions domstol («Domstolen») i samsvar med artikkel 60 og 61 i den nevnte forordningen.
4. De personene som er omhandlet i nr. 1, eller deres representanter, og, når det gjelder juridiske personer eller sammenslutninger som ikke er juridiske personer, de personene som i henhold til lov har fullmakt til å representere dem, skal gi de ønskede opplysningene. Advokater med behørig fullmakt kan legge fram opplysningene på vegne av sine klienter. Klientene har det fulle ansvaret dersom opplysningene

gene som gis, er ufullstendige, uriktige eller villedende.

5. ESMA skal omgående oversende en kopi av den enkle anmodningen eller av sin beslutning som omhandlet i nr. 1 til den vedkommende myndigheten i den medlemsstaten der de personene til hvilke en slik anmodning eller beslutning er rettet, er bosatt eller etablert.

#### Artikkel 55

##### Generelle undersøkelser

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen kan ESMA gjennomføre nødvendige undersøkelser av de personene som er omhandlet i artikkel 54 nr. 1. Med henblikk på dette skal tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA ha myndighet til å
  - a) undersøke alle registreringer, data, framgangsmåter og alt annet materiale som har betydning for utførelsen av ESMA's oppgaver, uansett hvilket medium de er lagret på,
  - b) ta eller skaffe bekreftede kopier av eller utdrag av slike registreringer, data, framgangsmåter og annet materiale,
  - c) innkalle personer som omhandlet i artikkel 54 nr. 1 og deres representanter eller personale og be dem om muntlige eller skriftlige forklaringer på forhold eller dokumenter som berører gjenstanden for og formålet med tilsynet, samt registrere svarene,
  - d) høre enhver fysisk eller juridisk person som går med på å bli hørt, for å samle inn opplysninger om formålet med undersøkelsen,
  - e) anmode om opplysninger om tele- og data-trafikk.
2. De tjenestemennene og andre personer som ESMA har bemyndiget til å gjennomføre undersøkelsene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig tillatelse med nærmere opplysninger om gjenstanden for og formålet med undersøkelsen. I tillatelsen skal det også opplyses om tvangsmulktene omhandlet i artikkel 61 som får anvendelse dersom de registreringene, dataene, framgangsmåtene eller ethvert annet materiale som kreves, ikke skaffes til veie eller er ufullstendige, eller svarene på spørsmål som er stilt til personene omhandlet i artikkel 54 nr. 1, ikke gis eller er ufullstendige, og de overtredelsesgebyrene som er

fastsatt i artikkel 60, som får anvendelse dersom svarene på spørsmålene som er stilt til personene omhandlet i artikkel 54 nr. 1, viser seg å være uriktige eller villedende.

3. Personene omhandlet i artikkel 54 nr. 1 skal underkaste seg de undersøkelsene som iverksettes på grunnlag av en beslutning truffet av ESMA. Beslutningen skal angi undersøkelsens gjenstand og formål, de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 61, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 samt retten til å bringe beslutningen inn for Domstolen.
4. ESMA skal i god tid før undersøkelsen gjennomføres underrette den vedkommende myndigheten som nevnt i artikkel 44 i den medlemsstaten der undersøkelsen skal gjennomføres, om undersøkelsen og identiteten til de bemyndigede personene. Tjenestemenn hos den vedkommende myndigheten skal på anmodning fra ESMA bistå disse bemyndigede personene med å utføre sine oppgaver. Tjenestemenn hos den vedkommende myndigheten kan også på anmodning delta i undersøkelsene.
5. Dersom en anmodning om opplysninger om tele- eller data-trafikk som nevnt i nr. 1 bokstav e) i samsvar med nasjonal rett krever at en vedkommende myndighet skal ha tillatelse fra en rettsmyndighet, skal ESMA søke om en slik tillatelse. ESMA kan også søke om en slik tillatelse som et forebyggende tiltak.
6. Når det søkes om en tillatelse som nevnt i nr. 5, skal den nasjonale rettsmyndigheten kontrollere om ESMA's beslutning er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til formålet med undersøkelsene. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndigheten be ESMA om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til ESMA's mistanke om at denne forordningen er overtrådt, samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den personen som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndigheten skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av undersøkelsen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMA's saksmappe. Lovligheten av ESMA's beslutning kan innklages bare for Domstolen etter framgangsmåten fastsatt i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 56***Stedlige tilsyn**

1. For å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen kan ESMA foreta alt nødvendig stedlig tilsyn i ethvert forretningslokale, på ethvert areal eller i enhver eiendom som tilhører de juridiske personene omhandlet i artikkel 54 nr. 1. Dersom det er nødvendig for å foreta tilsynet på en riktig og effektiv måte, kan ESMA foreta stedlig tilsyn uten forhåndsvarsel.
2. Tjenestemenn og andre personer som ESMA har bemyndiget til å foreta stedlig tilsyn, skal ha tilgang til alle forretningslokaler, arealer eller eiendommer som tilhører de juridiske personene som er gjenstand for ESMA's beslutning om undersøkelse, og skal ha all den myndigheten som er omhandlet i artikkel 55 nr. 1. De skal også ha myndighet til å forsegle alle forretningslokaler, eiendom og regnskaper eller forretningsdokumenter så lenge og i det omfanget som er nødvendig for tilsynet.
3. De tjenestemennene og andre personer som ESMA har bemyndiget til å foreta stedlig tilsyn, skal utøve sin myndighet mot framvisning av en skriftlig tillatelse med nærmere opplysninger om gjenstanden for og formålet med tilsynet og om tvangsmulktene omhandlet i artikkel 61 som får anvendelse dersom de berørte personene ikke underkaster seg tilsynet. I god tid før tilsynet skal Kommisjonen underrette den vedkommende myndigheten i den medlemsstaten der tilsynet skal foretas.
4. De personene som er omhandlet i artikkel 54 nr. 1, skal underkaste seg det stedlige tilsynet som ESMA har beordret ved beslutning. Beslutningen skal angi tilsynets gjenstand og formål, fastsette datoen da det skal innledes og angi de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 61, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 samt retten til å bringe beslutningen inn for Domstolen. ESMA skal treffe slike beslutninger etter å ha rådspurt den vedkommende myndigheten i den medlemsstaten der tilsynet skal foretas.
5. Tjenestemenn fra og personer som er bemyndiget eller utpekt av den vedkommende myndigheten i den medlemsstaten der tilsynet skal foretas, skal på anmodning fra ESMA aktivt bistå tjenestemennene og andre personer som er bemyndiget av ESMA. Med det som formål skal de ha den myndigheten som er fastsatt i nr. 2. Tjenestemenn hos den nevnte vedkom-

mende myndigheten kan på anmodning også delta i det stedlige tilsynet.

6. ESMA kan kreve at vedkommende myndigheter i den medlemsstaten der tilsynet skal foretas, på ESMA's vegne utfører særlige undersøkelsesoppgaver og stedlig tilsyn som fastsatt i denne artikkelen og i artikkel 55 nr. 1. Med det som formål skal de vedkommende myndighetene ha samme myndighet som ESMA, som fastsatt i denne artikkelen og i artikkel 55 nr. 1.
7. Når tjenestemenn og andre medfølgende personer som er bemyndiget av ESMA, fastslår at en person motsetter seg et tilsyn som er pålagt i henhold til denne artikkelen, skal den vedkommende myndigheten i den berørte medlemsstaten yte den bistanden som er nødvendig for at de skal kunne foreta det stedlige tilsynet, og ved behov anmode om bistand fra ordensmakten eller en tilsvarende myndighet.
8. Dersom det stedlige tilsynet som er fastsatt i nr. 1, eller bistanden fastsatt i nr. 7 krever tillatelse fra en rettsmyndighet i samsvar med gjeldende nasjonal rett, skal ESMA søke om en slik tillatelse. ESMA kan også søke om en slik tillatelse som et forebyggende tiltak.
9. Når det søkes om en tillatelse som nevnt i nr. 8, skal den nasjonale rettsmyndigheten kontrollere om ESMA's beslutninger er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til formålet med tilsynet. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndigheten be ESMA om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til ESMA's mistanke om at denne forordningen er overtrådt, samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den personen som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndigheten skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av undersøkelsen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMA's saksmappe. Lovligheten av ESMA's beslutning kan innklages bare for Domstolen etter framgangsmåten fastsatt i forordning (EU) nr. 1095/2010.

*Artikkel 57***Utøvelse av den myndigheten som er omhandlet i artikkel 54, 55 og 56**

Den myndigheten som i henhold til artikkel 54, 55 eller 56 er gitt ESMA, en tjenestemann hos ESMA eller en annen person som er bemyndiget av ESMA, skal ikke anvendes til å kreve offentliggjø-

ring av opplysninger eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt.

#### Artikkel 58

##### Utveksling av opplysninger

1. Vedkommende myndigheter som nevnt i artikkel 44, ESMA og andre berørte myndigheter skal uten unødig opphold utveksle de opplysningene som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. Vedkommende myndigheter som nevnt i artikkel 44, ESMA, andre berørte myndigheter og andre organer eller fysiske eller juridiske personer som mottar fortrolige opplysninger i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordningen, skal bare anvende slike opplysninger i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver.

#### Artikkel 59

##### ESMAs tilsynstiltak

1. Dersom ESMA i samsvar med artikkel 63 nr. 8 fastslår at en person har begått en av overtredelsene oppført i artikkel 60 nr. 1, skal ESMA treffe en beslutning om å treffe et eller flere av følgende tiltak:
  - a) Tilbaketrekking av registreringen av en ekstern kontrollør.
  - b) Tilbaketrekking av anerkjennelsen av en ekstern kontrollør fra et tredjeland.
  - c) Midlertidig forby den eksterne kontrolløren å utføre aktivitetene i henhold til denne forordningen i hele Unionen, til overtredelsen bringes til opphør.
  - d) Tilbaketrekking av registreringen av en ekstern kontrollør fra et tredjeland.
  - e) Kreve at personen bringer overtredelsen til opphør.
  - f) Ilegge bøter i henhold til artikkel 60.
  - g) Ilegge tvangsmulkt i henhold til artikkel 61.
  - h) Sende ut en kunngjøring.
2. ESMA skal trekke tilbake registreringen eller anerkjennelsen av en ekstern kontrollør i følgende tilfeller:
  - a) Den eksterne kontrolløren har uttrykkelig gitt avkall på registreringen eller anerkjennelsen eller har ikke gjort bruk av registreringen eller anerkjennelsen innen 36 måneder etter at registreringen eller anerkjennelsen ble innvilget.

b) Den eksterne kontrolløren har oppnådd registreringen eller anerkjennelsen ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre urettmessige metoder.

c) Den eksterne kontrolløren oppfyller ikke lenger de vilkårene som skulle oppfylles for å oppnå registrering eller anerkjennelse.

Dersom ESMA trekker tilbake registreringen eller anerkjennelsen av den eksterne kontrolløren, skal beslutningen inneholde en fullstendig begrunnelse.

Tilbaketrekkingen skal ha umiddelbar virkning.

3. Ved anvendelse av nr. 1 skal ESMA ta hensyn til overtredelsens art og alvorlighetsgrad ut fra følgende kriterier:

- a) Overtredelsens varighet og hyppighet.
- b) Hvorvidt overtredelsen har ført til, lettet eller på annen måte har forbindelse med økonomisk kriminalitet.
- c) Hvorvidt overtredelsen er begått forsettlig eller uaktsomt.
- d) Graden av ansvar hos personen som er ansvarlig for overtredelsen.
- e) Den finansielle styrken til personen som er ansvarlig for overtredelsen, slik den framgår av en ansvarlig juridisk persons samlede omsetning eller av en ansvarlig fysisk persons årsinntekt og nettoformue.
- f) Overtredelsens innvirkning på investorers interesser.
- g) Størrelsen på den fortjenesten som er oppnådd, det tapet som er unngått av personen som er ansvarlig for overtredelsen, eller det tapet som er påført tredjeparter som følge av overtredelsen, i den grad dette kan fastslås.
- h) Viljen hos den personen som er ansvarlig for overtredelsen, til å samarbeide med ESMA, uten at det berører behovet for å sikre tilbakebetaling av denne personens oppnådde fortjeneste eller unngåtte tap.
- i) Tidligere overtredelser av denne forordningen begått av den personen som er ansvarlig for overtredelsen.
- j) Tiltak som den personen som er ansvarlig for overtredelsen, har truffet etter overtredelsen for å hindre at den gjentas.

4. ESMA skal uten unødig opphold underrette den personen som er ansvarlig for overtredelsen, om ethvert tiltak som treffes i henhold til nr. 1, og skal meddele det til de vedkommende myndighetene i medlemsstatene og til Kommisjonen. ESMA skal offentliggjøre ethvert slikt tiltak på sitt nettsted innen ti virkedager fra

den datoen da beslutningen nevnt i nr. 1 ble truffet.

Offentliggjøringen nevnt i første ledd skal omfatte følgende:

- a) En erklæring som bekrefter at personen som er ansvarlig for overtredelsen, har rett til å påklage beslutningen.
- b) Dersom det er relevant, en erklæring som bekrefter at en klage er inngitt, med angivelse av at klagen ikke har oppsettende virkning.
- c) En erklæring som bekrefter at ESMA's klageinstans kan midlertidig oppheve anvendelsen av beslutningen i samsvar med artikkel 60 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

#### Artikkel 60

##### Overtrædelsesgebyrer

1. ESMA skal treffe en beslutning om å ilegge et overtrædelsesgebyr i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen dersom den i samsvar med artikkel 63 nr. 8 fastslår at en ekstern kontrollør eller noen av personene nevnt i artikkel 54 nr. 1 forsettlig eller uaktsomt har begått en eller flere av følgende overtrædelser:
  - a) Manglende overholdelse av artikkel 24 nr. 1 eller noen av bestemmelsene i avdeling IV kapittel 2 og 3.
  - b) Innsending av uriktige opplysninger i forbindelse med søknad om registrering som ekstern kontrollør, eller bruk av andre urettmessige metoder for å oppnå en slik registrering.
  - c) Unnlatelse av å gi opplysninger som svar på en beslutning der det kreves opplysninger i samsvar med artikkel 54, eller dersom det gis uriktige og villedende opplysninger som svar på en anmodning om opplysninger eller en beslutning.
  - d) Hindring eller manglende overholdelse av en undersøkelse i henhold til artikkel 55 nr. 1 bokstav a), b), c) eller e).
  - e) Manglende overholdelse av artikkel 56 ved at det ikke gis en forklaring på forhold eller dokumenter som berører gjenstanden for og formålet med en kontroll, eller ved at det gis en uriktig eller villedende forklaring.
  - f) Påbegynnelse av eksterne kontrollørers aktiviteter eller av noen som utgir seg for å være en ekstern kontrollør, uten å ha blitt registrert som en ekstern kontrollør.

En overtrædelse skal anses for å være begått forsettlig dersom ESMA oppdager

objektive faktorer som viser at en person med overlegg har begått overtrædelsen.

2. Uten at det berører nr. 3, skal minstebeløpet på overtrædelsesgebyret nevnt i nr. 1 være 20 000 euro. Det høyeste beløpet skal være 200 000 euro.
 

Når ESMA bestemmer størrelsen på et overtrædelsesgebyr i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, skal ESMA ta hensyn til kriteriene i artikkel 59 nr. 3.
3. Dersom en person har begått en overtrædelse som nevnt i nr. 1 og direkte eller indirekte har hatt økonomiske fordeler av overtrædelsen, skal beløpet på overtrædelsesgebyret minst tilsvare disse økonomiske fordelene.
4. Dersom en handling eller en unnlatelse utgjør en kombinasjon av flere overtrædelser, skal ESMA ilegge ett enkelt overtrædelsesgebyr. Dette overtrædelsesgebyret skal være det høyeste av de gjeldende overtrædelsesgebyrene for den aktuelle handlingen eller unnlatelsen.

#### Artikkel 61

##### Tvangsmulfter

1. ESMA skal treffe beslutning om å ilegge tvangsmulkt for å tvinge
  - a) en person til å bringe en overtrædelse til opphør i samsvar med en beslutning i henhold til artikkel 59 nr. 1 bokstav e),
  - b) en person som er nevnt i artikkel 54 nr. 1,
    - i) til å gi fullstendige opplysninger som er blitt krevd ved beslutning i henhold til artikkel 54,
    - ii) til å underkaste seg en undersøkelse og særlig til å legge fram fullstendige registreringer, data, framgangsmåter eller ethvert annet ønsket materiale samt utfylle og korrigere andre opplysninger i forbindelse med en undersøkelse som er iverksatt ved en beslutning i henhold til artikkel 55, eller
    - iii) til å underkaste seg et stedlig tilsyn som er pålagt ved beslutning i henhold til artikkel 56.
2. Tvangsmulkten skal ilegges for hver dags forsinkelse.
3. Beløpet på tvangsmulkten skal utgjøre 3 % av gjennomsnittlig daglig omsetning i foregående regnskapsår eller, når det gjelder fysiske personer, 2 % av gjennomsnittlig daglig inntekt i foregående kalenderår. Beløpet skal beregnes fra den datoen som er angitt i beslutningen om ilegelse av tvangsmulkt.

4. En tvangsmulkt skal ilegges for et tidsrom på høyst seks måneder etter at ESMA meddeler sin beslutning. Etter utløpet av dette tidsrommet skal ESMA gjennomgå tiltaket på nytt.

#### Artikkel 62

#### Offentliggjøring, karakter, tvangfullbyrdelse og overføring av overtredelsesgebyrer og tvangsmulker

1. ESMA skal offentliggjøre alle overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 60 og 61, med mindre slik offentliggjøring kan skape alvorlig uro i finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade. Slik offentliggjøring skal ikke omfatte personopplysninger i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725<sup>23</sup>.
2. Overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 60 og 61, skal være av administrativ karakter.
3. Overtredelsesgebyrer og tvangsmulker som er ilagt i henhold til artikkel 60 og 61, skal kunne tvangfullbyrdes.  
Med henblikk på tvangfullbyrdelse av overtredelsesgebyrer og tvangsmulker skal ESMA anvende gjeldende sivile rettergangsregler i den medlemsstaten eller det tredjelandet der overtredelsesgebyret eller tvangsmulken blir tvangfullbyrdet.
4. Beløp som ilegges i form av overtredelsesgebyrer og tvangsmulker skal overføres til Unionens alminnelige budsjett.
5. Dersom ESMA treffer beslutning om ikke å illegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker etter å ha avsluttet en undersøkelse, skal ESMA underrette Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og de vedkommende myndighetene i den berørte medlemsstaten om dette og begrunne sin beslutning.

#### Artikkel 63

#### Saksbehandlingsregler for tilsynstiltak og overtredelsesgebyrer

1. Dersom ESMA i utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordningen fastslår at det

foreligger nærliggende grunner til å anta at det kan foreligge forhold som kan utgjøre en eller flere av overtredelsene oppført i artikkel 60 nr. 1, skal ESMA utpeke en uavhengig gransker innenfor ESMA som skal undersøke saken. Granskeren skal ikke være innblandet eller ha vært direkte eller indirekte innblandet i tilsynet med eller registreringen av den berørte eksterne kontrolløren, og skal utføre sine oppgaver uavhengig av ESMA's tilsynsstyre.

2. Granskeren skal undersøke alle påståtte overtredelser, idet det tas hensyn til eventuelle merknader fra personer som er gjenstand for undersøkelsen, og skal sende inn en fullstendig saksmappe med resultatene til ESMA's tilsynsstyre.
3. For å utføre sine oppgaver kan granskeren utøve den myndigheten til å anmode om opplysninger som er omhandlet i artikkel 54, og til å foreta undersøkelser og stedlige tilsyn i samsvar med artikkel 55 og 56. Når granskeren utøver denne myndigheten, skal vedkommende overholde artikkel 57.
4. Når granskeren utfører disse oppgavene, skal vedkommende ha tilgang til alle dokumenter og opplysninger som ESMA har samlet inn i forbindelse med sine tilsynsaktiviteter.
5. Når undersøkelsen er avsluttet, skal granskeren før saksmappen med resultatene sendes inn til ESMA's tilsynsstyre, gi de personene som er gjenstand for undersøkelsen, mulighet til å bli hørt om de forholdene som undersøkes. Granskeren skal bygge sine resultater bare på forhold som personene som er gjenstand for undersøkelsen, har hatt mulighet til å uttale seg om.
6. De berørte personenes rett til forsvar skal sikres fullt ut i forbindelse med undersøkelser i henhold til denne artikkelen.
7. Når granskeren sender inn saksmappen med sine resultater til ESMA's tilsynsstyre, skal vedkommende underrette de personene som er gjenstand for undersøkelsen. De personene som er gjenstand for undersøkelse, skal ha rett til innsyn i saksmappen, med forbehold for andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger som gjelder tredjeparter.
8. På grunnlag av saksmappen med granskerens resultater, og dersom de berørte personene anmoder om det, etter å ha hørt disse personene i samsvar med artikkel 64, skal ESMA

<sup>23</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1725 av 23. oktober 2018 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av forordning (EF) nr. 45/2001 og beslutning nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 av 21.11.2018, s. 39).

avgjøre om en eller flere av overtredelsene oppført i artikkel 60 nr. 1 er begått av de personene som har vært gjenstand for undersøkelsen, og skal i så fall treffe et tilsynstiltak i samsvar med artikkel 59 og ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med artikkel 60.

9. Granskeren skal ikke delta i drøftelsene i ESMA's tilsynsstyre eller på annen måte gripe inn i beslutningsprosessen til ESMA's tilsynsstyre.
10. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 68 senest 21. desember 2024 for å utfylle denne forordningen ved å angi nærmere saksbehandlingsreglene for utøvelse av ESMA's myndighet til å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker, herunder bestemmelser om retten til forsvar, midlertidige bestemmelser og innkreving av overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker, og foreldelsesfristene for ilegging og inndrivelse av tvangsmulker.
11. ESMA skal henvise saker til vedkommende nasjonale myndigheter for straffeforfølgning dersom den ved utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordningen fastslår at det er nærliggende grunner til å anta at det kan foreligge forhold som kan være straffbare. ESMA skal dessuten avstå fra å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulker dersom det allerede foreligger en frifinnelse eller en felende dom for identiske forhold eller for forhold som i det vesentlige er identiske, som er blitt rettskraftige som følge av en straffesak i henhold til nasjonal rett.

#### Artikkel 64

##### **Høring av personer som er gjenstand for beslutninger i henhold til artikkel 59, 60 og 61**

1. Før ESMA treffer beslutning i henhold til artikkel 59, 60 og 61, skal ESMA gi de personene som er gjenstand for en slik beslutning, mulighet til å bli hørt om ESMA's resultater av undersøkelsen. ESMA skal bare legge de resultatene til grunn for sine beslutninger som disse personene har hatt mulighet til å uttale seg om.
2. Nr. 1 i denne artikkelen får ikke anvendelse dersom hastetiltak i henhold til artikkel 59 er nødvendige for å hindre at finanssystemet påføres betydelig og umiddelbar skade. I slike tilfeller kan ESMA treffe en midlertidig beslutning og skal gi de berørte personene mulighet til å uttale seg så snart som mulig etter at beslutningen er truffet.

3. Retten til forsvar for de personene som er gjenstand for en beslutning fra ESMA, skal sikres fullt ut under den respektive saksbehandlingen. Disse personene skal ha rett til innsyn i ESMA's saksmappe, med forbehold om andre personers rettmessige interesse av å bevare sine forretningshemmeligheter. Retten til innsyn i saksmappen skal ikke omfatte fortrolige opplysninger eller ESMA's interne forberedende dokumenter.

#### Artikkel 65

##### **Domstolens prøving**

Domstolen skal ha full domsmyndighet til å prøve ESMA's beslutninger om ilegging av overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt i henhold til denne forordningen. Den kan oppheve, redusere eller øke ilagt overtredelsesgebyr eller tvangsmulkt.

#### Artikkel 66

##### **Registrering, anerkjennelse og tilsynsavgifter**

1. ESMA skal pålegge eksterne kontrollører avgifter for å dekke utgifter knyttet til registrering, anerkjennelse og tilsyn og for eventuelle kostnader som ESMA kan pådra seg i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. De samlede avgiftene som ESMA pålegger de søkende eksterne kontrollørene, registrerte eksterne kontrollører eller anerkjente eksterne kontrollører i samsvar med denne forordningen, skal dekke de administrative kostnadene ESMA pådrar seg i forbindelse med sine aktiviteter når det gjelder registrering av og tilsyn med alle eksterne kontrollører. Samtidig skal avgiften stå i et rimelig forhold til den berørte eksterne kontrollørens omsetning.

Som unntak fra første ledd kan eksterne kontrollører hvis årsomsetning er under et visst beløp, fritas fra forpliktelsen til å betale en avgift, som nærmere angitt i den delegerte rettsakten som skal vedtas av Kommisjonen i henhold til nr. 3.

3. Kommisjonen skal senest 21. desember 2024 vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 68 for å utfylle denne forordningen ved å angi nærmere hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være, og hvordan de skal betales.

Når Kommisjonen utarbeider den delegerte rettsakten, skal den angi terskelverdien

for årsomsetningen for eksterne kontrollører på konsernnivå under hvilken det ikke skal pålegges noen avgift, og den skal også angi hvordan årsomsetningen skal beregnes med henblikk på anvendelsen av denne terskelverdien.

4. Før Kommisjonen vedtar den delegerte rettsakten omhandlet i nr. 3, skal den rådføre seg med ESMA om avgiftene omhandlet i det nevnte nummeret.

#### Artikkel 67

#### ESMAs register over eksterne kontrollører og eksterne kontrollører fra et tredjeland

1. ESMA skal på sitt nettsted føre et offentlig tilgjengelig register som inneholder følgende:
  - a) Eksterne kontrollører som er registrert i samsvar med artikkel 23.
  - b) Eksterne kontrollører som har midlertidig forbud mot å utøve sine aktiviteter i samsvar med artikkel 59.
  - c) Eksterne kontrollører hvis registrering er trukket tilbake i samsvar med artikkel 59.
  - d) Eksterne kontrollører fra et tredjeland som har tillatelse til å levere tjenester i Unionen i samsvar med artikkel 39.
  - e) Eksterne kontrollører fra et tredjeland som er anerkjent i samsvar med artikkel 42.
  - f) Eksterne kontrollører som er registrert i samsvar med artikkel 23, og som godkjenner de tjenestene som leveres av eksterne kontrollører fra tredjeland i samsvar med artikkel 43.
  - g) Eksterne kontrollører fra et tredjeland hvis registrering er blitt trukket tilbake, og som ikke lenger utøver rettighetene i henhold til artikkel 39, dersom Kommisjonen trekker sin beslutning i henhold til artikkel 40 nr. 1 med hensyn til dette tredjelandet.
  - h) Eksterne kontrollører fra et tredjeland hvis anerkjennelse er midlertidig opphevet eller trukket tilbake.
  - i) Eksterne kontrollører som er registrert i samsvar med artikkel 23, og som ikke lenger er i stand til å godkjenne tjenester som leveres av eksterne kontrollører fra et tredjeland i samsvar med artikkel 43.
2. Registeret skal inneholde kontaktopplysninger om eksterne kontrollører, deres nettsteder og datoene for når ESMAs beslutninger om disse eksterne kontrollørene trer i kraft.

3. For eksterne kontrollører fra et tredjeland skal registeret også inneholde opplysninger om hvilke tjenester eksterne kontrollører fra et tredjeland leverer, og kontaktopplysninger om den vedkommende myndigheten som er ansvarlig for tilsynet med dem i tredjelandet.

#### Avdeling VI

#### Delegerte rettsakter

#### Artikkel 68

#### Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen på de vilkårene som er fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 21 nr. 4, artikkel 63 nr. 10 og artikkel 66 nr. 3 skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 20. desember 2023.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 21 nr. 4, artikkel 63 nr. 10 og artikkel 66 nr. 3 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som er angitt i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med eksperter utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen har vedtatt en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 21 nr. 4, artikkel 63 nr. 10 og artikkel 66 nr. 3 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot rettsakten innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

*Avdeling VII***Sluttbestemmelser***Artikkel 69***Overgangsbestemmelser om eksterne kontrollører**

1. En ekstern kontrollør som har til hensikt å levere tjenester i samsvar med denne forordningen fra 21. desember 2024 til 21. juni 2026, skal levere slike tjenester bare etter å ha underrettet ESMA om dette og gitt de opplysningene som er nevnt i artikkel 23 nr. 1.
2. Fram til 21. juni 2026 skal de eksterne kontrollørene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen gjøre sitt ytterste for å overholde artikkel 24–38, med unntak av kravene fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 24 nr. 2 og de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 26 nr. 3, artikkel 27 nr. 2, artikkel 28 nr. 3, artikkel 29 nr. 4, artikkel 30 nr. 3, artikkel 31 nr. 4 og artikkel 33 nr. 7.
3. Etter 21. juni 2026 skal de eksterne kontrollørene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen levere tjenester i samsvar med denne forordningen bare etter registrering i samsvar med artikkel 23, forutsatt at de overholder artikkel 22 og artikkel 24–38 i henhold til utfyllingen av de delegerte rettsaktene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen.

*Artikkel 70***Overgangsbestemmelser om eksterne kontrollører fra et tredjeland**

1. En ekstern kontrollør fra et tredjeland som har til hensikt å levere tjenester i samsvar med denne forordningen fra 21. desember 2024 til 21. juni 2026, skal levere slike tjenester bare etter å ha underrettet ESMA om dette og gitt de opplysningene som er nevnt i artikkel 23 nr. 1.
2. De eksterne kontrollørene fra et tredjeland som nevnt i nr. 1 skal
  - a) gjøre sitt ytterste for å overholde artikkel 24–38, med unntak av kravene fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 24 nr. 2 og de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 26 nr. 3, artikkel 27 nr. 2, artikkel 28 nr. 3, artikkel 29 nr. 4, artikkel 30 nr. 3, artikkel 31 nr. 4 og artikkel 33 nr. 7.
  - b) ha en lovlig stedfortreder etablert i Unionen som skal overholde artikkel 42 nr. 3.

3. ESMA kan når som helst fra og med 21. desember 2024 til 21. juni 2026 håndheve overholdelsen til eksterne kontrollører fra et tredjeland med hensyn til nr. 2 bokstav b) ved å pålegge tilsynstiltak i samsvar med avdeling V.

*Artikkel 71***Gjennomgåelse**

1. Senest 21. desember 2028 og deretter hvert tredje år skal Kommisjonen etter samråd med ESMA og plattformen for bærekraftig finansiering opprettet ved artikkel 20 i forordning (EU) 2020/852 legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne forordningen. I rapporten skal det i den grad det er mulig, minst foretas en vurdering av følgende:
  - a) Innføringen av standarden for europeiske grønne obligasjoner og dens markedsandel, både i Unionen og på det globale plan, særlig for små og mellomstore bedrifter.
  - b) Hvordan denne forordningen har påvirket omstillingen til en bærekraftig økonomi, mangelen på investeringer som er nødvendige for å oppfylle Unionens klimamål som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1119<sup>24</sup>, og på omdirigeringen av private kapitalstrømmer i retning av bærekraftige investeringer.
  - c) Hvordan markedet for eksterne kontrollører fungerer, og ESMA's tilsyn med det.
  - d) Hensiktsmessigheten av de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 66 nr. 3 og deres innvirkning på eksterne kontrollører.
  - e) Miljøpåstandens troverdighet og eventuelle tilfeller av misbruk på markedet for grønne obligasjoner.
  - f) Hvordan det bærekraftsrelaterte obligasjonsmarkedet fungerer, herunder relevante påstanders troverdighet og kvalitet.
  - g) Behovet for å anerkjenne et tredjelands kriterier for å fastsette miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter som er likeverdige med taksonomikravene, forutsatt at det finnes spesifikke garantier for å sikre likeverdige mål, med henblikk på å tillate allokering av provenyet fra en europeisk

<sup>24</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1119 av 30. juni 2021 om fastsettelse av en ramme for å oppnå klimanøytralitet og om endring av forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 («EUs klimalov») (EUT L 243 av 9.7.2021, s. 1).

- grønn obligasjon i samsvar med slike kriterier i tredjeland.
- h) Den praktiske innvirkningen av artikkel 5 på bruken av europeiske grønne obligasjoner, miljøkvaliteten på bruken av proveny fra disse og årsakene til at fleksibiliteten fastsatt i den nevnte artikkelen ikke hindrer omstillingen til finansiering av miljømessig bærekraftige aktiviteter.
- i) Gjennomføringen av avdeling III i denne forordningen, herunder bruken av malene nevnt i denne avdelingen av utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, eller av bærekraftsrelaterte obligasjoner, hvorvidt slike obligasjoner markedsføres i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, en analyse av innføringen av disse malene, markedsutviklingen og disse malenes samsvar med relevant unionsrett, herunder forordning (EU) 2019/2088.
2. Rapportene nevnt i nr. 1 skal eventuelt ledsages av et forslag til regelverk, herunder med hensyn til opplysningsplikten for utstedere av obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og av bærekraftsrelaterte obligasjoner.
  3. Kommisjonen skal senest 21. desember 2026 offentliggjøre en rapport om behovet for å regulere bærekraftsrelaterte obligasjoner, om nødvendig ledsaget av et forslag til regelverk.
  4. Kommisjonen skal senest 31. desember 2024 og deretter hvert tredje år offentliggjøre en rapport for å informere utstedere av europeiske grønne obligasjoner om den gjennomgåelsen som er gjennomført i henhold til artikkel 19 nr. 5 tredje ledd i forordning (EU) 2020/852, herunder om de tekniske screeningkriteriene er i samsvar med kriteriene fastsatt i artikkel 10 nr. 2 i den nevnte forordningen, idet det tas hensyn til reglene om overgangsbestemmelser fastsatt i artikkel 8 i denne forordningen.
  5. Senest 21. desember 2028 skal EBA, i nært samarbeid med ESMA og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010<sup>25</sup> (samlet

kalt «de europeiske tilsynsmyndighetene» eller «ESA-ene»), offentliggjøre en rapport om muligheten for å utvide adgangen til å bruke betegnelsen «europeisk grønn obligasjon» eller «EuGB» med henblikk på syntetiske verdipapiriseringer.

6. Senest 21. desember 2029 skal Kommisjonen legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av rapporten nevnt i nr. 5. Kommisjonens rapport kan eventuelt ledsages av et forslag til regelverk.
7. Senest 21. desember 2028 og, dersom det er relevant, deretter hvert tredje år skal ESA-ene gjennom felleskomiteen nevnt i artikkel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 offentliggjøre en rapport om utviklingen av markedet for verdipapiriseringsobligasjoner. Disse rapportene skal blant annet vurdere om mengden av taksonomiforenlige eiendeler har økt tilstrekkelig med henblikk på å gjennomgå anvendelsen av reglene om bruk av provenyet for verdipapiriseringsobligasjoner hvis utstedere søker å bruke betegnelsen «europeisk grønn obligasjon» eller «EuGB».
8. På grunnlag av rapporten nevnt i nr. 7 skal Kommisjonen legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet. Kommisjonens rapport skal eventuelt ledsages av et forslag til regelverk.

#### Artikkel 72

#### Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.
2. Denne forordningen får anvendelse fra 21. desember 2024.
3. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen får artikkel 20, artikkel 21 nr. 4, artikkel 23 nr. 6 og 7, artikkel 24 nr. 2, artikkel 26 nr. 3, artikkel 27 nr. 2, artikkel 28 nr. 3, artikkel 29 nr. 4, artikkel 30 nr. 3, artikkel 31 nr. 4, artikkel 33 nr. 7, artikkel 42 nr. 9, artikkel 46 nr. 6 og 7, artikkel 49 nr. 1, 2 og 3, artikkel 63 nr. 10, artikkel 66 nr. 3 og artikkel 68, 69 og 70 anvendelse fra 20. desember 2023.
4. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen får artikkel 40, artikkel 42 nr. 1–8 og artikkel 43 anvendelse fra 21. juni 2026.
5. Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å overholde artikkel 45 og artikkel 49 senest 21. desember 2024.

<sup>25</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

Endringer i verdipapirhandelloven (europaiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 22. november 2023.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
R. METSOLA	P. NAVARRO RÍOS
<i>The President</i>	<i>The President</i>

*Vedlegg I*

### Faktablad om europeiske grønne obligasjoner

Dette dokumentet og dets innhold er ikke omfattet av noen godkjenning eller støtte fra ESMA eller noen annen vedkommende myndighet.

#### 1. Generelle opplysninger

- [Dato for offentliggjøring av faktabladet om europeiske grønne obligasjoner]
- [Utsteders registrerte navn]
- [Dersom dette er tilgjengelig, utstederens identifikator for juridisk person (LEI-kode)]
- [Adressen til et nettsted der investorer kan få opplysninger om hvordan de kan kontakte utstederen]
- [Dersom dette er tilgjengelig, navnet på obligasjonen(e) som er tildelt av utstederen]
- [Dersom dette er tilgjengelig, internasjonale identifikasjonsnumre for verdipapirer (ISIN) for obligasjonen(e)]
- [Dersom dette er tilgjengelig, planlagt utstedelsesdato eller -periode]
- [Den eksterne kontrollørens identitet og kontaktopplysninger]
- [Dersom det er relevant, navnet på den vedkommende myndigheten som har godkjent obligasjonsprospektet/-prospektene]

#### 2. Viktige opplysninger

- [Følgende erklæring: «[Denne obligasjonen bruker] [Disse obligasjonene bruker] betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB» i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631<sup>26</sup>.»]
- [Dersom obligasjonsprovenyet skal allokere i samsvar med artikkel 5 i den nevnte forordningen, skal følgende erklæring lyde: «[Denne europeiske grønne obligasjonen] [Disse europeiske grønne obligasjonene] utnytter den fleksibiliteten som gir mulighet for en delvis

manglende oppfyllelse av de tekniske screeningkriteriene som er fastsatt i de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852<sup>27</sup> («de tekniske screeningkriteriene»), som nærmere beskrevet i avsnitt 4 i dette faktabladet.»]

### 3. Miljøstrategi og begrunnelse

[En erklæring om hvorvidt utstederen har til hensikt å innhente en ekstern vurdering av de opplysningene som er inngitt i henhold til dette avsnittet, via en vurdering av rapporten om miljøpåvirkning.]

#### Oversikt

- [Opplysninger om hvordan obligasjonen(e) forventes å bidra til utstederens overordnede miljøstrategi, herunder de miljømålene som er nevnt i artikkel 9 i forordning (EU) 2020/852, og som obligasjonen(e) skal etterstrebe.]

#### *Lenke til nøkkelindikatorene for eiendeler, omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter*

- [I den grad det er tilgjengelig for utstederen på utstedelsestidspunktet, og dersom utstederen er omfattet av artikkel 8 i forordning (EU) 2020/852, forventes en beskrivelse av hvordan og i hvilken grad (for eksempel uttrykt som en estimert prosentvis endring fra år til år) obligasjonsprovenyet vil bidra til utstederens nøkkelindikatorer for taksonomiforenlige eiendeler, omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter.]

#### *Lenke til omstillingsplanene*

- [Dersom utstederen er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre planer i henhold til artikkel 19a nr. 2 bokstav a) iii) eller, dersom det er relevant, artikkel 29a nr. 2 bokstav a) iii) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/

<sup>26</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner (EUT L, 2023/2631, av 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

<sup>27</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

Endringer i verdipapirhandelloven (europaiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

EU<sup>28</sup>, eller dersom utstederen frivillig offentliggjør omstillingsplaner:

- Hvordan obligasjonsprovenyet skal bidra til finansiering og gjennomføring av disse planene. Opplysninger kan gis på nivået for økonomisk aktivitet eller på prosjektnivå.
- En lenke til nettstedet der disse planene offentliggjøres.]

#### *Verdipapirisering*

[Dersom det er relevant i forbindelse med en verdipapirisering, en beskrivelse av hvordan artikkel 18 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631 er oppfylt, og de opplysningene som kreves i henhold til artikkel 19 nr. 2 i den nevnte forordningen.]

#### **4. Planlagt allokering av obligasjonsproveny**

[De opplysningene som er angitt nedenfor, skal gis minst på nivået for den økonomiske aktiviteten og helst på prosjekt- eller prosjektgruppenivå. Fortrolighetsavtaler, konkurransehensyn eller et stort antall underliggende prosjekter som oppfyller kriteriene og lignende hensyn, kan begrunne en begrensning av den mengden av nærmere opplysninger som gjøres tilgjengelig. Dersom obligasjonsprovenyet allokeres til utgifter som nevnt i artikkel 4 nr. 3 i forordning (EU) 2023/2631, kan opplysningene gis på programnivå.]

#### *Planlagt allokering til taksonomiforenlige økonomiske aktiviteter*

- [Hvorvidt utstederen allokerer provenyet i samsvar med den gradvise metoden eller porteføljemetoden, og hvorvidt obligasjonen(e) er verdipapiriseringsobligasjon(er).]
- [Den minste andelen av obligasjonsprovenyet som kreves i henhold til utstederens planer, skal brukes til aktiviteter som er miljømessig bærekraftige i henhold til artikkel 3 i forordning (EU) 2020/852, i henhold til metoden i allokering rapporten (andelen skal være minst 85 %): [XX] % av obligasjonsprovenyet.]
- [Dersom dette er tilgjengelig, en angivelse av andelen av obligasjonsprovenyet som skal brukes til finansiering (i utstedelsesåret eller etter utstedelsesåret) og refinansiering.]
- [Dersom utstederen er en stat og obligasjonsprovenyet er planlagt allokert til skattelettelse

som fastsatt i artikkel 4 nr. 3 i forordning (EU) 2023/2631, et estimat av det forventede omfanget av inntektstap knyttet til skattelettelse som oppfyller kriteriene.]

- [Dersom dette er tilgjengelig, det eller de målrettede miljømålene som nevnt i artikkel 9 i forordning (EU) 2020/852.]
- [For hver av de økonomiske aktivitetene som provenyet skal allokeres til, opplysninger om deres typer, sektorer og respektive NACE-koder i samsvar med standarden for næringsgruppering fastsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006<sup>29</sup>.]

#### *Planlagt allokering til spesifikke taksonomiforenlige økonomiske aktiviteter*

- [Dersom obligasjonsprovenyet er planlagt allokert til en muliggjørende økonomisk aktivitet eller en økonomisk omstillingsaktivitet, angivelse av hvilken type muliggjørende økonomisk aktivitet eller økonomisk omstillingsaktivitet som er planlagt finansiert, og, dersom dette er tilgjengelig, det beløpet og den andelen av provenyet som er planlagt allokert til hver type muliggjørende økonomisk aktivitet eller økonomisk omstillingsaktivitet.]
- [Dersom det er relevant, det beløpet og den andelen av provenyet som er planlagt allokert til taksonomiforenlige aktiviteter knyttet til kjerneenergi og fossil gass i samsvar med artikkel 10 nr. 2 og artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) 2020/852.]

#### *Planlagt allokering til økonomiske aktiviteter som ikke oppfyller de tekniske screeningkriteriene*

- [Dersom obligasjonsprovenyet er planlagt allokert i samsvar med artikkel 5 i forordning (EU) 2023/2631, en erklæring om at det er planlagt delvis å allokere [netto] provenyet fra obligasjonen til økonomiske aktiviteter som ikke oppfyller de tekniske screeningkriteriene. Utstederen skal beskrive en slik manglende oppfyllelse, de aktuelle aktivitetene og, dersom dette er tilgjengelig, den estimerte prosentdelen av provenyet som er beregnet på å finansiere slike aktiviteter, som et samlet beløp og per aktivitet, herunder en oppdeling som beskriver hvilken eller hvilke bokstaver i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631, som

<sup>28</sup> Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

<sup>29</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006 av 20. desember 2006 om innføring av en standard for næringsgruppering NACE Revisjon 2, og om endring av rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger innenfor særlige statistikkområder (EUT L 393 av 30.12.2006, s. 1).

Endringer i verdipapirhandelloven (europiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

anvendes. Videre en forklaring på hvorfor de tekniske screeningkriteriene ikke kan anvendes, og en forklaring på hvordan utstederen har til hensikt å sikre at disse aktivitetene oppfyller kravene fastsatt i artikkel 5 nr. 3 og 4 i forordning (EU) 2023/2631 og artikkel 3 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2020/852.]

#### *Prosess og tidsplan for tildeling*

[Den beregnede tiden etter obligasjonsutstedelsen fram til fullstendig allokering av obligasjonsprovenyet.]

[En beskrivelse av de prosessene som utstederen vil bruke til å fastsette hvordan prosjekter oppfyller kriteriene for miljømessig bærekraftige økonomiske aktiviteter fastsatt i artikkel 3 i forordning (EU) 2020/852 («taksonomikravene».)]

#### *Utstedelseskostnader*

[Et estimat av beløpet for de kumulative utstedelseskostnadene som trekkes fra provenyet i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631, med en nærmere beskrivelse.]

### **5. Obligasjonsprovenyets miljøpåvirkning**

[Dersom dette er tilgjengelig, et overslag over den forventede miljøpåvirkningen av provenyet fra obligasjonen(e). Dersom disse opplysningene ikke er tilgjengelige, skal dette begrunnes.]

### **6. Opplysninger om rapportering**

[En lenke til utstederens nettsted i henhold til artikkel 15 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631.]

[Dersom det er relevant, en lenke til utstederens relevante rapporter, for eksempel den konsoliderte årsberetningen eller den konsoliderte bærekraftsrapporten i henhold til direktiv 2013/34/EU.]

Den datoen den første rapporteringsperioden begynner å løpe, dersom den er forskjellig fra utstedelsesdatoen, som angitt i artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631.

- [En angivelse av om allokeringssrapporter vil inneholde opplysninger per prosjekt om allokerte beløp og de forventede miljøpåvirkningene.]

### **7. CapEx-plan**

- Dersom det er relevant, en detaljert beskrivelse av den CapEx-planen som er nevnt i artikkel 7 i forordning (EU) 2023/2631, herunder de viktigste parametrene som utstederen har brukt for å fastsette hvordan relevante eiendeler eller aktiviteter skal oppfylle tak-

sonomikravene innen utgangen av den perioden som er fastsatt i den nevnte artikkelen.]

### **8. Andre relevante opplysninger**

[Når det gjelder en verdipapiriseringsobligasjon, skal henvisninger til utstederen i dette dokumentet forstås som og, dersom det er relevant, erstattes med henvisninger til initiativtakeren.]

#### *Vedlegg II*

### **Årlig allokeringssrapport om europeiske grønne obligasjoner**

[dersom allokeringssrapporten er blitt revidert, skal tittelen gjenspeile dette]

Dette dokumentet og dets innhold er ikke omfattet av noen godkjenning eller støtte fra ESMA eller noen annen vedkommende myndighet.

#### **1. Generelle opplysninger**

- [Utstedelsesdato for obligasjonen(e) eller transjer av obligasjonen(e)]
- [Dato for offentliggjøring av allokeringssrapporten]
- [Første og siste dato i den perioden som den årlige allokeringssrapporten gjelder for: [dato – dato]]
- [Utsteders registrerte navn]
- [Dersom dette er tilgjengelig, utstederens identifikator for juridisk person (LEI-kode)]
- [Adressen til et nettsted der investorer kan få opplysninger om hvordan de kan kontakte utstederen]
- [Dersom dette er tilgjengelig, navnet på obligasjonen(e) som er tildelt av utstederen]
- [Dersom dette er tilgjengelig, internasjonale identifikasjonsnumre for verdipapirer (ISIN) for obligasjonen(e) og den eller deres transjer]
- [Dersom allokeringssrapporten har vært gjenstand for en vurdering etter utstedelse, identiteten og kontaktopplysningene til den eksterne kontrolløren]
- [Dersom det er relevant, navnet på den vedkommende myndigheten som har godkjent obligasjonsprospektet/-prospektene]

#### **2. Viktige opplysninger**

[Følgende erklæring: «[Denne obligasjonen bruker] [Disse obligasjonene bruker] betegnelsen «europisk grønn obligasjon» eller «EuGB» i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631<sup>30</sup>.»]

[Dersom obligasjonsprovenyet [er planlagt] [er blitt] allokert i samsvar med artikkel 5 i den

nevnte forordningen, følgende erklæring: «[Denne europeiske grønne obligasjonen] [Disse europeiske grønne obligasjonene] utnytter den fleksibiliteten som gir mulighet for en delvis manglende oppfyllelse av de tekniske screeningkriteriene som er fastsatt i de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852<sup>31</sup> («de tekniske screeningkriteriene»), som nærmere beskrevet i avsnitt 4 i denne allokeringssrapporten.»]

### 3. Miljøstrategi og begrunnelse

#### Oversikt

[De miljømålene som er nevnt i artikkel 9 i forordning (EU) 2020/852, og som obligasjonen(e) skal etterstrebe]

*Lenke til nøkkelindikatorer for eiendeler, omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter*

[Dersom utstederen er omfattet av artikkel 8 i forordning (EU) 2020/852, en beskrivelse av hvordan, i hvilken grad (for eksempel uttrykt som en prosentvis endring fra år til år), og i hvilke regnskapsperioder obligasjonsprovenyet bidrar til utstederens nøkkelindikatorer for taksonomiforenlige eiendeler, omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter, idet det tas hensyn til beløpene i tabellen «Samlede beløp» i tabell A, dersom det er relevant.]

*Lenke til omstillingsplanen*

[Dersom utstederen er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre planer i henhold til artikkel 19a nr. 2 bokstav a) iii) eller, dersom det er relevant, artikkel 29a nr. 2 bokstav a) iii) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU<sup>32</sup>, eller dersom utstederen frivillig offentliggjør omstillingsplaner:

<sup>30</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner (EUT L, 2023/2631, av 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

<sup>31</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

<sup>32</sup> Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

- Hvordan obligasjonsprovenyet bidrar til å finansiere og gjennomføre disse planene. Opplysninger kan gis på nivået for økonomisk aktivitet eller på prosjektnivå.
- En lenke til nettstedet der disse planene offentliggjøres.]

#### Verdipapirisering

[Dersom det er relevant i forbindelse med verdipapirisering, de opplysningene som kreves i henhold til artikkel 19 nr. 2 i forordning (EU) 2023/2631.]

### 4. Allokering av obligasjonsproveny

[De opplysningene som er angitt nedenfor, skal gis minst på nivået for den økonomiske aktiviteten og helst på prosjekt- eller prosjektgruppenivå. Fortrolighetsavtaler, konkurransehensyn eller et stort antall underliggende prosjekter som oppfyller kriteriene og lignende hensyn, kan begrunne en begrensning av den mengden av nærmere opplysninger som gjøres tilgjengelig. Dersom obligasjonsprovenyet allokeres til utgifter som nevnt i artikkel 4 nr. 3 i forordning (EU) 2023/2631, kan opplysningene gis på programnivå.]

*Allokering til taksonomiforenlige økonomiske aktiviteter*

- [Hvorvidt utstederen allokerer provenyet i samsvar med den gradvise metoden eller porteføljemetoden, og hvorvidt obligasjonen(e) er verdipapiriseringsobligasjon(er).]
- [Dersom det er relevant i samsvar med artikkel 11 nr. 6 i forordning (EU) 2023/2631, en erklæring om at sammensetningen av porteføljen av finansielle eiendeler og/eller anleggsmidler ikke er endret sammenlignet med det året som er dekket av den foregående allokeringssrapporten.]
- [Utstederen skal fylle ut enten tabell A eller tabell B nedenfor, avhengig av om den gradvise metoden eller porteføljemetoden for allokering av proveny brukes. Tilsvarende samlede beløp skal også fylles ut.]
- [Bekreftelse på overholdelse av artikkel 3 bokstav c) i forordning (EU) 2020/852 (minstegarantier).]
- [Dersom utstederen er en stat og obligasjonsprovenyet er blitt allokert til skattelettelse som fastsatt i artikkel 4 nr. 3 i forordning (EU) 2023/2631, et estimat av det forventede omfanget av inntektstap knyttet til skattelettelse som oppfyller kriteriene.]

*Allokering til spesifikke taksonomiforenlige økonomiske aktiviteter*

- [Dersom obligasjonsprovenyet er allokert til en muligjørende økonomisk aktivitet eller en økonomisk omstillingsaktivitet, angivelse av hvilken type muligjørende økonomisk aktivitet eller økonomisk omstillingsaktivitet som er finansiert, og det beløpet og den andelen av provenyet som er allokert til hver type muligjørende økonomisk aktivitet eller økonomisk omstillingsaktivitet.]
- [Dersom det er relevant, det beløpet og den andelen av eiendeler som gjelder taksonomiforenlige aktiviteter knyttet til kjerneenergi og fossil gass i samsvar med artikkel 10 nr. 2 og artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) 2020/852.]

*Allokering til økonomiske aktiviteter som ikke oppfyller de tekniske screeningkriteriene*

- [Dersom obligasjonsprovenyet allokeres i samsvar med artikkel 5 i forordning (EU) 2023/2631, en erklæring om at [netto] proveny fra obligasjonen er delvis allokert til økonomiske aktiviteter som ikke oppfyller de tekniske screeningkriteriene. Utstederen skal beskrive en slik manglende oppfyllelse, de aktuelle aktivitetene og den prosentdelen av provenyet som er blitt allokert til slike aktiviteter, som et samlet beløp og per aktivitet, herunder en oppdeling som beskriver hvilken eller hvilke bokstaver i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631, som anvendes. Videre en forklaring på hvorfor de tekniske screeningkriteriene ikke kan anvendes, og en forklaring på hvordan utstederen har sikret at disse aktivitetene oppfyller kravene fastsatt i artikkel 5 nr. 3 og 4 i forordning (EU) 2023/2631 og artikkel 3 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2020/852.]

*Utstedelseskostnader*

- [Et estimat av beløpet for de kumulative utstedelseskostnadene som trekkes fra provenyet i henhold til artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631, med en nærmere beskrivelse.]

**5. Obligasjonsprovenyets miljøpåvirkning**

[Det skal ikke gis noen opplysninger under dette avsnittet i rapporten.]

**6. Opplysninger om rapportering**

- [En lenke til utstederens nettsted som nevnt i artikkel 15 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631.]
- [Dersom det er relevant, en lenke til utstederens relevante rapporter, for eksempel den

konsoliderte årsberetningen eller den konsoliderte bærekraftsrapporten i henhold til direktiv 2013/34/EU.]

**7. CapEx-plan**

- [Dersom det er relevant, de framskrittene som er gjort i gjennomføringen av CapEx-planen som nevnt i artikkel 7 i forordning (EU) 2023/2631, og forventet sluttdato for gjennomføring av de inngående prosjektene.]
- [Dersom det har vært en forsinkelse eller et avvik som har en betydelig innvirkning på gjennomføringen av CapEx-planen, skal utstederen oppgi årsakene til dette i samsvar med artikkel 11 nr. 2 i den nevnte forordningen.]
- Dersom det er relevant, den planen som er nevnt i artikkel 8 nr. 3 i den nevnte forordningen.

**8. Andre relevante opplysninger**

[Når det gjelder en verdipapiriseringsobligasjon, skal henvisninger til utstederen i dette dokumentet forstås som og, dersom det er relevant, erstattes med henvisninger til initiativtakeren.]

Tabell A: Opplysninger om obligasjonsprovenyets taksonomiforenlighet ved hjelp av den gradvise metoden for allokering av obligasjonsproveny

[De opplysningene som er angitt i tabellen nedenfor, skal gis minst på nivået for den økonomiske aktiviteten og helst på prosjekt- eller prosjektgruppenivå. Fortrolighetsavtaler, konkurransehensyn eller et stort antall underliggende prosjekter som oppfyller kriteriene og lignende hensyn, kan begrunne en begrensning av den mengden av nærmere opplysninger som gjøres tilgjengelig. Dersom obligasjonsprovenyet allokeres til utgifter som nevnt i artikkel 4 nr. 3, kan opplysningene gis på programnivå.]

Opplysningene i tabellen nedenfor dekker perioden fra utstedelsen av den aktuelle obligasjonen til rapporteringsdatoen.

1. Prosjekt (eller gruppe av prosjekter eller økonomisk aktivitet) navn, sted og beskrivelse
  - 1.1. (for hvert prosjekt / hver gruppe av prosjekter / hver økonomisk aktivitet, alt etter hva som er relevant) [Navn]
  - 1.2. [Sted:]
  - 1.3. [Grunnleggende beskrivelse]
2. Allokert proveny fra obligasjonen (e)
  - 2.1. [obligasjonsproveny allokert til dette prosjektet / gruppen av prosjekter / økonomisk aktivitet siden utstedelsesdatoen]
  - 2.2. [obligasjonsproveny allokert til dette prosjektet / gruppen av prosjekter / økonomisk aktivitet i rapporteringsperioden]

- 2.3. Andel av prosjektet som skal finansieres gjennom obligasjonen(e)
3. Andel av det samlede provenyet som skal brukes til finansiering (i utstedelsesåret eller etter utstedelsesåret) eller refinansiering (tidligere)
- 3.1. [andelen av beløpet i rad 2.1 som brukes til finansiering og refinansiering]
- 3.2. [andelen av beløpet i rad 2.2 som brukes til finansiering og refinansiering]
4. Type og sektor av økonomiske aktiviteter som finansieres gjennom obligasjonen(e)
- 4.1. [For hver av de økonomiske aktivitetene som gjelder det prosjektet som finansieres gjennom obligasjonen(e): typene/sektorene]
- 4.2. [For hver av de økonomiske aktivitetene som gjelder det prosjektet som finansieres gjennom obligasjonen(e): dersom det er relevant, de respektive NACE-kodene i samsvar med standarden for næringsgruppering fastsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006<sup>33</sup>]
5. Allokert proveny fra obligasjonen(e) som er taksonomiforenlig
- 5.1. [av det samlede obligasjonsprovenyet som er allokert til prosjektet, det beløpet som er allokert til en aktivitet som har vært taksonomiforenlig siden utstedelsesdatoen]
- 5.2. [prosentdelen av det beløpet som er oppgitt i rad 2.1]
- 5.3. [av obligasjonsprovenyet allokert til prosjektet i rapporteringsperioden, det beløpet som er allokert til en aktivitet som er taksonomiforenlig i rapporteringsperioden]
- 5.4. [prosentdelen av det beløpet som er oppgitt i rad 2.2]
6. Miljømål og tekniske screeningkriterier
- 6.1. [Det eller de målrettede miljømålene som nevnt i artikkel 9 i forordning (EU) 2020/852]
- 6.2. [En angivelse av hvilke av de delegerte rettsaktene som er vedtatt i samsvar med artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) 2020/852, som brukes til å fastsette de tekniske screeningkriteriene og deres anvendelsesdato]
- 6.3. [Opplysninger om den metoden og de antakelsene som brukes til beregning av viktige parametere for påvirkning i samsvar med delegerte rettsakter som vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) 2020/852, og av eventuelle ytterligere parametere for påvirkning]
7. Type av miljømessig bærekraftige eiendeler og utgifter
- 7.1. [av det beløpet som er allokert i rapporteringsperioden i rad 5.3, beløpet for investeringsutgifter]
- 7.2. [av det beløpet som er allokert i rapporteringsperioden i rad 5.3, beløpet for driftsutgifter]
- 7.3. [av det beløpet som er allokert i rapporteringsperioden i rad 5.3, beløpet for anleggsmidler]
- 7.4. [av det beløpet som er allokert i rapporteringsperioden i rad 5.3, beløpet for finansielle eiendeler]
8. Andre relevante opplysninger
- 8.1. [Andre relevante opplysninger, for eksempel relevante nøkkelindikatorer for miljø, og også lenker til nettsteder med relevante opplysninger og lenker til relevante offentlige dokumenter med mer detaljerte opplysninger, for eksempel nettstedet til selskapet med beskrivelse av prosjektet, eller en rapport fra en miljøkonsulent]

<sup>33</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006 av 20. desember 2006 om innføring av en standard for næringsgruppering NACE Revisjon 2, og om endring av rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger innenfor særlige statistikkområder (EUT L 393 av 30.12.2006, s. 1).

*Samlede beløp:*

Siden utstedelse	[rapporteringsperiode]
Samlet obligasjonsproveny som er allokert siden utstedelse: [X] Hvorav samlet obligasjonsproveny som er allokert til taksonomiforenlige økonomiske aktiviteter siden utstedelse: [X]	Samlet obligasjonsproveny som er allokert i rapporteringsperioden: [X] Hvorav samlet obligasjonsproveny som er allokert til taksonomiforenlige økonomiske aktiviteter i rapporteringsperioden: [X] Hvorav: <ul style="list-style-type: none"> <li>– Samlet obligasjonsproveny som er allokert til taksonomiforenlige investeringsutgifter i rapporteringsperioden: [X]</li> <li>– Samlet obligasjonsproveny som er allokert til taksonomiforenlige driftsutgifter i rapporteringsperioden: [X]</li> <li>– Samlet obligasjonsproveny som er allokert til taksonomiforenlige [annet] i rapporteringsperioden: [X]</li> </ul>

Tabell B: Opplysninger om obligasjonsprovenyets taksonomiforenlighet ved hjelp av portefølje-metoden for allokering av obligasjonsproveny

[De opplysningene som er angitt i tabellen nedenfor, skal gis minst på nivået for den økonomiske aktiviteten og helst på prosjekt- eller prosjektgruppenivå. Fortrolighetsavtaler, konkurransehensyn eller et stort antall underliggende pro-

sjekter som oppfyller kriteriene og lignende hensyn, kan begrunne en begrensning av den mengden av nærmere opplysninger som gjøres tilgjengelig. Noen av eller alle de opplysningene som kreves, kan gis utenfor tabellformatet.]

Opplysningene i tabellen nedenfor dekker rapporteringsperioden.

---

 Utestående europeiske grønne obligasjoner
 

---

## Portefølje av miljømessig bærekraftige eiendeler

[En oversikt over alle utestående europeiske grønne obligasjoner med angivelse av deres individuelle og kombinerte verdi.]

[En oversikt over finansielle eiendeler og eiendeler som oppfyller kriteriene, som nevnt i artikkel 4 nr. 2 i forordning (EU) 2023/2631 i utstederens balanseregnskap, med angivelse av følgende:]

1. [Navn, sted og grunnleggende beskrivelse av prosjektet]
2. [Dersom dette er tilgjengelig, en angivelse av det provenyet som er planlagt allokert til dette prosjektet fra obligasjonen]
3. [Dersom dette er tilgjengelig, en angivelse av den andelen av beløpet i punkt 2 som skal brukes til finansiering og refinansiering]
4. [For hver av de økonomiske aktivitetene som gjelder det prosjektet som finansieres gjennom obligasjonen: typer/sektorer og, dersom det er relevant, de respektive NACE-kodene i samsvar med standarden for næringsgruppering fastsatt ved forordning (EF) nr. 1893/2006]
5. [Dersom dette er tilgjengelig, det provenyet for det prosjektet som finansieres gjennom obligasjonen, og som er allokert til en aktivitet som er taksonomiforenlig] [prosentdelen av det beløpet som er oppgitt i punkt 2]
6. [Det eller de målrettede miljømålene som nevnt i artikkel 9 i forordning (EU) 2020/852] [En angivelse av hvilke av de delegerte rettsaktene som er vedtatt i samsvar med artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) 2020/852, som brukes til å fastsette de tekniske screeningkriteriene og deres anvendelsesdato] [Opplysninger om den metoden og de antakelsene som brukes til beregning av viktige parametere for påvirkning i samsvar med delegerte rettsakter som vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 og artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) 2020/852, og av eventuelle ytterligere parametere for påvirkning.]
7. [Dersom dette er tilgjengelig, fordelingen av det beløpet som nevnt i nr. 5 etter om provenyet skal allokere til anleggsmidler eller finansielle eiendeler.]
8. [Dersom det er relevant, tilføyelser til eller fjerning fra prosjektporteføljen dersom nye europeiske grønne obligasjoner legges til porteføljen, eller dersom (forfalne) europeiske grønne obligasjoner fjernes fra porteføljen].
9. [Dersom dette er tilgjengelig, angi beløpet og/eller antallet av nye prosjekter i forhold til beløpet for utstedelse av nye europeiske grønne obligasjoner i utstedelsesåret.]
10. [Andre relevante opplysninger, for eksempel relevante nøkkelindikatorer for miljø, og også lenker til nettsteder med relevante opplysninger og lenker til relevante offentlige dokumenter med mer detaljerte opplysninger.]

Samlet verdi av porteføljen av utestående europeiske grønne obligasjoner:

Samlet verdi av porteføljen av miljømessig bærekraftige eiendeler: Samlet verdi av porteføljen av miljømessig bærekraftige eiendeler knyttet til en aktivitet som er taksonomiforenlig:

---

*Vedlegg III***Rapport om miljøpåvirkning for europeiske grønne obligasjoner**

[dersom allokeringssrapporten revideres, skal tittelen gjenspeile dette]

Dette dokumentet og dets innhold er ikke omfattet av noen godkjenning eller støtte fra ESMA eller noen annen vedkommende myndighet.

**1. Generelle opplysninger**

- [Dato for offentliggjøring av rapporten om miljøpåvirkning]
- [Dersom det er relevant, datoen for offentliggjøring av den reviderte rapporten om miljøpåvirkning]
- [Utstedelsesdato for obligasjonen(e) eller transjer av obligasjonen(e)]
- [Utsteders registrerte navn]
- [Dersom dette er tilgjengelig, utstederens identifikator for juridisk person (LEI-kode)]
- [Adressen til et nettsted der investorer kan få opplysninger om hvordan de kan kontakte utstederen]
- [Dersom dette er tilgjengelig, navnet på obligasjonen(e) som er tildelt av utstederen]
- [Dersom dette er tilgjengelig, internasjonale identifikasjonsnumre for verdipapirer (ISIN) for obligasjonen (e) og den eller deres transjer]
- [Dersom rapporten om miljøpåvirkning er blitt vurdert av en ekstern kontrollør, den eksterne kontrollørens identitet og kontaktopplysninger]
- [Dersom det er relevant, navnet på den vedkommende myndigheten som har godkjent obligasjonsprospektet/-prospektene]

**2. Viktige opplysninger**

- [Følgende erklæring: «[Denne obligasjonen bruker] [Disse obligasjonene bruker] betegnelsen «europaisk grønn obligasjon» eller «EuGB» i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631<sup>34</sup>.»]
- [Dersom obligasjonsprovenyet er blitt allokert i henhold til artikkel 5 i den nevnte forordningen, følgende erklæring:

<sup>34</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner (EUT L, 2023/2631, av 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

«[Denne europeiske grønne obligasjonen] [Disse europeiske grønne obligasjonene] utnytter den fleksibiliteten som gir mulighet for en delvis manglende oppfyllelse av de tekniske screeningkriteriene som er fastsatt i de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 3, artikkel 11 nr. 3, artikkel 12 nr. 2, artikkel 13 nr. 2, artikkel 14 nr. 2 eller artikkel 15 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852<sup>35</sup> («de tekniske screeningkriteriene»), som nærmere beskrevet i avsnitt 4 i denne rapporten om miljøpåvirkning.»]

**3. Miljøstrategi og begrunnelse***Oversikt*

- [Opplysninger om hvordan obligasjonen(e) har bidratt til utstederens overordnede miljøstrategi.]
- [Dersom det er relevant, en forklaring på eventuelle endringer i utstederens overordnede miljøstrategi siden offentliggjøringen av faktabladet om europeiske grønne obligasjoner.]
- [De miljømålene som er nevnt i artikkel 9 i forordning (EU) 2020/852, og som obligasjonen(e) skal etterstrebe.]

*Nøkkelindikatorer for investeringsutgifter og driftsutgifter*

- [Dersom utstederen er omfattet av artikkel 8 i forordning (EU) 2020/852, en beskrivelse av hvordan, i hvilken grad (for eksempel uttrykt som en prosentvis endring fra år til år), og i hvilke regnskapsperioder obligasjonsprovenyet har bidratt til utstederens nøkkelindikatorer for taksonomiforenlige eiendeler, omsetning, investeringsutgifter og driftsutgifter.]

*Lenke til omstillingsplanen*

- [Dersom utstederen er omfattet av en forpliktelse om å offentliggjøre planer i henhold til artikkel 19a nr. 2 bokstav a) iii) eller, dersom det er relevant, artikkel 29a nr. 2 bokstav a) iii) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU<sup>36</sup>, eller dersom utstederen frivillig offentliggjør omstillingsplaner:

<sup>35</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

<sup>36</sup> Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

Endringer i verdipapirhandelloven (europiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

- Hvordan obligasjonsprovenyet har bidratt til å finansiere og gjennomføre disse planene. Opplysninger kan gis på aggregert nivå for den økonomiske aktiviteten eller på prosjektnivå.
- En lenke til nettstedet der disse planene offentliggjøres.]

#### 4. Allokering av obligasjonsprovenyet

[De opplysningene som er angitt nedenfor, skal gis minst på nivået for den økonomiske aktiviteten og helst på prosjekt- eller prosjektgruppenivå. Fortrolighetsavtaler, konkurransehensyn eller et stort antall underliggende prosjekter som oppfyller kriteriene og lignende hensyn, kan begrunne en begrensning av den mengden av nærmere opplysninger som gjøres tilgjengelig. Dersom obligasjonsprovenyet allokeres til utgifter som nevnt i artikkel 4 nr. 3 i forordning (EU) 2023/2631, kan opplysningene gis på programnivå.]

##### *Allokering til spesifikke taksonomiforenlige økonomiske aktiviteter*

[Den andelen av obligasjonsprovenyet som ble allokert til aktiviteter som er miljømessig bærekraftige i henhold til artikkel 3 i forordning (EU) 2020/852, i samsvar med metoden angitt i vedlegg II til forordning (EU) 2023/2631:] [XX] % av obligasjonsprovenyet.]

[Dersom obligasjonsprovenyet ble allokert til en muligjørende økonomisk aktivitet eller en økonomisk omstillingsaktivitet, angivelse av den muligjørende økonomiske aktiviteten eller den økonomiske omstillingsaktiviteten som er allokert til hver type muligjørende økonomisk aktivitet eller økonomisk omstillingsaktivitet.]

[Dersom det er relevant, det beløpet og den andelen av eiendeler som gjelder taksonomiforenlige aktiviteter knyttet til kjerneenergi og fossil gass i samsvar med artikkel 10 nr. 2 og artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) 2020/852.]

##### *Allokering til økonomiske aktiviteter som ikke oppfyller de tekniske screeningkriteriene*

[Dersom obligasjonsprovenyet ble allokert i samsvar med artikkel 5 i forordning (EU) 2023/2631, en erklæring om at [netto] proveny fra obligasjonen ble delvis allokert til økonomiske aktiviteter som ikke oppfyller de tekniske screeningkriteriene. Utstederen skal beskrive en slik manglende oppfyllelse, de aktuelle aktivitetene og den prosentdelen av provenyet som er blitt allokert til slike aktiviteter, som et samlet beløp og per aktivitet, herunder en oppdeling som beskriver hvilken

eller hvilke bokstaver i artikkel 5 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631, som ble anvendt. Videre en forklaring på hvorfor de tekniske screeningkriteriene ikke kunne anvendes, og en forklaring på hvordan utstederen har sikret at disse aktivitetene oppfyller kravene fastsatt i artikkel 5 nr. 3 og 4 i forordning (EU) 2023/2631 og artikkel 3 bokstav a), b) og c) i forordning (EU) 2020/852.]

#### 5. Obligasjonsprovenyets miljøpåvirkning

- [Et estimat av positiv og negativ miljøpåvirkning i aggregert form.]
- [Opplysninger om den metoden og de antakelsene som er brukt for å vurdere prosjektenes påvirkning, dersom faktabladet om europeiske grønne obligasjoner ikke inneholdt disse opplysningene.]
- [Opplysninger om prosjektenes positive og negative miljøpåvirkning og, dersom dette er tilgjengelig, tilhørende parametere. Dersom disse opplysningene ikke er tilgjengelige på prosjektnivå, skal dette begrunnes.]
- [Dersom utstederen ønsker å ta med dette, opplysninger om hvorvidt og hvordan prosjektet har bidratt til andre bærekraftsaspekter ved obligasjonen, herunder de sosiale aspektene ved omstillingen til klimanøytralitet, for eksempel ved å skape nye arbeidsplasser, omskolering og lokal infrastruktur til lokalsamfunn som er påvirket av omstillingen av økonomiske aktiviteter i retning bærekraft.]
- [Dersom obligasjonsprovenyet allokeres i samsvar med artikkel 5 i forordning (EU) 2023/2631, skal utstederen innberette disse opplysningene separat for disse prosjektene og aktivitetene.]

#### 6. Opplysninger om rapportering

- [En lenke til utstederens nettsted som nevnt i artikkel 15 nr. 1 i forordning (EU) 2023/2631.]
- [Dersom det er relevant, en lenke til utstederens relevante rapporter, for eksempel den konsoliderte årsberetningen eller den konsoliderte bærekraftsrapporten i henhold til direktiv 2013/34/EU.]

#### 7. CapEx-plan

[Dersom det er relevant, de framskrittene som er gjort i gjennomføringen av CapEx-planen nevnt i artikkel 7 i forordning (EU) 2023/2631.]

#### 8. Andre relevante opplysninger

[Når det gjelder en verdipapiriseringsobligasjon, skal henvisninger til utstederen i dette doku-

Endringer i verdipapirhandelloven (europaiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

mentet forstås som og, dersom det er relevant, erstattes med henvisninger til initiativtakeren.]

#### Vedlegg IV

### Innholdet i vurderinger før og etter utstedelse eller i rapporter om miljøpåvirkning

Dette dokumentet og dets innhold er ikke omfattet av noen godkjenning eller støtte fra ESMA eller noen annen vedkommende myndighet.

Overskriften «Vurdering før utstedelse», «Vurdering etter utstedelse» eller «Vurdering av rapport om miljøpåvirkning» skal være godt synlig øverst på dokumentets første side.

#### 1. Generelle opplysninger

- [Dato for offentliggjøring av vurderingen]
- [Utstedelsesdato for obligasjonen(e) eller transjer av obligasjonen(e)]
- [Dato for offentliggjøring av det tilknyttede faktabladet om europeiske grønne obligasjoner og, dersom det er relevant, av den tilknyttede allokeringsrapporten eller rapporten om miljøpåvirkning]
- [Utsteders registrerte navn]
- [Dersom dette er tilgjengelig, utstederens identifikator for juridisk person (LEI-kode)]
- [Dersom dette er tilgjengelig, navnet på obligasjonen(e) som er tildelt av utstederen]
- [Dersom dette er tilgjengelig, internasjonale identifikasjonsnumre for verdipapirer (ISIN) for obligasjonen(e) og den eller deres transjer]
- [Den eksterne kontrollørens identitet og kontaktopplysninger, herunder nettsted]
- [Navn på og stillingsbetegnelse for den ledende analytikeren i en gitt vurderingsaktivitet]
- [Navn på og stilling for den personen som er hovedansvarlig for å godkjenne vurderingen]
- [Dersom det er relevant, den datoen da vurderingen sist ble oppdatert, og en forklaring som beskriver årsaken til oppdateringen]
- [Dersom det er relevant, andre tjenester som er levert av den eksterne kontrolløren til den vurderte enheten, sammen med en beskrivelse av eventuelle faktiske eller potensielle interessekonflikter]

#### 2. Innledende erklæringer

[For vurderinger før utstedelse: En erklæring om at den eksterne kontrolløren har vurdert det utfylte faktabladet om europeiske grønne obliga-

sjoner fastsatt i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631<sup>37</sup>]

[For vurderinger etter utstedelse: En erklæring om at den eksterne kontrolløren har vurdert den ferdige allokeringsrapporten om europeiske grønne obligasjoner fastsatt i vedlegg II til forordning (EU) 2023/2631]

[For vurderinger av rapporter om miljøpåvirkning: En erklæring om at den eksterne kontrolløren har vurdert den ferdige rapporten om miljøpåvirkning for europeiske grønne obligasjoner fastsatt i vedlegg III til forordning (EU) 2023/2631]

[En erklæring om at denne vurderingen utgjør en uavhengig uttalelse fra den eksterne kontrolløren, og at den bare skal brukes i begrenset omfang]

#### 3. Erklæringer om at provenyet vil bli brukt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852<sup>38</sup>

[Dette avsnittet skal bare fylles ut dersom det foreligger en vurdering før utstedelse eller en vurdering etter utstedelse.]

[En erklæring om at provenyet fra den europeiske grønne obligasjonen (eller obligasjonene) vil bli brukt i samsvar med forordning (EU) 2020/852 på grunnlag av de opplysningene som utstederen har gitt til den eksterne kontrolløren:

- Dersom den uavhengige kontrollørens uttalelse er positiv, en erklæring om at obligasjonen(e) oppfyller – eller forventes å oppfylle, dersom det er relevant – kravene i forordning (EU) 2023/2631 med hensyn til bruken av provenyet.
- Dersom den uavhengige kontrollørens uttalelse er negativ, en erklæring om at obligasjonen(e) ikke oppfyller – eller ikke forventes å oppfylle, dersom det er relevant – kravene i forordning (EU) 2023/2631 med hensyn til bruken av provenyet, og at betegnelsen «europisk grønn obligasjon» eller «EuGB» bare kan brukes dersom obligasjonen er gjenstand for en ny vurdering og oppnår en positiv uttalelse.]

<sup>37</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner (EUT L, 2023/2631, av 30.11.2023, ELL: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>).

<sup>38</sup> Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

#### 4. Kilder, vurderingsmetoder og viktige antakelser

- [Opplysninger om de kildene som er brukt for å utarbeide vurderingen, herunder lenker til måldata og anvendt metode, dersom dette er tilgjengelig]
- [En forklaring på vurderingsmetodene og de viktigste antakelsene]
- [En forklaring på de antakelsene og taksonomikravene som er brukt, på begrensningene og usikkerheten rundt metodene som er brukt, og en tydelig erklæring om hvorvidt den eksterne kontrolløren anser at kvaliteten på de opplysningene som er gitt av utstederen eller tilknyttet tredjepart, er tilstrekkelige til å foreta vurderingen, og i hvilken utstrekning den eksterne kontrolløren har forsøkt å verifisere de opplysningene som er gitt]

#### 5. Vurdering og uttalelse

[I hvert enkelt tilfelle på grunnlag av de opplysningene som utstederen har gitt til den eksterne kontrolløren, skal følgende, dersom det er relevant, angis:]

[For vurderinger før utstedelse:

- En detaljert vurdering av hvorvidt det utfylte faktabladet er i samsvar med artikkel 4–8 i forordning (EU) 2023/2631.
- Den eksterne kontrollørens uttalelse om ovennevnte vurdering.
- Dersom obligasjonsprovenyet er planlagt allokert i samsvar med artikkel 5 i forordning (EU) 2023/2631, skal vurderingen og uttalelsen gis i et eget avsnitt.]

[For vurderinger etter utstedelse:

- En detaljert vurdering av hvorvidt utstederen har allokert obligasjonsprovenyet i samsvar med artikkel 4–8 i forordning (EU) 2023/2631.

- En vurdering av hvorvidt utstederen har oppfylt kravene med hensyn til den tiltenkte bruken av provenyet som angitt i faktabladet om europeiske grønne obligasjoner.
- Den eksterne kontrollørens uttalelse om de to vurderingene som er nevnt i første og andre strekpunkt.
- For eiendeler eller aktiviteter som er omfattet av en CapEx-plan, en vurdering ved fullføringen av planen om hvorvidt disse eiendelene eller aktivitetene oppfyller taksonomikravene.
- Dersom obligasjonsprovenyet er allokert i samsvar med artikkel 5 i forordning (EU) 2023/2631, skal vurderingen og uttalelsen gis i et eget avsnitt. I vurderingen skal det angis om hvert av de relevante kravene i den nevnte artikkelen er oppfylt.]

[For vurderinger av rapporter om miljøpåvirkning:

- En vurdering av hvorvidt utstedelsen er i samsvar med utstederens overordnede miljøstrategi og begrunnelse.
- En vurdering av obligasjonsprovenyets angitte miljøpåvirkning.
- Den eksterne kontrollørens uttalelse om de vurderingene som er nevnt i første og andre strekpunkt.]

#### 6. Eventuelle andre opplysninger

[Alle andre opplysninger som kontrolløren kan anse som relevante for sin vurdering.]

[Når det gjelder en verdipapiriseringsobligasjon, skal henvisninger til utstederen i dette dokumentet forstås som og, dersom det er relevant, erstattes med henvisninger til initiativtakeren.]

## Vedlegg 2

# EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 av 24. oktober 2025 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR – 2026/EØS/9/18

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljømessig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner<sup>1</sup> skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2869 av 13. desember 2023 om endring av visse forordninger med hensyn til opprettelsen av og virkemåten til det felles europeiske tilgangspunktet<sup>2</sup> skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) EFTA-statene skal, når de fastsetter hvilke land som skal stå oppført på listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner i deres nasjonale lovgivning, ta størst mulig hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål.
- 4) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

### Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX, etter nr. 29bdc (delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/528), tilføyes følgende:

«29be. **32023 R 2631**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 av 22. november 2023 om europeiske grønne obligasjoner og frivillig offentliggjøring av opplysninger om obligasjoner som markedsføres som miljø-

messig bærekraftige, og om bærekraftsrelaterte obligasjoner (EUT L, 2023/2631, 30.11.2023), endret ved:

- **32023 R 2869**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2869 av 13. desember 2023 (EUT L, 2023/2869, 20.12.2023).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasninger:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene ‘medlemsstat(er)’ og ‘vedkommende myndigheter’ også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) Med mindre annet er fastsatt i denne avtale, skal ESMA og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til forordningen, særlig før tiltak settes i verk.
- c) Henvisninger i forordningen til ESMA’s myndighet i henhold til artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgans myndighet i tilfellene fastsatt i og i samsvar med nr. 31i i dette vedlegg.
- d) I artikkel 9, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘jurisdiksjon oppført i vedlegg I til Rådets konklusjoner om den reviderte EU-listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål’ forstås som ‘ikke-samarbeidsvillig jurisdiksjon som er identifisert i den berørte EFTA-statens nasjonale lovgivning’.
- e) Beslutninger, midlertidige beslutninger, underretninger, enkle anmodninger, oppheving av beslutninger og andre tiltak fra EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med artikkel 22 nr. 1, 23 nr. 2, 24 nr. 1, 34 nr. 2 og 43 nr. 1 og artikkel 54–56 og 59–61 skal uten unødig opp-

<sup>1</sup> EUT L, 2023/2631, 30.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj>.

<sup>2</sup> EUT L, 2023/2869, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2869/oj>.

- hold treffes basert på utkast utarbeidet av ESMA på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.
- f) I artikkel 15a nr. 1 skal ordet 'unionsretten' erstattes med ordet 'EØS-avtalen'.
- g) I artikkel 22:
- i) i nr. 1 skal ordene 'eller, dersom det gjelder eksterne kontrollører av europeiske grønne obligasjoner som er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
  - ii) i nr. 2 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- h) I artikkel 23 nr. 2–5, 24 nr. 1 og 32 nr. 1 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- i) I artikkel 33:
- i) i nr. 1 skal ordene 'eller, dersom det gjelder eksterne kontrollører som er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgans' tilføyes etter ordet 'ESMA',
  - ii) i nr. 3 og 5 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- j) I artikkel 34:
- i) i nr. 2 skal ordene 'eller, når det gjelder eksterne kontrollører som er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
  - ii) i nr. 3 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- k) I artikkel 37 skal ordene 'EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- l) I artikkel 43:
- i) i nr. 1 første punktum skal ordene 'eller, dersom det gjelder eksterne kontrollører som er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordene 'søke ESMA',
  - ii) i nr. 1 bokstav a) og i nr. 2–8 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- m) Henvisninger til unionsretten i artikkel 33 nr. 6, 47 nr. 2 og 49 nr. 4 skal forstås som henvisninger til EØS-avtalen.
- n) I artikkel 54:
- i) i nr. 1 skal ordene 'eller, dersom det gjelder personer som er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
  - ii) i nr. 2, 3 og 5 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
- iii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 bokstav g) lyde:  
'opplyse om retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.'
- iv) i nr. 5 skal nytt ledd lyde:  
'EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende opplysninger mottatt i henhold til denne artikkelen til ESMA.'
- o) I artikkel 55:
- i) i nr. 1 skal ordene 'eller, dersom en person som er gjenstand for undersøkelse, er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
  - ii) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:  
'Tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA skal ha myndighet til å bistå EFTAs overvåkingsorgan i å utføre sine oppgaver i henhold til denne artikkelen og ha rett til å delta i dets undersøkelser etter anmodning fra ESMA',
  - iii) i nr. 2, 3, 4 og 5 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
  - iv) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 3 andre punktum lyde:  
'Beslutningen skal angi undersøkelsens gjenstand og formål, de tvangsmulktene som er fastsatt i artikkel 61, klageadgangen i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010, som innlemmet i EØS-avtalen, samt retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol',
  - v) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 lyde:  
'Når det søkes om en tillatelse som nevnt i nr. 5, skal den nasjonale rettsmyndigheten kontrollere om EFTAs overvåkingsorgans beslutning er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til formålet med undersøkelsene. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndigheten be EFTAs overvåkingsorgans om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til EFTAs overvåkingsorgans mistanke om at denne forordningen er overtrådt, samt hvor alvorlig den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den personen som er gjenstand

for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndigheten skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av undersøkelsen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMA's eller EFTA's overvåkingsorgans saksmappe. Lovligheten av EFTA's overvåkingsorgans beslutning kan innklages bare for EFTA-domstolen i samsvar med avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.

p) I artikkel 56:

i) i nr. 1 skal ordene 'eller, dersom det gjelder juridiske personer som er etablert i en EFTA-stat, EFTA's overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',

ii) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:

'EFTA's overvåkingsorgan skal uten unødig opphold videresende opplysninger innhentet i henhold til denne artikkelen til ESMA.',

iii) i nr. 2–8 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTA's overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',

iv) i nr. 2 skal nytt ledd lyde:

'Tjenestemenn og andre personer med fullmakt fra ESMA skal ha myndighet til å bistå EFTA's overvåkingsorgan i å utføre sine oppgaver i henhold til denne artikkelen og ha rett til å delta i stedlige tilsyn.',

v) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 andre punktum lyde:

'Beslutningen skal angi tilsynets gjensstand og formål, fastsette datoen da det skal innledes og angi de tvangsmultene som er fastsatt i artikkel 61, samt retten til å bringe beslutningen inn for EFTA-domstolen i samsvar med artikkel 36 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.',

vi) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 9 lyde:

'Når det søkes om en tillatelse som nevnt i nr. 8, skal den nasjonale rettsmyndigheten kontrollere om EFTA's overvåkingsorgans beslutning er ekte og at de planlagte tvangsmidlene verken er vilkårlige eller går for langt i forhold til formålet med tilsynet. Ved kontrollen av om tvangsmidlene står i forhold til formålet, kan den nasjonale rettsmyndigheten be EFTA's overvåkingsorgan om nærmere forklaringer, særlig om grunnene til EFTA's overvåkingsorgans mistanke om at denne forordningen er overtrådt, samt hvor alvorlig

den antatte overtredelsen er og på hvilken måte den personen som er gjenstand for tvangsmidlene, er innblandet. Den nasjonale rettsmyndigheten skal imidlertid ikke vurdere nødvendigheten av undersøkelsen på nytt eller kreve å få tilgang til opplysningene i ESMA's eller EFTA's overvåkingsorgans saksmappe. Lovligheten av EFTA's overvåkingsorgans beslutning kan innklages bare for EFTA-domstolen i samsvar med avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.

q) I artikkel 57:

i) ordene 'ESMA, en tjenestemann hos ESMA' skal erstattes med 'ESMA, EFTA's overvåkingsorgan, en av disses tjenestemenn',

ii) ordene 'eller EFTA's overvåkingsorgan' skal tilføyes etter andre forekomst av ordet 'ESMA'.

r) I artikkel 58 skal ordene 'EFTA's overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.

s) I artikkel 59:

i) i nr. 1 skal ordene 'eller, dersom det gjelder personer som er etablert i en EFTA-stat, EFTA's overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',

ii) i nr. 2 og 3 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTA's overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',

iii) i nr. 4 skal nye ledd lyde:

'EFTA's overvåkingsorgan skal uten unødig opphold underrette den personen som er ansvarlig for overtredelsen, om ethvert tiltak som treffes i henhold til nr. 1, og skal meddele det til de vedkommende myndighetene i EØS-statene og til Kommissjonen. ESMA skal offentliggjøre ethvert slikt tiltak på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da beslutningen nevnt i nr. 1 ble truffet. EFTA's overvåkingsorgan skal også offentliggjøre alle sine egne tiltak på sitt nettsted innen ti virkedager fra den datoen da de ble truffet.

Offentliggjøringen nevnt i tredje ledd skal omfatte følgende:

a) En erklæring som bekrefter at personen som er ansvarlig for overtredelsen, har rett til å klage beslutningen inn for EFTA-domstolen.

b) Dersom det er relevant, en erklæring som bekrefter at en sak som nevnt i bokstav a) er anlagt, med angivelse av at

- saker reist for EFTA-domstolen ikke har oppsettende virkning.
- c) En erklæring som bekrefter at EFTA-domstolen kan utsette gjennomføringen av den påklagede beslutningen i samsvar med artikkel 40 i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.’
- t) I artikkel 60:
- i) i nr. 1 skal ordene ‘eller, dersom det gjelder en ekstern kontrollør eller enhver av personene nevnt i artikkel 54 nr. 1 som er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘ESMA’,
- ii) i nr. 2 og 4 skal ordene ‘eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘ESMA’.
- u) I artikkel 61:
- i) i nr. 1 skal ordene ‘eller, dersom det gjelder personer som er etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘ESMA’,
- ii) i nr. 4 første punktum skal ordene ‘eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘ESMA’,
- iii) i nr. 4 andre punktum skal ordene ‘eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘ESMA’.
- v) I artikkel 62:
- i) i nr. 1 skal nytt ledd lyde:  
‘EFTAs overvåkingsorgan skal også offentliggjøre alle overtredelsesgebyrer og tvangsmulktter som er ilagt i henhold til artikkel 60 og 61, på de vilkårene som er fastsatt i dette nummeret med hensyn til ESMAs offentliggjøring av overtredelsesgebyrer og tvangsmulktter.’,
- ii) i nr. 4 skal nytt ledd lyde:  
‘EFTA-statenes faste komité skal avgjøre fordelingen av beløpene for overtredelsesgebyrer og tvangsmulktter innkrevd av EFTAs overvåkingsorgan.’,
- iii) i nr. 5 skal nytt ledd lyde:  
‘Dersom EFTAs overvåkingsorgan trefter beslutning om ikke å ilegge overtredelsesgebyrer eller tvangsmulktter etter å ha avsluttet en undersøkelse, skal det underrette ESMA, EFTA-statenes faste komité og de vedkommende myndighetene i den berørte EFTA-staten om dette og begrunne sin beslutning.’
- w) I artikkel 63:
- i) nr. 1 skal nytt ledd lyde:  
‘Dersom EFTAs overvåkingsorgan i utførelsen av sine oppgaver i henhold til denne forordningen fastslår at det foreligger nærliggende grunner til å anta at det kan foreligge forhold som kan utgjøre en eller flere av overtredelsene oppført i artikkel 60 nr. 1, skal EFTAs overvåkingsorgan utpeke en uavhengig gransker innenfor EFTAs overvåkingsorgan som skal undersøke saken etter samråd med ESMA. Granskeren skal ikke være innblandet eller ha vært direkte eller indirekte innblandet i tilsynet med eller registreringen av den berørte eksterne kontrolløren, og skal utføre sine oppgaver uavhengig av EFTAs overvåkingsorgans kollegium og ESMAs tilsynsstyre.’,
- ii) i nr. 2, 5 og 7, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘og EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordene ‘ESMAs tilsynsstyre’,
- iii) i nr. 4, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘ESMA har samlet inn i forbindelse med sine tilsynsaktiviteter’ erstattes med ordene ‘ESMA og EFTAs overvåkingsorgan har samlet inn i forbindelse med sine tilsynsaktiviteter’,
- iv) i nr. 8, når det gjelder EFTA-statene, skal nye ledd lyde:  
‘På grunnlag av saksmappen med granskerens resultater, og dersom de berørte personene anmoder om det, etter å ha hørt disse personene i samsvar med artikkel 64, skal EFTAs overvåkingsorgan avgjøre om en eller flere av overtredelsene oppført i artikkel 60 nr. 1 er begått av de personene som har vært gjenstand for undersøkelsen, og skal i så fall treffe et tilsynstiltak i samsvar med artikkel 59 og ilegge et overtredelsesgebyr i samsvar med artikkel 60.  
EFTAs overvåkingsorgan skal framlegge for ESMA alle opplysninger og saksdokumenter som er nødvendige for å oppfylle forpliktelsen i henhold til dette nummeret.’,
- v) i nr. 9 skal ordene ‘eller EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordene ‘ESMAs tilsynsstyre’,
- vi) i nr. 11 skal ordene ‘eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘ESMA’.
- x) I artikkel 64:
- i) i nr. 1 skal nye ledd lyde:  
‘Før ESMA utarbeider et utkast for EFTAs overvåkingsorgan i henhold til artikkel 59, 60 og 61, skal den gi de personene den aktuelle beslutningen gjelder, mulighet til å bli hørt om ESMAs resultater.

Endringer i verdipapirhandelloven (europaiske grønne obligasjoner) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2023/2631

ESMA skal basere sitt utkast bare på de resultatene som disse personene har hatt mulighet til å uttale seg om.

EFTAs overvåkingsorgan skal basere sine beslutninger i henhold til artikkel 59, 60 og 61 bare på de resultatene som de personene de aktuelle beslutningene gjelder, har hatt mulighet til å uttale seg om.’

- ii) i nr. 2 og 3 skal ordene ‘eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘ESMA’,
  - iii) i nr. 3, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘ESMAs saksmappe’ erstattes med ordene ‘ESMAs og EFTAs overvåkingsorgans saksmappe’.
- y) I artikkel 66 nr. 1 skal nytt ledd lyde:  
 ‘Når det gjelder eksterne kontrollører som er etablert i en EFTA-stat, skal EFTAs overvåkingsorgan pålegge avgifter i samsvar med denne forordningen og med den delegerte rettsakten nevnt i nr. 3.’
- z) I artikkel 67 nr. 2 skal ordene ‘eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgans’ tilføyes etter ordet ‘ESMAs’.»

#### Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2023/2631 og (EU) 2023/2869 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

#### Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 25. oktober 2025, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt<sup>3</sup>

#### Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 24. oktober 2025.

*For EØS-komiteen*

Stefán Haukur Jóhannesson

*Formann*

#### **Erklæring fra EFTA-statene i forbindelse med EØS-komiteens beslutning nr. 243/2025 som innlemmer europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/2631 i EØS-avtalen**

Forordning (EU) 2023/2631 regulerer særlig bruken av tjenester levert av eksterne kontrollører fra tredjeland og fastsetter en tredjelandsordning for eksterne kontrollører på grunnlag av en likeverdighetsvurdering eller en anerkjennelse eller en godkjenning i henhold til hvilken eksterne kontrollører fra et tredjeland kan levere eksterne vurderings-tjenester. Innlemmelsen av denne forordningen i EØS-avtalen berører ikke EØS-avtalens virkeområde med hensyn til tredjelandsforbindelser.

<sup>3</sup> Forfatningsrettslige krav angitt.



Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon  
publikasjoner.dep.no  
Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på  
[www.regjeringen.no](http://www.regjeringen.no)

Trykk: Departementenes sikkerhets- og  
serviceorganisasjon – 06/2026

